B19

Regd. No. 2975. ஸ்ரீ :

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 256, 257

ஆசிரியர் : P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருடச் சந்தா ரூ. 8 ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25.

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

P. B. அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

தன் சரிதைச் சுருக்கம்

ஸௌம்ய ஸம்வத்ஸர பங்குனி விசாக மலர்

27-3-1970

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஸௌம்ய மீன விசாக மலர்

ஸ்ரீ: காஞ்சீ, பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்

1956 ஆம் வருடத்தில் ஸ்ரீ ராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்ட

தானே யெழுதிய தன்சரிதையின் ஸம்க்ஷேபமான மறுபதிப்பு

தன் சரிதைச் சுருக்கம்

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் வெளியீடு

—: கிடைக்குமிடங்கள் :—

1. க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்-3
2. 213, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு, G. T.

1970

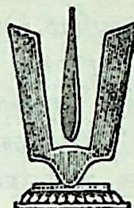
ஸௌம்ய ஸம்வத்ஸரம் பங்குனி விசாகம்

இச்சிறு நூலில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பெரியார்கள். (லக்கம்—பக்கலக்கம்)

மற்றும் பல பெரியார்களேயும் வாத விவாதங்களில் அந்வயித்த பெரியார்களேயும் அடைவே கண்டு கொள்வது.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 256, 257.

சென்னை ஸத்க்ரந்தஸபா மூலம் மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை

ஆசிரியர். ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸம்புடம் 22	ஸாதாரணஞு சித்திரை, வைகாசி மீ 1970 ஏப்ரல் மே மீ	ஸஞ்சிகை 4, 5.

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸௌம்யமீநவிசாகவிஜ்ஞப்தி.

அன்பர்களை அடிபணிந்து அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

ஆண்டுதோறும் பங்குனி விசாக மலரென்று வெளியிடுவதுண்டாதலால் அதனை ஆப்தர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். அடியேன் வெளியிட உத்தேசித்திருந்தது வேறு; இப்போது வெளியிடத்தொடங்கியது வேறு. 1956 ஆம் வருடத்தில் (அதாவது மன்மதவருடத்தில்) "தானே எழுதிய தன்சரிதை" யென்னும் பெயரால் என்சரிதை யொன்று வெளியிட்டிருந்தேன். அது ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு ஸ்ரீ ராமாநுஜன் மூலமாகவும், தனிப்புத்தகமாகவும் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது; அப்போது அது பலர்க்கும் கிடைத்திருந்தது. பதினைந்து வருடமாய்விட்டபடியால் பிற்காலத்தவர்களுக்கு அது கிடைக்க வழியில்லையாயிற்று. அதனை இப்போது மறுபதிப்புச் செய்து தரவேணுமென்று ஆப்தர்கள் பலரும் விரும்பினர். 425 பக்கங்கள் கொண்ட அதனை இப்போது மறுபதிப்புச் செய்வதென்பது இயலாத செயலாதலால் அதிலிருந்து சில பகுதிகளை மட்டும் சுருக்கி வெளியிடுகின்றேன். [புதிய சிலவிஷயங்களையும் சேர்ப்பேன்.] அந்தத் தன்சரிதையை நமது பரமாப்தரான ஸ்ரீமதுபயவே. S. ஸத்யமூர்த்திஸ்வாமி (க்வாளியர்வாஸி) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து நாலைந்தாண்டுகட்கு முன்பு பதிப்பித்துள்ளார். அதில் சில பிரதிகள் கிடைக்கக்கூடும்.

— ✻ —

—முன்புவெளியிட்ட தன்சரிதையில் முன்னுரையாகவரைந்தது இது;—

"தம்முடைய வரலாறுகளைத் தாமே யெழுதிக் கொள்வதென்பது உலகிற்சில பெரியார்களிடம் காண்பதுண்டு. அத்தகைய பெரியோர்களின் வகுப்பில் எந்த விதத்திலும் சேருவதற்கு உரிமையற்ற அடியேன் தன்னுடைய சரித்திரத்தைத் தானே யெழுதிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது நகைப்புக்கு இடமானதே. இதை நன்கறிந்தவனே அடியேன். ஆயினும் சில காரணங்களினால் இதனையெழுதத்தொடங்குகின்றேன். ஆப்தர்களான பல மஹான்கள் நிர்ப்பந்தித்து நியமித்தருளினது முதற்காரணம். பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கிய சில மஹான்களிடத்து அடியேனுடைய நன்றி பாராட்டுதல் இப்புத்தகத்தின் மூலமாக நீண்ட காலம் விளங்கவேணுமென்னுமவா இரண்டாவது காரணம். அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் நாற்றிசையிலும் பலபல பெரியார்களின் நட்பும் அன்பும் ஏற்பட்டதனால் அன்னவர்களின் பெருமைகளை வெளியிட்டுக் களிக்கவேணுமென்னுமவா மூன்றாவது காரணம். இங்ஙனே மற்றும் பல காரணங்களை முன்னிட்டும் இதனை எழுதப் புகுந்தேன். விரிவாகவே யெழுதவேணுமென்னு மாவல் இருந்தும் முதலில் ஒருவாறு இதனைச் சுருக்கமாகவேயெழுதுகின்றேன்." இது முன்னமெழுதிய முகவுரை.

இனி, தன்சரிதைச் சுருக்கம்.

—அடியேனுடைய வம்சவரலாறு—

ஆதிகாலத்தில் எம்பெருமானார் தாம் நிறுவிய வைணவக் கோட்பாடுகள் இந்நிலவுலகம் முழுதும் மேலும்மேலும் பெருகும் வண்ணம் திருவுள்ளமுகந்து நியமித்தருளின எழுபத்துநான்கு ஸிம்மாஸனாதிபதிகளுள் முடும்பை நம்பி யென்பார் ஞானம் அனுட்டானம் இவை நன்குகொண்டு இனிது வாழ்ந்திருந்தவர்; அவரது வழித்தோன்றலாகத் தேவப்பெருமாள் திருவருளினால் தோன்றினார் பிள்ளை லோகாசார்யருடைய சிறிய தகப்பனாரின் திருப்பேரனாராகிய ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் ஸ்வாமி· காஞ்சீபுரத்துக்குள் ஒரு பகுதியான திருத்தண்காவென்னும் தலமே அவரது திருவவதாரத்தினால் புனிதமாயது. சிறு வயதிலேயே அமோக பாண்டித்யம் பெற்று ப்ரதிவாதி பயங்கரரென்ற விருதையும் பெற்றவரான அண்ணன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீவேதாந்த வாசிரியருடைய திருக் குமாரராகிய நயினாராசாரியரின் அருளினால் விசிஷ்டாத்வைதஸாரத்தை க்ரஹித்திருந்து, பிறகு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரப் பொருள்களை நன்கு உணரவேண்டி உபயகாவிரியின் மத்தியில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருவரங்கற்கு ஈடளித்த தனிப்பெருமை வாய்ந்த மணவாள மாமுனிகளின் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ஸகலார்த்தங்களையுமுணர்ந்து உய்ந்தார்.

புறமதத்தவர்திரளில் ப்ரதி வாதி பயங்கரராயும், பாகவத கோஷ்டிகளில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸராயும் விளங்கின (மூல புருஷராகிய) அப்பேராசிரியரது திருவம்சத்தில் அவதாரம் செய்து குலப் பெருமையை மிக விளக்கிய மஹான்கள் பலர். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வடஇந்தியாவில் பல நாடுகளில் திக்விஜயம்

செய்து வைணவ மதத்தை மிகவும் பரவச்செய்த புஷ்கரம் (ஆத்ய) அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிபோல்வார் பலர் இம்மரபில் உதித்த மாஞானிகள். அவ்வனந்தாசார்ய ஸ்வாமியின் திருப்பேரனுருடைய திருக் குமாரரே ஜகத்குரு வென்று புகழ்பெற்ற ஸ்ரீமத்அனந்தாசாரியஸ்வாமி. கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில் திருநாங்கூர் திருவிந்தளூர் முதலான திவ்ய தேசங்களில் தீர்த்தம் மாலை மரியாதைச் சிறப்புகள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையிலும் இத்திருவம்சத்தவர்களுக்கு உள்ளது. அன்றியும் மணவாள மாமுனிகள் நியமித்தருளின அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களுள் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதியாக நியமனம் பெற்ற பெருமையும் இத்திருவம்சத் தலைவர்க்கு உள்ளது. அன்னவரது மரபில் தோன்றிய ஸ்ரீமத் அண்ணுரங்காசாரியர் ஸ்வாமி யென்பார் அடியேனுடைய திருத்தகப்பனுர். காஞ்சீ புரியில் தென்னண்டை மாட வீதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சிறந்த கல்விக்கடலாகவும் வேதாந்த வித்யாநிதி யாகவும் விளங்கியவர். அவரிடத்துக் கல்விகளைப் பயின்று தேறிய பண்டிதர்கள் பலர். தந்தையார் என்னுடைய பதினுன்காவது வயது நிரம்பின ஒரு வாரத்திற்குள் க்ரோதிஞ பங்குனித்திங்களில் க்ருஷ்ண த்வாதசியில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினர். திருத்தாயார் அலர் மேல் மங்கையம்மா. தேவப்பெருமாளது கீழண்டை கோபுரவாசலில் விளங்கும் அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில் நாற்பது வருஷகாலம் ஆஸ்தானமலங்கரித்திருந்த ஷஷ்டிஜீயர் ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியே அடியேனுக்கு மாதாமஹர். ஸ்வாமியின் பூர்வாச்ரமஜ்யேஷ்ட புத்ரியே எனது திருத்தாயார். ஒரு மாதுலரும் சிறியதாயார்களிருவரு மிருந்தனர். திருத்தகப்பனுர் நாற்பத்துமூன்று திரு நக்ஷத்ரமே இவ்விபூதியில் வாழ்ந்தார்.

—வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலை—

அக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி வீதியிலுள்ள வானமாமலை மடத்தில் நடந்துவந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையில் திருத்தந்தையார் ஸாஹித்யத்திற்கும் திவ்யப்ரபந்தத்திற்கும் உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அப்போது அப்பாட சாலையில் 150 வித்யார்த்திகள் ஸம்ஸ்க்ருத பாடங்கள் பயின்று வந்தார்கள். காஞ்சியில் ஸுப்ரஸித்த வித்வத் ஸார்வ பௌமராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை (குன்றபாக்கம்)ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியின் தலைமையில் அப்பாடசாலை நடந்து வந்தது. அடியேனுடைய திருத்தகப்பனுர்க்கு உபயவேதாந்த க்ரஹணமும் அந்தஸ்வாமி ஸந்நிதியிலேயாயிற்று.

திருத்தகப்பனுர் சிறு பிராயத்திலிருந்தே "ஸ்காலித்யே சாஸிதாரம்" என்கிற ஆசார்ய லக்ஷணத்தைக் கைக்கொண்டு, வயதில் பெரியவர்களுக்குங்கூட ஆசாரத்தை நிர்தாக்ஷிண்யமாக சிக்ஷிக்குமவராயிருந்தபடியால், சிறியார் பெரியாரென்கிற வாசியில்லாமல் யாவருமே அவரிடத்தில் அஞ்சி நடுங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையை நேரில் அநுபவித்திருக்கின்றேன். வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலையில் திருத்தகப்பனுரோடுகூட உபாத்யாயர்களாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள்- வியாகரண வேதாந்த வித்வானுகிய ஸ்ரீமத் ஷஷ்டி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி,

ஆசாரி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி; பலாப்புத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி, பட்டடை ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர் ஸ்வாமி. (மாத்வர்) ராமசந்த்ராசார்; இன்னும் பத்தெட்டு பண்டிதர்கள் உபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்த நல்லடிக்காலம் அது. எனது எட்டாவது வயதுமுதல் பதினோராவது வயது வரையில் இப்பாடசாலையின் அநுபவம் எனக்கு விசேஷமாக இருந்தது. அப்போது ஆங்கில கலாசாலை சின்னகாஞ்சீபுரத்தில் அடியோடு இல்லாமலிருந்த தனல் இந்த ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாசாலை அப்போது மிகச் சிறப்பாக விளங்கிற்று. காலை மாலைகளில் பாடசாலை விடும்போது கிழக்கு முகமாகத் திரும்பிப்போகிற வித்யார்த்திகளும் மேற்கு முகமாகத் திரும்பிப்போகிற வித்யார்த்திகளும் பெருந் திரளாகக் காணப்படுவர்கள். அந்தக் காட்சி இற்றைக்கும் அடியேனுடைய உள்ளத்திற் பதிந்திருக்கின்றது. அடியேனுடைய 11, 12 வயதில் இப்பாடசாலை என்ன காரணத்தினலோ நின்று விட்டது. அப்போது தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் 'சடகோப நிலயம்' என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அதிலும் 40, 50 வித்யார்த்திகள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காவ்ய நாடகாதிகளும் சதுச்சாஸ்த்ரமும் பாடம் நடந்து வந்தது. அந்த ஸமயம் காஞ்சீபுரி ப்ரபல ஸம்ஸ்க்ருத வித்யா பீடமாக விளங்கிற்று.

— அடியேனுடைய இளமைக்கல்வி —

திருத்தகப்பனர் பரமவைதிகராகையாலும் வைதிகச்ரத்தையில் நிகரற்றவராகையாலும் அடியேனுக்கு சௌலம் உபநயனம் முதலியவற்றை ப்ராப்தகாலங்களிலேயே செய்வித்தார். திருத்தகப்பனருக்கு கிடாம்பி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி யென்ெருரு மாதுலர் சென்னையிலிருந்தார். அவர் அதிககாலம் காஞ்சியிலேயே எங்கள் க்ருஹத்திலேயே இருப்பர். அவருக்கு க்ரந்தம் தமிழ் தெலுங்கு நாகரி ஆங்கிலம் முதலிய பல லிபிகளில் நல்ல பரிசயமிருந்தது. அவர் நாலாறுமாத காலத்தில் ஸகலலிபிகளிலும் அடியேனுச்குப் பயிற்சியை யுண்டாக்கி வைத்தார். சப்தமஞ்ஜரி, ஸ்ரீ ராமாயணஸங்க்ரஹம், ஸமாஸகுஸுமாவளி முதலிய பாலபாடங்களைத் திருத்தகப்பனரே வெகு ஆஸ்தையுடன் நடத்தினர். ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹம் வாசித்து முடிக்குங் காலத்தில் எந்த வார்த்தைகளையும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே சொல்லவேண்டியதென்று அடியேனுக்குக்கட்டளையிட்டார் திருத்தகப்பனர்.

— இளமைக் கவிதைகள் —

அடியேன்இளம்ப்ராயத்திலேயே ஸம்ஸ்க்ருத வியாஸங்கள் எழுத ஆரம்பித்தேன். அதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹமென்னும் சிறு க்ரந்தத்தையொட்டி மணிப்ரவாள ராமாயண ஸங்க்ரஹமொன்று அப்போது எழுதினேன்.

ஸீதாராமபதாப்ஜாநி வணங்கித் துதிசெய்கிறேன்
கிமர்த்தமென்றல் மத்க்ரந்தபூர்த்தயேதான் அஹர்நிசம்.
அயோத்யாம் நாம நகரீம் ராஜாவொருவராண்டனர்
அவர்பெயர்தானென்னென்னில் ஆஹுர் தசரதம் ஜநா:

இவைபோன்ற இருநூறு சுலோகங்களினுல் அப்போது ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹத்தை எழுதினேன். பலஇதிஹாஸபுராணகதைகளை வடமொழியிலெழுதினேன்.

அக்காலத்தில் மலையாளத்தில் பட்டாம்பியென்னுமூரிலிருந்து விஜ்ஞாந சிந்தாமணியென்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகை வாரந்தோறும் வெளிவந்துகொண் டிருந்தது அது என்னுடைய 25 வயது வரையில் நடந்து வந்தது. பன்னிரண் டாம் வயதிலேயே அதற்கு வியாஸங்கள் எழுதியனுப்ப ஆரம்பித்தேன். ஸமஸ்யை கள் கொடுப்பது, ஸமஸ்யாபூர்த்திகள் செய்வது, சித்ரப்ரச்நங்கள் கொடுப்பது, பிறர் கொடுக்கும் சித்ரப்ரச்நங்களுக்கு உத்தரங்கள் வெளியிடுவது— இப்படிப்பட்ட லேகனங்களிலும் ஆஸக்தியுண்டாயிற்று. அப்போது ஆசுகவியென்றும் சித்ரகவி யென்றும் சில பிருதுகளை அந்த விஜ்ஞாநசிந்தாமணி பத்ரிகையின் ஸம்பாதக ரான நீலகண்ட சர்மாவென்கிற வித்வான் அப்பத்ரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். ஒரு நாள் திருத்தகப்பனுர் ஓர் மறைபொருள் விஞவைச் சொல்லி அதற்கு விடை யளிக்கும்படி நியமித்தார்; அந்த விஞவை மூன்று ச்லோகங்களாக இயற்றி விடையை ஒரு ச்லோகத்தினுல் வெளியிட்டேன். விஞ என்னவென்ருல், ஒரு குளத்தில் சில தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அவற்றில் உட்காருவதற்காகச் சில கிளிகள் ஆவலோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தன; ஒவ்வொரு மலரில் தனித்தனி ஒவ்வொரு கிளியாக உட்கார வேண்டியதென்று எண்ணி அப்படியே அக்கிளிகள் உட்காரப் பார்க்கையில் ஒரு கிளிக்கு மட்டும் தாமரைப்பூ கிடைக்காமற் போகவே அது வருந்திக் கிடந்தது; அதைக்கண்ட மற்ற கிளிகள் உடனேயெழுந்து ஒவ்வொரு மலரில் இரண்டிரண்டு கிளி வீதம் உட்கார்ந்தன. அப்போது ஒரு தாமரைப்பூ (கிளி உட்காராதபடிக்கு) மிச்சப்பட்டு விட்ட்து; எத்தனை கிளிகள் வந்தன? குளத்தில் எத்தனை தாமரை மலர்கள் இருந்தன? என்று விஞ; இந்த விஞவுக்கு விடை —நான்கு கிளிகள் வந்தன; மூன்று மலர்கள் இருந்தனஎன்பது. இவ்விஞவிடைகளை அடியேன் ச்லோகங்களாக்கின விதம் வருமாறு :—

(விஞ ச்லோகங்கள் மூன்று)

சுகா: கேசித் கஸ்மிம்ச்சந ஸரஸி பாதோஜகுஸுமேஷு
அவஸ்தாநம் ப்ராப்தும் ஸகுதுகமுபாகத்ய ஸரஸீம்,
ப்ருதக் சைகைகஸ்மிந்நபி கமல ஏகைகசுக இதி
அமீ ஸங்கல்ப்யைவம் ப்ருதகுபவிசந்திஸ்ம ஸஹஸா.

ததச்சைகம் கீரம் கமலகுஸுமாலாபஜசுசா
விஷண்ணம் வீக்ஷ்யைதே ஸரபஸமதோத்தாய ஸகலா:,
ந்யஷீதந் ப்ரத்யப்ஜம் சுகயுகளரீத்யா ததநு போ!
அபூதேகம் பத்மம் சுகசரணவிந்யாஸவிதுரம்.

அயி போஸ் ஸுஹ்ருதோ ப்ருத கதி கீராஸ் ஸமாகதா:?
கமலாநி ச ஸந்திஸ்ம கியந்தி கமலாகரே?

(இந்த விஞவுக்கு விடை யிறுத்த ச்லோகம்)

சுகாச் சத்வார ஆயாதா:, கமலத்ரிதயம் ஸ்திதம்,
இத்யேவமுத்தரம் ஸாது த்ரஷ்டவ்யமிஹ பண்டிதை:.

இங்ஙனே பலபல வெழுதினேன் பதின்மூன்ருவது வயதுமுதலாக.

— ப்ராம்மணபட்டு. ரங்காசாரியரின் அபிமானம் —

ப்ராம்மணபட்டு ரங்காசாரியர் என்ருெரு பெரியவர்; அவர் திருப்பதி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர். அதனுல் அவர் திருத்தகப்பனுரிடத்தில் பரமபக்தி கொண்டு அடிக்கடி காஞ்சீபுரம் நமது க்ருஹத்தில் வஸிப்பர்; அவருக்கு ஸாஹித்ய வ்யுத்பத்தி நன்ருகவுண்டு. அடியேன் இளவயதிலிருந்தே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் கத்ய பத்யங்களெழுதுவதை அவர் வாசித்துப்பார்த்து உள்ளம் பூரிப்பர். அவர் அதைத் திருப்பதிக்குக் கொண்டுபோய் ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாசார்யர்க்கும் காண்பிப்பர். அவர்கள் அவற்றை வாசித்துப் பார்த்து "மற்ருெரு ஸமயம் நீர் இவ் விடம் வரும்போது இது எழுதினவனே இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வாரும்" என்று அவரிடம் சொல்லியிருந்தார்கள். அடுத்தபடியாக அவர் காஞ்சிக்குவந்த போது இதைத் திருத்தகப்பனுரிடம் சொல்லி "பையனே என்னேடு கூட ஒரு முறை திருப் பதிக்கு அனுப்பவேணும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். திருத்தகப்பனுர் அதற்கு ஸம்மதிக்கவில்லே. இப்படியிருக்கையில், திருப்பதியில் எமக்கு உற்ருருறவினர் விசேஷமாக இருப்பதால் ஒரு கல்யாண விசேஷத்தையுத்தேசித்து ஸஹ குடும்பமாக அவ்விடம் போய்வர நேர்ந்தது. மேலே சொன்ன ப்ராம்மண பட்டு ரங்காசார்யரும் அங்கு வந்து சேர்ந்து, அப்போது நம்மாழ்வாருடையஸன்னிதியில் நடந்து கொண் டிருந்த ஸம்ஸ்க்ருதபாடசாலேயில் பெரிய ஸதஸ்ஸொன்று கூட்டிவிட்டார். அவ் வூரிலுள்ள வித்வான்களேயும் திரட்டிவிட்டார். அங்கு ஸுப்ரஸித்த வித்வத்ஸார்வ பௌம திலகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலே அனந்தாண் பிள்ளே புரிசை ஸ்வாமியும் எழுந்தருளினுரங்கு. அடியேன் எழுதியிருந்த கத்யபத்யச் சுருணேகளே அந்த ஸதஸ்ஸில் வாசிக்க நியமனம் பெற்று வாசித்தேன். அவை அடியேனெழுதிய வையென்று ஒருவர்க்கும் ப்ரத்யயமுண்டாகவில்லே. அப்போது அவர்கள் கொடுத்த சில தமிழ்க்கதைகளே அவர்களின் முன்னிலேயிலேயே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்த்து வாசித்துக் காட்டிய பின்பே அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாயிற்று. அப்போது ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமி விசேஷ ஸன்மானமளித்து அமோகமான ஆசீர்வாதம் செய்தருளியது அடியேனுக்கு நித்ய ஸ்மிருதியிலுள்ளது. வானமாமலே மடத்தில் நடந்து வந்ததாக முன்னம் ப்ரஸ்தாவித்த பாடசாலேயில் திருத்தகப்ப னுரும் ஸாஹித்யோபாத்யாயராக எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அப்பாடசாலேயில் சேர்ந்து வசிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போது பல பிள்ளேகள் ஸஹாத்யாயிகளாக இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் கூட இப்போது இல்லே என்பது சோசநீயம்.

— பாடசாலேகளில் வாசிக்கத் தொடங்கினது. —

வானமாமலே மடத்துப் பாடசாலே நின்று போன பிறகு சில மாதங்கள் அகத்திலேயே திருத்தகப்பனுரிடமே வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த முன்னம்ப்ரஸ்தாவித்த பாட சாலேயில் சேர்ந்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

ராமசந்த்ராசார் என்கிற மாத்வ பண்டிதர் அப்போது அங்கு ப்ரதம உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அவருடைய போதநாசக்தி மிகவும் ஆச்சரிய மானது. பாடங்களை மறுபடியும் சிந்தனை செய்யவேண்டாதபடி பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர் அவர். அவரிடத்தில் வாஸவதத்தா, காதம்பரீ முதலான கத்ய க்ரந்தங்களை ஏழெட்டு மாதகாலம் வாசித்தேன். அப்போது ஸ்ரீமத். காதிஅனந் தாசார்ய ஸ்வாமி அஸ்மத்குல கூடஸ்தரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா ஸந் நிதியில் வேதாந்த வைஜயந்தீ என்னும் பெயரால் ஒரு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை ஸ்தா பித்தார். அது மூன்று நான்கு வருஷகாலம் நடைபெற்றது. அதில், மேலே சொன்ன ராமசந்த்ராசாருடைய கநிஷ்டப்ராதாவான விந்யாசர் என்பவர் தலைமை யுபாத்யாயராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். (காஞ்சியில் உத்தமாச்ரமியாயிருந்த) புதுப்பேர் இளையவில்லி. வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் ஓர் உபாத்யாயராக நிய மிக்கப்பட்டார். அவரிடத்தில் ஸித்தாந்த கௌமுதீபாடமும், வித்யாசார் என்கிற மாத்வ வித்வானிடத்தில் சம்பூ நாடக அலங்காரக்ரந்தங்களின் பாடங்களும் நடந்து வந்தன. இப்பாடசாலைக்கு ஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத். உவே. காதி அனந்தா சார்ய ஸ்வாமியும் ப்ரதாநோபாத்யாயஸ்தானத்தை யலங்கரித்து நியாய பாடங் களை ஆரம்பம் செய்தருளினர். தர்க்க ஸங்க்ரஹம் ஆரம்பித்து வாதக்ரந்தங்கள் வரையில் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. என்னுடைய பதினன்காவது வயது முடிந்தவுடனே திருத்தகப்பனர் திருநாடலங்கரித்தபடி யால் அதுவரையிலுள்ள செய்திகளைச் சுருங்கத் தெரிவிக்கிறேன்.

— திருத்தகப்பனருடைய ப்ரவசனவிசேஷங்கள் —

மேலே சொன்ன வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலை ஸ்தாபித்தபோது திருத் தகப்பனரே அதன் நிர்வாஹ பாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு மிகச் சிறப்பாக் நடத்தி வந்தார். அப்போது இப்பாடசாலை மிகவும் உன்னதமான ஸ்திதியிலிருந்து வந்தது. ஐம்பது வித்யார்த்திகளுக்குமேல் வாசித்து வந்தார்கள். 7,8 மாதங்களுக் குள் திருத்தகப்பனர் நோய்வாய்ப்பட்டு வெளியில் நடையாட முடியாமல் திரு மாளிகையிலேயே யெழுந்தருளி யிருக்க நேர்ந்து விட்டது. மறுபடியும் வெளி ஸஞ்சாரமின்றியிலே [இரண்டு ஸம்வத்ஸரகாலம்] திருமாளிகையிலேயே யிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருள நேர்ந்தது. அந்த இரண்டு ஸம்வத்ஸரகாலத்தில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் பூர்த்தியாக திருமாளிகையிலே வித்யார்த்திகளை வரவழைத்து காவ்ய நாடகாலங்கார பாடங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். பாடசாலைகளில் நடப்பது போலவே வகுப்புவாரியாகத் திருமாளிகையில் பாடங்கள் நடந்து வந்தன. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஸ்மார்த்த மாத்வர்களும் வந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது எனக்கு சிசுபாலவதகாவ்ய பாடம் நடக்கிறது. மேல் வகுப்பில் சிலர் நைஷதம் முதலியன வாசிக்கிறர்கள். அதற்கும் மேல் வகுப் பில் சிலர் அநர்க்கராகவம் [முராரி நாடகம்] வாசிக்கிறர்கள். க்ருஹத்திலேயே பாடம் நடப்பதால் இதரர்கள் பாடம் வாசிக்கும்போதும் நான் கூடவே உட்கார்ந்திருப் பேன். திருத்தகப்பனர் கல்லும் கரையும்படி பாடம் சொல்லுகிறவராகையால், எவ்வளவு பெரிய ச்லோகங்களாயிருந்தாலும் வாசிக்கும்போதே கண்டபாடமாய் விடும். நைஷதம் வாசிக்கிறவர்களோடும் முராரி வாசிக்கிறவர்களோடும் யான்

கூடவேயிருந்து பாடம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கமாகையால் அந்தப் பாடங்களில் வரும்ச்லோகங்களும் எனக்குப்பெரும்பாலும் கண்டபாடமாய் விடும்

மைஸூர் கஸ்தூரி ராங்கா சார்ய ஸ்வாமியிடம் பரிசுபெறுதல்.

இப்படி யிருக்கையில், மைஸூரில் பண்டிதரத்னமென்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமத் கஸ்தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி திருமலை யாத்திரையாக வெழுந்தருளின வர் காஞ்சீபுரிக்கும் விஜயம்செய்திருந்தார். அவரோடுகூட மைஸூர் அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும் சிலர் வந்திருந்தார்கள். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்து வரும் சடகோப நிலய பாடசாலையில் ஒரு நாள் பரீக்ஷாஸதஸ்ஸு நடத்தினார் கள். அப்பாடசாலையில் வாசிக்கிற வித்யார்த்திகளை மட்டுமல்லாமல் பிறவிடங்க ளில் வாசிக்கிற (ஸம்ஸ்க்ருத) வித்யார்த்திகளையும் வருவித்துப் பரீக்ஷை நடத்தி னார்கள். அதற்கு அடியேனும் போயிருந்தேன் உத்துங்கவித்யார்த்திகளைத் தனி யாகவும் கீழ்வகுப்பு வித்யார்த்திகளைத் தனியாகவும் உட்கார வைத்துப் பரீக்ஷை நடத்தி வருகிறார்கள். முராரி நாடகத்தில் பரீக்ஷை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் அங்கத்தின் முடிவிலுள்ள "யதிந்தோரந்வேதி வ்யஸந முதயம் வா நிதிரபாம்" என்கிற சுலோகத்தில் ஓர் உத்தமவித்யார்த்தி பரீக்ஷைசெய்யப்படுகிறார்; அவர்க்கு ச்லோகமே உபஸ்திதியில்லை. அதனால் அவர் மிகவும் சிரமப்படுகிறார். அப்போது சிறுமாணுக்கர்திரளில் உட்கார்ந்திருந்த யான் "அதை நான் சொல்லுகிறேன்" என்றேன். அப்பாடசாலையின் தலைமையுபாத்யாயரான சாமா. திருமலை தாதா சாரியர், அடியேன் ஏதோ வம்பு பேசுவதாக நினைத்து "கழுதே! வாயைமூடி யிரு" என்று அதட்டினார். பரீக்ஷகரான கஸ்தூரி ஸ்வாமி "சொல்லப்பா! பார்ப் போம்" என்றார். உடனே யெழுந்து அந்த ச்லோகத்தைப் பூர்த்தியாகச் சொல்லி அர்த்தமும் தாத்பரியமும் விரியச்சொல்லி முடித்தேன். அப்போது "காவ்ய பாடம் வாசிக்கிற உனக்கு இந்த ச்லோகம் எப்படி தெரிந்தது?" என்று கஸ்தூரி ஸ்வாமி கேட்டார். "என்க்ருஹத்தில் எனது தகப்பனாரிடத்தில் பலபேர்கள் வாசிக்கிறார்கள்; அவர்களில் முராரி நாடகம் வாசிப்பவர்களு முண்டு; அவர்கள் வாசிக்கும்போது நான் கூடவிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம்; அதனால் தெரிந்தது" என் றேன். 'அவரவர்கள் வாசிக்கிற எல்லா க்ரந்தங்களிலும் நீ பரீக்ஷைசொல்லுவாயா?" என்று கேட்டார்; "நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது; அனேகமாய்ச் சொல்லுவேன்; கேட்டுப் பார்க்கலாமே" என்றேன். பிறகு மற்ற வித்யார்த்திகளை விட்டுவிட்டு என்னை மட்டும் விசேஷமாகப் பரீக்ஷித்தார்கள். அவர்கள் த்ருப்தி யடையும்படி யாகவே சொல்ல இயன்றது.

— தங்கக் காப்பு அண்ணா —

பிறகு பரீக்ஷிதர்களுக்கு ஸன்மானம் செய்யும்போது, ஒரு ரூ. இரண்டு ரூ மூன்று ரூ. உத்தரீயம், புத்தகம் ....இப்படியாகக் கொடுத்தார்கள். அடியேனுக்கு இரண்டு பவுன் கொண்ட டாலர் ஒன்று கொடுத்தார்கள். அதைக்கொண்டு தாய் தந்தையர் எனக்குத் தங்கவளை செய்வித்துக் கரபூஷணம் போட்டார்கள். அதை யான் 26, 27 வயது வரையில் அணிந்துகொண்டிருந்தேன். அதனால் "தங்கக் காப்பு அண்ணா" என்றே எனக்குப் பெயர் வழங்கி வந்ததப்போது. காவ்ய நாடக

அலங்காரக்ரந்தங்களை எனக்கு மேல்வகுப்பினர்கள் வாசிக்கும்போதுகளில் உடனிருந்து கேட்டது, பிறகு அந்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் தனியாகவும் வாசித்தது ஆகிய விவற்றால் அடியேனுக்கு காவ்ய—சம்பூ—நாடக அலங்கார க்ரந்தங்களின் உபஸ்திதி அதிகமாகவுண்டாயிற்று. இடையில் பலவருஷங்கள் அவற்றை ஸ்மரிக்கவும் ப்ரஸக்தி யில்லாமலிருந்துங்கூட இற்றைக்கும் அவற்றின் உபஸ்திதியைப் பெரும்பாலு முடையேன். இவ்விஷயத்தில் அடியேன் மூவரிடத்தில் தினந்தோறும் க்ஷணந் தோறும் உபகாரஸ்மிருதி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்; 1. திருத்தகப்பனார், 2. (மாத்வ) ராமசந்த்ராசார்; 3. அவருடைய ஸஹோதரர் வித்யாசார் ஆகிய இம் மூவரும் என்னுடைய நித்ய க்ருதஜ்ஞதா பாத்ரபூதர்கள். திருத்தகப்பனார் சொல்லிக்கொடுத்ததில் ஆச்சரியமில்லை; ராமசந்த்ராசாரும் வித்யாசாரும் புத்ரநிர்விசேஷமாகப் பாடங்கள் சொல்லிவைத்ததை நான் நினையாத க்ஷணமில்லை. அவர்களுடைய போதநாசக்தி நிகரற்றது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு எழுதினாலும் அடியேனுக்கு த்ருப்தி யுண்டாகமாட்டாது.

— திருத்தந்தையாருடைய ப்ரசம்ஸைகள் —

திருத்தகப்பனாருடைய ஆழ்ந்த வ்யுத்பத்தியும் ஞாபகசக்தியும் அப்ரதிமமானது, அபரிமிதமானது. பாடஞ்சொல்லுகிற ஸமயம் போக இதரஸமயங்களிலுங்கூட அநேக க்ரந்த ஸம்பந்திகளான பல விஷயங்களையுரைத்துக்கொண்டேயிருப்பர். அந்த கால விசேஷங்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் "தே ஹி நோ திவஸா கதா:" என்கிற பவபூதி ச்லோகம் நினைவுக்கு வந்து கண்ணீர் பெருகும். வேறெங்குங் கேட்கமுடியாத விநோதகதைகளையும் விசேஷமாக ஸாதிப்பர் தகப்பனார். அவருடைய அநுபவம் எனக்குப் பதினான்கு வயது வரைக்குமே யிருந்தாலும், "எந்தையிராப்பகலோதுவித்துப் பயிற்றி" என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தது போல ஒரு க்ஷணங்கூட அவர் என்னை யகலவிடாமல் இரவும் பகலும் அருகேயே வைத்துக் கொண்டிருந்து "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட" என்று (திருவாய்மொழியில்) நம்மாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி சிக்ஷித்தருளின விதங்கள் வாசாமகோசரம். "எண்ணெய்க் குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பி" என்றும் 'கன்றுகளோடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்திட்டு" என்றும் 'திருவுடைப் பிள்ளை தான் தீயவாறு தேக்கமொன்றுமிலன் தேசுடையன், உருகவைத்த குடத்தொடு வெண்ணெய் உறிச்சி யுடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்" என்று மிவ்வாறாகக் கண்ண பிரானுடைய பால்ய சேஷ்டைகள் அநுஸந்திக்கப் படுவதுபோல அடியேனுடைய பால்ய சேஷ்டைகளும் ஒரு பாரதத்திற்குப் போதும். உரலோடாப் புண்டிருந்த, தண்டனை தான் கண்ணனுக்கு நாம் கேட்பது; அதற்கு மேலாகவும் அடியேன் பட்டதுண்டு; இடுப்பிலே தாம்பைக் கட்டிக் கிணற்றிலே தோய்ப்பர்திருத்தகப்பனார். ஏக புத்திரனாகையாலே *செல்வத்தினால் வளர்பிள்ளையென்கிற பெருமைக்கும் குறையில்லை. *ப்ரேம்ணாத தாமபரிணாமஜுஷா பபந்த* என்று [அதிமாநுஷஸ்தவே] கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது போல ப்ரேம பரீவாஹமான தண்டனைகளுக்கும் குறையில்லை. *அறியுமுலகெல்லாம் யானேயுமல்லேன்" என்று பொய்கையாழ்வா

ரருளிச்செய்ததுபோலத் திருத்தகப்பனுர் செய்தருளின சிக்ஷைகள் அக்காலத்தில் ஊரும் நாடு முலகமுமறிந்தவை. ஹிதபரர்களில் தலைசிறந்தவ ரென்பதை அப்போதே யறிந்தவனடியேன்.

திருத்தகப்பனுர் அடியேனுக்குக் கற்பித்த ஸ்தோத்ர பாடங்கள் எண்ணிறந்தவை. முதலில் வேதாந்த தேசிக ஸ்தோத்ரங்களை யெல்லாம் கற்பித்தார். பிறகு ஆளவந்தார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஸகலாசார்ய ஸ்தோத்ரங்களையும் கற்பித்தார். இவற்றைப் பின்மாலைவேளையிலும் இரவிலும் சொல்லிக் கொடுப்பது வெகு அற்புதமாயிருக்கும். அப்போது அச்சுப்புத்தகமில்லை; எழுதிக் கொடுப்பர். திவ்யப்ரபந்தங்களில் பெரும்பாகம் திருத்தகப்பனுரிடத்திலேயே அதிகரித்தேன். அவர் திருநாடலங்கரிப்பதற்குச் சில மாதங்கள் முன்னமேதான் அடியேனுக்குத் திருவிலச்சினை [சக்ராங்கனம்] ப்ரஸாதித்தருளினுர் ; அதனுல் திருவாய்மொழி யாயிரம் மட்டும் அந்யத்ர அதிகரிக்க நேர்ந்தது. முமுக்ஷுப்படி ஸ்ரீவசநபூஷணம் முதலிய ரஹஸ்யங்களைத் தாமே சந்தை சொல்லுவித்துக் கண்டபாடம் செய்விக்கவேணுமென்று திருத்தகப்பனுர் மிகவும் பாரித்தார். அப்போது திருமேனியில் அசக்தி அதிகமா யிருந்தபடியால் அந்த ஸமயத்தில் அண்ணு ஸன்னிதியில் திருவாராதன கைங்கரியம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீஉவே குவளை பார்த்தஸாரதி ஐயங்காரென்பவரை நியமித்து அவர் மூலமாக அதிகரிப்பித்தருளினுர்.

— ஆங்கிலம் சிறிது கற்பித்தது —

ஆசார்ய ஹ்ருதயம் சந்தையாரம்பித்து நடந்துவருகையில் திருத்தகப்பனுர்க்குத் திருமேனியில் அசக்தி அபிவிருத்தியடைய ஆரம்பித்தது. அப்போது அவருடைய சிகித்ஸைக்காகத் தஞ்சாவூரிலிருந்து சிலமாதங்களுக்கு முன்னமே வந்திருந்து நமது க்ருஹத்திலேயே போஜனம்செய்து கொண்டு திருத்தகப்பனுருக்கு தீவிரமான சிகித்ஸைகள் நடத்திவந்தார். அவர் ஆங்கிலத்தில் பெரிய புலவர். அவரிடத்தில் ஆங்கிலம் படிக்கும்படி திருத்தகப்பனுர் எனக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆங்கிலத்தில் மிகவும் வெறுப்புடையவர் திருத்தகப்பனுர். அந்த பாஷையில் ப்ரவேசலேசமும் கூடாதென்று கடுமையாக ஸாதித்துக் கொண்டிருந்தவர் என்ன காரணத்தினுலோ அந்த மருத்துவரிடத்தில் ஆங்கிலம் வாசிக்க நியமித்தது மல்லாமல் அவரிடத்திலும் அடிக்கடி சொல்லுவர்— "வைத்தியரே! உம்முடைய சிகித்ஸையினுல் எனக்கு யாதொரு பலனும் ஏற்படப் போகிறதில்லை; பையனுக்கு இங்கிலீஷ் சொல்லிக்கொடுத்த பெருமையையாவது நீர் அடைய வேணும்" என்று, அதனுல் அந்த வைத்யர் வெகு ச்ரத்தையுடன் எனக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுத்தார். நாலைந்துமாதந்தான் அதுகற்றது. அதில் ஸ்வல்பபரிசயமேயுள்ளது.

திருத்தகப்பனுருடைய அநாரோக்யாபிவிருத்தி

க்ரோதிஞு மாசி மாதத்திலிருந்து திருத்தகப்பனுருடைய திருமேனியில் கிலேசம் அதிகரிக்கவாரம்பித்தது. ஆனுலும் அவருடைய நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களுக்கு ஸ்வல்பலோபமும் நேர்ந்ததில்லை அவர் த்வாதசோர்த்வ புண்ட்ரமணி

யாமல் ஒருநாளுமிருந்ததில்லை. அவருடைய திருமேனி ஸ்வர்ணச்சாயையை வென்றிருக்கும். அவர் திருப்பரிவட்டம் தரிக்குமழகும் பன்னிருநாமம் அணியுமழகும் நிகரற்றதுஎன்னலாமத்தனை. அவர் திருவீதியில் நடந்தெழுந்தருளும் போது கண்டால் ஸ்வர்ணவிக்ரஹமொன்று கைகால்முளைத்துச் செல்லுகின்றதென்பர்

—திருத்தகப்பனுருடைய பலவகைப் பெருமைகள்—

க்ரோதிஞூ மாசிமாத முடிவில் திருமாளிகையிலுங்கூட ஸஞ்சரிக்க முடியாதபடி அசக்தி அதிகரித்தது. அவர் அஜாதசத்ருவென்று ப்ரஸித்தராகையாலே அந்த நாட்களில் தென்கலையார் வடகலையார் ஸ்மார்த்தர் மாத்வர் என்கிறவாசியின்றிக்கே அனைவரும் இரவும் பகலும் நமது க்ருஹத்திலேயே படுகாடு கிடப்பர்கள். அந்த ஸமயத்திலும் திருத்தகப்பனுர் தமது ஸமீபத்தில் வருமவர்களை ஆசார விசாரங்களில் நிர்தாக்ஷிண்யமாக சிக்ஷிப்பர். தம்மிலும் வயோவ்ருத்தர்கள் பலர் இருப்பர்களே; அவர்கள் ரங்கஸாமியென்று ஏகவசனமாகச் சொல்லுவர்களானுலும் எதிரே நிற்க நடுங்குவர்கள், அந்த சரமஸமயத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு மாத காலம் அல்லும் பகலும் அடியேனை அருகிலேயே வைத்துக் கொண்டு ஸாதித்த உபதேசமொழிகள் அனேக சாஸ்த்ரார்த்த கர்ப்பிதங்களாய் சரமஸந்தேச மென்னத் தகுந்தவை; ஒவ்வொன்றும் மறக்க முடியாமலிருக்கின்றன.

இரவுவேளைகளில் அல்பசங்கைக்குப் போனுல் வாய்கொப்பளிக்காமலும் ஆசமனம் செய்யாமலும் படுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று இப்படிப்பட்ட பல. ஆசாரங்களைக் கடுமையாக சிக்ஷித்து வந்தார். ஒருநாளிரவு தீர்த்தபாத்திரமில்லாமையினுலோ சோர்வு சோம்பலாலோ கண்டூஷமும் செய்யாமல் பாதப்ரக்ஷாளனமும் செய்யாமல் படுக்கைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். அசக்தியிலும் இதை கவனித்துக் கொண்டிருந்து "பையா! வாய் கொப்பளித்தாயா?" என்று கேட்டார்: கொப்பளித்தேனென்று பொய் சொல்லிவிட்டேன். அப்போது இரவு 12 மணி, உடனே ஒருவரையெழுப்பி "வாசலிலே சென்று வாய்கொப்பளித்த அடையாளமிருக்கிறதாவென்று பார்த்து வா" என்று போக விட்டார். அவர் எழுந்துபோய்ப் பார்த்து என் கண்ணுக்கெட்டினவரையில் ஈரமான இடமே தென்படவில்லை' என்று சொல்லி விட்டார். தகப்பனுர் ஸரிதா னென்று சொல்லி வீட்டார், இந்தவேளை தப்பித்துக் கொண்டோமென்று தேறியிருந்தேன். காலை யெழுந்தவுடனே செய்தருளின தண்டனைகளை என்னவென்றெழுதுவேன்? மூன்றுநாள் புழைக்கடைத் தாழ்வாரத்தில் உட்காரவைத்து ஸாப்பாடு போடச் சொல்லி நாலாவது நாள் ஸ்ரீ பாததீர்த்தம் ஸ்வீகரிப்பித்து உள்ளே புகச்செய்தார். அரையில் உத்தரீயமில்லாமல் கௌபீன மாத்திரத்தோடு இருக்கநேரும் ஸமயங்களில் யஜ்ஞோபவீதத்தைக் காதில் சுற்றுமல் கடிஸூத்ரத்திலே படும்படி விட்டுக் கொண்டு நிற்கக் கண்டாராகில் கொடிய தண்டனைகள் செய்வர். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை நூற்றுக் கணக்காக எழுதலாம். எழுதினுல் இப்புத்தகமே ஒரு தர்மசாஸ்த்ரம் போலவும் ஆஹ்நிகம் போலவும் காணப்படும்.

—கோயில் பத்தராவி ஸ்வாமி ப்ரஸ்தாவம்—

ஸ்ரீரங்கத்தில் பத்தராவி ஸ்வாமியென்று ஒரு மஹாபுருஷர் எழுந்தருளியிருந்தார்; அந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களில் மிக ப்ரஸித்தர்; திருத்தகப்பனுருக்குப் பரமாப்தர்; அநாரோக்யத்தை யறிந்து நேரில் பார்ப்பதற்காகக் காஞ்சிக்கு வந்து நமது க்ருஹத்திலே தங்கியிருந்தார்; அந்த ஸ்வாமி மறுநாள் காலை தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குச் சென்று ஸேவிக்க விரும்பினர்; அப்போது திருத்தகப்பனர் அடியேனை யழைத்து ஸன்னிதிக்குப்போய் என்ன ஸமயம், பார்த்துவா' என்று நியமித்து அனுப்பினர். அடியேன் போய் அவ்விடத்தில் தென்பட்ட மணியகாரரை நோக்கி என்ன ஸமயமென்று விசாரிக்க, அவர் 'ஆராதனம் ஆகப்போகிறது' என்றார், அகத்துக்கு வந்து ஆராதனமாகப்போகிறதாமென்றேன்; திருவாராதனமென்று சொல்லாமல் ஆராதனமென்று சொன்னதற்காக உடனே; முதுகு பிளந்து விட்டது. இதைக்கண்ட அந்த பத்தராவி ஸ்வாமி லகுவான அபராதத்திற்கு இவ்வளவு குருவான சிக்ஷையா?' என்று, வியந்தார், அந்த ஸமயம் அந்த பத்தராவி ஸ்வாமி ஐந்தாறுநாள் எழுந்தருளியிருந்தார்; அப்போது அடியேனுக்கு கத்யத்ரயம் ஸந்தையாகாமலிருந்தது; அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்கும்படி தகப்பனர் நியமித்தருள அவரும் பரமக்ருபையோடு நித்யமும் இரண்டு ஸந்தை ஸாதித்தருளினர். மற்றும் பல நல்வார்த்தைகளும் ஸாதித்தார்.

பிதாமஹியின் ப்ரஸ்தாவம்

எனது பிதாமஹிக்குப் பெருந்தேவியம்மா என்று திருநாமம் ஏகபுத்ரை. திருத்தகப்பனர் பரமபதித்த பிறகு பதினைந்து ஸம்வத்ஸரம் ஜீவித்திருந்தாள். தகப்பனர் அந்த திருத்தாயாரை உபசரிக்கும் விதம் பிறர்களால் அநுகரிக்கவும் முடியாதது. அந்த பிதாமஹிக்கு முமுக்ஷுப்படி தத்வத்ரயம் ஸ்ரீவசநபூஷணம் திருவாய்மொழி இவை வாசோவிதேயம். 'கோடியாத்து காக்கு' என்றொருத்தி; ஐடப்ரோல் பாபம்மா என்றொருத்தி. இவ்விருவரும் அக்காலத்தில் கூரத்தாழ்வான் தேவியாரை நினைப்பூட்ட வல்லவர்கள். அவர்களும் பிதாமஹியும் சேர்ந்து நம்க்ருஹத்தில் ரஹஸ்யங்களையும் திவ்யப்பிரபந்தங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தே அடியேனுக்குப் பல பாகங்கள் சிந்தையாயின.

—திருத்தகப்பனர் திருநாடலங்கரித்தல்—

திருத்தகப்பனர் பரமபதிப்பதற்குமுன்னே ஐந்துநாள் அடியோடு ஞாபகமேயில்லாமலிருந்தார். திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறவன்று காலை ஆறுமணி முதல் 12-மணி வரைக்கும் நல்ல ஞாபகமும் படபடவென்று பேசுகிற சக்தியும் பெற்று அடியேனுக்கு சரமஸந்தேசங்கள் அநுக்ரஹிக்க ஆரம்பித்தார். அடியேனுக்குமட்டுமன்று; அங்குக் குழுமியிருந்த அனைவர்க்கும் "யதாதிகாரம் நெறியெல்லா மெடுத்துரைக்கிறார்" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் ஸாதிக்கிறபடி அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு ஆச்சரியமான ஸந்தேசங்களை ஸாதித்தருளி அடுத்த க்ஷணத்திலேயே ப்ரஜ்ஞாபங்கமடைந்தார். இரண்டு நாழிகைக்குள் இவ்விபூதியை விட்டகன்றார். அந்த ஸந்நிவேசம் பலர்க்கும் ஆச்சரியமாயிருந்தது.

—அடியேனுடைய மேற்செய்திகள்—

அக்காலத்தில் சிஷ்ய ஸஞ்சாரமாக வட நாட்டிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாமி யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்துசேர நாலாறு மாதமாயிற்று: குடும்பக்லேசமும் அதிகம். அப்போது எங்களுக்கு ஜமீனுக இருந்த திருவடிராயபுரம் என்கிற சுரோத்திரிய க்ராமத்தை கவனித்துக்கொள்ள என் தாயாரும் மாதுலரும் பெரும்பாலும் க்ராமத்திலேயே வாஸமாயிருந்தார்கள், என்னுடைய க்ருஹத்தில் ஸஹோதரிகள் பிதாமஹியின் ஸம்ரக்ஷணையில் இருந்து வருகிருர்கள். நான் மட்டும் ஸ்ரீமத் காதி ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கு ஸ்வீகார குமாரன் போல் சென்று சேர்ந்து அங்கேயே அசநசயனுதிகளை வைத்துக் கொண்டு. அப்போது அண்ணு ஸன்னிதியில் நடந்து கொண்டிருந்த வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையிலும், தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்து கொண்டிருந்த சட கோபநிலய பாடசாலையிலும் சாஸ்த்ரபாடங்கள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

—ஹைதராபாத்—ஸீதாராம்பாக்பயணம்—

அப்போது ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி சிஷ்யப்ரார்த்தனையால் ஹைதராபாத்—ஸீதா ராம் பாக்எழுந்தருள வேண்டியதாயிற்று. அப்போது அடியேனும் "நீத: ப்ரீதிபு ரஸ்க்ருத:" என்னுங்கணக்கிலே உடன் விடை கொள்ள நேர்ந்து ஏறக்குறைய ஒரு ஸம்வத்ஸரம் அங்கே வஸிக்க நேர்ந்தது. ஸீதாராம்பாக் என்னுமிடம் மிகப் பெரிய தோட்டம். "மன்னு தண் பொழிலும் வாவியும் மதிளும் மாடமாளிகை யும் மண்டபமும்" என்னும்படி மிகவும் ரமணீயமான ஸந்நிவேசம். அங்கே தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் கைங்கரியங்களும் உத்ஸவங்களும் மிகவிலக்ஷணமாக நடந்து வந்த காலம். ஒருவருஷகாலம் நம் தேவப்பெருமாளையும் மறந்து இருக் கப் பண்ணிற்றென்றுல் பேசத்தானுவதுண்டோ? அப்போதைய நிலைமைகளை அடியேன் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அப்போது ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கு நிர்ப்பந்த மான ஒரு காரியமும் கிடையாது. இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல்தான் நகரத் திலிருந்து சிஷ்யர்கள் வந்து வார்த்தையாடுவர்கள். பகல்முழுவதும் இரண் டொரு மணிகாலந்தவிர மற்ற போதெல்லாம் ஸ்வாமியை விட்டுப் பிரியாமே வாழ நேர்ந்த காலம் அது.

சாஸ்த்ரபாடம் வாசிப்பதோடுகூட ஸ்வரூப க்ரந்தங்களையும் ஸேவிக்கத் தொடங்கும்படி நியமனமாயிற்று. திருமந்த்ரார்த்த காலக்ஷேபம் அப்போது அவ்விடத்தில்தான் ப்ராப்தமாயிற்று. தாத்பர்ய சந்திரிகையோடு கீதாபாஷ்ய காலக்ஷேபமும் அங்கேதான் ப்ராப்தமாயிற்று. அவ்விடத்தில் இதரர்களோடு பேசினுல் ஹிந்தியிலும் தெலுங்கிலும் பேசவேண்டியிருந்தபடியாலே அவ்விரண்டு பாஷைகளிலும் பரிசயம் ஏற்பட்டது அவ்விடத்திலேதான். அந்த ஸமயம் காதி ஸ்வாமியோடுகூட அவ்விடம் விடை கொள்ள நேர்ந்ததானது அடியேனுடைய பலவகை க்ஷேமங்களுக்கு மூல காரணமாயிற்று.

—திருநாராயணபுரம்—மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி —

திருநாராயணபுரத்தில் மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி யென்று ஸுப்ரஸித்தரான பெரியார் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் நியாய வேதாந்தங்களில் சிறந்த வித்வான். நல்ல வாக்மி. இந்த ஸ்வாமி அப்போது ஹைதராபாத் நகரத்தில் ஸேட்டுகளுக்குக் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அடிக்கடி ஸீதாராம்பாக் எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதிப்பர். இதுவும் ஒரு நல்ல போதுபோக்காக அமைந்தது அங்கு. அந்த ஆழ்வார் ஸ்வாமி வயஸா அத்யந்தம் உத்துங்கராயிருக்கச்செய்தேயும் ஸௌசீல்ய நிதியாய் அடியேனோடு கலந்து பழகினவாற்றை நினைக்கும்போதும் அளவுகடந்த ஆனந்தமுண்டாகிறது. இந்த ஸ்வாமியிடத்தில் ஏதாவதொரு க்ரந்தம் அதிகரிக்க வேணுமென்று குதூஹலமுண்டாயிற்று. இதற்கு காதி ஸ்வாமியும் நியமனம் தந்தருளினர்; அப்போது, மைஸூர் அனந்தாழ்வானுடைய வேதாந்தவாதாவளியில் ஸித்தாந்த ஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய சிலக்ரந்தங்கள் நாலாறுமாஸகாலம் வாசித்தேன்.

— மாதாமஹ ஜீயர்ஸ்வாமியைப் பணிந்து பெற்ற பேறுகள் —

அந்த ஸமயத்தில் காதி ஸ்வாமி சிஷ்யப்ரார்த்தனையினால் கல்கத்தா ப்ராந்தம் எழுந்தருள நேர்ந்தது. அடியேனும் கூடவே விடைகொள்ளக் குதூஹலித்திருந்தும், என்னை நெடுநாள் பிரிந்திருக்கமாட்டாத திருத்தாயார் அடிக்கடி யெழுதிக் கொண்டிருந்த கடிதங்களினால் காஞ்சிக்குத் திரும்பி வந்துவிட நேர்ந்தது. அப்போது மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியும் திருநாராயணபுர ப்ராந்தத்திலிருந்து காஞ்சிக்குத் திரும்பி யெழுந்தருளியாயிற்று. அப்போது ஸ்ரீஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில் காலை வேளைகளில் ஸ்ரீவசநபூஷணாதி ரஹஸ்ய காலக்ஷேபமும் மாலை வேளைகளில் பகவத் விஷய காலக்ஷேபமும் சிறக்க நடந்துகொண்டிருக்கிறது. காஞ்சீவாஸிகளான சில ஸ்வாமிகள் ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடியேனும் அந்த கோஷ்டியில் அந்வயித்து ஸேவிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போது பதினேழாவது வயது நடந்து வருகிறது. ப்ரஹ்மசாரியாகவே யிருக்கிறேன். ஜீயர்ஸ்வாமி தமிழ்ப் பண்டிதரென்று ஸுப்ரஸித்தர்; பூர்வாச்ரமத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த சடகோபநிலய பாடசாலையில் பல வாண்டுகள் தமிழ் உபாத்யாயராக எழுந்தருளியிருந்தவர். இலக்கண இலக்கியங்களில் ஜீயர் ஸ்வாமியின் பாண்டித்யம் அபரிமிதமானது. அக்காலத்தில் (பூர்வாச்ரமத்தில்) வடகலையார் தென்கலையார் பல பேர்கள் ஸ்வாமியிடத்திலே தமிழ்நூல்கள் வாசித்துத் தேறினவர்களுண்டு. ஸுப்ரஸித்தரான (வைகுண்டவாஸி) வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமிக்குத் தமிழுபாத்யாயரான "புன்னை சீமாச்சார்" என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்வாமியும் ஜீயர் ஸ்வாமியிடத்திலேதான் பரிபூர்ண மாகத் தமிழ் வாசித்தவர் என்று சொல்லக் கேள்வி. பூர்வாச்ரமத்தில் "ஷஷ்டி வரதாசாரியர் ஸ்வாமி"யென்று ப்ரஸித்தர். ஸ்வாமி ஸாமசாகையாதலால் ஸாம வேதத்தைப் பரிபூர்ணமாக வோதினவர்; ச்சாந்தோக்ய உபநிஷத்தை ஸ்வரத்தோடு கர்ணச்ராவ்யமாக ஓதுவர். ஸங்கீத சாஸ்த்ரத்திலும் சிறந்த பாண்டித்யமுள்ளவர். உத்தமாச்ரமியான பிறகும்

இராக்காலங்களில் மடத்துவாசலில் வீணை வாசிப்பர். நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் கீழகோபுர வீதியில் நின்று கொண்டே கேட்டிருப்பர்கள். ஸன்னிதிகளில் வீணை வாசித்துக் கொண்டே உபந்யாஸங்கள் ராகத்துடன் ஸாதித்தருள்வர். கர்ணாம்ருத மான சாரீரம். ஆச்சரியமான—பரமகம்பீரமான திருமேனித் தோற்றம். பரத்வ மென்பதைச் சிறிதும் காட்டாத சீலநிதி.

உத்தமாச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளின பிறகு சிலர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வந்து தமிழ்ப்பாடம் ஸாதிக்க வேணுமென்று வேண்டினார்களாம்; "இனி நான் ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்கள் தவிர தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லமாட்டே" னென்று மறுத்து விட்டாராம். அடியேன் ஜனிப்பதற்கு முந்தியே இம் மாதாமஹஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளியாயிற்று. ஸ்வாமியினுடைய ஜ்யேஷ்டபுத்ரியின் புதல்வனாக அடியேன் ஜனித்திருந்தபடியால் ஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில் இளமை தொடங்கியே அபரிமிதமான வாத்ஸல்யம்; 'ஜீயர் தாதா' என்று சொல்லிக் கொண்டு மடத்திலேயே விழுந்து கிடப்பேன். அக்காலத்தில் கம்பராமாயணம் பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பிரபந்தம் முதலானவை அதிகமாக அச்சேறவில்லை. அவையெல்லாம் ஸ்வாமிக்கு நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம்போல் கண்டபாடமாகவே யிருந்தன. அடியேனுக்கும் அப்படியே யாகவேணுமென்று ஸ்வாமிக்கு உத்கட மான உத்கண்டையிருந்தது. இளமையிலேயே அவற்றை அடியேனுக்குச் சந்தை சொல்லிக் கொடுத்தருள்வர். நன்னூலையும் அப்படியே சந்தை சொல்லிக் கற்பித் தருளினார். பகவத் விஷய ப்ரவசனம் நடக்கிறபோதும் பகல்வேளையில் மடத்திற்கு அடியேனை வரவழைத்துத் தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லித் தருவர். இடைவிடாது மூன்று வருஷகாலம் இளம்பிராயத்திலே அடியேனைத் தமது திருவடி வாரத்திலே வளர்த்தருளினார். பதினேழாவதுவயதிலிருந்து மறுபடியும் இரண்டு மூன்று வருஷ காலம் அப்படிப்பட்ட பாக்யம் ப்ராப்தமாயிற்று.

ஜீயர் ஸ்வாமி நான்கு திசைகளிலும் யாத்திரை யெழுந்தருளியிருந்தவராத லால் அக்காலத்தில் ஸ்வாமியை யறியாதபேர் எவ்வூரிலுமிருந்ததில்லை. ஸ்வாமியை ஸேவிக்க தினப்படியாக வெளியூர்களிலிருந்து யாராவது வந்து கொண்டே யிருப்பர் கள். அவர்கள் ஜீயர்ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீஸூக்தியைக் கேட்கவிரும்பினால் 'அண்ணா! நீ ஏதாவது சொல்லு' என்று அடியேனுக்கு நியமித்தருள்வர்; அடியே னும் கூசாமல் ஒரு பாசுரத்தையோ ச்லோகத்தையோ எடுத்துக் கொண்டு உபந்யஸிப்பேன். அப்போது ஜீயர்பேரன் என்றே அடியேனுக்கு எங்கும் ப்ரஸித்தி யுண்டாயிற்று. ஜீயர்ஸ்வாமி திருநாடலங்கரித்த பிறகுங்கூட சில வருஷம் வரை யில் அந்தப்பெயரே அநுவர்த்தித்து வந்தது.

— திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி —

அக்காலத்தில் திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி ப்ரஸித்தவித்வானாக எழுந்தருளியிருந்தவர் சென்னைமாநகரில் ப்ரவசனங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி ஜீயர்ஸ்வாமியின் நியமனம் பெற்றுப் போகலாமென்று காஞ்சிக்கு எழுந்தருளி

ஸ்வாமி மடத்திலேயே நாலைந்துநாள் தங்கியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி ஒரு விலக்ஷணவ்யக்தி. அப்போது அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு மிகவும் நெருங்கின பரிசயம் ஏற்பட்டு அது தினேதினே அபிவிருத்தியடைந்து அடிக்கடி அவரை யுத்தேசித்து அடியேன் சென்னைக்கு விடைகொள்வதும், அடியேனை யுத்தேசித்து அவர் காஞ்சிக்கு எழுந்தருள்வதுமாய் ஸந்நிகர்ஷம் ப்ரபலப்பட்டுவிட்டது. அந்த ஸ்வாமி சென்னை தங்கசாலைத்தெருவில் ஜாகை அமைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று சாரிடிகளில் உபந்யாஸங்கள் ஸாதிக்கத் தொடங்கினர். அப்போது அடியேன் அடிக்கடி அங்குச் சென்றிருப்பேன். அந்த ஸ்வாமியின் நியமனத்தினல் அங்கே உபந்யாஸங்களும் செய்வேன், அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸம் செய்யும்படி அவ்விடத்து பக்தர்கள் பலர் கேட்டுக்கொள்வர்கள்; அப்போது அடியேன் வித்யார்த்தி தசையிலேயிருப்பவனுதலாலும் நகரவாஸத்தில் ருசியற்றவனுதலாலும் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கிற்றிலேன்.

— பண்டிட் லக்ஷ்மணுசார் ப்ரஸ்தாவம் —

அப்போது அவ்விடத்தில் அதே வீதியில் பண்டிட் லக்ஷ்மணுசார் கீதையுபந்யாஸம் செய்து கொண்டிருந்தார்; பட்டப்பாஸ்வாமி அவ்விடத்தில் உபந்யாஸம் ஸாதிக்க ஆரம்பித்த பிறகு லக்ஷ்மணுசாருடைய கோஷ்டி குறையத் தொடங்கிற்று; அதனல் அவர் ஸ்வஸ்தானம்சென்று சேர்ந்தார். பட்டப்பாஸ்வாமி ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளினல் ஜனங்களை ஆவர்ஜனம் செய்கிருரென்று தெரிந்து கொண்ட லக்ஷ்மணுசார் தாமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு மறுபடியும் சென்னைக்கு வருவதாகச் சொல்லிப் போய் அப்படியே இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸ்வஸ்தானத்திலிருந்து கொண்டு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவ பண்டிதர்களைத் துணைகொண்டு திவ்யப்ரபந்தத்தில் சிலசில பாகங்களைத் தாம் அதிகரித்து வியாக்கியானங்களையும் ஸேவித்து மறுபடியும் சென்னைமாநகர் வந்து முதன்முதலாக அமலனுதிபிரான் உபந்யஸித்தார்; திருப்பாவையும் உபந்யஸித்தார். பெரியவாச்சான்பிள்ளை கனவிலே தமக்கு ஸாக்ஷாத்காரமளித்து அர்த்தவிசேஷங்களை உபதேசித்தருளினதாக ஸதஸ்ஸில் அடிக்கடி சொல்லுவராம். பழையபடியே பக்தர்கள் அவரிடத்திலும் ஈடுபட்டு உபந்யாஸங்கள் கேட்டு வந்தார்கள். அவருடைய பரிசயம் மிகவுமிருந்தது.

— ஸ்ரீரங்கத்தில் சிங்கமையங்கார்ஸ்வாமியின் உகப்பு —

அடியேன் பதினுருவது வயதில் முதல் தடவையாக நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் திருவத்யயநோத்ஸவம் ஸேவிக்க விடை கொண்டேன் அப்போது ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் இவ்வுத்ஸவத்தை ஸேவித்தே தீரவேணுமென்கிற அத்யவஸாயமுண்டாயிற்று; அப்படியே அனேக வருஷங்கள் அடுத்தடுத்து அவ்விடம் விடைகொண்டு ஸேவித்து வந்தேன். அதனல் அடியேனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸன்னிதியநுபவம் அதிகமாகவுண்டு. ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களும் பல தடவை சென்று ஸேவிக்க

ப்ராப்தமாயிற்று. இற்றைநாள் வரையில் அடியேன் ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸேவித்த பர்யாயங்கள் 80-க்கு மேல் என்னலாம். அங்கே திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் நடைபெறும் அரையர்ஸேவையில் அடியேனுக்கு அபரிமிதமான அபிநிவேசம் உண்டான படியால் அவ்வுத்ஸவத்திற்கு மட்டும் அநேகமாய்த் தவறாமல் விடை கொள்வதை வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருவிசை மாதாமஹ ஜீயர்ஸ்வாமியும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க நேர்ந்தது. அப்போது ஸ்ரீ குவளக்குடி சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் தேவஸ்தான தர்ம கர்த்தாவாயும் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தலைவராயும் தர்சநநிர்வாஹகராயும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் மஹத்தான ஸம்பத்தை யுடையவர். இவர் தம்முடைய கீர்த்தி ஆசந்த்ரார்க்கம் விளங்கும்படியாக ஸ்ரீரங்கத்தில் தம்முடைய திருமாளிகை ஸமீபத்தில் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பாடசாலையொன்று விசேஷமான மூலதனத்துடன் ஸ்தாபித்தவர். அந்த பாடசாலை இற்றைக்கும் விசேஷ அபிவிருத்தியுடன் நடைபெற்று வருகிறது. இப்பாடசாலையை ஸ்தாபிக்க முயலுங்காலத்திலே அந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் உயர்ந்த கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்கு அடியேன் இலக்கானேன். இராப்பத்தில் நம்பெருமாள் புறப்பாடு கண்டருளி ஆயிரக்கால் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும்போது ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம் ஸேவிக்கிற கோஷ்டி மிகப் பெரிதாக நடைபெறுவது வழக்கம். அந்த கோஷ்டியில் அடியேன் இருந்து கொண்டு உச்சஸ்வரமாக ஸேவிக்கையில் எதிர்வரிசையில் தடியையூன்றிக்கொண்டு தளர்ச்சியோடு நின்று கொண்டிருந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி 'இந்த பிள்ளையாண்டான் யார்? எவ்வூர்?' என்று பக்கத்தில்நிற்குமொரு பெரியவரைக் கேட்கிறார்; 'காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அழகியமணவாள ஜீயர்ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கிறாரே, அவருடைய பேரன்' என்று அவர் சொல்லுகிறார். 'அப்படியா? இதுவரையில் எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்றே' என்கிறார் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி. இந்த ஸம்வாதத்தை அடியேன் கவனித்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன். பிறகு அவர் அடியேனருகே வந்து நின்று கொண்டு "இவ்வூரில் ஸேவிக்கிற ஸ்தவம் உமக்குஎப்படி பாடமாயிற்று? தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில்கூட இது ஸேவிக்கிற வழக்கமுண்டா என்ன?" என்று கேட்டார்; அதற்கு அடியேன் "தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் இந்த உத்ஸவம் நடப்பது வெகு ஏகாந்தம்; அங்கு இந்த ஸ்தவம் ஸேவிக்கப்ரஸக்தியும்கிடையாது" என்றேன். 'அப்படியானால் இதை நீர் எதற்காக வரப்பண்ணினீர்?' என்று அவர் கேட்க "திருத்தகப்பனார் இளமையிலேயே அடியேனுக்கு எல்லாம் கற்பித்தார்" என்றேன். பிறகு புறப்பாடு முடியும் வரையில் கூடவேயிருந்து அடியேனைத் தமது திருமாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

— கோயில் மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமி ப்ரஸ்தாவம் —

ஸ்ரீ. உவே. வித்வான் மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் அப்போது கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிதராக எழுந்தருளியிருக்கிறார். அனேகர் அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் உபயவேதாந்த ரஹஸ்யங்கள் அதிகரிக்கிறார்கள். சாஸ்த்ரபாடங்களும் ஸாதித்து வருகிறார்; புராணப்ரவசனமும் செய்து போருகிறார். [அந்த ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரே ஸ்ரீ பண்டிதராஜ-ஸுந்தரராஜாசார்யர். இவரேஸ்ரீவிலாஸம் அச்சுக்

3

கூடத்திற்குத் தலைவராய் அம்ருதலஹரீ பத்ரிகைக்கு அடியேனோடுகூட ஸஹகாரிஸம் பாதகராக இருந்து வந்தவர்.] அந்த மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமியிடம் அடியேனைக் கொண்டுவிட்ட சிங்கமையங்கார் "இவரைப் பரீக்ஷிக்கவேணும்" என்று ஸாதித்தார். அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு முன்னமே விசேஷபரிசயமிருந்ததனால் "இந்த ஸ்வாமியைப் பரீக்ஷிக்க இவ்வூரில் ஒருவருமில்லை" என்று தம்முடைய ப்ரீதிவிசேஷமும் க்ருபாவிசேஷமும் தோன்ற அளவு கடந்து ஸாதித்து விட்டார் மெய்யுவையங் கார்ஸ்வாமி. அதனால் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமிக்கு அடியேன்மீது அளவற்ற விச்வாஸமுண்டாயிற்று. எனக்கு ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணவேணுமென்கிற அபிலாஷையும் அவர்க்கு உண்டாயிற்று. அதனால் "பிள்ளாய்! ஸங்கோசப்படாமல் கேட்க வேணும்; வேண்டியதைத் தருகிறேன்" என்றார். பதினாயிரம் ரூபாய் வேணுமென்று கேட்டாலும் கொடுப்பர் போலிருந்தது; அது அந்த ஸ்வாமிக்கு லக்ஷ்யமுமன்று. அவர் பல லக்ஷங்களுக்கு அதிகாரியாகையாலே அவலீலையாகக் கொடுக்கவும் வல்லவர்; ப்ரீதியோ கரை புரண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன்அப்போது இரண்டு விஷயம் விரும்பினேன். ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அப்பால் ஒரு திவ்யதேசமும் ஸேவித்ததில்லையாகையாலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் திருநகரி வானமாமலை திருக்குறுங்குடி அனந்தசயனம்வரை ஸேவித்துவரக் குதூஹலங் கொண்டு அதற்குரிய ஸௌகரியம் பண்ணித் தர வேணுமென்று ஒரு விஷயம் விஜ்ஞாபித்தேன்; அக்காலத்தில் அடியேனிடத்தில் விசேஷமாகப் புஸ்தகங்கள் கிடையாது;திருத்தகப்பனார் காலத்தில் 30, 40 புஸ்தகங்களே சேமிக்கப்பட்டிருந்தன; "கோசவாந்ஆசார்ய:" என்பதை நினைத்து ஸ்ரீ கோசங்களை விசேஷமாகத் திரட்ட வேணுமென்று ருசியுண்டாகி அதை இரண்டாவது விஷயமாக விஜ்ஞாபித்தேன். வாமனன் மஹாபலியிடத்திலே சென்று *என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்ப மூவடி மண் மன்னா! தருகென்று வாய் திறந்தபோது இதை அல்பப்ரார்த்தனையாக நினைத்த மஹாபலிக்கு வெட்கமுண்டாயிற்றென்கிறார்களே; அதுபோலவே அந்த மஹாஸ்வாமிக்கும் அடியேனுடைய அல்பப் பிரார்த்தனையில் லஜ்ஜையுண்டானதாகவே தெரிந்து கொண்டேன். ஆயினும் அவரிடத்தில் அடியேன் விரும்பியது அவ்வளவே. உடனே அந்த ஸ்வாமி இதற்கென்ன ப்ரமாதம்? என்று ஸாதித்து தம் திருமாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஸித்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்த பட்டுபீதாம்பரங்கள் சிலவற்றைப் பரமப்ரீதியோடு ஸாதித்து, நூறு ரூபாய் கொடுத்து. 'திவ்யதேச யாத்திரையைச் செய்து கொண்டு மறுபடியும் இவ்விடமே வாரும்' என்று சொல்லி விடை கொடுத்தார்.

— அடியேனுடைய மேற்பயணம் —

அடியேன் அன்றே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு விட்டேன். அடியேனுடைய வாழ்நாளில் இந்த திவ்யதேசங்களை யெல்லாம் 20, 30 தடவை ஸேவித்திருக்கிறேனாகிலும், விவாஹமாவதற்கு முன்னே ப்ரஹ்மசாரியாயிருந்து கொண்டு முதல் தடவையாக ஸேவிக்கப்பெற்ற காலத்துச் செய்திகளை ஒன்றுவிடாமல் விஜ்ஞாபிக்க ஆசையுண்டு; அங்ஙனம் விஜ்ஞாபிக்கப் புகுந்தால் மிக விரிவாகு மென்று நிற்கிறேன்.

— ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ-சின்னகலியன்ஸ்வாமியநுக்ரஹம் —

ஸ்ரீமத்பரமஹம் ஸேத்யாதி. சின்ன கலியன் ஸ்வாமியென்று தேசமெல்லாம் பரந்த பெரும் புகழுடைய ஸ்ரீமத். வானமாமலைஸ்வாமி முதல்தடவையான பெரிய யாத்திரை புறப்பட்டருளிக் காஞ்சீப்ராந்தம் எழுந்தருளியாகிறது. அப்போது அடியேன் ஸம்பரதாய சந்த்ரிகாதி க்ரந்த முத்ரணத்தில் தத்பரனுயிருந்தபடியால் அப்போது அச்சிட்டிருந்த புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொரு பிரதியை ஸ்ரீஸ்வாமிஸன்னிதிக்கு அனுப்பியிருந்தேன். ஸம்ப்ரதாய சந்த்ரிகைக்கு விஸ்தாரமான பூமிகையும் விசேஷடிப்பணியும் எழுதிச் சேர்த்திருந்தேன். அவற்றை ஸ்ரீஸ்வாமி கடாக்ஷித்தருளித் திருவுள்ளம் போரவுகந்து "குகனேடுங் கங்கை தன்னில் சீரணிந்த தோழமை கொண்டது மோரடையாளம்" என்பதற்கீடான முறையிலேயே நிரவக்ரஹாநுக்ரஹம் செய்தருளினர். அதை ப்ரீதியென்பதா? ப்ரேம மென்பதா? கருணையென்பதா? நேசமென்பதா? இன்னதென்று சொல்லத் தெரியவில்லை. அந்தஸ்வாமி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி நாற்பது வருஷங்களானுலும் "ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம்" என்னும்படியான அந்த நிலையை அறியுமுலகெல்லாம். ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பரமக்ருபைக்கு இலக்காகப்பெற்ற ஸந்தர்ப்பங்கள் பலபலவுண்டு. இதைப்பற்றி மேலே தெரிவிக்க நேரும்.

— வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்ய ப்ரசம்ஸை —

திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீமத். வைத்தமாநிதி முடும்பை அப்பங்கார் ஸ்வாமியென்பவர் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த ப்ரவசநப்ரவீணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி 35, 40 வருஷமிருக்கும். அவருடைய மூத்த திருக்குமாரர் சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி தமிழுலகில் மஹாப்ரஸித்தர். இவர் இளம்பிராயத்திலேயே கலைகள் பலவுங்கற்றுப் போதனசிரியராக விளங்கியவர். அப்போதே கம்பராமாயணம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண விலக்கியங்களுக்கு உலகங்கொண்டாட நின்ற உரைகளை யெழுதத் தொடங்கியவர். திருவிருத்தத்திற்கு இவரெழுதிய வுரை இன்னமும் உலகில் கொண்டாடப்பட்டு விளங்கா நின்றது. நச்சினர்க்கினியரென்றும் பரிமேலழகரென்றும் ப்ரஸித்தர்களான உரையாசிரியர்களிற் காட்டிலும் மிக மேம்பட்டு விளங்கியவர் இவர். இவருடைய உரைகளில் ஒருவர் ஒருவிதமான குற்றங் குறை கூறமுடியாது. இலக்கணங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் ஸமமான மிகத் தெளிந்தஞானம் பெற்றிருந்தவரிவர். இவரெழுதிய 'டெக்ஸ்ட் நோட்ஸ்' என்னும் உரைகளைமட்டும் படித்தே பலர் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாயினர் என்பது உண்மையுரை. கீர்த்தி மூர்த்தியான மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணுத்யகலாநிதி சாமிநாதையரவர்கள் இவரிடத்தும் இவர் எழுதி வெளியிட்ட உரைகளினிடத்தும் மஹத்தான கௌரவபுத்தி வைத்திருந்தார். இவர்க்கு ச்வசுரக்ருஹம் காஞ்சியிலேயாதலால் ஒரு ஸமயம் காஞ்சியில்வந்து இரண்டு மாதம் தங்கியிருந்தார். அப்போது அவரிடத்தில் யாப்பிலக்கணம் பயில ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது அவருடைய பூர்வாசார்ய பக்தியைக் கண்டுவியந்தேன்.

—தேரழுந்தூராண்டவன் ஸ்வாமி ப்ரசம்ஸை—

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ தேரழுந்தூராண்டவன் அக்காலத்தில் காஞ்சீபுரியில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளினர். எப்படிப்பட்டவர்களையும் ஆவர்ஜநம் செய்யும் படியான வொரு மஹாகுணம் அந்த ஸ்வாமியிடத்திலே குடிகொண்டிருந்தது. யார் அணுகி வந்தாலும் தாமும் விச்ராந்தி கொள்ளாமல் அவர்களுக்கும் விச்ராந்தி கொடாமல் வார்த்தையாடி யருள்வர். மஹாரஸிகர். அந்த ஸ்வாமியின் பரமக்ருபைக்குப் பாத்திரமாக நேர்ந்தது. "அண்ணா! நித்யமும் ஒரு மணி காலமாவது நீர் இவ்விடம் வந்து வார்த்தையாடித்தான் போகவேண்டும்" என்று கடுமையாக நியமித்திருந்தார். அப்படியே சிலகாலம் தினப்படியாகவே சென்று கொண்டிருந்தேன். ஸ்வரூபாநுரூபமாக ப்ரணாமம் செய்தே உட்காருவேன். ஸ்வகீயஸம்ப்ரதாயப்படி ஸக்ருத்ப்ரணாமம் செய்கையில் ஒருநாள், "அண்ணா! நான் நேற்றிரவு ஒரு கனுக்கண்டேன்; நீர் இங்கு வந்து என்னைப் பலமுறை நமஸ்கரித்ததாகவும் அப்போது நான் 'இன்று என்ன விசேஷம்? பலமுறை நமஸ்காரம் செய்கிறீரே ஏன்?' என்று கேட்க, 'நான் வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டன்தானே, அந்த நிஷ்டைக்குச்சேர இப்படித்தானே அனுஷ்டிக்க வேண்டும்' என்று நீர் பதில் சொன்னதாகவும் கனுக்கண்டேன், இன்று ப்ரணாம விஷயமாக உம்மோடு சர்ச்சை செய்ய வேணுமென்று நினைக்கிறேன்; செய்யலாமா?" என்று மந்தஹாஸத்தோடு கேட்டருளினர். அதற்கு விஜ்ஞாபித்தேன் — "தினந்தோறும் எத்தனையோ சர்ச்சைகள் செய்து கொண்டு தானே யிருக்கிறது; இன்று மாத்திரம் பூர்வபீடிகை எதற்காக?" என்றேன். அதற்கு ஆண்டவன் ஸாதித்தார்—"அந்த சர்ச்சைகளெல்லாம் ஏடுகளோடு நிற்கிற விஷயம்; இது அப்படியல்லாமல் தினப்படி அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற விஷயமாகையாலே உம்முடைய அனுஷ்டானத்தை மாற்றிவைக்க வேணுமென்கிற ஆசையோடு இதை சர்ச்சிக்க நினைக்கிறேன், நான் சொல்லுகிற விஷயங்கள் யுக்தமாகத் தோன்றினுல் இனிமேல் ஸக்ருத்ப்ரணாமாநுஷ்டானத்தை மாற்றிக் கொண்டு அஸக்ருத்ப்ரணாமாநுஷ்டானத்தைக் கைக்கொள்வீரா?" என்று.

— இடையில் ஆக்கூராண்டவன் ப்ரஸ்தாவம் —

"ஆக்கூராண்டவன்" என்கிற வ்யபதேசத்தோடு பிறகு தேரழுந்தூராண்டவனுடைய ஆஸ்தானத்தை யலங்கரித்திருந்த ஸ்வாமி அப்போது க்ருஹஸ்தராய் காஞ்சீபுரியிலேயே வாஸம் செய்துகொண்டு ஸன்னிதி வீதியில் திருவடி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீராமாயணப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஆக்கூர் ரங்கஸாமி ஐயங்காரென்று அவர்க்குத் திருநாமம். அவரும் அடிக்கடி ஆண்டவன் ஸன்னிதிக்கு வருவர். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ப்ரணாம சர்ச்சை ஆரம்பிக்கும்போது அவரும் கூடவிருந்தார். தேரழுந்தூராண்டவன் அடியேனை நோக்கிக் கேட்ட கேள்விக்கு அடியேன் விடை கூறுவதற்கு முன்னே அவர் சொன்னர்—"ஏதோ லோகாபிராமமாக விஷய சர்ச்சைகளைச் செய்யலாமேயொழிய ஸ்வாமி இப்படி கேட்டருள்வது யுக்தமாகாது. ஸக்ருத்ப்ரணாமமே ப்ராமாணிகமென்று அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்தாபித்து விட்டால் அவ்வநுஷ்டானத்தை ஸ்வாமிதான் கைப்பற்ற முடியுமா?

ஸ்வாமி கேட்டருளுகிறமாதிரி அவரும் கேட்கலாமன்றோ?" என்றார். பிறகு அடியேன் விஜ்ஞாபித்தேன்; — முற்காலத்தில் வித்யாரண்ய ஸ்வாமிக்கும் அக்ஷோப்ய முனிக்கும் த்வைதாத்வைத விஷயமாய் வாத விவாதம் பிரபலமாக நடந்ததாகவும், தேசிகன் *அஸிநா தத்த்வமஸிநா பரஜீவப்ரபேதிநா, வித்யாரண்ய மஹாரண்யம் அக்ஷோப்ய முநிரச்சிநத்* என்று ஒரு ச்லோக மெழுதியனுப்பி வித்யாரண்யருடைய பராஜயத்தைத் தெரிவித்ததாகவும் புத்தகங்களில் கதையெழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் அதனால் அத்வைதமதம் தலை மடிந்துவிட்டதா? நம்மாழ்வார் (திருவிருத்தத்தில்) *வணங்கும் துறைகள் பலபலவாக்கி, மதிவிகற்பால் பிணங்கும்சமயம் பல பல வாக்கி, அவையவைதோறு அணங்கும் பல பல வாக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்* என்றருளிச்செய்கிறார். இப்பாசுரத்தின் அர்த்தம் ஸ்வாமி யறியாததன்று. உபயகலாஸம்ப்ரதாயத்திலும் மஹாஜ்ஞாதாக்களாகப் பலபலமஹான்கள் விளங்கிவருகிறார்கள். அவரவர்கள் தங்களுக்குப் பரம்பரயா ப்ராப்தமான அனுஷ்டானங்களிலே ஊன்றிநிற்கிறார்கள். விசாலமான நாடுநகரங்களிலே நெடுநாளாகப் பரவியுள்ள இவ்வநுஷ்டாந பேதங்கள் இன்றாக ஒருவரால் அடியறுக்க முடியுமா? அடியேன் ஸ்வாமியின் வாதங்களுக்கு விடைகூறமுடியாமல் பங்கமடைந்து ஸக்ருத்ப்ரணுமானுஷ்டானத்தைவிட்டு அஸக்ருத்ப்ரணுமாநுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றுகிறேனென்றே வைத்துக்கொள்ளுவோம்: அடியேனொருவன் இப்படி செய்துவிட்டதனாலே என்னாய்விடும்? அல்லது வாதத்தில் தேவரீர் பங்கமடைந்து அடியேனுடைய அனுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டாலும் என்னாய் விடும்? ஒன்றுமாகாது. எந்த அனுட்டானத்தில் ஔசித்யமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விமர்சிக்கலாம், சர்ச்சை செய்யலாம்; அத்தனை யொழிய, ஸ்வாமி கேட்கிற கேள்வி நன்றாயில்லையே" என்றேன். ஆனாலும் அந்த சர்ச்சை விசேஷமாக நடந்தது. அதையெல்லம் அடியேன் அச்சிட்டு வெளியிட்டுமிருக்கிறேன். "தேரழுந்தூராண்டவன் ஸன்னிதியில் நடந்த நமஸ்காரசர்ச்சை" என்று விளங்கக் காட்டியே அவருடைய வாழ்நாளிலேயே அச்சிட்டிருக்கிறேன். இது நிற்க.

— தோனூங் குளம் ராமாநுஜாசாரியர் செய்தி —

ஸ்ரீமத் தோணூங்குளம் ராமாநுஜாசாரிய ரென்பவர் அக்காலத்தில் கிரஸனுயில் வியாபாரத்தில் அளவற்ற செல்வம்படைத்து மஹாதனிகராய் தேவப்பெருமாள் திருவடிகளில் பரமபக்தராய் அபரிமித கைங்கரியங்களைச் செய்பவராயிருந்து வந்தார். அவர் சில பல வருஷங்கள் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு ரிஸீவராகவும் நீதிமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட்டு வேலைபார்த்து வந்தார். அவர்க்கு ஸம்ஸ்க்ருதத்திலோ ஸம்ப்ரதாயத்திலோ அவ்வளவாக ப்ரவேசமிருந்ததில்லை. ஆனாலும் காஞ்சிக்கு வந்த பின்பு பெரியார்களை யடுத்துப் பழகி நல்ல விவேகம் பெற்றார். அவர் வைதிகர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஏதாவது வியாஜத்தையிட்டு ஸன்மானங்கள் செய்து கொண்டே யிருந்தார். ஒருநாள் நூற்றுக் கால் மண்டபத்தில் பண்டிதர்களையெல்லாம் வரவழைத்து ஒரு ஸதஸ்ஸு நடத்தினர். ஸாமான்ய

பண்டிதர்களும் விசேஷ வித்வான்களுமாகப் பலர் குழுமியிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு வரும் தேவப்பெருமாளைப் பற்றி 10 நிமிஷம் ஏதாவது சொல்ல வேணுமென்று அவர் கோரியிருந்தார். இடையிடையே அவரும் சில கேள்விகள் ஜிஜ்ஞாஸு முறையில் கேட்பர். அப்படி கேட்டுக்கொண்டு வருகையில், வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் "த்வத் தேஜஸி த்விரத சைலபதே! விம்ருஷ்டே ச்லாக்ச்யேத ஸந்தமஸபர்வ ஸஹஸ்ரபாநோ:" என்பதை யெடுத்து இதன் தாற்பரியத்தை யாராயினுமொரு வித்வான் விளக்கி யுரைக்க வேணுமென்று கோரினர். 'தேவப்பெருமாளே! தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஸூர்யனைக் காட்டிலும் அமாவாஸ்யை சிலாகிக்கப்படும்' என்பது அந்த ச்லோகப் பகுதிக்குப் பொருள். இது அநாயாஸமாக யாவரும் சொல்லக்கூடியதே. அமாவாஸ்யைக்கு வந்த ஏற்றமென்ன? ஸூர்யனுக்கு வந்த தாழ்வு என்ன? என்பதை உபபாதிக்கவேணுமே; அதையே அந்த ஸ்வாமி கோரினர். இதில் (ஸஹஸ்ரபாநோ:) என்றதில் பஞ்சமீவிபக்தியா? ஷஷ்டீ விபக்தியா? என்று பலர்க்கு மயக்கம். பஞ்சமியே யொழிய ஷஷ்டியன்று. ஆனால் வியாக்கியானம் செய்தவர்கள் அறுதியிடாதே ஏதோ எழுதியிருக்கிறார்களாம். அதனால் தான் இந்தக் கேள்வி விளைந்தது. வித்வான்கள் சிறிது ஆலோசித்துவிட்டு "இது தேசிக திவ்யஸூக்தி யல்லவா? லேசாகச் சொல்லிவிட முடியுமா?" என்பார் சிலர்; "வியாக்கியானம் பார்த்தால் தெரியும்" என்பார் சிலர்; "வியாக்கியானத்திலும் தலை சுற்றலாயிருக்கிறது" என்பார் சிலர்; இப்படியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அடியேன் இளமையில் திருத்தகப்பனாரிடத்தில் இது பாடங்கேட்டிருந்தபடியால் உத்ஸாஹமாக வெழுந்து தாத்பரியத்தை விளக்கமாக விஜ்ஞாபித்தேன். அதை மீண்டு விவரிக்கிறேன்.

— நூற்றுக்கால் மண்டபத்து உபந்யாஸ மொன்று —

இதை ஒரு கதை போல் எடுத்துச் சொன்னேன்; (அதாவது) அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியை எல்லாரும் ஒப்புயர்வற்ற வித்வானாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர்களாதலால் அந்த ஸ்வாமியைத் தேவப் பெருமாளுடைய தேஜஸ்ஸின் ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். ஸ்வல்பசாஸ்த்ரஜ்ஞானம் படைத்தவொரு ஸாதாரண வித்வானை ஸூர்யனுடைய ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். உண்மையில் ஒரு படிப்புமில்லாதவொரு யதாஜாதனை அமாவாஸ்யையின் ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். திருப்புட்குழி ஸ்வாமி சாஸ்த்ரார்த்தம் நடத்தும்போது ஏறக்குறைய அவருக்கு ஸமாநஸ்கந்தரானவொரு ப்ரபலவித்வான் பேசினால் ஏற்றிருக்கும்; அரைகுறை படிப்பாளியானவொரு ஸாதாரண வித்வான் தன்னை ப்ரபல பண்டிதராக நினைத்துச் செருக்குற்றிருந்தபடியாலே தாம் ஏதோ ப்ரதிவாதம் செய்வதாக எழுந்தார்; அதனாலென்னாகும்? நாலு வார்த்தையிலேயே பங்கமடைந்து நின்றார். ஒரு படிப்புமில்லாத யதாஜாதர் ஒருவருளரே அவரும் அந்த ஸதஸ்ஸிலே யிருந்தார்; அவர் உள்ளபடி தம்மை அஜ்ஞராகவே நினைத்திருப்பவராதலால் தாம் ஒன்றும் வாய்திறக்கவில்லை; அதனால் அவர் பங்கமடையப்ரஸக்தியே யில்லையாயிற்று. இடையில் ஒருவர் பங்கமடைந்தாரே, அவர் ஸ்வல்பம் கல்வி கற்றிருந்தபடியாலல்லவோ வாயைத் திறக்க நேர்ந்து அதனால் பங்க

மடைய ப்ராப்தமாயிற்று. அவர் நினைத்தார் 'ஐயோ, நாம் சிறிது கல்விகற்றபடி யாலன்றோ இப்படி பங்கமடைய நேர்ந்தது; இந்த யதாஜாதனைப் போலே நாமும் நிரக்ஷரகுக்ஷியாயிருந்து விட்டால் இந்த பங்கம் நமக்கு நேர்ந்திராதே' என்று நினைத்தார். இதுபோலே தேவப்பெருமாளுடைய தேஜஸ்ஸின் முன்னிலையிலே பங்க மடைந்த ஸூர்யன், அவ்விதமாக பங்கமடைய ப்ரஸக்தியற்ற அமாவாஸ்யை யைக் கொண்டாடி 'நாம் அமாவாஸ்யையாகப் பிறவாமற் போனோமே!' என்று அநு தபிக்க நேர்ந்தது. இதுவே இங்கு தேசிக னுடைய திருவுள்ளம். இந்த வர்ணனை யினால், ஸூர்ய தேஜஸ்ஸை ஸர்வாத்மநா பங்கப்படுத்தவல்லது தேவப்பெருமா ளுடைய தேஜஸ்ஸு என்பது தேறி நிற்கும். இதனை சமத்காரமாக ஸாதித்திருக் கிறபடி—என்று விரிவாக வுபந்யஸித்தேன். இதைக்கேட்டஸதஸ்யர்கள் யாவர்க் கும், விசேஷித்துக் கேள்விகேட்ட அந்த தோணுங்குளம் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் பரமானந்த முண்டாயிற்று. அப்போது ஒருவர்க்கும் அஸூயை தலைகாட்டினதாகத் தெரியவில்லை.

— திருக்குடந்தையில் விவாதத் தொடக்கம் —

ஒரு ஸமயம் திருக்குடந்தைக்கு விடை கொண்டேன். அப்போது அவ்விடத் தில் குரிச்சி கோபாலாசார்யர் என்றொரு வயோதிகர் இருந்தார். இப்பெரியவர் அடியேனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, தம்முடைய க்ருஹத்திற்கு என்னையழைத்து வரும்படி ஒருவரை என்னிடத்திற்கு அனுப்பினார். இதை யறிந்த சில ஆப்தர்கள் அவரிடம் போக வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். ஏனென்று கேட்டதற்கு அவர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களிடத்திலே மிகுந்த மாச்சரிய முடையவர் எதையாவது குறும்பாகப் பேசுவர்; வீணான மனஸ்தாபந்தான் விளையும்; போகாமலே யிருப்பது நலம்" என்றார்கள். "ப்ரஹரிப்பரோ?" என்று கேட்டேன்; "சே, சே, அவ்வளவு அதிசங்கை வேண்டாம்; அவர் கிழவர்" என்றார்கள். பெரிய வர் சொல்லியனுப்பியிருக்கும்போது போய்வருவதே நலமென்று தோன்றிப் புறப் பட்டுப் போனேன்; ப்ரணமம் செய்து நின்றேன். உடனே 'நீர் எவ்வூர்? எங்கு வந்தீர்? என்று கூட வினவாமல் "உமக்குத் திருப்பாவை தனியன் தெரியுமன்றோ? *கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:* என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு தடவை ஸேவிக்கிறீரே, நியாயமா?" என்றார். அதற்கு அடியேன் "வைஷ் ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா தண்டவத் ப்ரணமேத்புவி" என்கிற சாஸ்த்ரம் தேவரீருக்குத் தெரிந்திருந்தும் நாற்காலியை விட்டுப் பெயராமல் இடித்தபுளி போலிருப்பது நியாயமா?" என்றேன் .... இவ்வாறு ஆரம்பம் முதலாகவே வாதப் பிரதிவாதங்களே நடந்து சென்றன. அப்போது அவர் சதஸம்வாத மென்றொரு புத்தகம் அச்சிட்டு அதே ஸமயத்தில்தான் அச்சுக்கூடத்திலிருந்து கட்டுக்கட்டாக கூடத்தி லும் முற்றத்திலும் கொண்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. மொத்தம் ஆயிரம் புத்தக மிருக்கும். ஒரு புத்தகத்தை யெடுத்து என்கையில் கொடுத்து 'என்னெதிரேயே இதை நீர் வாசித்துப் பார்க்க வேணும்' என்று கட்டளையிட்டார்

—சதஸம்வாதமென்னும் சுவடியைப்பற்றி—

அச்சுவடி நூறுபக்கங்களுக்கு மேலிருக்கும். இவ்வளவையும் இப்போதே வாசிக்க முடியுமா? என்றேன். நடுவில் ஒரு பாகத்தை யெடுத்துக் கொடுத்து இந்த கெட்டத்தையாவது வாசித்துப்பாரும் என்றார். தேவரீரே வாசித்துக்காட்டலாமே யென்றேன். அவரே சிறிதுபாகம் வாசித்துக் காட்டினார். அந்த புஸ்தகத்திற்கு சதஸம்வாதமென்றல்லவா பெயரிட்டிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி தென்கலையாருக்கும் வடகலையாருக்கும் நூறு பேதங்களிருப்பதாக அதில் நிரூபிக்கிறார். இந்த பேதங்கள் அர்த்தங்களைப் பற்றி யிருக்குமோ வென்னில்; அத்தனையும் வம்பு விஷயம்; சிலவற்றைமட்டும் இங்கு உதாஹரிக்கிறேன். (1) பூணூல் முறுக்கும் போது வேதமந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே முறுக்க வேணுமென்பது வடகலையார்மதம்; ஊர்வம்புதும்புகளையெல்லாம் பேசிக்கொண்டே முறுக்க வேணுமென்று தென்கலையார் மதம். (2) இறந்துபோன மாதாபிதாக்களுக்குப் பார்வணச்ராத்தம் செய்ய வேணுமென்று வடகலையார் மதம்; அது கூடாது, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ததீயாராதனந்தான் செய்யவேணுமென்று தென்கலையார் மதம். (3) பார்யை ரஜஸ்வலையாயிருக்கும்போது பர்த்தா நிமந்த்ரணம் புஜிக்கக் கூடாதென்று வடகலையார் மதம். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் புஜிப்பதே உத்தமமென்று தென்கலையார் மதம். (4) ஜலமல விஸர்ஜந காலங்களில் பூணூலைக் காதில் சுற்றவேணுமென்று வடகலையார் மதம். உபவீதியாகவே யிருக்க வேணுமென்று தென்கலையார் மதம். (5) ஏகாதசியன்று சுத்தோபவாஸமிருக்கவேணுமென்று வடகலையார் மதம்; அன்று மூன்று தடவை புஜிக்க வேணுமென்று தென்கலையார் மதம் ....என்றிப்படி தாம்எழுதியிருப்பதாக வாசித்துக்காட்டிக்கொண்டுபோகிறார் அவர்.

—அடியேனுடைய ப்ரதமஸங்கல்பம்—

இவ்விதமாக வம்பு தூஷணைகளை யெழுதி நிந்திப்பவர்களுக்குத் தகுந்த பதிலுரைகளை வெளியிட்டு வாய்மூடிபோட வேணுமென்று அன்று தான் முதன்முதலாக அடியேனுடைய உள்ளத்தில் தோன்றிற்று. அப்போதே அவ்விடத்திலேயே உட்கார்ந்து பதிலெழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டுவிட்டே இவ்வூரைவிட்டுக் கிளம்ப வேணுமென்று அவ்வளவு உத்வேகமுண்டாயிற்று. ஆனாலும் அப்போது அது செய்து தலைக்கட்ட ஸௌகரிய மேற்படவில்லை. அப்போது எட்டு பக்கங்கொண்ட ஒரு பாரமச்சிடுவதற்கு மூன்று ரூபாய்தான் அச்சுக்கூலி. காகிதத்தின் விலையும் மிகக்குறைவே. அவ்வூரிலேயேகண்டனமொன்று வெளியிட வேணுமென்று ஆக்ரஹமுண்டாயிற்று. "விரைவில் இதற்குச் சரியான கண்டனம் வெளிவரக் காண்பீர்" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு புத்தகமெடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டேன். அச்சுக்கூடம் தேடவேண்டிய அவசிய மேற்பட்டுவிட்டது. அங்கே திருமழிசையாழ்வார் ஸன்னிதி ஒன்றுமட்டும் தென்கலை. அவ்விடத்தில் ப்ரதிவாதி பயங்கர ஸ்வாமி யொருவர் வாழ்கிறார். ஏதாவதொரு அச்சுக்கூடத்தில் ஸௌகரியம் பண்ணித் தரவேணுமென்று அவரிடம் சென்று மன்றாடினேன். இது விஷயத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாருமில்லையே யென்று அவர் சொல்லிவிட்டார். மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்பாசிரியரான மஹா மஹோபாத்யாய

ராமாநுஜாசாரியர் தென்கலையாகையாலே அவரை யடுத்துப் பார்த்தேன். அவர் 'இவ்விடத்துள்ள வடகலை வித்வான்களெல்லாரும் உம்மிடத்தில் பரமப்ரீதர்களாயிருக்க, அவர்களின் மனம் கன்றும்படியாக இவ்விடத்திலேயே அச்சிடவேணுமோ?' என்றார். "அவர்களைப்பற்றியாவது அவர்களின் ஸம்பிரதாயத்தைப் பற்றியாவது அடியேன் குறை கூற நெஞ்சாலும் நினைக்கவில்லை; சதஸம்வாதகாரருடைய அஸம்பத்த ப்ரலாபங்களுக்கு மட்டும் கண்டன மெழுதப்போகிறேன்; இதனால் மற்றஸ்வாமிகளுக்கு மனக்கலக்கம் ஏற்பட ஹேதுவில்லையே" என்றேன். "நீர் அப்படி நினைக்கிறீர்; ஸமயத்தில் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து கொள்வர்கள்; குரிச்சி கோபாலாசாரியொருவரே அப்புத்தகத்தை யெழுதி யச்சிட்டு விட்டதாக நினைக்கிறீர் போலும்; இவ்விடத்தில் பலரும் அதில் ஸஹயோகமுள்ளவர்களென்றே எனக்குக் கேள்வி" என்றார். ஸரிதானென்று சொல்லி உடனே ஊருக்குப் புறப்பட்டுவிட்டேன். வழியிலேயே அப்புத்தகத்தை வாசித்து முடித்தேன். காலே பிடித்துத் தலைவரையில் அபத்தமயமாயிருக்கிறவதற்குக் கண்டனமொன்று எழுதவேணுமோ! என்கிற வெறுப்பும் தோன்றிற்று. அப்புத்தகம் ஸாமான்யபாமர ஜனங்களை மயக்கக் கூடியதாயிருந்தபடியாலே ஒரு மறுப்பு எழுதி வெளியிட்டேயாகவேண்டுமென்று தீவிரமான முயற்சி யுண்டாயிற்றடியேனுக்கு.

— சதஸம்வாதகண்டனவெளியீடு —

சதஸம்வாதகண்டனமென்றே பெயர்வைத்து பதிலெழுதி 4, 5 நாளிலேயே அச்சிட ஆரம்பித்து முதல்பாரத்தை மட்டும் அவ்வூரில் எனக்குப் பரமாப்தராக எழுந்தருளியிருந்த தாதாசாரியர் ஸ்வாமிக்கு (ஒருபிரதி) அனுப்பினேன். உடனே அந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம் கிடைத்தது. (அதில் அவர் எழுதியிருந்ததாவது)— "இவ்வூரில் அந்த நபர் அக்கிலி பிக்கிலியென்று யாவராலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்; அவருடைய புத்தகத்தை இங்கே கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பாருமில்லை. அந்த புத்தகம் பிரசாரமடையாதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். இதைப் பொருள்படுத்தி தேவரீர் பரிச்ரமம் கொள்ள வேண்டாமென்று தோன்றுகிறது" இத்யாதி. அப்படி அந்த ஸ்வாமி யெழுதியிருந்ததை மிகவும் பத்யமாகக் கொண்டு அந்த ப்ரவ்ருத்தியில் நின்றும் நிவ்ருத்தனானேன். ஆனாலும் ஒரு பாரம் (8பக்கம்) அச்சிட்டானதை வீண்படுத்தக் கூடாதென்று தோன்றி மேலேயும் சில பக்கங்கள் அச்சிட்டு, அவதாரிகை யென்றும், "ஸூர்யோதயத்திற்கு அருணோதயமிது" என்றும் வெளியிட்டுப் பரவச் செய்தேன். இதில் ஒரு பிரதிகூட இப்போது கிடைக்காது. அந்த சதஸம்வாதமும் அப்படியே. அதன் பிறகு பலதடவை அடியேன் திருக்குடந்தைக்குச் சென்றதுண்டே; யாரைக் கேட்டாலும் சதஸம்வாதமென்கிற பெயரையும் நாங்கள் கேட்டதில்லையே யென்றார்கள். அந்த நபரைப்பற்றின ப்ரஸ்தாவமும் பிறகு காதில் விழுந்ததில்லை. ஸம்ப்ரதாயத்தில் வாதக்ரந்தங்களெழுதுவதென்கிற அடியேனது ஒரு பணிக்கு அந்த நபரே பீஜபூதர். அவருடைய அந்த அஸம்பத்த— அபத்த புத்தகத்தைப் பார்க்க நேர்ந்ததும் ஒரு நன்மைக்கு ஹேதுவாயிற்று. அதாவது, நம்முடைய ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள மருமமான அம்சங்களையெல்லாம் ஆர அமர ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ள வேணுமென்கிற அபிநிவேசமுண்டாவதற்கு அதுவே அடியாயிற்று.

—விரக்தி, பாஷ்யகார ஸ்வாமியின் திருவருள்—

திருப்புட்குழி ஸமீபத்திலுள்ள முஸரபாக்கத்தில் ஸ்ரீமத் விரக்தி பாஷ்யகாரர் ஸ்வாமியென்று ஒரு வித்வந்மணி யெழுந்தருளியிருந்தார். அவர் வியாகரண மீமாம்ஸைகளில் பரிபூர்ணபாண்டித்யம் பெற்றிருந்ததோடு உபயவேதாந்தங்களிலும் அகாதமான ஞானமுடையவர் அவரை 'நீறுபூத்த நெருப்பு' என்றே யாவரும் சொல்லுவர்கள். காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்ரீ யதோக்தகாரி ஸந்நிதி ப்ராந்தத்திலுள்ள பல பெரியார்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை யெல்லாம் காலக்ஷேபம் செய்ய வேணுமென்று ஆவல் கொண்டு அந்த பாஷ்யகார ஸ்வாமியைக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸியாக வைத்து யதோக்தகாரி ஸந்நிதியில் பொய்கையாழ்வார் திருமண்டபத்தில் நித்யமும் காலை மாலைகளில் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த ப்ரவசநம் நடந்து வரும்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அப்படி 15, 20 வருஷகாலம் நடந்தது. அக்காலத்தில் பிரபல உத்யோகஸ்தர்கள் வக்கீல்கள் வைதிகர்கள் பலரும் அந்த ஸ்வாமி பக்கலிலே உபயவேதாந்த ரஹஸ்யங்களையெல்லாம் வரியடைவே ச்ரவணம் செய்து வந்தார்கள். அதுவொரு நல்லடிக்காலமென்ன வேணும். அந்த பாஷ்யகார ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீவசநபூஷணமீமாம்ஸா பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், பாலஸரஸ்வதீப்ரணீத தாத்பர்ய தீபிகை, ஸம்ப்ரதாயசந்திரிகை.........இத்யாதிகளான அர்வாசீந உத்துங்க க்ரந்தங்களிலும் விசேஷமான உபஸ்திதியுண்டு. அந்த க்ரந்தங்கள் யாவும் அந்த ஸ்வாமிக்குத் தவிர வேறு எந்த வித்வானுக்கும் வசப்பட்டிருக்கவில்லையென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம். அந்த க்ரந்தங்களையெல்லாம் அந்த ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலே வாசிக்க வேணுமென்று அடியேனுக்கு அபிலாஷையுண்டாயிற்று. கீழே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலே ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து வித்வானாயிருந்த தாமல் குட்டியென்கிற அக்காரம் திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் அப்போது காஞ்சியில் வாஸமாக வந்திருந்தபடியால் இருவருமாகச் சேர்ந்து அதிகரிப்பதென்று முடிந்தது. நெடுக வாசித்துக் கொண்டே போவது, ஸந்தேஹமுள்ள விடங்களில் கேட்டுத் தெளிவது—என்கிற ப்ரக்ரியையில் நடந்து சென்றது.

— அடியேன் ப்ராசீனக்ரந்தங்களைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியது —

அப்போது அந்த க்ரந்தங்கள் அச்சேறாமல் ஓலையேட்டிலும் காகிதத்திலுமேயிருந்தபடியால் அவற்றைப் பரிஷ்கரித்து அச்சிடவும் ஆரம்பித்தேன். அப்போது தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடுவதற்கு விசேஷ ஸௌகரியமிருந்தபடியாலே அந்த லிபியிலேயே அச்சிடத் தொடங்கினேன். முதலில் ஸம்ப்ரதாயசந்திரிகா என்கிற ஏழு ப்ரகாசம் கொண்ட உயர்ந்த க்ரந்தத்தை யச்சிட்டேன். பிறகு, புருஷகாரமீமாம்ஸை, ரஹஸ்யதரயகாரிகாவளீ என்கிற க்ரந்தங்களை யச்சிட்டேன். அதன் பிறகு ரஹஸ்ய விவேகமென்கிற மணிப்ரவாளக்ரந்தம். அதன் பிறகு ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யத்தை யச்சிடத் தொடங்கினேன். இது மிகப்பெரிய க்ரந்தம். மூலமந்த்ரத்தில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்கள் வரைக்குமே இதில் விசாரம் நிகழ்ந்திருக்கிறது

அவ்வளவுக்கே க்ரந்தம் மிகப் பரந்திருக்கிறது. அதை யச்சிடுவதற்கு விசேஷத்ரவ்ய உபபத்தி அபேக்ஷிதமாயிருந்தபடியால் சென்னையில் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயஸ்தர் களான சில மஹான்களையடுத்து அவர்களின் உதவியைக்கொண்டு நடத்துவதென்று ஆலோசித்திருந்தேன். இது 1912 ஆம் வருஷத்தில்.

— மயிலை. அட்வகேட் கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் —

மயிலாப்பூரில் பிரபல அட்வொகேட்டாயிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே S. கோபால ஸாமி ஐயங்கார் என்பவர் யாத்ருச்சிகமாகக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினர். இவர், ஜகத்ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ உவே. (ஸர்) எஸ். வரதாசாரியஸ்வாமியின் ஸாக்ஷாத் மாதுலர். ஆங்கிலத்திற்போலவே ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் வல்லவர். கீழே ப்ரஸ்தாவித்த மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமியை வரவழைத்துத் தம்முடைய பங்களாவில் பல வருஷங்கள் எழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து அவரிடத்திலே உபயவேதாந்தங்களையும் வரியடைவே கற்றவர். அஸ்மதீய மாதாமஹ ஜீயர் ஸ்வாமி திருவடிகளிலும் ஸ்ரீ வசந பூஷணதத்வத்ரயாதிகளை யதிகரித்தவர். உபயவேதாந்தங்களையும் சில வக்கீல் களுக்கு ப்ரவசனமும் செய்தவர் பஹுச்ருதர். அனேகவருஷகாலம் சென்னையி லிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த வேதாந்ததீபிகையென்னும் பத்ரிகைக்கும் இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸம்பாதகராக இருந்தவர் இந்த கோபாலஸாமி ஐயங்கார் (தென்கலை.) இவர், மேலேகுறித்த விரக்திபாஷ்யகார ஸ்வாமியின் பெரு மைகளைக் கேள்விப்பட்டு அவருடைய ப்ரவசந கோஷ்டியில் இரண்டொருநாள் அந்வயித்துப் போக வேணுமென்றே காஞ்சிக்கு வந்ததாகத் தெரிந்தது. அப் படியே அந்வயித்திருந்த காலத்தில், ஸம்ப்ரதாயசந்த்ரிகாதிகளான சில க்ரந்தங் கள் அச்சிட்டு முடிந்திருப்பதையும் இன்னும் சிலபெரிய க்ரந்தங்கள் அச்சிட வேண்டி யிருப்பதையும் அடியேன் விஜ்ஞாபித்து இதை தேவரீரே நிறைவேற்றி வைக்க வேணுமென்று பலருடன் சேர்ந்து பிரார்த்தித்தேன். ஸமயம் நல்ல ஸமயமா யிருந்தபடியால் அந்த ஸ்வாமி ஒருவிதமான தடையும் சாக்குபோக்கும் சொல்லா மல் 'எத்தனை பாரமாகும்? என்ன செலவாகும்?' என்றுகூட வினவாமல் "அச்சுக் கூடத்தில் கொடுக்கும்படியாக மாத்ருகை ஸித்தமாயிருக்கிறதோ? இருந்தால் இப் போதே அடியேன் கையில் கொடுத்து விடலாம்; நாளையிலிருந்தே அச்சிட ஆரம் பித்து ப்ரூப் காபிகளை இவ்விடத்திற்கே அனுப்பிவரத் தடையில்லை" என்று அவ லீலையாக ஸாதித்து விட்டார்.

— சென்னை கராலபாடி ஆழ்வாரய்யாவின் ப்ரஸ்தாவம் —

அக்காலத்தில், சென்னைமா நகரில் வாழ்ந்துவந்த கராலபாடி ஆழ்வாரய்யா என்கிற த்ரைவர்ணிகர் வித்வானும் விசேஷ தனிகராயு மிருந்தபடியால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை யென்னும் பெயரால் ஓரு ஸபையை ஏற் படுத்தி அது சாச்வதமாக நடக்கும்படியான திட்டங்களும் செய்திருந்தார். அந்த ஸபையின் மூலமாக நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கள் நூற்றுக் கணக்காக அச் சிடப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். ட்ரஸ்டிகளின் அவதானக்

குறைவினால் அந்த ஸபை இப்போது அஸத்கல்பமா யிருந்தாலும் அது நன்ருக வேலை செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த ஸபைக்கு' மேலே சொன்ன கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அடியேன் முத்ரணம் செய்ய வேணுமென்று தெரிவித்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் அந்த ஸபையின் மூலமாகவே அச்சிடுவிக்க நிச்சயித்த அந்த மஹான் அதிஸ்வல்ப காலத்திலேயே அத்தனையும் தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவித்து முடித்தார் ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், பால ஸரஸ்வதியின் தாத்பர்ய தீபிகை, கடிநபத தீபிகையோடு கூடின சரமச்லோக டிப்பணி .. இத்யாதிகளான உத்க்ரந்தங்க ளெல்லாம் அந்த மஹானுடைய கருணையினால் வெகுவிரைவாகவே அச்சேற்றப் பட்டு முடிந்தன. அவ்வதிசயம் எழுதி முடியாது. அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையும் அதன் காரியங்களும் சென்னைமா நகரில் நடந்து கொண் டிருந்தன. அப்படியிருக்க, அச்சுக் கூடத்தையும் இதற்காகவே காஞ்சீபுரிக்கு அனுப்பி பெரியகாஞ்சியில் ஸ்தாபித்து, ஸபாபண்டிதர்களான இருவரை இவ் விடத்திலேயே வந்து வஸிக்கச் செய்து இரவுபகலாக வேலை நடக்கும்படி திட்டம் செய்து, அதிமாநுஷக்ருத்ய மென்னும்படி அதித்வரையில் முடித்து வைத்த அதி சயம் நெஞ்சால் நினைப்பரிதே. ஸ்ரீவசநபூஷணமீமாம்ஸாபாஷ்யம் மட்டும் அதற்கு முன்னமே ஸ்ரீமத் யோகி பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி (தெலுங்கு லிபியில் (அதிஸூக்ஷ்மமான அக்ஷரத்தில்) ஒருவாறு அச்சிட்டிருந்தார். அதை அடியேன் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு தேவநாகர லிபியில் அச்சிட்டிருக்கிறேன். இந்த க்ரந்தம் அபூர்ணம்; கிடைத்திருக்கிறவரை அச்சிட்டிருக்கிறேன். அதுவுமிப்போது துர்லபம்.

— அடியேன் ஸகல ஸ்தோத்ரங்களுக்கும் வியாக்கியானமிட்டது. —

அந்த மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் அப்போது அடியேனுக்கு ஒரு கட்டளையிட்டார். அதாவது, நம் பூருவாசாரியர்கள் ஸாதித்திருக்கிற ஸகல ஸ்தோத் ரங்களுக்கும் மணிப்ரவாள வியாக்கியானம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதித் தரும்படி நியமித்தார். எழுதிக் கொடுப்பதை உடனுக்குடனே அச்சிட்டு முடிப்ப தாகவும் ஸாதித்தார். அப்போதே அந்த நியமனத்தை சிரஸா வஹித்து பஞ்ச ஸ்தவத்தில் ஸ்ரீ ஸ்தவத்திற்கு வியாக்கியான மெழுத ஆரம்பித்து அதைப் பூர்த்தி செய்து உடனே வரதராஜஸ்தவத்திற்கும் எழுத ஆரம்பித்தேன். நம் தேவப் பெருமாளுடைய ஸ்தோத்ரமாயிருப்பதால் விஸ்தாரமாகவே யெழுத வேணு மென்று ஆவல் கொண்டு விரிவுக்கு அஞ்சாமல் விபுலமாகவே யெழுதினேன்" "எவ்வளவு விரிவாக எழுதினாலும் அச்சிட்டுவைக்க ஆக்ஷேபணை கிடையாது என்று அந்த ஸ்வாமி உறுதி கூறியிருந்தபடியால் வெகு உத்ஸாஹத்தோடு விரி வாகவே யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவ்விரண்டு ஸ்தவங்களின் வியாக்கியானங் களையும் அந்த மஹான் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையின் சார் பாகவே அச்சிடுவிக்க நிச்சயித்திருந்தார். அந்த ஸபைக்கு அதிகாரிகள் இன்னும் ஏழெட்டுநபர்கள் இருந்தபடியால் அவர்கள் அதை ஆக்ஷேபித்தார்கள்; பூருவர் கள் இயற்றின க்ரந்தங்களை ப்ரகாசநம் செய்வதற்காக இந்த ஸபை ஏற்பட்டதே

யொழிய இக்காலத்தவர்கள் எழுதும் க்ரந்தங்களையும் இதில் ஏற்றுக்கொண்டு அச்சிடுவது உசிதமன்று என்று ஆக்ஷேபித்தார்கள். அது யுக்தமானதே யென்று அடியேனும் ஆமோதித்தேன். ஆனாலும் அந்தஸ்வாமி அடியேனிடம் வைத்திருந்த பக்ஷபாத விசேஷத்தினால் தம்முடைய அத்யவஸாயம் பழுதுபடக்கூடாதென்று ஒரு தலைநின்று தீவிரமாக முயன்று மற்ற அதிகாரிகளையும் தம் சொல்வழி வரும் படி பண்ணி அவ்விரண்டு ஸ்தவவியாக்கியானங்களையும் அந்த ஸபையின் மூல மாகவே அச்சிடுவித்து முடித்தார். ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டபடியால் அவை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகமெங்கும் பரவின. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரும்பாலும் அந்த ஸபையில் 20ரூ ஜீவிய சந்தா செலுத்தி அந்வயித்திருந்தபடியால் அந்த க்ரந்தங்கள் அப்போது யாவர்க்கும் கிடைத்திருக் கின்றன. தெலுங்கு லிபியில் ப்ரவேசமில்லாதவர்களுக்காகப் பிறகு மணிப்ரவாள லிபியில் இவற்றை, ஸ்ரீ உவே. (கோயம்புத்தூர்) வெங்கடரமணையங்கா ரென்கிற மஹான் அச்சிடுவித்தார். அப்போது பாதிபாகம் சுருக்க வேண்டியதாயிற்று. மேன் மேலும் பல பதிப்புகளாயின. க்ரமேண முகுந்தமாலை முதல் நக்ஷத்ரமாலிகை யள வாக ஒரு ஸ்தோத்ரமும் விடுபடாமல் ஸகலஸ்தோத்ரங்களுக்கும் விரிவான வியாக் கியானமெழுதிப் பல பதிப்புகள் செய்தேன். இவை யெல்லாம் இப்போது கிடைப் பவை.

— மயிலை கோபலஸ்வாமி ஐயங்காருடைய ப்ரஸ்தாவ நிகமனம் —

அந்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் மிகுந்த ஈடுபா டுடையவர். அதனால் அதற்கு தாத்பர்ய ஸாரமொன்று எழுதித் தரும்படி நியமித் தார். அதையும் எழுதிக் கொடுத்தேன். ஆனால் முதலிரண்டு ப்ரகரணங்களுக்கு மட்டுமே அப்போது எழுதிக் கொடுத்தேன். அதையும் உடனே அந்த ஸபையின் மூலமாகவே தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவித்தார். அக்காலத்தில் அடியேன் வித் யார்த்தி தசையில்தான் இருந்து வருகிறேன். ஸகலக்ரந்தங்களுக்கும் எல்லாரும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படியான வியாக்கியானங்களை யெழுத வேணு மென்கிற குதூஹலம் அடியேனுக்கு இளம்பிராயத்திலேயே உண்டாயிற்று. ஸ்வய மாகவே குதூஹலித்திருந்தது தவிர அனேக மஹான்களின் நியமனமும் ப்ராப்த மாயிற்று. அப்படிப்பட்ட மஹான்களில் மேலே குறித்த கோபாலஸ்வாமிஐயங்கார் ஸர்வ ப்ரகாரங்களாலும் முதன்மை பெற்றவர். அடியேன் வியாக்கியானங்களெழுது வதற்கு இந்த ஸ்வாமி செய்தருளின ப்ரரோசநமும் ப்ரோத்ஸாஹநமும் வாசாம கோசரம். அந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ முகங்கள் ஐந்நூறுக்கு மேல் அடியேனுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஒவ்வொரு ஸ்ரீ முகத்திலும் நான்கு வரிகளேயிருக்கும்; எதை யாவது எழுதும்படி நியமித்தபடியேயிருப்பர். பதினெட்டாவது வயதிலிருந்து நாற்பத்து மூன்றுவது வயதளவும் இருபத்தைந்து வருஷகாலம் இந்த மஹானோடு நெருங்கிப் பழகினது அடியேனுக்குப் பலவகையான ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு ஹேது வாயிற்று. இவர் தமது சரமகாலத்தில் மூன்று ஸம்வத்ஸரங்கள் அடியேனுடைய சென்னைக் கால க்ஷேப ஸபையில் ஒரு நாள் தவறாமல் அந்வயித்துப் போந்தார்.

— இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர்திருவருள் —

நெடுநாள் அஹோபிலமடாஸ்தானத்தை யலங்கரித்திருந்து திருநாடலங்கரித்த ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேடு ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமியென்று வ்யபதிஷ்டர். திருப்பதியில் ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் நெடுநாள் வாழ்ந்து ஸாமாந்ய விசேஷசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தந ப்ரவீணராய் காஞ்சியில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தார். அடியேனுடைய க்ருஹத்திற்கு அதிஸமீபத்திலேயே ஒரு திருமாளிகையை ஸ்வகீயமாகக் கொண்டு குடி வாழ்ந்து வந்தார். அப்போது இருவோமுக்கும் மிகநெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அனுஷ்டானத்திற்கு வெள்ளக்குள மெழுந்தருள்வர். அடியேனுடைய க்ருஹத்தின் பக்கத்திலுள்ள ஸந்துவீதிவழியாகவே அக்குளத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமாதலால் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்தே குளத்திற்குச் செல்வது தினப்படியான வழக்கம். திரும்புகிற ஸமயத்தில் சேர்த்தி ஏற்படுவது அரிதாகும். செல்லுகிற ஸமயத்தில் நியமேந சேர்ந்து தான் செல்வது. அப்போதைய ஸம்பாஷணைகள் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு மேலானாலும் மறக்க முடியாதவை. திருப்பதியில் தாம் வாழ்ந்தபோது ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமி பக்கலிலே தாம் அநுபவித்த விசேஷங்களை ஒவ்வொருநாள் ஒவ்வொன்றுக ஸாதித்தருள்வர். மற்றும் அநேக க்ராந்திக விஷயங்களையும் ஸாதித்தருள்வர். இடையிடையே ஸம்ப்ரதாயார்த்த சர்ச்சைகளும் நடைபெறும். கோப தாபங்கள் சிறிதுமில்லாமல் புன்முறுவலோடே ஸாதிப்பர்; தூமுறுவல் கொண்ட முகத்துடனே கேட்டருள்வர். மனச்சாக்ஷியை மீறியோ அப்ராமாணிக வழியை யவலம்பித்தோ விதண்டாவாதமாகவோ ஓரக்ஷரமும் ஸாதிக்கமாட்டார். அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் விசேஷித்து அநுபவித்த குணமிது. ஸ்ரீமத் பெருங்கட்டூர் கண்டாவதாராசார்ய ஸ்வாமி யென்ருெருவர் ஸன்னிதி வீதியிலெழுந்தருளியிருந்தார். அவர் வையாகரணர். கோவில் பாடசாலையில் பல வருஷங்கள் வ்யாகரணப்ரவசநம் செய்து கொண்டிருந்தவர். அந்த ஸ்வாமியின் இயல்வு இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியின் இயல்வுக்கு நேர்மாறுனது. விஷயசர்ச்சை யென்றெடுத்தால், அது எந்த விஷயமானுலும் ஸரி, கோபதாபங்களில்தான் பர்யவஸித்து நிற்குமவர்க்கு. உச்சைருத்கோஷம் ப்ரபலமாயிருக்கும். இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியின் கம்பீர ப்ரக்ருதிகளை நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சு கனிந்திருக்கும்.

— கூரத்தில் நிகழ்ந்ததொரு நிகழ்ச்சி —

காஞ்சீபுரியில் ஸ்ரீமத் அய்யாக்ருஷ்ணஸாமி தாதாசார்யரென்பவரைப் பலருமறிவர். அவர் ஸம்ப்ரதாய நிஷ்ணுதர். அவர் ஒரு ஸமயம் கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்திரோத்ஸவம் ஸேவிக்க கூரம் சென்றிருந்தார். அங்கே பல ப்ரகரணங்களில் அநுஸந்திக்கிற தனியன் ஒன்றுண்டு; அதாவது, [அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாச்ரித்ய பூர்வே மூர்த்நாயஸ்யாந்வயமுபகதா தேசிகா முக்திமாபுः, ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாதமநுத கதம் வர்ண்யதே கூரநாதः.] என்பது; இது பட்டர் அருளிச்செய்ததாக ஸுப்ரஸித்தம். இதில் எம்

பெருமானுருடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினுல் முற்பட்ட ஆசாரியர்கள் உஜ்ஜீவித்த தாகவும் பிற்பட்ட ஆசார்யர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினுல் உஜ்ஜீவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கேட்ட அந்ததாதாசாரியர் 'இதெல்லாம் தப்பான ஐதிஹ்யத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கப்படுகிற ச்லோகம்; பிற் பட்டவர்களுக்கு ஸ்வாமியின் திருவடி ஸம்பந்தத்தினுல் மோக்ஷமென்ருல் இது பொருந்தும்; முற்பட்டவர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தத்தினுல் மோக்ஷ முண்டாயிற்றென்ருல் இது அநந்விதமான வார்த்தையல்லவா? இது எப்படி பொருந்தும்? ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் உய்யக் கொண்டார் மணக்கால் நம்பி போல் வார்தானே ஸ்வாமிக்கு முற்பட்டவர்கள்; அவர்கள் என்றைக்கோ பரமபதம்போய்ச் சேர்ந்தவர்களன்றோ; அவர்களது காலத்தில் ஸ்வாமி யெம்பெருமானுர் அவதரித்திருந் தாலன்றோ இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு நேர்ந்ததென்று சொல்ல இடமுண்டு. இவருடைய அவதாரமே நடந்திலாத ஸமயத்தில் இவ்வருடைய திரு முடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு எப்படி ப்ராப்தமாகக் கூடும்? இது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான வார்த்தை" என்று உபந்யஸித்து அங்குள்ள யதாச்ருகக்ராஹிக ளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் மனத்தை அதிமாத்ரம் குழப்பி விட்டார். இச்செய்தி அடியேனுக்குத் தெரியவந்து உடனே அன்றிரவு மஹோத்ஸவத்திற்கு அங்கே சென்று உபந்யாஸ ஸபைகூட்டிஅந்த அய்யா க்ருஷ்ணதாதாசார்யருக்கு வெகு தத்துவங்களையுணர்த்தினேன். அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன்;—

— ந்யாய பரிசுத்தி ஸ்ரீஸூக்தி யுபந்யாஸம் —

தேசிகன் ந்யாய பரிசுத்தியின் தொடக்கத்தில் எம்பெருமானுரைப் பற்றிப் பணித்த மங்கள ச்லோகத்தில்"[பத்யுஸ் ஸம்யமிநாம் ப்ரணம்ய சரணௌ தத்பாத கோடீரயோஸ் ஸம்பந்தேந ஸமித்யமாநவிபவாந் தந்யாந் ததாந்யாந் குரூந்] என்று உள்ளது. இதன் பொருளாவது, ஸம்யமிநாம் பத்யு: சரணௌ ப்ரணம்ய—; தத்பாத கோடீரயோ: ஸம்பந்தேந— அந்த எம்பெருமானுருடைய திருவடியென்ன திருமுடி யென்ன இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தினுல், ஸமித்யமாநவிபவாந்— பெருமைபெற்ற வர்களாய், தந்யாந்— க்ருதார்த்தர்களான, குரூந் ப்ரணம்ய— ஆசாரியர்களை வணங் கியும்........ந்யாயபரிசுத்தி யென்கிற இந்த க்ரந்தம் செய்யப்படுகிறது என்கை. இதில் தத்பாத கோடீரயோஸ் ஸம்பந்தேந" என்றது உயிரான வார்த்தை. கோடீரமென்று திருமுடிக்குப் பெயர். பிற்பட்டவர்களுக்குத் திருவடி ஸம்பந்தம் போல முற்பட்ட வர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தம் உத்தாரகமென்று இதனுல் நன்கு காட்டப்பட்ட தாயிற்று. இந்த ச்லோகமானது "அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜ த்வந்த்வமாச்ரித்ய" என்கிற ஆழ்வான் தனியனையடி யொற்றியே தேசிகன் பணித்தது. [யச்சோபயோஸ், ஸமோ தோஷ: பரிஹாரோபி வா ஸம:] இத்யாதி, என்று பரக்கவுபந்யஸித்தேன் அவர் இவை முழுவதும் கேட்டு இதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்ல வழியில்லாமையாலே 'இப்படியன்றோ விஷயஞ் சொல்லவேணும்' என்று கொண்டாடி விட்டு அப்போது ஸாரமாகவும் ரஸமாகவும் சில வார்த்தை சொன்னுர்;"ஒருக்ஷணத்தில் தேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்தியைக் கொண்டே என்னை வாய்மாளப் பண்ணின ஏற்றம் இந்த அண்ணு ஸ்வாமி யொருவர்க்குத்தான் ஏற்கும். மற்ற பேர்கள் ஏதாவது கதை சொல்லிக்

கொண்டிருப்பர்களே யொழிய இப்படி ச்ருங்க க்ராஹிகயா ப்ரமாணமெடுத்துக் காட்ட, அதிலும் தேசிக ஸூக்தியையே யெடுத்துக்காட்ட சக்தரல்லர். எங்களுடையவர்கள் எதையும் ஆழ்ந்து பாராமல் "விததைதிஹ்யஸஹஸ்ரவர்ணநேந" என்று உபாலம்பம் செய்து போனூர்கள். வாயெடுத்ததற்கெல்லாம் பின்புள்ளாரான எங்கடவர்கள் அதையே சொல்லி வருகிறூர்கள். நானும் தப்பான ஐதிஹ்யமென்றே கருதிப் பல பேசிவிட்டேன்; ஆழ்வானே க்ஷமித்தருள வேணும்" என்று முடித்துப்போனூர்

— வேதவேதாந்தவர்த்தினி ஸபையில் பரீக்ஷை கொடுத்தது —

திருவல்லிக்கேணியில் வேத வேதாந்தவர்த்திநீஸபை ஏற்பட்டு ஒருநூறுண்டாகிறது. 50வருஷங்களுக்கு முன்வரையில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் வெகு உன்னதமான நிலேயில் நடந்துவந்தன. வருஷந்தோறும் ஆவணி மாதத்தில் உபயவேதங்களிலும் உபயவேதாந்தங்களிலும் பரீக்ஷைகள் நடத்தி ஸன்மானமளிப்பதென்று நடந்துவந்தது. வருஷந்தோறும் 50, 60 வித்யார்த்திகளுக்குமேல பரீக்ஷைக்கு வருவார்கள். ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்கள் பரீக்ஷகர்களாக எழுந்தருள்வர்கள். நியாயத்தில் வாக்யார்த்த சர்ச்சைகளும் நடைபெறும். அக்காலத்தில், வானமாமலேபர்யந்தமான தென்னுடுகளிலிருந்தும், மைஸூர் பர்யந்தமான மேல்நர்டுகளிலிருந்தும் வித்யார்த்திகள் பரீக்ஷைக்கு வந்து கொண்டேயிருப்பர்கள். அக்காலத்தில் அடியேன் திவ்வியப்பிரபந்தங்களே வியாக்கியானங்களோடும் அதிகரித்து " மூலத்திலும் வியாக்கியானங்களிலும் ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷை கொடுக்க ஸித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன். ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையாவது, 'கத்தியைத் தீட்டி எதிரே வைத்திட்டுப் பரீக்ஷை செய்யுங்கள்; பரீக்ஷையில் தப்பினுல் அந்தக் கத்தியினுலே நாக்கையறுத்திடுங்கள் என்று சொல்லிப் பரீக்ஷை கொடுப்பது. இத்தகைய பரீக்ஷையை 19-ஆம் பிராயத்தில் அந்த ஸபையில் கொடுக்கச் சென்றேன். மூலத்தில் மட்டுமன்று, வியாக்கியானங்களிலும். அப்போது அந்த ஸபாவித்வான்கள் செய்த பரீக்ஷையில் சிலவற்றை இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். [ஸ்ரீமதுபயவே மஹாவித்வான்—திருமழிசை வரதாசார்யர் ஸ்வாமியும் மற்றெரு தமிழ் வித்வானும் எனக்குப்பரீக்ஷகர்கள்.]

— ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையின் வரலாறு —

(1) நாச்சியார் திருமொழியில் முதற்பதிகத்தில் ஒன்பதாம் பாட்டை [*தொழுது முப்போது முன்னடிவணங்கி யென்கிற செய்யுளே] எழுதிக் காட்டும் என்றூர்கள். உடனே அவர்களது கருத்தையறிந்த அடியேன் அப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் முற்கூற்றைமட்டும் எழுதிக்காட்டினேன்—"பழுதின்றிப் பார்க்கடல் வண்ணனுக்கே" என்று எழுதிக்காட்டினேன். இங்கு புத்தகங்களில் 'பாற்கடல்' என்றே பலரும் பதிப்பித்திருக்கின்றூர்கள்; 'பால்-கடல்' என்று கருதி அங்ஙனம் பதிப்பித்தார்கள். அது பூருவாசாரியர்களின் வியாக்கியானத்திற்குச் சேராது: பார் கடல் [பர்ர் சூழ்ந்த கடல்] என்று ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டிப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளே உரைவகுத்துள்ளார். அதை நான் கவனித்திருக்கிறேனு என்

பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே அவர்கள் இப்பாட்டை யெழுதிக் காட்டும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்ட வடியேன் 'பாட்டை முழுவதும் எழுதுவது எதற்கு? அப்பகுதியைமட்டும் எழுதினல் அவ்வித்துவான்கள் உகப்பர்கள்' என்றறுதியிட்டு அவ்வளவே யெழுதிக் காட்டினேன். மிகவுகந்தார்கள்.

(2) பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (4-9-1) *மரவடியைத் தம்பிக்கு* என்னுஞ் செய்யுளை யெழுதக் கட்டளையிட்டார்கள். அச் செய்யுளில் மூன்ருமடியின் பிற்கூற்றை மட்டும் எழுதிக் காட்டினேன்—'திருமங்கை மலர் கண்ணும்' என்றெழுதிக் காட்டினேன். இங்கும் புத்தகங்களில் ''மலர்க்கண்ணும்'' என்றே பலரும் பதிப்பித்துள்ளார்கள், மலர் போன்ற கண் என்னும் பொருளில்தான் அங்ஙனே சந்தியாகும்; வியாக்கியானம் அங்ஙனமில்லை; மலர்கின்ற கண் என்றுள்ளதனுல் 'மலர் கண்' என்று இயல்பாக எழுதினேன்; மலர்போன்ற கண் என்னும் பொருள் அங்குப் பொருந்த மாட்டாது. .... இங்ஙனே எழுத்துப் பரீக்ஷைகளாயின.

— மிகச்சிறந்த வாக்குப் பரீக்ஷை —

பிறகு வாக்குப் பரீக்ஷை நடத்தினர்கள். "எம்பெருமானுடைய திருவடிக்குக் கமலத்தை உவமையாகக் கூறுமிடங்கள் பலவுண்டென்பது தெரிந்ததே; கமலபந்துவை உபமானமாகச் சொல்லியிருப்பதுண்டா? சொல்லுவீரா?" என்ருர் பரீக்ஷகர்; "சொல்லமாட்டேன்" என்றேன். அதன் மருமத்தைப் பரீக்ஷகர்கள் மட்டுமே தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. உமது கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்று பொருளல்ல. திருவாய்மொழியில் (8-5-5.) சொல்லமாட்டேனடியேன் என்று தொடங்கும் பாசுரத்தில் ''உன் துளங்கு சோதித் திருப்பாதம் எல்லையில் சீரிள ஞாயிறிரண்டு போலென்னுள்ளவா" என்றவிடத்துத் திருவடிகளுக்குக் கமலபந்துவோடு ஸாம்யம் சொல்லியிருக்கிறதென்று விடை கூறினபடி. (கமலபந்து-ஸூர்யன்.) அப்போது பரீக்ஷகவித்வான்களுக்கும் மற்றையோர்க்கும் அபரிமிதமான ஆனந்தமும் ஆச்சரியமுமுண்டாயிற்று.

— அக்காலத்துப் பெரியார்களோடு பழக்கம்—

இற்றைக்கு ஐம்பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முந்திய செய்தியாயிற்று அது. அக்காலத்தில் பல பெரியார்களோடு நெருங்கிய பழக்கம் ஒரு பெரும் பாக்கியமென்னலாம்படி ஏற்பட்டது. அவர்களைப்பற்றி யெல்லாம் அடியேன் சில வார்த்தைகளாவது எழுதியாக வேண்டும். அடியேனுடைய அறுபதாண்டு நிறைவு முதலாக வருஷந்தோறும் ஒவ்வொரு நினைவு மலர் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்டு வருகிறேனல்லவா? அந்த முறையில் எழுபத்தேழாவது பிராயப் பூர்த்தியில் "எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை" என்ற மகுடத்தின் கீழ் எழுபத்தேழு மஹான்களைப் பற்றி ஸ்வாநுபவபரீவாஹமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறேன். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 225-ல் தொடங்கி 236 ல் முடிவுபெற்றிருக்கின்றது. அவர்களின் திருநாமங்களைமட்டும் அடுத்தபக்கத்தில் குறிப்பிடுவேன். அதில் (14) மண்டயம் அனந்தாழ்வான்ஸ்வாமி யொருவரை மட்டும் அடியேன் ஸேவிக்கப் பெற்ற

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்—256, 257

அடியேன் பெருமை பேசியநுபவித்த 77 ஸ்வாமிகள்

1 ஸ்ரீ அண்ணரங்காசாரியர் ஸ்வாமி(பிதா)
2 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஷஷ்டி ஜீயர் ஸ்வாமி
3 ஸ்ரீ ஜகத்குரு காதி ஸ்வாமி
4 " திருமலை திருப்பதி புரிசை ஸ்வாமி
5 " குன்றபாக்கம் மஹா ஸ்வாமி
6 " மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி
7 " குண்டலம் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி
8 " கஸ்தூரி ரங்காசார்ய ஸ்வாமி
9 " திருப்புட்குழி பட்டண்ணு ஸ்வாமி
10 " தன்றி பட்டப்பா தாதாசார் ஸ்வாமி
11 " ஆடுர். ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி
12 " திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி
13 " காழியூர் ஸ்ரீரங்காசார்ய "
14 " ஜ மண்டயம் அனந்தாழ்வான் "
15 " விரக்தி பாஷ்யகாராசார்ய "
16 " S. கோபால ஸாமி ஐயங்ரார் "
17 " பரம. இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர் "
18 " ஷஷ்டி க்ருஷ்ணமாசார்ய "
19 " ஷஷ்டி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசார்ய "
20 " புரிசை கிருஷ்ணமாசார்ய "
21 " ஸ்ரீமத் பரம-கோழியாலம் "
22 " நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்ய "
23 " கக்சிக் கிடாம்பி பாஷ்யகாராசார்ய "
24 " நாங்கூர் பெரிய கிருஷ்ணமாசார்ய "
25 " " சின்ன க்ருஷ்ணமாசார்ய "
26 " கவிபூஷணம் அத்தங்கி "
27 " அ,வி- நரஸிம்ஹாசார்ய "
28 " மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய "
29 " வை,மு, சட்கோபராமாநுஜாசார்ய "
30 " வை, மு, கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்ய,
31 " கோயில் பத்தராவி "
32 " காரப்பங்காடு சிங்கட்பெருமாள் "
33 " எம்பார்க்ருஷ்ணமாசார்ய "
34 " கபிஸ்தலம் அனந்தாசார்ய "
35 " கோயில் கோவிந்தசாரியர் "
36 " கோயில் மெய்யுவசார்ய "
37 " சேனங்குளம் ஸ்ரீநிவாசார்ய "
38 " சேனங்குளம் வரதாசார்ய "
39 " ஸ்வர்னம் க்ருஷணமாசார்ய "
40 ஸ்ரீ பண்டிநரத்னம் குப்பண்ணு ஸ்வாமி
41 " பரம. அயோத்யா ராமாநுஜ ஜீயர்
42 " பரம. தேரழுந்தூராண்டவன்
43 " திருநாராயணபுரம் ஸம்பத் ஸ்வாமி
44 " ஷஷ்டி திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி
45 " திருமலை விஞ்சிமூர் ஸ்ரீ நிவாஸாசார்ய
46 " அரசாணிபாலை திருவேங்கடாச்சார்ய
47 " தி ஈ. ஸ்ரீ நிவாஸ ராகவாசார்ய "
48 " இளங்காடு ரங்கா சாரியர் ஸ்வாமி
49 " நாவல்பாக்கம் நரஸிம்ஹாசார்ய
50 " திருக்கேட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணசார்
51 " பரம. கருட்புரம் ஸ்வாமி
52 " கபிஸ் தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி
53 " கிடாம்பி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி
54 " யோகி பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்
55 " தேசிகாமணி ராமாநுஜாசார்ய "
56 " குன்றபாக்கம் தி. வி. ஸ்ரீ ரங்காசார்ய
57 " " தி.அ.ராமாநுஜாசார்ய
58 " " " அப்பாபாஷ்யகாராசாரிய
59 " உத்திரமேரூர் கனபாடி ராகவாசார்ய
60 " திருமலை ஈச்சம்பாடி ராமாநுஜாசாரியர் "
61 " காவி ரங்கா சார்ய "
62 " ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் மேலைவாத்யார்
63 " ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வேதவாத்யார்
64 " திருமழிசை தாதப்பங்கார் "
65 " " வரதாசார்ய "
66 " " புத்தாம் வேங்கடாசார்ய
67 " " திருவாழி ஸ்வாமி
68 " " அய்யன் ராமாநுஜாசாரிய
69 " " ராய்ஜி ஸ்ரீனிவாஸாசார்ய
70 " பரவஸ்து பட்டநாத "
71 " சிறு புலியூர். தொட்டயாசார்ய "
72 " ஸ்ரீபெரும் பூதூர் ஸாரநாதாசார்ய "
73 " மேர்ட்டூர் ராகவாசார்ய "
74 " பின்னப்பாக்கம் திருவேங்கடாசார்ய "
75 " புதுப்பேர் வேங்கடாசார்ய "
76 " ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஆஸூரி சின்ன "
77 " "ஆஸூரி மஹாஸ்வாமி."

தில்லை; ப்ரபலப்ரக்க்யாதியைக் கொண்டு எழுதினதத்தனே. (11) ஆடூர்ஸ்வாமியை ஸேவித்திருந்தும் நெருங்கப் பெற்றதில்லை. மற்றவர்களோடு மிக்கபழக்கமிருந்தது.

— ஸ்ரீ காஞ்சீ வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் வரலாறு —

தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியிலிருந்த சடகோப நிலய பாடசாலையில் அவ்விடத்து உபாத்யாயர்கள் சேர்ந்து வித்யோல்லாஸிநியென்று ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக அடிக்கடி ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்கள் நடத்தும் வழக்கமிருந்து வந்தது. 1908ஆம் வருஷத்திலும் 1909ஆம் வருஷத்திலும் நிகழ்ந்த செய்தியிது. அப்போது காஞ்சியில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு பஹுமுகமான ப்ரசாரமிருந்து வந்தது. அக்காலத்தையும் இக்காலத்தையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்குமிடத்து "புரா யத்ர ஸ்ரோத: புலிநமதுநா தத்ர ஸரிதாம்" என்கிற உத்தரராம சரிதச்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போதிருந்த ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களில் ஒருவர் கூட இப்போது இல்லை: அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் மூலமாக அடிக்கடி நடந்து வந்த ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்களில் பலவகைப் பரிசுகள் பெற்றிருந்தேன். பரிசு கொடுக்க அப்போதப்போது பல கனதனவான்கள் கூடுவர்கள். வாரந்தோறும் மூன்று நாட்களில் இரவு எட்டுமணி முதல் பத்துமணி வரையில் அந்தஸதஸ்ஸு நடைபெறும். இதை யுத்தேசித்து வெளியூர்களிலிருந்தும் வித்வான்களும் வித்யார்த்திகளும் வந்து போவதுண்டு. அதையெல்லாம் இப்போது எழுதுவதில் என்ன பயனென்று அடியேனே ஆலோசிப்பதுமுண்டு. வைதவ்யமடைந்தவர்கள் ஸுமங்கலியாய் வாழ்ந்த காலத்து வாழ்ச்சிகளை நினைப்பதும் பேசுவதுமுண்டே; அதுவுமொரு தாரகமாகுமன்றோ? அந்தவகையில் சிறிது எழுதுகிறேன்.

— வித்யோல்லாஸிநீ ஸ்பையில் பரிசு பெற்றது —

அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் அத்யக்ஷர் ஒருநாள் சில வித்யார்த்திகளுக்கு ஒரு கட்டளையிட்டார்; (அதாவது) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மூன்று லேகங்கள் எழுத வேண்டியது; இரண்டு லேகங்கள் கத்யரூபமாகவும், ஒன்று பத்யரூபமாகவும் இருக்க வேண்டும்; கத்யரூபமான லேகங்களில் ஒன்று லௌகிகரீதியிலும், மற்றொன்று சாஸ்த்ரீயஸரணியிலும் அமைய வேண்டும்; பத்யங்களைப் பதினைந்துக்குக் குறையாமல் பகவானைப்பற்றி யெழுத வேண்டியது; இதற்கு ஒருவாரம் தவணை என்று நியமித்தார். இந்த நியமனத்தை நிறைவேற்றமுயன்ற அடியேன் லௌகிக ரீதியில் எழுதவேண்டிய வசன வியாஸத்திற்காக "பாலகோபதேசமாலிகா" என்று இளமையிலெழுதியிருந்த சுருக்கமானவியாஸத்தை வெகு விரிவாக எழுதினேன். சாஸ்த்ரீயஸரணியில் எழுத வேண்டிய வியாஸத்தை தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்னும் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களில் தர்மமென்கிற முதல் புருஷார்த்தத்தைப் பற்றி "தர்மவாத:" என்னும் பெயரிட்டு எழுதினேன். மூன்றுவதாக, திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தை, பாசுரமொவ்வொன்றுக்கு இரண்டு ச்லோகங்கள் வீதம் சார்தூலவிக்ரீடித வ்ருத்தத்தில் இருபதுச்லோகங்களாகமொழிபெயர்த்தேன். அப்போது அடியேனுக்குப் போட்டியாக வேறு எந்த வித்யார்த்தியும் எழுத முன் வரவில்லை. மூன்றே நாட்களில் இவற்றை யெழுதி ஸித்தப்படுத்தி அத்யக்ஷரிடம்

ஸமர்ப்பித்தேன். சாமா திருமலை தாதாசாரியார் அப்போது அத்யக்ஷபதவியிலிருந்தார். அவர் என்னிடத்தில் நல்லெண்ணங்கொண்டவரல்லரென்பது தெரிந்தும் மற்றும்பல பண்டிதர்களின் முன்னிலையில் அவரிடமே கொடுத்து இவற்றை அரங்கேற்ற வேணுமென்றேன். "முன்னம் நான் பார்த்து விட்டு நாளை மறுநாளில் அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சொல்லி அவற்றை வாங்கிக் கொண்டார் கொண்டு போய்ப் பூர்த்தியாகப் பார்த்தார்; வியப்பும் உகப்பும் என்னால் தாங்க. முடியவில்லையென்று வெளியிட்டார். அப்போது பெரியகாஞ்சியில் ஏகாம்ரநாதர் கோவில் தெருவில் பிரபலமாக வொரு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்குள்ள வித்வான்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் தெரிவித்து அவர்களையும் வரவழைத்து அவரே முன்னின்று அரங்கேற்றம் நடத்தினர். வைஷம்ய லவ லேசத்தையும் காட்டாமல் உதாரஸ்வபாவத்தையே கொண்டு பலவாறு ப்ரசம்ஸித்தார். சிறந்த ஸன்மானமும் செய்வித்தார் இந்த ப்ரஸ்தாவத்தைச் சுருக்கமாக முடிக்கிறேன்;

—பாம்பே கேமராஜ ஸேட்டின் பஹுமானம்.—

பாம்பேமாநகரில் 'கேமராஜஸேட், கங்காவிஷ்ணு" என்னுமிருவரைக் கேள்விப்படாதவர்கள் அனேகமாக இருக்கமாட்டார்கள். இவ்விருவரும் ஸஹோதரர்கள்; பாம்பேயிலும் கல்யாணியிலும் மிகப்பெரிய அச்சுக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து எண்ணிறந்த க்ரந்தங்களை யச்சிட்டு கோடீச்வரர்களாகப் பெற்றவர்களிவர்கள். இவர்களது க்ரந்தாலயம் இற்றைக்கும் பௌத்ரனுடைய நிர்வாஹத்தில் மிகவும் உன்னதமான நிலைமையில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஸேட்டுகளிருவரும் அப்போது ஸ்ரீரங்க யாத்திரையாகப் புறப்பட்டுக் காஞ்சியில் வந்து தங்கியிருந்தனர். மேலே சொன்ன என்னுடைய க்ரந்தங்களின் அரங்கேற்றம் நடந்த ஸமயத்தில் அவர்கள் தேவப்பெருமாளை ஸேவிக்க வந்திருந்தபடியால் ஸன்னிதிக்குள்ளே வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் பெருந்திரள் குழுமியிருப்பதைக் கண்டு அங்கே வந்து உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது எனக்கு புஷ்பமாலாலங்கரணம் முதலியன நடப்பதைக்கண்ட அவர்கள் என்ன விசேஷமென்று பக்கத்திலிருப்பவர்களை [ஹிந்தீ பாஷை தெரிந்தவர்களை] க் கேட்டார்கள். அவர்கள் மூலம் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தமூன்று க்ரந்தங்களும் தேவநாகராக்ஷரத்திலேயே ஒழுங்காக எழுதப்பட்டிருப்பதையுங் கண்டு அவற்றை ஒரு வாரத்திற்குள் தாங்கள் அச்சிட்டனுப்புவதாகச் சொல்லி அப்போதே கையில் வாங்கிக் கொண்டு போய் ஸ்வஸ்தானம் சேர்ந்தவுடனே நாலேநாளில் அச்சிட்டு எனக்கு ப்ரூப்காபி அனுப்பி விட்டார்கள். கொட்டையான எழுத்தில் வெகு ஆச்சரியமாக அச்சிட்டு விட்டார்கள். உத்ஸாஹ மிகுதியினால் இரண்டாயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டார்கள். இது நிகழ்ந்தது 1908ல். 60 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. இதுவரையில் ஆயிரம் பிரதிகளே செலவாகியிருப்பதாகவும், மிச்சம் ஆயிரம் பிரதிகள் க்ரந்தாலயத்தில் கட்டி வைத்திருப்பதாகவும் ஸமீபகாலத்தில் தெரிந்து கொண்டேன். "To கேமராஜ ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாஸ், ஸ்ரீவெங்கடேச்வர ப்ரெஸ், பாம்பே 4." என்கிற விலாஸத்திற்கு "பாலகோபதேசமாலிகா தேவை" என்று யார் எழுதினாலும் மூன்றுநாளில் V.P.P

மூலம் புத்தகம் வந்து சேரும். அதில் பாலகோபதேச மாலிகை மட்டு மன்று; தர்மவாதம், ஸ்ரீ ரங்கநாதப்ராபோதிகப்ரபந்த ப்ரதிக்ருதி— என்னும் மற்றை யிரண்டு க்ரந்தங்களும் அத்துடன் சேர்ந்தேயிருக்கின்றன. என்னுடைய இளமைக் கவிதைகளில் இதுதான் அழியாமல் எஞ்ஞான்று மிருப்பது. திருப்பள்ளியெழுச்சி மொழிபெயர்ப்பு ச்லோகங்கள் பாட்டொன்றுக்கு இரண்டிரண்டாக அமைத்தவ தில் அஸந்துஷ்டியுண்டாகி, பிறகு ஒவ்வொரு பாட்டையும் ஒரே ச்லோகமாகச் செய்து முத்ரணம் செய்வித்திருக்கிறேன். அது இளமைக்கவிதையன்று.

—ஸ்ரீமத் சின்னகலியன் ஸ்வாமி திருவருள் விளக்கம்—

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி சின்னகலியன் வானமாமலை ஸ்வாமி தெற்கு ப்ராந்தத்திற்கு மூன்றுவிசை யெழுந்தருளின யாத்திரைகளில் முதல் யாத்திரை யில் மட்டுமே காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினர்; மற்ற இரண்டு யாத்திரைகளில் ஒரு பரி யாயம் சிங்கப்பெருமாள் கோயிலிலும், மற்றொருவிசை திருநின்றவூரிலும் சில நாள் தங்கியிருந்து அவ்விடங்களிலே அடியேனைப் பரமக்ருபையோடும் நிரதிசய ப்ரீதியோடும் வரவழைத்தருளி விசேஷ அநுக்ரஹங்கள் செய்தருள ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போதே அடியேன் பல துறைகளில் பலநூல்களை யெழுதி யச்சிட்டு வெளி யிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாக்ஷித்தருள்வதும் திருவுள்ளவுகப்புக்குப் போக்கு வீடாகக் கருணைபரிணமமான ஸ்ரீ முகங்களை யநுக்ரஹித்தருள்வதுமாயிற்று. அனேக க்ரந்தங்களின் முத்ரணத் திற்காக ஸ்ரீ ஸ்வாமி பொருளுதவி புரிந்ததும் அப்ரமேயம். விஜ்ஞான சிந்தாமணி மஞ்ஜு பாஷிணி முதலான ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகளையெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமி வர வழைத்துக் கடாக்ஷித்தருள்வது வழக்கம். ஸம்ஸ்க்ருத சந்திரிகா, மித்ரகோஷ்டி, ஸூந்ருதவாதிநீ என்கிற பெயர்களால் அப்போது ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகள் பல பல நடந்துகொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் அடியேனுடைய வியாஸங்களில்லாத பத்ரிகை காணக்கிடைக்காது. அந்த வியாஸங்களை யெல்லாம் விடாது கடாக்ஷித் தருள்வதனால் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில் புத்ரவாத்ஸல்யத்தினும் மிகுந்த வாத்ஸல்யமே உண்டாயிற்று. அதையெல்லாம் நன்கு அறிந்தவர்கள் வானமா மலையில் இன்றைக்கும் சில வித்வான்களிருக்கலாம்; வர்த்தமாநபீடாதிபதியான ஸ்ரீமத் சின்னராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி அன்னவர்களில் தலைவர். அப்போது சின்ன கலியன் ஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் வித்வத்ஸிம்ஹங்களாகப் பத்தெட்டு ஸ்வாமி கள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய யோக்யதைகளில் ஏகதேச மும் அடியேனுக்கு இல்லையாயிருக்கச்செய்தேயும், ஸார்வபௌமனுக்கு ஜகந்ய வ்யக்தி விசேஷத்திலும் காதல் விளையுங் கணக்கிலே சின்னகலியன் ஸ்வாமிக்கு அடி யேன்பாலுண்டானபரமக்ருபையை எடுத்துரைக்கும் சப்தமொன்றுமறிகின்றிலேன். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "காதல் அன்பு வேட்கை அவாவென்னும் ஸங்ககாமாநு ராக ஸ்நேஹாத்யவஸ்தா நாமங்கள்" என்று அருளிச் செய்கிற கட்டளையிலே காதலென்பேனோ? அன்பு என்பேனோ? வேட்கை யென்பேனோ? அவாவென்பேனோ? ஒன்றுமறியேன். அது வொரு காலவிசேஷம்.

—சின்னகலியன்ஸ்வாமியின் நியமனங்கள்—

அப்போதைய ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகளில் அடியேனுடைய கத்யபத்ய ரசனையெல்லாம் கடாக்ஷித்தருளாநின்ற ஸ்ரீ ஸ்வாமி (சின்ன கலியன் ஸ்வாமி) யாத்திரையடைவில் திருநின்றவூரில் அடியேனை வரவழைத்து "அண்ணா! இந்த ரசநாஸாமர்த்தியத்தை நீர் திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களிலும் உபயோகப்படுத்தினால் வடநாட்டுக்கு மஹோபகாரம் செய்ததாகுமே" என்று நியமித்தருளினார்; ஸ்வாமியின் அநுக்ரஹமிருந்தால் அப்படியே யாகிறது' என்று விஜ்ஞாபித்தேன், உடனே ஸ்ரீஸ்வாமி, ரஹஸ்யத்தில் ஒரு சூர்ணையையும் திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டு பாசுரங்களையும் ஸாதித்து "இவற்றை ச்லோகமாகச் செய்யும், பார்ப்போம்" என்று நியமித்தருளினார். அடியேனுடையவாழ்க்கையில் இது ப்ரஹ்மானந்த ஸந்தோஹமயமானதொரு ஸம்பவமாகையாலே இதைச் சிறிது விவரித்தெழுதுகிறேன்.

பதினைந்தாவது பிராயத்திலிருந்தே அடியேன் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் ஆழங்காற்பட்டவன். இது ஸ்ரீஸ்வாமிக்கும் நன்கு தெரியுமாதலால் அந்த மஹா க்ரந்தத்தில் "போக்ய பாகத்வரை தெளிந்த சந்தைக்கு முன்னில் மூன்றிலும் ப்ரகடம்" என்றுள்ள சூர்ணையைத் தம்மெதிரிலேயே ச்லோகமாக்கி விண்ணப்பம் செய்ய நியமித்தருளினார். இந்த சூர்ணையின் ப்ரமேயம் இன்னதென்பதைச் சற்று விவரிக்கிறேன். ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் *வன் பெருவானக முதலுய்ய*என்கிற சூர்ணை தொடங்கி இருபத்தெட்டு சூர்ணைகளினால் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியாயிரத்தில் மங்களாசாஸனம் செய்த திருப்பதிகளில் விளங்கும் திருக்குணங்கள் ஆச்சரியமாக அநுபவிக்கப்படுகின்றன. ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாம்பதிகமாகிய *பண்டைநாளாலே* என்கிற திருவாய்மொழியில் திருப்புளிங்குடி, வரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் மூன்று திருப்பதிகள் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டனவாதலால் அம்மூன்று தலங்களிலும் விளங்கும் குணத்தை ஒரே சூர்ணையினால் அருளிச்செய்தார் ஆசார்யஹ்ருதயகாரர். [அதுதான் *போக்ய பாகத்வரை* இத்யாதி.] இதன் கருத்து யாதெனில்; ஒருவனுக்குக் கனத்த பசியிருந்தால் அவன் அன்னம் பக்குவமாவதற்கு முன்னே பதற்றத்தினால் அன்னம் பக்குவமாகிற விடத் தருகே வந்து சற்றுப்போது அங்கே படுத்திருப்பதும் சற்று உட்கார்ந்திருப்பதும், சற்று நின்றுகொண்டே 'ஆச்சா ஆச்சா' என்பதுமாய்த் தவிப்பன். அப்படியே ஆழ்வாராகிற பரமபோக்யமான அன்னத்தையநுபவிப்பதிலே பெரும்பசியனான எம்பெருமான் (அவர்க்குப்) பரமபக்தியாகிற பாகம் பக்குவமாவதற்கு முன்பு (அவரை) அநுபவித்துப் பசிதீர முடியாமையாலே 'அந்த பரமபக்தி பக்குவமாயிற்றோ ஆயிற்றோ?' என்று பதற்றங்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே சயனிப்பதும், வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருப்பதும்' ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே நிற்பதுமாகிறானும்; இப்படிப்பட்ட த்வராதிசயம் இம்மூன்று திருப்பதிகளிலும் வ்யக்தம்—என்பது இந்த சூர்ணையின் கருத்து, போக்ய—போக்ய பூதரான ஆழ்வாருடைய, பாக—பக்தி பரிபாகத்தைப்பற்றிய, த்வரை—எம்பெருமானுடைய பதற்றமானது, தெளிந்த சந்தைக்கு முன்னில் மூன்றிலும்—தெளிந்த 'வென் சிந்தை யகங்கழியாதே" என்ற அடிக்கு முன்னடியான*புளிங்குடிக் கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று*என்னு மடி

யில் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று திருப்பதிகளிலும், ப்ரகடம்—வ்யக்தம். என்று பதப் பொருள் காண்க. இவ்வளவு பொருளைக் கொண்டிருக்கின்ற சூர்ணையை ச்லோக மாக்கிச் சொல்ல வேணுமென்று நியமனமாயிற்று. உடனே ஒரு காகிதம் வாங்கி ச்லோகத்தை யெழுதித் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தேன். அடியேன் எழுதின ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரத்தின் *1933* ஸ்ரீ முக வருஷத்துப் பதிப்பில் *(பக்கம் 150-ல்)*

"இந்த சூர்ணிகையை ஒரு ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாக மொழிபெயர்க்க வேணுமென்று ஒருகால் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. வானமாமலை சின்ன கலியன் ஜீயர்ஸ்வாமி நியமித்தருளினபோது அடியேன் விண்ணப்பம் செய்த ச்லோகம் வருமாறு''

என்று மகுடமிட்டு அந்த ச்லோகத்தை முத்ரணம் செய்திருக்கிறேன்; அதாவது,

பேரக்யபூத சடகோப யோகிநோ பக்திபாக விஷயாம் த்வராம் ஹரி:,
வக்தி ஸந்நிஹித மந்திரத்ரயே தல்பசாய்யுபவிசம்ச்ச தஸ்திவாந்.

என்பதே அந்த ச்லோகம்; இதனை ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாக்ஷித்தருளி. அங்கிருந்த வித்வான்களுக்குத் தாமே வாசித்துக் காட்டியருளி "மூல சூர்ணையின் தாற்பரியத்தை இந்த சுலோகத்தினுல்தான் தெள்ளிதாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது" என்று ஸாதித்தருளின வார்த்தை.

இந்த சூர்ணையோடுகூட ஆழ்வார் பாசுரங்களிரண்டையும் ச்லோகமாக்கும் படி நியமித்தருளினதாக விஜ்ஞாபித்தேனே, அவற்றுள் முதற்பாசுரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி *3-8-4.*

"ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழாள்
திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டு போனுன்
பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை
மருமகளைக் கண்டுகந்து மணுட்டுப்புறம் செய்யுங் கொலோ."

இப்பாசுரத்திற்கு அடியேன் அப்போது விஜ்ஞாபித்த மொழிபெயர்ப்பு ச்லோகத்தையும் 1914-ல் அச்சிட்ட அடியேனது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் அப்பாட்டின் தீபிகையில் (முதற்பதிப்பில் பக்கம் ::24 ல்) இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் *314* ல் ஸ்ரீ வானமாமலை ஸ்வாமி நியமனத்தையும் அங்கு ச்லோகத்தின் தலைமேற்பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

ஏகாமேவ ஸுதாம் அஜிஜநமஹம் த்ரைலோக்ய பூர்ணப்ரதாம்
புஷ்ணுமி ஸ்ம ரமாமிவ, அஹரதிமாம் ரக்தாந்த நேத்ரஸ் ஸ்வயம்,
காம்பீர்யாட்ய குடும்பிநீ ஜநிதஸத்புத்ரா யசோதாஹ்வயா
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டமநா: ஸ்நுஷாம், விதநுயாத் வைவாஹிகம் வா க்ரமம்.

என்பதே அந்த ச்லோகம். ஸ்ரீ ஸ்வாமி நியமித்த மற்றெருரு பாசுரமாவது- பெரியாழ்வார் திருமொழியிலேயே *5-3-6,*

எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனு மிந்திரனும்' மற்று
மொருத்தரு மிப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை

மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணா மறுபிறவி தவிரத்
திருத்தி*உன்கோயில் கடைப்புகப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்.

இப்பாசுரத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பாக விஜ்ஞாபித்த ச்லோகமாவது—

நேசாநோ வ்ருஷபத்வஜோ நச புநர் வேதா நசேந்த்ரோ நசாப்
யந்ய: கோபி ஜநோஸ்ய ஸம்ஸ்ருதி மஹா ரோகஸ்ய வேத்த்யௌஷதம்,
ஸ்வாமிந் வைத்யமணே மணிப்ரப! புநர்ஜந்மாபநீயாத மாம்
யுஷ்மந்மந்திர வாஸிநம் குரு ஹரே ஸ்ரீ காநநாத்ரி ப்ரபோ. என்பதாம்.

இதுவும் அடியேனுடைய திவ்யார்த்த தீபிகையில் முதற்பதிப்பில் (பக்கம் 406ல்) இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் 493 ல் முத்ரணம் பெற்றுள்ளது. இவ்விதமான ச்லோக மொழிபெயர்ப்புத் தொண்டை விசேஷமாகச் செய்துவந்தேன். திருவாசிரிய மேழுபாட்டையும் ஏழு தண்டகமாகவும், திருவெழுகூற்றிருக்கையைப் பெரியதொரு தண்டகமாகவும், சிறிய திருமடலையும் பெரிய திருமடலையும் ஆர்யையில் இருநூறு ச்லோகங்களாகவும் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். இவை தவிர இன்சுவையே வடிவெடுத்த பலநூறு பாசுரங்களை (ஏறக்குறைய ஆயிரம் பாசுரங்களை) ச்லோகமாக்கியுள்ளேன். இவையெல்லாம் முதலில் க்ரந்த லிபியில் அச்சிடப்பட்டு, பிறகு தேவநாகரலிபியில் விவரணத்தோடும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ வானமாமலை ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே யிருந்த ஆஸ்தான வித்வானொருவர் *கலையுங் கரியும் பரிமாவும்* என்கிற திருமங்கையாழ்வார் பாசுரத்தை அதே யிசை நடையில் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாக்கிச் சொல்லுவீரா? என்றார். அப்போதே திருநின்றவூரிலேயே உடனே விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேன்;

பெரிய திருமொழி 1—5—1

கலையுங்கரியும் பரிமாவும் திரியுங்கானம் கடந்து போய்ச்
சிலையுங் கணையுந் துணையாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து
மலைகொண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கை வாளரக்கர்
தலைவன் * தலைபத்தறுத் துகந்தான் சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.

(இப்பாட்டுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக இதே யிசைநடையில் விஜ்ஞாபித்த ச்லோகம்)

ஹரிணை: கரிபிஸ் துரகைச்ச வ்யாப்தா மடவீம் அதியந் ஸந்
தநுஷா விசிகைஸ் ஸஸஹாயோ கதவாந் ஜயதாம் ரணபூமிம்,
கிரிபிர் ஜலதௌ க்ருதஸேது: தசவக்த்ர சிராம்ஸி தச வ்யலுநாத்
பகவாந் ஸஹி யத்ர விராஜதி தம் ஸாலக்ராமம் பஜ சித்த.

இந்த ச்லோகமும் அடியேனுடைய பெரியதிருமொழி ஸம்ஸ்க்ருதாநுவாதத்தில் (ப்ருஹத்ஸூக்தாபரநாமதேய ஸ்ரீ பரகாலஸூரிஸூக்தத்தில்) பக்கம்24 ல் காண்க.

— சின்னகலியன்ஸ்வாமியின் க்ருபாப்ரவாஹ ஶ்ரீவாஹங்கள் —

ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் ச்லோக ரூபமாக மொழி பெயர்க்கும்படி ஸ்ரீ ஸ்வாமி நியமித்தருளினதைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீவசநபூஷணம் தத்வத்ரயம்

முமுக்ஷுப்படி ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் யதாவகாசம் இரண்டொரு மாதங்களில் ச்லோகமாக்கி முடித்தேன். அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி (சின்ன கலியன் ஸ்வாமி) வடதேச யாத்திரை யெழுந்தருளியிருந்தார். எவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் நேரேவிடைகொண்டு இந்த ஸம்ஸ்க்ருத அநுவாதங்களை ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் பூர்த்தியாக வாசித்துக் காட்டவேணுமென்கிற குதூஹலமுண்டாயிற்று அது வரையில் அடியேனுக்கு வடதேச யாத்திரை ப்ராப்தமானதில்லை அடியேனுக்கு பதரிகாச்ரம யாத்திரை மூன்று பர்யாயமும், ஹரித்வார ஹ்ருஷீகேசம் வரையில் யாத்திரை இருபத்திரண்டு பர்யாயமும் ப்ராப்தமாகியிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மேலே விஜ்ஞாபிக்க நேரும்.] வடநாட்டு யாத்திரையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சின்ன கலியன்ஸ்வாமியை ஸேவிப்பதற்கென்றே ஒரு பயணம் புறப்பட்டேன். அதுதான் அடியேனுடைய முதல் தடவையான வடநாட்டு யாத்திரை.

— பாட்னநகரில் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு விடை கொண்டது —

அப்போது சின்ன கலியன் ஸ்வாமி பாட்னவில் தீகாகாட்டென்னு மிடத்தில் பரிஜந பரிவாரங்களோடும் பத்து வித்வான்களோடும் விசேஷச் சிறப்புடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார் தீகாகாட் என்னுமிடத்தை நம் தேசத்தவர்கள் பலர் பார்த்திருக்க மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். தீர்க்க கட்டம் என்பதே 'தீகாகாட்' என வழங்கப் படுகிறதுபோலும். அங்கே பெருகுகின்ற கங்கை நாலுமைல் அகலமுள்ளது. ஸமுத்ரமென்ன வேணுமே யொழிய நதியென்ன முடியாது. அந்த கங்கையின் கரையிலேயே ரம்யமானதொரு ஹர்ம்யத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கிறார். அவ்விடம் சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் ஒரு வாரம் வாழ்ந்திருந்தேன். ஆஸ்தான வித்வான்கள் பலருமங்கு ஸேவைஸாதிக்கிறார்கள். அந்த ஸந்நிவேசத்தை நினைக்கும் போதே அடியேனுடலம் புலகாங்கிதமாகிறது. அலையாருங்கடல்போல் முழங்கும் கங்கையை வாசலில் கண்டு கொண்டிருந்தாலும் பசி தோன்றாது. காலை மாலை வேளைகளில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் உபயவேதாந்தப்ரவசனம் ஹிந்தியிலும் ஆச்சரியமாக நடைபெறுகின்றது. சாதுர்மாஸ்யஸங்கல்பஸமயமது' 'ஸ்ரீஸ்வாமி நியமித்தருளினபடி மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் ச்லோக ரூபேண மொழி பெயர்த்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். பூர்த்தியாகத் திருச்செவிசாத்தியேயாக வேணும்" என்று விஜ்ஞாபித்தேன். காலை மாலை காலக்ஷேபத்தையும் நிறுத்தி இதையே வாசித்துக் காட்ட நியமனமாயிற்று. அங்குள்ளாரனைவரும் கூடியிருந்து கேட்க வேணுமென்றும் கட்டளை யிட்டருளியாயிற்று. ஏழெட்டு நாள் இவ்வரங்கேற்றமே போது போக்காக நிகழ்ந்தது.

அங்கே அரங்கேற்றப் பெற்ற அந்த ரஹஸ்யாநுவாத ச்லோகமாலைகளுக்கு ஸ்ரீஸ்வாமி, "ரஹஸ்யரத்னமாலிகா" என்று பெயரிட நியமித்தருளி, இதை விரைவில் அச்சிட வேண்டியதென்றும் நியமித்தருளினர். தெலுங்கு லிபியில் மேலே தமிழ் மூலமும், கீழே சுலோகமுமாக அச்சிடப்பட்டது. பிறகு, முன்னம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கேமராஜ ஸேட்டின் பௌத்ரனால் தனது அச்சுக் கூடத்தில் தேவநாகரலிபியில் வெகு நேர்த்தியாக 2000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. *

—திவ்ய ப்ரபந்த ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியான ரசனைகள்.—

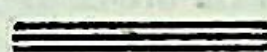
அடியேனுடைய வாழ்நாளில் இதுவொரு மிகப்பெரிய காரியமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அருளிச் செயல்களான திவ்யப்ரபந்தங்களுக் கெல்லாம் உத்தராதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் மிக உபயோகமாகும் படியான வியாக்கியானம் எழுதி வெளியிடவேணுமென்று ஸ்ரீமத் சின்னகலியன்ஸ்வாமி நியமித்தருளியிருந்தது தவிர வடநாட்டில் ஆப்தர்களாயிருந்த பல ஸேட்டுகளும் அடிக்கடி அபேக்ஷித்து வந்தார்கள். அன்னவர்களில் ஹைதராபாத் ஸீதாராம்பாக் ஸன்னிதி நிர்வாஹகரான "ராஜா. லக்ஷ்மீ நிவாஸராமலால் கனேடீவாலா"என்பவர் ப்ரதமபரிகணநீயர். பிறகு, பம்பே பனஸ்வாடி ஸ்ரீவேங்கடேச தேவஸ்தான நிர்வாஹகர்களான ஸ்ரீராமதயாள் ஸோமாணி முதலானவர்களும் இதை நிர்ப்பந்தமாக விரும்பினர்கள். அவர்கள் விரும்பியது ஹிந்தீ பாஷையில் வியாக்கியானம் வெளிவரவேண்டுமென்றே. ஆனால் எனக்கு ஹிந்தியில் பரிசயமிருந்தாலும் வியாக்கியான மெழுதுவதற்குப் போதுமான பாண்டித்ய மில்லாமையாலே முதலில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் எழுதி வைப்போமென்று கொண்டு முதலாயிரம் முழுவதற்கும் ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியான மெழுதி முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னமே அதை தேவநாகர லிபியில் அச்சிட்டு மிருந்தேன். தனித்தனி ஸம்புடமாக அச்சிட்டிருந்தவதனை, கீழே ப்ரஸ்தாவித்த (பம்பே) கேமராஜ ஸேட்டின் பௌத்ரனை முரளீதரபஜாஜ் என்பவன் தனது அச்சுக்கூடத்தில் ஒரே ஸம்புடமாக மிக நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வைத்திருக்கிறான். அது வட இந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ளது. இதன் மேற் பிரசுரங்களைப் பற்றி மேலே தெரிவிக்கப் படும். இந்தத் தொண்டு மிகப் பெரிதாக வளர்ந்து சென்றிருக்கின்றது. சில பக்கங்களுக்குப் பிறகு தெரிவிக்கப் படுவதை எதிர்பார்த்திருங்கள்.

—திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குத் தெலுங்கு டீகையு மெழுதியது.—

ஆந்த்ரதேசத்தில் வாழும் பல ஆப்தர்களும் பக்தர்களும் தெலுங்கு பாஷையிலுங்கூட நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமெழுதி வெளியிடவேணுமென்று கோரினர்கள். இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் கேவலம் எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கருணையினால் விளையுமவை யென்று தெரிந்துகொண்ட அடியேன் இத்தகைய உபகாரங்கள் உலகுக்கு அவசியம் ஏற்பட வேண்டியவையே யென்று துணிந்து இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அந்தத் தொண்டு தன்னையும் தொடங்கினேன். அடியேனுக்குத் தெலுங்கு பாஷையும் தெரிந்திருந்தாலும் அதில் வ்யாகரண ஸம்ஸ்காரம் ஞானமில்லாமையாலே ஆந்த்ரபாஷாபண்டிதர்களைத் துணைகொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு ஸமய விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு பண்டிதர் துணைபுரிந்தார். நெல்லூரில் பிறந்து ஸம்ஸ்க்ருத- ஆங்கில- ஆந்திர பாஷைகளில் பிரபலபாண்டித்யம் பெற்றவரும் M.A. M.O.L. பட்டங்கள் பெற்றவரும் பலவாண்டுகளாக மயிலையில் வாழ்பவரும், ராமக்ருஷ்ணப்ரபா என்கிற ஆந்திரபத்திரிகைக்குத் துணையாசிரியருமான ஸ்ரீமான் உவே. N. பக்தவத்ஸலமையங்கார் என்பவர் நம்முடைய சென்னை காலக்ஷேப கோஷ்டிகளுக்கு வந்து கொண்டிருந்ததனால் அந்தரங்க ஸ்நிக்தராகப் பெற்றவர் அடியேனுடைய ஆந்திரபாஷைப்பிரசுரங்களுக்கு ஏழெட்டு வருஷகாலமாகமிகுந்த ஆஸ்தையுடன் துணைபுரிந்து வருகிறார். அடியேன் தொடங்கின (திவ்யப்ரபந்த) ஆந்திரபாஷா வியாக்கியானம் மூவாயிரத்து முந்நூறுபாசுரங்களுக்கு அச்சாகி வெளி வந்து விட்டது. (அதாவது) முதலாயிரம், திருவாய்மொழியாயிரம், இயற்பா ஆயிரம் ஆகிய மூவாயிரங்களும் முடிவுபெற்று, தற்காலம் பெரியதிருமொழியாயிரத்தில் முதல் முன்றுபத்துக்களின் டீகை முடிவடைந்து நாலாவது பத்து ஆரம்பமாகியுள்ளது,

———

அடியேனுடைய வேதாத்யயனமும்—பாடசாலா ப்ரதிஷ்டாபனமும்

அடியேனுக்கு வேத மோதவேணுமென்கிற ருசி இளமையிலிருந்தே தீவ்ரமாயிருந்தது. பலதடவை பலபேர்களிடத்தில் ஆரம்பிப்பதும், இரண்டொரு வாரம் சந்தை நடப்பதும், ஆவ்ருத்திபண்ணுவதற்கு அவகாசமில்லாமல் நின்றுபோவதுமாகவே நிகழ்ந்தது. இருபத்திரண்டாவது வயதில் திருமலையில் ஒரு உத்ஸவத்திற்கு விடைகொள்ள நேர்ந்தது. ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் கோயில் வாஸத்தையே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகக் கொண்டு அங்கே வாழ்ந்துவருபவர் திருமலையப்பனை ஸேவிக்க அப்போது அங்கெழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் யோக்யதை அப்ரமேயமானது. அந்தஸ்வாமி திருமலையில் வேதகோஷ்டியில் நடு நாயகமாக ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டு ஆச்சரியமாகப் பாராயணம் செய்துபோருகிறுர். அவருடைய தனிப்பட்ட கண்டத்வநியானது அடியேனை மிகவும் ஆகர்ஷித்து விட்டது. "ப்ரஹ்மப்ரயத்நம் செய்தாவது இந்த ஸ்வாமியைக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று பல வித்யார்த்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வேதத்தைப் பூர்த்தியாக ஓதியே தீர்வது" என்று அதேக்ஷணத்தில் த்ருடஸங்கல்பம் செய்துகொண்டேன். உடனே அந்த ஸ்வாமி திருவடிகளில் விழுந்து அடியேனுடைய மநோரதத்தை விரிவாக விஜ்ஞாபனம் செய்து பிரார்த்தித்தேன். "அவ்யாக்ஷேபோ பவிஷ்யந்த்யாः கார்ய ஸித்தேர்ஹி லக்ஷணம்" (ரகு. 10-6) என்று காளிதாஸர் சொன்னபடி அந்த ஸ்வாமி அடியேன் பிரார்த்தனைக்கு ஈஷத்தும் தடை சொல்லாமல் "அப்படியே செய்வது, இப்போதே புறப்படுவது" என்று மஹோத்ஸாஹத்துடன் ஸாதித்து மறுநாள் அடியேனேடு கூடவே புறப்பட்டுக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினுர்.

அந்த முஹூர்த்த விசேஷத்தின் நன்மையை ஆரே யறிவார்? ஊர்வந்தவுடனே வேதமோதத் தொடங்கவேணுமென்கிற ருசி புஷ்கலமாக இருந்தும், ஏற்கெனவே சிலதடவைகள் ஆரம்பித்து விச்சின்னமானது போலல்லாமல் முற்றமுடிய நடைபெறவேண்டிய மார்க்கத்தைத் தேடியே ஆரம்பிக்க வேணுமென்று கருதி, உபய வேதவேதாந்த பாடசாலையொன்று ஸ்திரமாக நடப்பதற்கு வழிதேடினேன். பேரருளாளனும் பெருந்தேவித்தாயாரும் பரிபூரண கடாக்ஷம் செய்தருளி வித்யா சாலையின் நிர்வாஹத்திற்குரிய சில உபபத்திகளை ஸங்கல்பித்தருளினபடியாலே தைர்யமுண்டாகி ஒருநன்னுளில் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. (மாதாமஹ) ஜீயர்ஸ்வாமிமடத்தையே தாத்காலிக வித்யா நிகேதனமாக்கி வேதாத்யயநம் உபக்ரமித்தாயிற்று. ஆரம்பத்தில் முப்பது வித்யார்த்திகளுக்குமேல் சேர்ந்தார்கள். வயது சென்றவர்களுக்குங்கூட இதில் அந்வயித்து வேதமோத வேணுமென்கிற ருசியுண்டாகி அன்னவர்களும் சேர்ந்தார்கள். அவர்களும் இரண்டொரு காண்டங்கள் அதிகரித்துச் சிலவாண்டுகள் ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயண கைங்கரியத்திலும் அந்வயித்தனர்,

மூலம் அசீதியையும் சொல்லி முடித்தபிறகு பதமும் க்ரமமும் ஓதுவது எங்குமுள்ள வழக்கம்; அவ்விதமாக அத்யயனம் செய்தால் பகவத் ஸந்நிதிகளில் திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் க்ரமபாராயண கைங்கரியம் செய்ய மிகவும் தாமதமாகுமென்று உபாத்யாயஸ்வாமி ஸம்ஹிதையோடுகூடவே பதக்ரமங்களையும் ஓதுவித்த அதிசயம் தனிப்பட்டது. பலர் மூன்ருவது காண்டத்தை முதலில் ஆரம்பிப்பர்கள்; அப்படியல்லாமல் முதல்காண்டமே பிடித்து வரிசையாக பதக்ரமங்களோடு கூடவே ஸம்ஹிதையையும் பிறகு ப்ராஹ்மணத்தையும் அதிகரிப்பித்தார் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி.

இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் அடியேன் வேதமோதத் தொடங்கினபடியால் அப்போது பலரும் பரிஹஸிப்பதும் நிந்திப்பதுமாயிருந்தார்கள். 'இத்தனை வயதுக்குமேல் வேதம் நன்ருக வரும்' என்று சிலர் பரிஹஸிப்பர்கள்; நமக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமல்லாத கர்மகாண்டத்திலோ இப்போது கைவைப்பது! என்னே!' என்று சிலர் நிந்திப்பர்கள். "லோகோ பிந்நருசி:" ஆகையாலே ஆமோதித்தவர்களுமுண்டு. முக்கியமாக அடியேன் கைங்கரியத்தையே ப்ரதாநலக்ஷ்யமாகக்கொண்டு வேதாத்யயனமாரம்பித்தேன். காஞ்சீபுரியில் திவ்யதேசங்கள் பல; அவற்றில் உத்ஸவங்களும் அடிக்கடி ப்ராப்தமாகும். தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியொன்று தவிர மற்ற ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயணம் அடியோடு இல்லாமலே உத்ஸவங்கள் நடந்துவந்தன. அதுவொரு பெரிய குறையாகவே தோன்றிற்று. இக்குறையை அறவே நீக்கவேணுமென்கிற அபிநிவேசந்தான் அடியேனுக்கு வலிதாயிருந்தது. ஸ்ரீயதோக்தகாரி, உலகளந்தபெருமாள், வைகுண்டபெருமாள் முதலான எம்பெருமான்களின் ஸன்னிதிகளில் ப்ரஹ்மோத்ஸவ நைமித்திகோத்ஸவாதிகள் பலபல இப்போது நடந்து வருவதைக் காட்டிலும் முன்பு மிகச் சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றில் "வாளும் வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார் மற்றில்லை" என்று ஆழ்வார் வயிறு பிடித்த வருத்தம் தீரப் பரிபூர்ண கைங்கரியம் பண்ணப்பெறவேணுமென்கிற பாரிப்புக்கொண்டே வேதமோத விழிந்தபடியால் அந்த எம்பெருமான்களனைவரும் பரமக்ருபையைச் செய்தருளி அடியேனுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வித்தருளினுர்கள். உண்மையில் எம்பெருமானுடைய க்ருபையினுல் நிறைவேறியதாகச் சொல்லுவது உபசாரமத்தனை. மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் பரமக்ருபையொன்றுதான் இதில் ப்ரசம்ஸநீயம். நாடோறும் பின்மாலை மூன்று மணிக்குத் தாமெழுந்து ஒருவருடைய க்ருஹம் தப்பாமல் கர்ணும்ருதமான திவ்யப்ரபந்தாதி அநுஸந்தானத்துடன் தாமேயெழுந்தருளி யெழுப்பியழைத்து வந்து வாசாமகோசரமான ச்ரத்தையுடன் வேதமோதுவித்த பரமக்ருபை ஸர்வேச்வரனிடத்திலும் காணமுடியாததே; "அருள்கண்டீரிவ் வுலகினில் மிக்கதே" என்ற பாசுரம் இந்த ஸ்வாமிக்கே தகும்.

— உபயவேதாதிகாரி ப்ரசம்ஸை —

ஒரு வார்த்தை முக்கியமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் கலாபேத வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். தென்கலையார்கள் தென்கலையாகிய தமிழ்வேதத்தோடு நிற்காமல் வடகலையாகிய ஸம்ஸ்க்ருத

வேதத்தையும் அதிகரிக்கிருர்களென்பதும், வடகலையார்கள் வடகலையாகிய ஸம்ஸ்க்ருத வேதத்தோடு நிற்காமல் தென்கலையாகிய தமிழ் வேதத்தையும் அதிகரிக்கிருர்களென்பதும் தெரிந்த விஷயம். ஆனுல் இந்த இருவகை யோக்யதைகளும் வெவ்வேறு வ்யக்திகளிடத்தில் காணலாகுமேயல்லது ஒரே வ்யக்தியினிடத்தில் உபய வேத பாண்டித்யமும் காண்பது அரிதென்பது ப்ரஸித்தம். வடகலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் ஸம்ஸ்க்ருத வேதமோதினவர்கள் விசேஷமாக ஸேவை ஸாதிக்கிருர்கள். திவ்யப்ரபந்த மோதினவர்களும் * க்வசித் க்வசித்தென்கிற கணக்கிலே விரளமாக ஸேவை ஸாதிக்கிருர்கள். அந்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் ஒரு வ்யக்தியாவது உபய வேதங்களையும் ஒரே ரீதியாக அதிகரித்திருப்பதுண்டோவென்று அடியேன் பல விடங்களிலும் விசாரித்து வருவதுண்டு. பவிஷ்யத்காலச் செய்தி தெரியாது. பூத காலத்திலும் வர்த்தமாந காலத்திலும் அப்படிப்பட்டவொரு நபர்கூட வடகலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் இல்லையென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம். ஸம்ஸ்க்ருத வேத வித்துக்கள் த்ராவிட வேதத்தில் மாத்ஸர்யங்கொண்டே யிருப்பர்கள். த்ராவிட வேதமதிகரித்தவர்கள் ஸம்ஸ்க்ருத வேத தூஷகர்களாகவுமிருப்பர்கள். இவ்விஷயத்தைத் திருவஹீந்திரபுரத்தில் காணலாம். அந்த வூரை விசேஷித்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. எந்த வூரிலும் இப்படியேதான்.

— V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ப்ரஸ்தாவம் —

ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த (பிரபல அட்வகேட்) வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் காஞ்சியில் தமது க்ருஹத்தில் ஒரு ஸமயம் ஒரு பெரிய விசேஷம் நடத்தினபோது, உபயவேதங்களையும் ஏகரீதியாக அதிகரித்தவர்களை வரவழைத்து விசேஷ ஸத்காரங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி அந்த மநோரதத்தை அடியேனிடம் ஏகாந்தமாக ஸாதித்து "இப்படிப்பட்ட விசிஷ்டாதிகாரிகள் தேவரீருக்குத் தெரிந்திருப்பர்களே; அவர்களின் விலாஸங்களை யெழுதிக் கொடுத்தால் நல்லது" என்ருர். அடியேன் 10, 12 திருநாமங்களை யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவர்களில் ஒருவர்கூட வடகலைஸம்ப்ரதாயஸ்தராக இல்லாமையைக் கண்டு "உபயஸம்பிரதாயத்திலும் இருப்பவர்களை எழுதித் தரவேணும்" என்ருர். "பூமண்டலத்திற்குள் உபயவேதாதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் இப்போது அடியேனுல் தெரிவிக்கப்பட்ட இந்த வ்யக்திகளேயொழிய வேறு வ்யக்தி அடியோடு கிடையாது; இதில் ஸந்தேஹமிருந்தால் தேவரீருடைய ஆப்தர்கள் பலரையும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன். "அய்யா கிருஷ்ண தாதாசாரியர் ஸ்வாமி எப்படி?" என்று கேட்டார்; அவர் இரண்டு மூன்று காண்டங்கள் ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதியிருந்தார்; திவ்யப்ரபந்தத்தில் புஸ்தகபாடம்" என்று உண்மையை யுரைத்தேன். ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்தில் உபயவேதத்திலும் பரிபூர்ணுதிகாரியான நபர் ஒருவர்கூட இல்லையென்கிற உண்மையை அந்த V. V. ஸ்வாமி தெரிந்து கொண்டு தாம் கொண்டிருந்த ஸத்காரமநோரதத்தை விட்டு விட்டார். அந்த வருத்தத்தினுல் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் அந்த V. V. ஸ்வாமி நீண்டதொரு வியாஸமெழுதிப் பிரசுரித்திருப்பது பிரஸித்தம். அந்த வியாஸத்தில் "வடகலையார்கள் அநாதிகாலமாகவே திவ்யப்ரபந்தத்தில்

ஆஸ்தையற்றவர்களாயிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது" என்று எழுதியிருக்கிறார். அந்த வியாஸம் 22—7—1938ல் வெளிவந்த சுதேசமித்திரனில் காணத்தக்கது.

— வேத வேதாந்த வைஜயந்தீ —

அடியேன் உபக்ரமித்த பாடசாலைக்கு வேதவேதாந்தவைஜயந்தியென்று பெயர். 1913 ஆம் வருஷம் (ப்ரமாதீசஹூத்தில்) அத்யயனம் ஆரம்பித்தபோது சிலகாலம் ஜீயர்மடத்திலும் சிலகாலம் இதர ஸ்தலங்களிலும் ப்ரவசனம் முதலியவை நடந்து வந்தன. மூன்று நான்கு வருடங்கள் கடந்தபின் பாடசாலைக்காகவும் வித்யார்த்திகளின் போஜனுதிகளுக்காகவும் இரண்டு மாளிகைகள் நிர்மாணம் செய்தாயிற்று. இருபத்தைந்து வருஷகாலம் பலவித்யார்த்திகள் அசனுச்சாதன ஸௌகரியங்களுடன் போஷிக்கப்பட்டு உத்தீர்ணர்களாகி வெளியேறினுர்கள். வைதிக வித்யைக்கு அதிகாரிகள் எங்குமே துர்லபர்களாய் விட்டபடியால் அதுவே காரணமாகப் புதிய வித்யார்த்திகள் சேருவதற்கு ஆஸ்பதமில்லாமற் போகவே திவ்யதேச கைங்கரியங்கள் குறையற நடப்பதற்காக, ஏற்கெனவே உத்தீர்ணர்களாயுள்ளவர்களே ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறுர்கள். பாடசாலை ஆரம்பமாகி இற்றைக்கு ஐம்பத்து மூன்று வருஷங்கள் கடந்துவிட்டன. ஒரு நாற்பது வருஷகாலம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்ற அதிசயம் அதிசயிக்கத் தக்கதே.

ஸ்ரீ உவே. தாமல். விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பவர் ஏற்கெனவே க்ரமாந்தம் அத்யயனம் செய்து நிருடியாகப் பாராயணம் செய்ய வல்லவர் இவ்வூரில் பௌரோஹித்ய வ்ருத்திக்கு ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். திருவல்லிக்கேணி அஷ்டகோத்ரம் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் உபயவேத நிர்வாஹகர்; அந்த ஸ்வாமியும் இங்கே பாராயண கோஷ்டிகளில் அந்வயித்து ஆனந்திப்பதற்காகவே ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். இப்படியாகப் பல மஹான்களின் ஸஹயோகத்தினுல் ப்ரஹ்மானந்த மயமாகச் சென்ற காலங்களை நினைக்கும்போது "புரா யத்ர ஸ்ரோத: புலிநமதுநா தத்ர" என்கிற உத்தர ராமசரித (பவபூதி) ச்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது. இது நிற்க.

— மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் அத்யாபநப்ரசம்ஸை —

மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி அடியோமுக்கு அத்யயனம் சொல்லிவைத்தபோது அவரிடத்தில் அடியேன் அநுபவித்த அதிசயங்களை யெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு போனுல் அதுவொரு மஹாபாரதமாகும். நூல் விரிவுக்கஞ்சிச் சிலவற்றைமட்டுமெழுதுகின்றேன். சந்தை சொல்லுவதை நியமேந பின்மாலை வேளைகளிலேயே நடத்தி வருவர். ஆலோசிப்பது, மயங்குவது, ஸம்சயிப்பது, விபரீதமாகச் சொல்லுவது, ஜடைபோடுவது இத்யாதி தோஷங்களிலே ஒன்றுக்கும் லவலேசமுமிடமில்லாதபடி ஸுபரிஷ்க்ருதமாகச் சந்தை சொல்லுவர். வீதியில் செல்லுகிறவர்கள் வேதமறியாதவர்களும் வேதத்தில் பகையுள்ளவர்களுங்கூட ஸ்தப்தர்களாய் நின்றுகொண்டே கேட்டுக் களிப்பர்கள். காலை ஏழுமணி முதல் பதினெருமணி வரைக்கும் கூடவே யிருந்து ஆவ்ருத்தி சொல்லி வைப்பர். பல பாடசாலைகளில் உபாத்யாயர்கள் வித்யார்த்திகளிடம் வேத புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து 'இதைப் பார்த்துத் தப்பா

மல் சொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டுவிட்டுத் தாம் சயனிப்பர்கள், பலகாரியங்கள் பார்க்கப் போய்விடுவர்கள். மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியினிடத்தில் இந்த வழக்கம் ஒருநாளும் கண்டதில்லை. வித்யார்த்திகளின் கையில் புஸ்தகம் கண்டால் ''நான் செத்துவிட்டேனா? நான் இருக்கப் புத்தகம் எதற்கு?'' என்று சொல்லி நிர்தாக்ஷிண்யமாகப் பறித்து அப்பாலெறிந்துவிடுவர்.

— அடியேனுடைய தளர்வும் தேற்றமும் —

அடியேனுக்கு முதலில் ஏழெட்டுமாதம் வேதம் பிடிபடவில்லை; ஸம்ஹிதையோடு கூடவே பதக்ரமங்களையும் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தபடியால் ஸம்ஹிதையில் ஒருவிதமான ஸ்வரம், பதத்தில் மற்றொருவிதமான ஸ்வரம், க்ரமத்தில் விலக்ஷணமான பத்ததி, த்ரிக்ரமமென்பது, ப்ரக்ரஹமென்பது, அவக்ரஹமென்பது இப்படியாக பேதப்பட்டு வருவதில் காட்டிலே கண்ணைக்கட்டிவிட்டது போலிருந்த தடியேனுக்கு. ஏதாகிலும் சாக்கு போக்கு சொல்லி அத்யயனத்தில் நின்றும் விலகிக்கொள்ளலாமாவென்றும் அடிக்கடி தோன்றினதுண்டு; பதக்ரமங்களை விட்டு ஸம்ஹிதையை மட்டும் அத்யயனம் செய்வோமா என்றும் நினைத்ததுண்டு. பதக்ரம மோதாவிட்டால் ஸன்னிதி புறப்பாடுகளில் வேதபாராயணம் செய்ய முடியாதேயென்று பதக்ரமமோதுவதிலும் அபிநிவேசம் அறவில்லை. இன்னது செய்வதென்றே தோன்றாமல் மிகவும் திகைத்திருந்தேன். ப்ரமாதீசஹூ ஆவணி மாதத்தில் திருவாதிரையன்று அத்யயநம் தொடங்கினது. உடனே ஐப்பசி மாதத்தில் பொய்கையாழ்வா ருத்ஸவத்திலேயே புறப்பாட்டில் க்ரமபாராயணம் ஆரம்பம் செய்தாயிற்று. அப்போது ஒரு ப்ரச்நந்தான் பதக்ரமங்களோடு முடிவு பெற்றிருந்தது. அந்த வொரு ப்ரச்நத்தை வைத்துக்கொண்டே பொய்கையாழ்வாருத்ஸவத்தில் திருவீதிபாராயணத்தை மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி ஆச்சரியமாக நடத்தி யருளினர்.

அடுத்த பங்குனிமாதத்தில் ஸ்ரீயதோக்தகாரிக்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது நான்கு ப்ரச்நங்கள் மட்டுமே க்ரமத்தோடு ஆயிருந்தது. அந்த நான்கு ப்ரச்நங்களைக்கொண்டே அந்த ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திலும் ஆச்சரியமாகக் கைங்கரியம் செய்வித்தருளினர் நம் உபாத்யாயஸ்வாமி. நாலைந்து காண்டங்கள் நிறுத்திப் பாராயணஞ்செய்து உலைக்கட்டக் கூடியதான ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை நான்கு ப்ரச்நங்களைக்கொண்டே முடிக்க நேர்ந்தது. அப்போதுதான் இந்த வேதம் அடியேனுக்குப் பிடிபட ஆரம்பித்தது. அந்த நான்கு ப்ரச்நங்களையே தினந்தோறும் திருப்பித் திருப்பி ஆர அமரப் பாராயணம் செய்ய நேர்ந்தபடியால் பதஸ்வரூபங்களைப்பற்றின விமர்சங்களைச் செய்ய ப்ராப்தமாகித் தெளிவு ஏற்படத் தொடங்கிற்று. வித்யாரண்ய பாஷ்யத்தையும் பட்டபாஸ்கர பாஷ்யத்தையும் சேகரித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பதத்தைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினதில் பரமத்ருப்தி விளைந்ததுடன் வைதிகவுலகுக்கும் விலக்ஷணமான வுபகாரம் செய்ய ஸௌகரியமேற்பட்டது. அந்தঃகரண சுத்தியுடன் விஜ்ஞாபிப்ப தொன்றே; திருவிருத்தத்தில் "பெருங்கேழலார் தம் பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம் நம்மேலொருங்கே பிறழவைத்தாரிவ்வகாலம், ஒருவர் நம்போல் வருங் கேழ்பவருளரே'' என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்கிறபடி, மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் பரம

பவித்ரமான கடாக்ஷவீக்ஷணமொன்றுதான் அடியேனுக்கு விளைந்த வேதாத்யயந மஹா ஸம்பத்திக்குத் தலையான காரணம். "ஏகயைவ குரோர் த்ருஷ்ட்யா த்வாப் யாம் வாபி லபேத யத், ந தத் திஸ்ருபிரஷ்டாபிஸ் ஸஹஸ்ரேணாபி கஸ்யசித்." என்று தேசிகன் பணித்தபடி ஆசார்யனுடைய வெளிக்கண் பார்வையொன்றே ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் மூலகந்தமாகும்; அத்தோடு உட்கண்கடாக்ஷமும் கூடிவிட்டால் "இல்லையெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரே" என்று கூத்தாடக்குறையில்லை. அடியேனிடத்தில் உபயகடாக்ஷங்களையும் குறை யறச் செய்தருளினவர்களில் விசேஷித்துக் குலாவத்தக்கவர் ப்ரத்யக்ஷவேத வ்யாஸரான மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியே.

ஏதோ உத்ஸாஹத்தினால் அடியேன் அத்யயனத்தில் இறங்கினேனேயொழிய அதற்குப் போதுமான அவகாசம் சிறிது மிருந்ததில்லை. ஒழிவில்லாதபடி பலகாரி யங்கள்; அடியேன் பலபல துறைகளில் க்ரந்தங்களெழுத ஆரம்பித்ததும் அதே ஸமயத்தில்தான். அத்யயனம் ஆரம்பித்தநாள் தொடங்கி முடித்தநாள் வரை யில் ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாமி வடநாட்டிலேயே ப்ரபல யாத்திரையில் எழுந்தருளி யிருந்தபடியால் அந்த ஸ்வாமியின் நியமனங்களை சிரஸாவஹித்து நிர்வஹிக்க வேண்டிய காரியங்களும் பலபல விருந்தன. மஞ்ஜுபாஷிணீ என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகையோடுங்கூட ப்ரஹ்மவித்யா என்கிற தமிழ்ப்பத்திரிகையும் புதிதாக ஆரம் பித்து நடத்தி வரும்படி அப்போது காதிஸ்வாமி நியமனமாகி யிருந்தது. அவை தவிர ஸ்வாமியின் அச்சுக்கூடத்தில் அநேக க்ரந்தமுத்ரணங்களையும் பொறுப்பாகக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதர திவ்யதேச மஹோத்ஸவ பரிபால னங்களையும் விடாமல் செய்து போர வேண்டியிருந்தது. இவ்வண்ணமாக ஏற்பட்டி ருந்த கார்ய நிர்ப்பந்தங்கள் எண்ணிறந்தவை. இவற்றினிடையே வேதத்தை ஆவ் ருத்தி சொல்வதற்கு அவகாசம் அரிதாகவேயிருக்கும். ப்ராப்தகாலத்தில் [அதாவது * கிளரொளி யிளமையில்] அத்யயநம் பண்ணினாலே அஹோராத்ரமும் உருப்போட வேண்டியிருக்கும். வேதாத்யயநத்திற்கு நிலமல்லாத வயஸ்ஸிலே அடியேன் வேதமோதத் தொடங்கி அதற்குப் போதுமான அவகாசமும் கிடைக்காமல் மிகத் தளர்ந்தேன். பின்மாலை ஒரு வேளையும், காலை 7 மணிமுதல் 11 மணிவரையில் மற்றொரு வேளையும் ஆக இவ்வளவுகாலமே அடியேனுடைய வேதாத்யயனத் திற்குக் கிடைத்த அவகாசம். இந்த ஸ்வல்பாவகாசத்தில் என்ன ஓதமுடியும்? மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியோ "மஹாப்ரபோ! அழுதாலும் பிள்ளை அவளே பெற்றுக வேணும்" என்றிப்படி விசித்ர விசித்ரமாக ஸாதிப்பர். அநத்யயநதினங்களில் வாயைத் திறக்கவே கூடாதென்று கடுமையாகக் கண்டிப்பர். இப்படிப்பட்ட நிலை மையில், ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபியான மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் கருணை கன மான கடாக்ஷமொன்றே கார்யகரமாயிற்று. மஹாத்மாக்களின் கடாக்ஷத்திற்குக் கார்ய கரத்வமுண்டென்பதை உண்மையில் அந்த ஸ்வாமி பக்கலிலேதான் கண்டேன். "இத்தனை பேர்களும் கைங்கர்ய நிர்வாஹகர்களாக வேணும்" என்று அந்த ஸ்வாமி குளிரக் கடாக்ஷித்தருளினவிதம் வாசாமகோசரம். இதில் அடியேனுடைய ஆனந் தத்தை அந்தர்யாமியே அறிவன். பாடசாலைக்குச் சொந்தமாக பவனங்களிரண்டு ஏற்பட்டபின் அதில் வேதவேதாந்த ப்ரவசநம் அபிவிருத்தியடைய ஆரம்பித்தது.

நித்யப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய உபக்ரமம்

மாம்பள்ளம்ஸ்வாமியின் பரமக்ருபையினுல் நேர்ந்த முக்கியமான வொரு விசேஷத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறேன். அடியேனுக்கும் அடியேனைச்சேர்ந்த சிலர்க்கும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் நிர்ஹேதுக க்ருபையொன்றினுலேயே நவநிதி கிடைத்தாற் போலே இப்பிறப்பில் ப்ரதீக்ஷாலேசமுமின்றிக்கே வேதநிதி கிடைத்தமையினுல் காஞ்சீபுரியில் எந்த திவ்யதேசத்தில் எந்த வுத்ஸவம் நடந்தாலும் சோர்வு சோம்ப லின்றிக்கே திரண்டுசென்று பாராயணம் செய்து வருவதோடு நில்லாமல் ஸந்நிஹித ஸ்தலங்களான கூரம் திருப்புட்குழி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலை, திருக்கடிகை பள்ளிகொண்டை முதலான விடங்களிலும் விசேஷோத்ஸவஸந்தர்ப் பங்களிற் சென்று பாராயணம் செய்து வருபவர்களாயிருந்தோம். கார்த்திகைமீ ஹஸ்தநக்ஷத்ரத்தில் கூரத்தில் ஆழ்வானுக்கு "வனபோஜநோத்ஸவம் வெகு சிறப் பாக நடந்துகொண்டிருந்தது; (இப்போதும் நடக்கிறது). ஸித்தார்த்தி வருஷத்தில் (1919ம் ௵) கார்த்திகை ஹஸ்தத்தினன்று நடைபெற்ற வனபோஜநோத்ஸவம் ஸேவிக்கவும் அதில் வேதபாராயணம் செய்யவும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியை முன் னிட்டுக்கொண்டு எல்லாருமாகக் கூரம் சென்றிருந்தோம். அவ்விடத்திலுள்ள பெரியார்கள், ஆழ்வானுக்குத் திருமஞ்சனமாகி ஆஸ்தானம் கண்டருளும் ஸமயத் தில் ஓர் உபந்யாஸம் செய்யவேண்டுமென்று அடியேனுக்கு நியமித்தருளினர்கள். அந்த நியமனத்தைச் சிரஸாவஹித்துச் செய்த உபந்யாஸத்திலே ஆழ்வானுடைய பெருமைகளிலொன்றை விவரிக்குமிடத்து பகவத்விஷயத்தில் [திருவாய்மொழி யீட்டில் 7-10-5-ல்] *பலரடியார் முன்பருளிய* என்ற இரண்டாமடிக்குச்சேர ஆழ்வானுடைய அற்புதமான இதிஹாஸமொன்று காட்டப்பட்டுள்ளதை எடுத்து விவரித்தேன். அதாவது,

அக்காலத்திலே அரசாண்டுவந்த சோழராஜன் வைஷ்ணவத்ரோஹியாகை யாலே ஆங்காங்குள்ள விஷ்ணுப்ரதிமைகளை யெடுத்து எறிந்துவிடவேணு மென்று முயன்றபோது அவனுக்கு இஷ்டரானவர்கள் 'மந்த்ரபூர்வகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விஷ்ணு பிம்பங்களை அழியச் செய்தால் ஊருக்குப் பெருத்த தீங்கு விளையும்' என்று சொல்ல, அதுகேட்ட சோழன் 'அந்த ப்ரதிமைகளில் தைவசக்தியை உத்வாஸனம்பண்ணி யழியச்செய்வோம்' என்று நிச்சயித்து ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்குப் பணங்கள் கொடுத்து ' நீ அத்ருச்யாஞ்ஜன மிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸநம் பண்ணு' என்று கட்டளையிட, அவனும் திவ்ய தேசங்களிலே சென்று அப்படியே அத்ருச்யாஞ்ஜன மிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸ நம்பண்ணி பகவத் பிம்பங்களைக் கடலிலே யெடுத்தெறிகிற செய்தியை எம்பெரு மானுர் திருச்செவிசாத்தி 'நாம் நெடுநாளாக இத்திருவரங்கம் பெரியகோயிலை விடாதே நோக்கிக்கொண்டு போருகிறோம்; இவ்விடத்துக்கும் அழிவுவரும்படி ஆஸுரவர்க்கம் மேலிடாநின்றது; இனிச் செய்யவேண்டியதென்?' என்று வியாகுலப்பட்டுப் பெரியநம்பியோடே சிந்தித்திருக்க, அதற்குப் பெரியநம்பி யருளிச்செய்தாராம்—*சுற்றி நாம் வலஞ்செய்ய நம் துயர்கெடுங்கடிதே* என்று ஆழ்வார் ஸாதிக்கிறபடியாலே நான் பெருமாளுடைய எல்லையிலே ஒரு ப்ரதக்ஷி

ணம் வருவதாக உத்தேசிக்கிறேன்; உம்முடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரை என் பின்னே அனுப்பவேணும்; ஆனால் என்பின்னே வாராநின்றால் ஒருவன்பின்னே போகிறோமென்று தன்னெஞ்சில்படாதே நிழல்போலே என்னைப் பின்செல்பவனாக இருக்கவேணும்; அப்படிப்பட்டவொரு சிஷ்யனைப் பார்த்தனுப்பும்' என்றாராம்; இப்படிப்பட்ட ஆத்மகுண பரிபூர்ணரான சிஷ்யர் கூரத்தாழ்வானொருவரே என்பது எம்பெருமானார்க்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் இதனைப் பெரியநம்பி திருவாக்கினால் வெளியிடுவிக்கவேணுமென்றெண்ணிக்கொண்டு நம்பியை நோக்கி 'இப்படிப்பட்ட சிஷ்யர் இவ்விடத்திலிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே' என்று சொல்லி நிற்க, 'நம் கூரத்தாழ்வானையனுப்பலாகாதோ?' என்று நம்பி நியமித்தருள, அருகேயிருந்த ஆழ்வான் இதைக் கேட்டு நம்பிகள் நமதுஸ்வரூபத்தினுண்மையை இங்ஙனேயறிந்து பல சிஷ்யர்களின் முன்னே இப்படியருளிச் செய்யும்படியான பாக்கியம் பெற்றோமே! என்று பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து நம்பிகளின் திருவுள்ளப்படியே ப்ரதக்ஷிணத்திற்குப் பின்னே சென்றார்—என்பது.

"பலரடியார் முன்பருளிய" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்திற்கு இது மிகவும் பொருத்தமான இதிஹாஸமன்றோ. இவ்விதிஹாஸம் குருபரம்பராப்ரபாவம் முதலிய நூல்களில் காணக்கிடைக்காமல் அபூர்வமானதாகையாலே இதனை விரித்துரைத்து "வாசாமகோசரமஹாகுண தேசிகாக்ர்ய கூராதிநாத" இத்யாதியான யதிராஜவிம்சதிச்லோகத்தை அன்று அவ்விடத்தில் உபந்யஸித்தேன். அப்போது ச்ரோதாக்களுக்கெல்லாம் பரமானந்த முண்டாயிற்று. அங்கு உத்ஸவம் ஸேவித்துத் திரும்பும்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியும் தாமல் விஜயராகவாசார்ய ஸ்வாமியும் அடியேனும் ஆக மூவரும் ஒரு வகுப்பாக வந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி கூரத்தில் நடந்த உபந்யாஸத்தை ரஸித்து அநுவதித்து வருகையில் "ஆழ்வானுடைய இந்த இதிஹாஸத்தில் ஆழ்வானுடைய ஒப்பற்ற ஆத்மகுண பரிபூர்த்தி விளங்குவதோடு ப்ரதக்ஷிணத்தின் ப்ரபாவமும் விளங்குகின்றதல்லவா? நாமும் நம்முடைய பாடசாலையில் தினப்படியாக ப்ரதக்ஷிண கைங்கரியம் ஏற்பாடு செய்து அத்யயந தினங்களில் வேதபாராயணமும் அநத்யயநதினங்களில் ஸ்தோத்ர பாராயணமும் செய்து வந்தால் சிரமப்பட்டு அதிகரித்தவை மறவாமலிருப்பதோடு ஸுக்ருத விசேஷமுமுண்டாம்; நாட்டுக்கும் க்ஷேமம் விளையும்" இத்யாதிகள் ஸாதித்தார். தாமல் விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி இதை மிகவும் ஆமோதித்தார். அடியேனுக்கும் அபரிமிதமான உத்ஸாஹமுண்டாயிற்று. ஸஹாத்யாயிகளும் நன்றேயென்று உவந்து இசைந்தார்கள்.

இதற்கு நாள்பார்க்கவேண்டிய அவச்யமேயில்லையென்று சொல்லி அன்று மாலையே ப்ரதக்ஷிண கைங்கர்ய ப்ராரம்பமாயிற்று. அப்போது இக்கைங்கர்யத்தில் பதினைந்து திருநாமங்கள் அந்வயித்தார்கள். கார்த்திகை மாதம் சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் க்ருஷ்ண ஏகாதசியன்று இரவு 7 மணிக்கு மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியினால் *சுபேந மநஸா த்யாதமாய் வெகு கம்பீரமான திருமிடற்றோசையுடன் ப்ராரம்பம்செய்யப்பட்ட இந்த ப்ரதக்ஷிண பாராயண கைங்கரியம் அவருடைய திருவடி பலத்தாலும் திருவாக்கின் ப்ரபாவத்தாலும் வெகு அற்புதமாக நடந்து வருகிறது.

(இதை மேலே விவரிப்பேன்.) ஆரம்பித்த புதுமையில் இரண்டு ஸம்வத்ஸரம்வரை நித்யம் பின்மாலையிலும் இரவிலுமாக இரண்டு வேளையிலும் நடந்து வந்தது. இராக் காலங்களில் உத்ஸவாதிகளால் அடிக்கடி உபரோதமும் சிரமமும் நேர்ந்துகொண் டிருந்ததனால் பின்மாலை ஒரு வேளை மட்டும் நிரந்தரமாக நடந்து வந்தால் போதும் என்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி நியமித்தருள அவ்வண்ணமேயாயிற்று. தேவப்பெரு மாளுடைய வைசாகோத்ஸவத்திலும் மணவாள மாமுனிகளின் ஐப்பசித் திருமூல மஹோத்ஸவத்திலுமே இந்த நித்யப்ரதக்ஷிண கைங்கரியத்திற்கு விராம மேற்படும். சில நிமித்த விசேஷங்களினால் கதாசித் பின்மாலை வேளையில் நடத்த அஸௌகரிய மேற்பட்டால் அன்றிரவு தவறாமல் நடைபெறும். மழைபெய்தாலும் குடைபிடித்துக் கொண்டாவது இந்த கைங்கரியத்தை நிறுத்தாமல் நடத்திவருவதில் ஒவ்வொரு வரும் ஸ்வயம் மஹோத்ஸாஹிகளாயினர்.

— வருஷாந்தக் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகள் —

வீதியில் பெருமாளெழுந்தருளினால் எவ்விதமாக வேதபாராயணம் நடை பெறுமோ அவ்விதமாகவே தினப்படியாக நடந்துவருமிந்த பாராயணத்தில் அநத் யயநமென்று கொண்டாடவேண்டிய ஆவச்யகதை இல்லையாயினும் ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்திகளான ஸ்தோத்ரங்களையும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ச்லோகம் வரையில் நமது பாடசாலையில் அந்வயித்தவர்களெல்லாரும் அதிகரித்திருந்தபடி யால் அந்த யோக்யதையும் ப்ரமுஷிதமாகாமல் பரிமளிக்கவேண்டியதற்காக அநத்யயந தினங்களிலும் ப்ரதோஷ காலங்களிலும் ஸ்தோத்ர பாராயணஞ் செய்து கொண்டு திருவீதி வலம்வரவேணுமென்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி நியமித்தருளின படி. இந்த ப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய மாரம்பித்து இருபத்தைந்தாமாண்டு பூர்த்தி யானபோது இதற்கு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்று, பிறகு வருஷந் தோறும் கார்த்திகை மாதத்துச் சித்திரை நன்னாளுக்கு முன்னம் ஐந்துநாள் பாராயண விசேஷங்களுடன் சிறப்பான கொண்டாட்டம் நடத்தப்படுவது.

— ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியின் சிறப்புகள் —

காஞ்சீப்ராந்தத்திலுள்ள அக்ரஹாரங்களிலும் மற்றும் நகரங்களிலுமுள்ள ஆஸ்திகர்கள் இந்த ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியை ஸேவிப்பதற்கென்றே குதூஹலங் கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்து மாடவீதிகளிலும் ஸன்னிதி வீதியிலும் ஆனைகட்டி வீதியிலும் சயனித்திருந்து பின்மாலை கோஷ்டியை யநுபவித்துவிட்டு ஆனந்த மாகப் புறப்பட்டுப் போவர்கள். நல்ல காரியங்களிலே பொறாமை கொண்டிருப் பதும் தூஷணைகளைச் செய்வதும் கருவிலே திருவிலாத சிலர்க்கு இயற்கையாயினும் பரம்பரையாக வேதத்திலே அபிமானமுள்ளவர்களும் ஆஸ்திகர்களுமான பலர் இந்த கைங்கரியத்திலே அபரிமிதமான ஆதரம் காட்டுவதுண்டு. ஸ்ரீகாஞ்சீகாம கோடி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிபாதாள் சின்ன காஞ்சியிலேயே விஜயம் செய்திருந்த போது நானாதேசங்களிலிருந்து அப்பெரியவர்களை தரிசிக்க வருகின்ற வைதிகலௌகி கர்கள் யாவரும் ஒருவர் தப்பாமல் இந்த கோஷ்டியை வணங்கி வழிபட்டு மஹத்

6

தான ஆதரமும் ஆனந்தமும் காட்டிப் போவர்கள். வேதமோதினவர்களா யிருந்தால் அன்னவர்கள் பாராயணத்திலும் கலந்துகொண்டு களிப்பர்கள்.

— வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வ க்ரந்த ரசனை —

அடியேன் இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் வேதாத்யயன மாரம்பித்த தனாலும் பதக்ரமங்கள் ஓதுவதையும் ஸம்ஹிதையோடு கூடவே வைத்துக் கொண்டதனாலும் ஸ்வரபேதங்கள் முதலானவை பிடிபடாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டே னென்றும், பிறகு வெகு விமர்சங்கள்செய்து தெளிவுபெற்றேனென்றும், வேத லக்ஷண க்ரந்தங்களுமெழுதி வைதிக வுலகுக்கு உபகரிக்கப்பெற்றேனென்றும் கீழே எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றின தத்துவங்களை வைதிகர்களும் வித்வான் களும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளும்படி சிறிது விவரிக்கிறேன். வேதத்தில் ப்ரவேச மில்லாதவர்களுங்கூட இவ்விஷயத்தை அவகாஹித்துக் கொள்ளுமாறு எழுது கின்றேன். திவ்யப்ரபந்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் பாசுரத்தை நெடுகச் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள்; அதில் சொற்களைப் பிரிப்பதென்கிற பணியில் இறங்கு வாரில்லை. வேதத்தை ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதுகிறவர்களுக்கும் விசேஷமான சிரமம் கிடையாது. சிறுவர்களுக்கு ஸந்தியாவந்தன மந்த்ரம் கற்பிப்பவர்கள் பதக்ரமங்க ளுடன் வேதாத்யயனம் செய்யாதவர்களாயிருந்தால் சிறுவர்களுக்குப் பதங்களை யொடித்துச் சொல்லித் தரும்போது தப்புந் தவறுமாக ஒடித்துச் சொல்லிக் கொடுப் பது வழக்கம். உதாரணமாக ஒன்றிரண்டு கேண்மின். * இமம் மே வருண ச்ருதீ ஹவம் * என்கிற மந்த்ரத்தில் * அஹேடமானோ வருணேஹ போதி உருசக்ம்ஸ மா ந:* என்ற விடத்தில் (உருசக்ம்ஸ) என்பது ஸம்போதநாந்தமான ஒரு முழுப்பதம். இதற்குமேல்-மா, ந: என்பன இரண்டு தனிப்பதங்கள். ஆங்காங்கு ஸந்த்யா வந்தநம் சொல்லி வைப்பவர்கள் உருசம் ஸமாந: என்றே பெரும்பாலும் சொல்லி வைக்கிறார்கள். அத்யயனம் செய்கிறவரையில் அடியேனும் இப்படித்தான் சொல்லி வந்தேன்.

— பதக்ரமங்களோதவேண்டிய அவசியம் —

* ஆபோ ஹிஷ்டா மயோபுவ ஸ்தா ந ஊர்ஜே * என்கிற மந்த்ரத்தில் "ஆப: ஹி, ஸ்த, மயோபுவ: தா:, ந:, ஊர்ஜே" என்று பதவிபாகம். இதை (ஆபோஹிஷ்டா:, மயோபுவ:, ஸ்தாந:) என்றும், (ஆபோஹிஷ்டாம் அயோபுவ:, ஸ்தாந:) என்றும் சொல்லிக்கொடுப்பது பெரும்பான்மையான வழக்கம். இவ்வித மாக ஸந்த்யாவந்தநமந்த்ரம், தர்ப்பணமந்த்ரம் முதலானவற்றில் அபரிமிதமான பிறழ்வுகளுண்டு. அத்யயநம் செய்யாத உபாத்யாயர்கள் சொல்லிவரும் பூர்வாபர ப்ரயோக மந்த்ரங்களில் காணும் பிறழ்வுகளை எண்ணவே முடியாது. ஸம்ஹிதை மட்டும் அத்யயநம் செய்தவர்கள் பிறர்க்கு அத்யாபநம் செய்விக்கவே முடியாது. கதை சொல்லுகிற வழக்கம்; ஒருவர் ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதியிருந்து அத்யாபநம் செய்யத் தொடங்கினாராம்; இரண்டாவது காண்டம் ஆறுவது ப்ரச்நம் ஆரம்பித் தாராம்; * ஸமிதோயஜதி வஸந்தமேவர்த்தூநாம் * என்று ஆரம்பம்; இங்கு (வஸந்தம், ஏவ, ருதூநாம், என்று பதவிபாகம்; இது அவர்க்குத் தெரியாமையாலே "ஸமிதோ யஜதி வஸந்தமே" என்று நீட்டினாராம்; அதைக்கேட்டவொரு வைதிகர் 'பதமோ

தாதபாவமே' என்று நீட்டினாராம்; இங்ஙனே பல கதைகளுண்டு; ஆகவே ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதிவைப்பது பலவகையான அபாயங்களுக்கும் அனர்த்தங்க ளுக்கும் ஹேதுவானது. பதமும் க்ரமமும் குருமுகமாக ஓதினாலன்றிப் பயன்படாது, இவை ஓதினாலுங்கூட பதஸ்வரூபங்களில் பலவிதமான ஸந்தேஹங்களும் மறதி களும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் உண்டாகியே தீரும்.

— புராதந வேதலக்ஷண நூல்களின் நிலைமை —

மேலே யெடுத்துக் காட்டின (ஆபோ ஹிஷ்டாமயோபுவஸ் தா ந:) என்கிற மந்த்ரத்தில்(தா:, ந:) என்று பதவிபாக மென்று கீழே தெரிவித்தேன். வேதத்தில் (தா:) என்று விஸர்க்காந்தமான பதம்போலவே (தா) என்று ஆகாராந்தமாய் விஸர்க்கமில்லாததான பதமும் பலவிடங்களில் வருவதுண்டு. இப்படி பல நூற்றுக் கணக்கான பதங்கள் சிலவிடங்களில் விஸர்க்காந்தமாகவும் சில விடங்களில் அவி ஸர்க்காந்தமாகவும் வரும். அஜா, அந்யா, அமேத்யா, அரிஷ்டா, ஆதித்யா, ஆசா, இமா, இஷா, உத்தரா, உத்தமா, உபஹூதா, ஏநா, க்ருஷ்ணா, தக்ஷிணா, ப்ரஜா, யா, ஸாத்யா,—இப்படி பலநூறு பதங்கள் சிலவிடங்களில் அவிஸர்க்காந்த மாகவும் சிலவிடங்களில் விஸர்க்காந்தமாகவும் ஓதப்படும். விஸர்க்கத்திற்கு ஸந்திவசாத் லோபமாகையாலே எங்கே விஸர்க்காந்தம்? எங்கே அவிஸர்க்காந்தம்? என்று ஸந்தேஹமுண்டாகும். விஸர்க்க விஷயமான ஸந்தேஹம் ஒன்றுமட்டு மல்ல. ப்ரக்ரஹம், அவக்ரஹம், விலங்க்யம், அவர்ணி ஆவர்ணி, நபரம், தபரம்.... என்றிப்படி வைதிக கோஷ்டிகளில் ப்ரஸித்தமான பலவ்யவஹாரங்களில் அபரிமித மான ஸந்தேஹ ப்ரஸக்திகளுண்டு. அவை வேதமோதினவர்களுக்கே தெரிய வரும். அப்படிப்பட்ட ஸந்தேஹங்கள் பலகாலம் குருகுலத்தில் சிரமப்பட்டு ஓதின வர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா வென்றாலும், உண்டானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளும் வழியொன்று இருந்து தீரவேண்டும். இதற்காக முன்னோர்கள் ஸப்தலக்ஷணம் முதலான சில பல நூல்களை யெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இவை பெரும்பாலும் அச்சிடப்பட்டு மிருக்கின்றன. இவற்றைச் சந்தை சொல்லிக் கண்ட பாடம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களு முள்ளார்கள். அந்த லக்ஷண நூல்களை அடியேன் பூர்த்தி யாகப் பரிசீலனம் செய்ய நேர்ந்தது. பரிசீலனம் செய்ததில் அடியேன் மனத்தில் என்னபட்டதென்றால், "வேதமோதுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் வேதமொன்றி லேயே போதைப் போக்குகிறவர்களாயும் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலோ சாஸ்த்ரங் களிலோ ப்ரவேச மற்றவர்களாயுமே யிருப்பர்களாதலால் அப்படிப்பட்டவர்கள் 'இந்த பதம் இன்னவிடத்தில் இப்படி, இன்னவிடத்தில் இப்படி' என்று திடமாக நெஞ்சில் பதியவைத்துக் கொள்வதற்காக இந்த ஸப்த லக்ஷணாதி க்ரந்தங்களை எழுதிவைத்தார்கள்; அவ்யுத்பந்நர்களுக்கு இவை உபயோகப்பட்டாலும் வ்யுத் பந்நர்களுக்கு த்ருப்திகரங்களாகமாட்டா" என்று பட்டது.

— வேதலக்ஷணத்தில் அடியேன் கைப்பற்றின மார்க்கம் —

சில வித்வான்களிடத்தில் இதைப்பற்றி வலிதாக ப்ரஸ்தாவம் செய்ததில் அவர்களும் இவ்வபிப்பிராயத்தையே போஷித்துப் பேசினார்கள். "வேத பதங் களில் எவ்விதமான பிறழ்வும் ஏற்படாதபடிக்கு ரக்ஷைசெய்ய விரும்பின முன்னோர்

களுக்கு இந்த வழிதான் ஸுகரமாகத் தோன்றிற்று; உண்மையில் அக்ஷரராசிகளை அபாயமின்றிக் காப்பாற்றுவதற்கு இதுதான் ஸாத்யமான மார்க்கம்'' என்றும் சொன்னார்கள் வித்வான்கள். ஆநுபூர்வி ஒன்றாயிருக்கச் செய்தே பதஸ்வரூபங்களில் பல வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதானது அர்த்தத்தை யநுஸரித்தேயாதலால் அர்த்தாநுஸாரேண பதவ்யவஸ்தை பண்ணி ஒரு லக்ஷணக்ரந்த மெழுதவேணுமென்று ஆசைகொண்டேன். ஸம்ஹிதாபதக்ரமங்களை அத்யயநம் பண்ணும் போதே வித்யாரண்ய, பட்டபாஸ்கர பாஷ்யங்களைப் பன்முறை பராமர்சம் செய்தேனாதலால் அதனாலேற்பட்ட விவேகத்தை ஸ்வாநுபவத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளாமல் பராநுபவத்திற்கும் யோக்யமாக்கி வைப்போமென்று துணிந்து வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வம் என்றொரு க்ரந்தத்தை வடமொழியில் எழுதினேன். வெகு விஸ்தாரமாக வெழுதப்பட்டவதில் ஒரு பகுதியை க்ரந்தலிபியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டேன். இதில் ஆனந்தமடைந்தவர்கள் பலர்; அஸூயை கொண்டவர்கள் சிலர். அகாலத்தில் வேதமோதத்தொடங்கி அதை ஸாதித்துக் கொண்டதுமல்லாமல் வேத லக்ஷணக்ரந்தமு மெழுதத் தொடங்கின விதுவே பலர்க்கு ஆனந்த ஹேதுவாகவும் சிலர்க்கு அஸூயா ஹேதுவுமாகத் தொடங்கிற்று. இதன் விளைவு ஸாமான்யமாக நிற்கவில்லை; அபரிமிதமாயிற்று. இதுவொரு மஹாபாரதம் போன்றதேயாம்.

— ஸர்வஸ்வ நூலில வித்வான்களின் உகப்பு —

இந்த ஸர்வஸ்வக்ரந்தம் அச்சாகி வெளியாவதற்கு முன்னமே சில பாரங்களை மன்னார்குடி, சேனங்குளம், திருக்குடந்தை முதலான விடங்களில் வேத மோதினவர்களும் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களுமான சில மஹான்களுக்கு அனுப்பி அபிப்ராயம் கேட்டிருந்தேன்; சேனங்குளத்தில் ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ஸ்ரீஉவே. கனபாடி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி அண்ணாத்துறை கனபாடி ஸ்வாமி முதலான விசேஷஜ்ஞர்கள் "வேதம் அவதரித்தநாள் முதல் இன்றுவரையில் இப்படிப்பட்ட விமர்சங்களைக் கண்டதேயில்லை'' என்று ''யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திம் அவசா ப்ரதிபேதிரே'' என்ற கணக்கில் தெரிவித்திருந்தார்கள். அவையெல்லாம்அப்போதே அச்சிலேறியிருப்பதால் மறைந்துபோனவர்களைப்பற்றி இது ஆரோபிதமாக எழுதப்படுகின்றதென்று யாரும் நினைக்க இடமில்லை. திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் வியாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசநநிரதராயிருந்து சில வருஷங்களாக விச்ராந்தி பெற்றுக் காஞ்சீபுரியில் ஆனைகட்டி வீதியில் வாஸம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ உவே. வேளியநல்லூர் ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர் என்பவர் வேதமோதினவர்; வ்யாகரணப்ரவசநமே போதுபோக்காக இருந்தவர். இவர் ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தைப் பூர்த்தியாக வாசித்துப்பார்த்து அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஸ்வயமேவ எழுதியனுப்பிய அபிநந்தநபத்ரிகை பலகால் அச்சாகி வெளிவந்திருக்கிறது; அந்த பத்ரிகையின் ஸாரமான விஷயம் யாதெனில்; வேதமோதினவொருவராலும் இந்நாள் வரையிலும் கனவிலும் ஈஷத்தும் சிந்திக்கப்படாதவிஷயங்கள் ஸர்வஸ்வத்திலுள்ளனவென்பது.

— வேதலக்ஷண விசாரத்திற்குக் காஞ்சீபுரியில் ஸபை —

இந்த சர்ச்சைகள் 1930ஆண்டில் அங்குரித்து மூன்று வருஷகாலம் மிகமிக வளர்ந்து சென்றன. ஸர்வஸ்வகவசம், அஸூயாபரமௌஷதம், சாஸ்த்ரஜ்ஞான

சாணபலகம், பரமார்த்தபரித்ராணம் என்றிப்படி பல க்ரந்தங்கள் அப்போது வெளியிடப்பட்டன. 1931லில் காஞ்சீ வைசாகோத்ஸவ ஸமயத்தில் ஸன்னிதி வீதியில் ஆரணி ஜாகீர்தார் மாளிகையில் இதற்காக வாக்யார்த்த ஸபையும் ஒன்று கூட்டப்பட்டது. அப்போது திருக்குடந்தையிலிருந்து 20, 25 வைதிகர்கள் இதம் பரமாக வந்தார்கள், ஸுப்ரஸித்தராயிருந்த ஸ்ரீமத் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரென்கிற மஹான் இந்த ஸபைக்குத் தலைமை வஹித்தார். இந்த ஸபை இரண்டு நாள் நடைபெறவேணுமென்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. அப்படியே இரண்டுநாள் நடந்தது. முதல் நாளில், அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ நூலிலுள்ள விஷயங்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கும்படி ஸபையார்கள் அடியேனுக்கு நியமிக்க, அப்படியே எடுத்துரைக்கப்பட்டது. ஸபைத்தலைவரான வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவ்வளவையும் கேட்டு "இந்த ஸபையில் நான் தலையிடவேண்டிய அவசியமிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை; அண்ணங்கராசாரியர் போயிருக்கிற மார்க்கத்தில் ஆக்ஷேபணைகள் உதிக்கவேண்டிய அவசியமொன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை; நாளையதினம் ஸபைக்கு நான் வரப்போகிறதில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார். அந்த ஸ்வாமியில்லாமலே மறுநாளும் ஸபை நடந்தது. அதிலிருந்து க்ரந்தச் சண்டைகள் மிக வளர்ந்தன. மறுபடியும் மன்னார்குடியிலும் அக்ரஹார பாடசாலையிலேயே இதைப்பற்றி இரண்டுநாள் ஸபை நடந்தது. அதன் முடிவை (வைகுண்டவாஸி) சேனங்குளம் அண்ணாத்துறை கனபாடிகள் முதலானார் நிஷ்பக்ஷபாதமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

— ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம்ஸ்வாமி முதலானாருடைய நிஷ்கர்ஷம் —

இந்த விவாதம் தேசமெங்கும் பரவிவிட்டது. கேவலம் கலாவைஷம்யத்தினால் இந்த விவாதம் வீணாகக் கிளப்பப்பட்டதென்று தெரிந்துகொண்ட பல ப்ரபல வித்வான்கள் வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வத்தைக் கடாக்ஷித்தருளி இதில் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை ஒருவர்க்கும் அஞ்சாமல் கூசாமல் வெளியிட்டார்கள். ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம்ஸ்வாமி, மைஸூர் லக்ஷ்மீபுரம்ஸ்வாமி, மண்டயம் தேவசிகாமணி ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம் எம்பார் ஸ்வாமி ஆக நால்வரும் ஸுப்ரஸித்த வித்வத்வரிஷ்டர்களாய்க் கீர்த்திபெற்றிருந்தவர்கள் அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தை மிகவும் ப்ராமாணிகமென்று அபிநந்தனம் செய்து வெளியிட்டவர்கள். அந்த அபிநந்தன பத்ரிகைகள் அக்காலத்திலேயே பல பத்ரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் ஏறியிருந்தாலும் இந்தச் சரிதைநூலில் ஏறி விளங்க வேண்டியது அவசியமாதலால் அநுபந்தத்தில் அவை சுருக்கமாகப் பிரசுரிக்கப்படும். இந்த அபிநந்தன பத்ரிகைகள் வெளிவந்த பிறகே சாந்த: கோலாஹல:.

— கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் மதிப்புரையின் ஸாரம் —

ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் அபிநந்தந பத்ரிகைதான் முடிவாக சிகரமாய் நின்று விவாதசாந்தியைச் செய்வித்தது அதன் ஸாராம்சம் இது—அநாதி ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாய் ஓதப்பட்டு வருகின்ற வைதிக பதபாட க்ரமத்தை ஸம்ரக்ஷிக்க எண்ணங்கொண்ட முன்னோர்களான வேதலக்ஷணகாரர்கள் முன்பின் எழுத்துக்களைக் காட்டுவதாகிய சில அடையாளங்களைக் குறிப்

பிடுதல் போன்ற உபாயத்தினுல் பதஸ்வரூபங்களைத் தெரிவிப்பவர்களாய் பதபாட ஸரணியை ஸம்ரக்ஷித்திருக்கிருர்களென்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஆனுல் ஸம்ஹிதையின் ஆநுபூர்வி முதலானவை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும் ஆங்காங்கு பதஸ்வரூபங்கள் வேறுவேறு விதமாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? என்பது போன்ற சங்கைகள் விமர்சகர்களுக்கு உண்டாகியே தீருமாதலால் அந்த சங்கைகளைப் போக்குதற்கு அந்த லக்ஷண க்ரந்தங்கள் ப்ரவர்த்திக்கவேயில்லை. அப்படிப்பட்ட சங்கைகளை நீக்குவதற்காக ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்தாம் இயற்றி வெளியிட்ட வேதாத்யயநஸர்வஸ்வ க்ரந்தமானது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் நிஷ்கர்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அர்த்தப் பொருத்தமாகிற காரண விசேஷத்தை நன்கு நிரூபிக்கின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் திடமாகத் தரித்துக் கொள்வதற்கு அர்த்தாநுகுண்யமாகிற உபாயத்தைக் காட்டுகிறதென்றபடி. இதுவரையில் ஒருவராலும் வெளியிடப்படாததும் நெஞ்சைக் கவர்வதுமாகிய ஆராய்ச்சி முறைமைகளை நாம் அந்தந்த ஸ்தலவிசேஷங்களில் வாசிக்கக் கேட்டு மிகவும் ஆனந்தப்படுகிருேம் என்று இதனுல் தெரிவித்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதாம்.

ஸ்ரீமத் கபிஸ்தவம் ஸ்வாமியின் இந்தமதிப்புரை வியாஸம் சுருக்கமாக இருந்தாலும் ஸப்தலக்ஷணுதிகளான பூர்வக்ரந்தங்களின் தன்மையையும் அடியேனுடைய வேதாத்யயந ஸ்ர்வஸ்வத்தின் போக்கையும் உள்ளபடியறிந்து அதை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி யிருப்பதானது அந்த கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் அத்புதமான மேதையை விளக்குகிறது. அந்த ஸ்வாமியினிடம் அடியேன் விடைகொண்டு இதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவித்தபோது அவர் ஸர்வஸ்வக்ரந்தத்தை வாசிக்கச் சொல்லிப் பலபலவிடங்களில் கேட்டருளும்போதே தம்முடைய அத்புதமான விமர்சசக்தியை உபயோகித்தபடியை அடியேன் நேரில் அநுபவித்து விஸ்மயப்பட்டேன். ஸப்த லக்ஷணக்ரந்தம் அவ்யுத்பந்நர்களுக்காகவே ஏற்பட்டதென்பதை அந்த ஸ்வாமி வெகுநன்ருகக் கண்டறிந்தார். * யதார்த்தவாதீ பஹுஜநத்வேஷியாகையாலே அந்த ஸ்வாமியிடத்திலும் ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு அப்போது அபரிமிதமான த்வேஷ முண்டாயிற்று. சிலர் நேரில் வந்து அந்த ஸ்வாமியை நிந்தித்தவர்களுமுண்டு. எதையும் அந்த மஹான் லக்ஷியம் செய்தவரல்லர்.

— ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியர் செய்திகள் —

திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் அபிநவ பட்ட பாணேத்யாதி பிருத பூஷிதரான ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியர் மிகச் சிறந்த பண்டிதர். இவர் சில வருஷங்கள் சென்னையில் வாழ்ந்தார். அப்போது திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியின் காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கு ஸமய விசேஷங்களில் வருவர். அந்த ப்ரஸக்தியினுல் அவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த நட்பு உண்டாகியிருந்தது அவர் ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களில் ப்ரவேசமேயில்லாமலிருந்தவர். கலாவைஷம்யமென்பது அவர்க்கு அடியோடு தெரியாது; குணக்ராஹியாயிருந்தபடியாலே அடியேன் வெளியிடும் க்ரந்தங்களையெல்லாம் பெற்று மகிழ்வதோடு நிற்காமல் மகிழ்ச்சியின் பரீ

வாஹமான கடிதங்களும் பல எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் பரமஸ்நிக்தரா யிருந்த அவரும் காரண விசேஷத்தினுல் சில தூஷணச்சுவடிகளை வெளியிட்டார். அவர்க்கோ வேதத்தில் ப்ரவேசமே கிடையாது. "எதையாவது எழுதி வெளியிட்டு அண்ணங்கராசாரியர்க்கு பங்கத்தை விளைக்கவேண்டியது" என்று ப்ரதிபக்ஷி களால் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட அவர் "அண்ணங்கராசார்யஸ்ய அபசப்த நாதி" என்று பெயரிட்டு ஒரு துண்டுக் காகிதம் வெளியிட்டார். அடியேன் வட மொழியில் எழுதி வெளியிட்டிருந்த இதர க்ரந்தங்களில் அபசப்தங்கள் [வியாகரண விருத்த ப்ரயோகங்கள்] இருப்பதாகச் சிலவிடங்களை யெடுத்துக்காட்டி தூஷித் திருந்தார். அது எனக்குக் கிடைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் "ரஸிகபுதரஞ்ஜநம்" என்று பெயருள்ள வொரு வடமொழிநூலை அதற்கு மறுப்பாக வெளியிட்டேன். பிறகு சில மாதங்கள் பொறுத்து அவர் மர்மப்ரகாச மென்றொரு புத்தகத்தை அபரிமித நிந்தாபரிஹாஸ பூரிதமாக்கி வெளியிட்டார் அதை ஒரு வருஷம் காஞ்சீ வைசா கோத்ஸவத்தில் கருடஸேவையன்று கோஷ்டிகளில் விநியோகம் செய்தார்கள். உடனே திருத்தேர் மஹோத்ஸவத்திற்குள் உபதேசரஸாயன மென்றும் உபதேச ரஸாயநஸார மென்றும் மறுப்புகளை யச்சிட்டு வெளியிட்டேன். அவரவர்கள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக்கணக்கிலும் பலர்கூடிப் பரிச்ரமப்பட்டு ஏழெட்டுபக்கம் அச் சிட்டுக்கொண்டுவந்து "இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியர்தலை மடிந்துவிட்டது பாருங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோஷ்டிகளில் அதை விநியோகம் செய்து கொக்கரித்திருப்பர்கள். மூன்றுவது நாளிலேயே முப்பது பக்கம் ஐம்பது பக்கம் நூறு பக்கம் இப்படியாக மறுப்பு நூல்களை வெளியிட்டு அவர்கள் வாசாம கோசரமான வருத்தத்திற்கு ஆளாகியே ஊர்சென்று சேரும்படி செய்திடுவேன்.

—. கீழச்சேரி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், சின்னுமுபாட்ராசாரியர் செய்திகள் —

கீழச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் தேவப்பெருமாளுடைய பெரிய உத்ஸவங்கள் தோறும் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்தோ சென்னையிலிருந்தோ காஞ்சிக்கு வருவர். வருகிறபோதெல்லாம் என் விஷய மான தூஷணைகளை நிரப்பித் துண்டுப் பிரசுரமச்சிட்டுக் கட்டு கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டுவந்து தன்கையினுலேயே விநியோகிப்பர் பாவம்! இத்தோடு அண்ணங்க ராசாரியர் மடிந்து விட்டார்' என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பர். மூன்றுவது நாளிலேயே சுடச்சுட பதில் புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தலைமறையப் போய்விடுவர். திருக்குடந்தையிலிருந்த ஸ்ரீமத் சின்னுமு—சைலபாட்டராசாரிய ரென்பவரும் சில வருஷங்களில் இதே ரீதியாகச் செய்துவந்தார். இங்ஙனே ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் கிளர்ந்த மஹாநுபாவர்களுக்குத் தக்க வாய்மூடி போடு வதற்காக அடியேன் செலவுசெய்த ரூபாய் ஏறக்குறைய இருபதினுயிரமிருக்கும். உண்மையில் இன்னும் அதிகமாகவே யிருக்கும். இவ்வளவுக்கும் மூலம் வேதாத் யயந ஸர்வஸ்வநூலை அடியேன் எழுதி வெற்றிபெற்றதேயாகும். அப்போது யார் யார் என்னென்ன நிந்தைக் கந்தைகளை வெளியிட்டார்களென்பதையும், அவற் றுக்கு அடியேன் வெளியிட்ட பதில்களையும் பற்றிச் சிறிது தெரிவிக்கவேணு மென்று குதூஹலமுண்டு. அது இப்போது அவசியமற்றதென்றே விட்டிடுகிறேன்,

— ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் கண்டறிந்த தத்துவம் —

இங்கு முக்கியமாக ஒரு விஷயம் தெரிவிக்கிறேன். பதினெட்டாவது வயதிலிருந்து இற்றைநாள் வரையில் அடியேனை நோக்கி எதிரம்புகோத்த வித்வான்களும் பண்டிதர்களும் பாமரர்களும் நூற்றுக்கணக்கில்தா னிருப்பர்கள். அடியேனுக்குப் பரமாப்தரும் ஸஹ்ருதயருமான ஸ்ரீமத் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரென்பவர் ஒரு ஸமயம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருந்ததில் ஸாரமான வார்த்தைகளை இங்கு ஆனந்தபூர்வகமாக உதாஹரிக்கிறேன்; அல்லது நினைப்பூட்டுகிறேன்;

"ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி க்ரந்தங்களை யெழுதி ப்ரசுரிப்பது நூற்றுக்கணக்கானது. எந்த விஷயத்தை யெடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த விஷயத்தில் இவர் காட்டும் நிருபணங்களில் இவரை வெல்பவர் கிடையாது. இந்த ஸ்வாமி கையாண்ட விஷயங்களோ அனேகம்; இவை பல துறைகளிலுள்ளவை என்பதையும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். வாதப்போர் நடத்துவதில் இந்த ஸ்வாமிக்கு வெகு உத்ஸாஹம். இதனால் ஸ்வாமியாலும் ஸ்வாமி விஷயமாகவும் அனேக ரஸமற்ற க்ரந்தங்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் ஸ்வாமியின் அபாரசக்தியே யாகும். இவ்வளவு சக்திவாய்ந்த ஒரு மஹா புருஷர் விஷயத்தில் அசூயையையும் பொருமையையும் எத்திக்கிலிருந்துமெதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் எவ்வித வாதப்போரிலும் ஸ்வாமீ பின்வாங்கவேமாட்டார். இவருடைய வாதமே கடைசியாக ஓங்கிநிற்கும். இந்த ரீதியில் அனேகம் உள்ளன. விஷயங்களைத் தேங்காய் உடைப்பது போல வெட்டொன்று துண்டிரண்டென்று உடைத்துக் காட்டுவர்." ………… இப்படியாக D R. மஹான் ஸ்வாநுபவத்தை ஆத்மவஞ்சனையின்றி உள்ளபடி எழுதி உலகமெங்கும் பரவச்செய்திருக்கிறார். இந்த வார்த்தைகள் எம்பெருமானெழுதுவித்தவையேயன்றி இவர் தாமாக எழுதியவையல்ல. இவரைப்பற்றி மேலே விரிவாகத் தெரிவிப்பேன்.

— காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் திருவாக்கு —

அற்புதமான வொருவிஷயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ மண்டலியில் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிகரற்ற மஹா ப்ராஜ்ஞராக விளங்கின மஹான் ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள்ஸ்வாமி. முன்னம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியோடு அடியேன் வார்த்தையாடுங்காலங்களில் அவர் இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி அதிமாத்ரம் ப்ரசம்ஸித்துக் கூறுவர். உபய வேதாந்த க்ரந்தங்களிலும், ப்ராசீநக்ரந்தங்கள் நவீந க்ரந்தங்கள் என்கிற வாசியில்லாமல் அனைத்திலும் மஹா ப்ராஜ்ஞரென்று கொண்டாடிக் கூறுவர். இந்த ஸ்வாமியை ஸேவிக்கப்பெற வேணுமென்று அடியேன் நெடுநாள் குதூஹலித்திருந்தேன். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருந்து உபயவேதாந்த ப்ரவசநம் செய்தருளாநின்ரு ரென்று கேள்விப்பட்டு இந்த மஹா ஸ்வாமியை ஸேவிப்பதற்கென்றே ஒரு பரியாயம் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு விடைகொண்டேன். அங்கு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி வானமாமலை மடத்தில் வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் காலைமாலை வேளைகளில் உபயவேதாந்தப்ரவசநம்

வெகு ஆச்சரியமாகச் செய்தருளாநின்ருர். சில வேளைகள் தங்கியிருந்து கேட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். அப்போது அந்த சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் அளவுகடந்த ஸௌசீல்யகுணத்தை யநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. லோகாபிராமமான வார்த்தைகளிலும் சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் வெளிவரும்படி வார்த்தையாடியருள்வர். அந்த ஸ்வாமிக்கு ஜ்யோதிச் சாஸ்த்ரத்திலும் அபாரமான பாண்டித்யமுண்டென்பது அப்போது அறியலாயிற்று. ஒருநாள் அந்த ஸ்வாமி அடியேனுடைய ஒரு நோட் புத்தகத்தில் எனது ஜாதகம் குறிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கடாக்ஷித்தருளி அதீதாநாகத பலன்களையெல்லாம் தெரிவித்தருளத் தொடங்கினுர். சோதிடத்தில் எத்தனை ச்லோகங்களுண்டோ, எத்தனை பாட்டுக்களுண்டோ அத்தனையும் அந்தஸ்வாமிக்கு வாசோ விதேயங்களாயிருந்தன வென்பதை அந்தக்ஷணத்தில் கண்டறிந்து வியந்தேன். அப்போது அந்தஸ்வாமி அழுத்தம் திருத்தமாக ஒரு விஷயம் ஸாதித்தார்; அதை உலகமெல்லாம் அறிந்தேயிருக்கின்றது, அதாவது,

"பிரதிவாதி பயங்கரரென்கிற குடிப்பெயர் உமக்கு அந்வர்த்தமாகவேயிருக்கும்; உலகத்திலுள்ள வித்வான்கள் யாவரும் தாமாகவேவந்து உம்முடைய வாக்கில் மாட்டிக்கொள்வர்கள். இதைநீர் பரீக்ஷையாகப் பார்க்கலாம்; வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்கிறவாசியில்லாமல் பெரும்பாலும்எல்லாருமேவந்து உம்மிடம் சிக்கிக்கொள்வர்கள் சிக்கிக்கொள்வதோடு நிற்கமாட்டார்கள்; திக்குமுக்கலாடி நிற்பர்கள். சனிக்கிழமையை செவ்வாய்க்கிழமையாக நீர் சொல்லிவிட்டாலும் அது செவ்வாய்க்கிழமையாகவே ஆய்விடும். இத்தால் நீர் விதண்டாவாதம் செய்வீ ரென்றதாகாது; எத்தனை வித்வான்கள் திரண்டு போராடினுலும் உம்முடைய வாதந்தான் ஸித்தாந்தமாக நிற்கும்."

என்று சொல்லி இதற்குப் பல ச்லோகங்களும் பல பாட்டுக்களும் ஸாதித்தார்.

" உலகத்தில் சோதிடர்கள் சொல்லுகிறபடியெல்லாம் பலிக்கிறதென்று நிர்ப்பந்தமில்லை; சில வார்த்தைகள் விபரீதமாவதுமுண்டு: இப்போது நான் உமக்குப் பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன்; அவற்றில் மற்ற விஷயங்கள் பழுதுபட்டாலும் இந்தவொரு விஷயம்மட்டும் பழுதுபடவேமாட்டாதென்று சபதம் செய்வேன்; நூற்றுக்கணக்கான வித்வான்கள் உம்மிடம் வந்து மாட்டிக்கொண்டே தீருவர்கள். நான்கூட ஒருகால் உம்மிடத்தில் மாட்டிக்கொள்வேனே! என்கிற அச்சமும் உண்டாயிருக்கின்றது. ஆனுல் எனக்கு விஷயம் தெரிந்துவிட்டபடியால் நான் ஜாகரூகனுகவே யிருந்திடுவேன். இன்னும் நான் பத்திருபது வருஷங்களாவது ஜீவித்திருப்பேனே; அடிக்கடி நாம் சந்திக்க நேருமே. அவ்வப்போதுகளில் நானே இதைப்பற்றின யோகக்ஷேம விசாரம் செய்வேன்" என்றும் ஸாதித்தார். இது 55 வருஷமாகிறது. அந்த ஸ்வாமியின் அந்தத் திருவாக்கு அவ்விடத்திலேயே அன்றைக்கே பலிக்க ஆரம்பித்தது.

— புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி —

அப்போது அங்கு ஸ்ரீமத் புத்தங்கோட்டம் சீமாச்சார்ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந சீலர் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி

அஹோபில மடத்து ஆஸ்தாந வித்வானென்றும் விளங்கி வந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் பரிசயம் அடியேனுக்கு அதற்கு முன்பு கிடையாது. அடியேன் காவேரிக்காகச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் அந்த ஸ்வாமி ஒரு திருமாளிகை வாசல் திண்ணையில் எழுந்தருளியிருந்து சிலர்க்கு யாதவாப்யுதயபாடம் ஸாதித்து வருகிறார். வீதியூடே சென்றுகொண்டிருந்த வடியேனைப் பரமப்ரேமத்துடன் கடாக்ஷித்து அழைத்துக் குசலப்ரச்நம்பண்ணி உட்காரச்செய்தார். பிறகு பாடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் ஸர்க்க முடிவில் ஒரு ச்லோகரத்நம்;

"ஆச்வாஸ்ய வாகம்ருதவ்ருஷ்டிபிராதிதேயாந்
தைதேயபாரநமிதாம் தரணீஞ்ச தேவீம்,
ஆவிர்புபூஷுரநகோ வஸுதேவபத்ந்யாம்
பத்மாபதிঃ ப்ரணிததே ஸமயம் தயாயா." என்பது.

பூபாரத்தையும் அஸுரோபத்ரவத்தையும் நீக்கும்படி பூமிதேவியாலும் தேவதைகளாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்ட க்ஷீராப்திநாதன் அவர்களைத் தேற்றியனுப்பி, தான் தேவகிப் பிராட்டியாரிடம் பிறந்து தனது தயையை வெளிப்படுத்த உத்தேசித்தான்—என்பது இந்த ச்லோகத்தின் தாற்பரியம். இதில் [அநக:] என்னும் விசேஷணம் பகவானுக்குள்ளது. அகில ஹேயப்ரத்யநீகனென்று வேதாந்தங்கள் போற்றநின்ற பெருமானுக்கு இல்லையாகச் சொல்லப்படுகிற அவத்யம் எதுவென்று சங்கை வரக்கூடும். இதன் வியாக்கியானத்தில் அப்பயதீக்ஷிதர் "அநகঃ—அநவத்ய:; தத்தத் கர்மாநுரோதிதயா வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய ரஹிதঃ" என்றெழுதியுள்ளார். அவரவர்கள் செய்யும் புண்யபாபரூப கருமங்களைப் பின்செல்பவனுதலால் வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களாகிற தோஷங்களில்லாதவன்—என்பது இந்த வியாக்கியான வாக்கியத்தின் பொருள். பகவான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிற காலத்திலே இப்படிப்பட்ட தோஷங்களுக்கு சங்கையும் பரிஹாரமும் சாரீரகமீமாம்ஸையில் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம். பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதகத்தில் *நிம்நோந்நதஞ்ச கருணஞ்ச ஜகத் விசித்ரம் கர்ம வ்யபேக்ஷ்ய ஸ்ருஜதஸ் தவ ரங்கசேஷிந், வைஷம்யநிர்க்ருணதயோர் ந கலு ப்ரஸக்திঃ தத் ப்ரஹ்மஸூத்ரஸசிவாச் ச்ருதயோ க்ருணந்தி* என்கிற ச்லோகத்தினுல் இதனை விசதீகரித்தருளினுர். இங்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாக இருந்தால் இங்ஙனே பொருள் பணிக்கத்தகும். இது அந்த ப்ரகரணமன்று; பகவான்தன்னுடைய திருவவதார ப்ரகரணமென்பது ஸ்பஷ்டம். இந்த ப்ரகரணத்தில் (அநக:) என்பதற்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய தோஷமில்லாதவன் என்று பொருள் கூறுவது ஏலாது. இவ்விஷயத்தை அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமி விமர்சியாமல் வியாக்கியானத்திலுள்ளபடியே பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அடியேன் "இங்கே ஒரு விவக்ஷையுண்டு, விஜ்ஞாபிக்கலாமோ?" என்றேன்; அவ்விடத்து வியாக்கியான பங்க்தி பொருந்தாதென்பதை விஜ்ஞாபித்தேன். பரிகராலங்காரம் அமைய அருளிச்செய்யப்பட்ட (அநக:) என்னும் விசேஷணத்திற்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்ய தோஷமில்லாதவனென்கிற பொருள் அப்ரஸக்தமென்று உபபாதித்தேன். "அப்பய தீக்ஷிதர் எவ்வளவு வியாபகர்; அவருடைய வியாக்கியானத்திற்கா குற்றங்குறை கூறுகின்றீர்; (அநக:) என்பதற்கு வேறு

எவ்விதமாக அர்த்தம் சொல்ல முடியும்; நீர் சொல்லும் பார்ப்போம்'' என்றார். ''அஸ்மதாதிகளுடைய பிறப்புக்குக் கர்மம் காரணம்; கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷம் நமக்குண்டு; எம்பெருமான் க்ருபாவச்யனாகிப் பிறக்கிறானேயொழியக் கர்மவச்யனாகிப் பிறப்பதில்லை. ஆகவே கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷமில்லாதவன் என்பதே இங்குப் பொருத்தமான பொருள்; இந்த ரீதியில் மற்றும் சில பொருள்களும் சொல்லலாம்: தீக்ஷிதர் எழுதியுள்ள பொருள் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்தாதுதான்'' என்று அரைமணிகாலம் விவரித்து விண்ணப்பம் செய்தேன். அதன்மேல் அந்த ஸ்வாமி சீற்றத்தோடு சில வார்த்தைகள் ஸாதிக்க ''சேஷம் கோபேந பூரயேத் என்பது தெரிந்ததுதானே'' என்றேன். அதைக்கேட்டவுடனே அவர்க்கு இன்னமும் அளவுகடந்த சீற்றமுண்டாகிவிட்டது. அந்தோ! வைரஸ்யமதிகரித்துவிட்டதே யென்று உடனே அடியேன் அகன்றுவிட்டேன். அப்போது ஸாயம்ஸந்த்யாஸமயம். ஒரு நாழிகை கழித்து அடியேன் ஸன்னிதிக்குள் விடைகொண்டேன்; அப்போது வஸந்தோத்ஸவமென்று ஞாபகம். அங்கே அடியேன் ஒரு பக்கமாக இருந்துகொண்டிருக்கையில், அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியும் அங்குப் பெருமாள் ஸேவைக்காக வந்து அப்போது அங்கு உபஸ்திதர்களாயிருந்த சில வித்வான்களுக்கு அடியேனைச் சுட்டிக்காட்டி ''இந்த பிள்ளையாண்டான் யாரோ தெரியவில்லை; என்னிடம் வலுவில் வந்து *சேஷம் கோபேந பூரயேத்* என்கிறார்; எனக்கு ஆறவேயில்லை; என்று பெருமிடறு செய்து பலபல ஸாதிக்கிறார். அவர்களெல்லாரும் விஷயமென்ன? என்று கேட்க; அதற்கு அவர் ''விஷயம் எதுவாவதிருக்கட்டும்; இவருடைய வயது என்ன? இவர் வந்து என்னை சேஷம் கோபேந பூரயேத் என்பதா? இது என்ன த்ருஷ்டத்தனம்!'' என்று கத்துகிறார், ஆறுத சீற்றம் பொங்க அலமருகின்றார்.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி —

அப்போது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி ''தேவரீருக்குக் கோபமுண்டானபடியாலன்றோ அவர் சேஷம் கோபேந பூரயேத் என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும்; தேவரீருக்கு கோபமுண்டானது வாஸ்தவந்தானே; எதனாலுண்டாயிற்று? நடந்தவிஷயத்தை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஸாதிக்கலாகாதோ?'' என்றார். பிறகு, நடந்த விஷய சர்ச்சைகளை அந்த ஸ்வாமியே விரித்துரைக்க நேர்ந்தது. அடியேன் விஜ்ஞாபித்தவற்றையும் அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியே அநுவதிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. எல்லாவற்றையும் கேட்ட பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி ''அந்த பிள்ளையாண்டான் சொன்னதில் அவத்யம் ஒன்றுமில்லையே; அதன்மேல் இவ்வளவு மநஸ்தாபம் வளருவதற்கு ஹேதுவேயில்லையே. அப்படியும் சொல்லலாமென்று தேவரீர் ஒரேவார்த்தையில் முடித்திருக்கலாமே'' என்று ஸாதித்தார். அப்போது பக்கத்திலிருந்த மற்றொரு வித்வான் ''அப்படியும் சொல்லலாமென்று சொன்னால் அந்த பிள்ளையாண்டான் விட்டுவிடுவரோ? அப்படித்தான் சொல்லவேணும்; வேறுவிதமாகச் சொல்லக்கூடாதென்பதன்றோ அவருடைய அபிப்ராயம்'' என்

ரூர். இப்படியாக வார்த்தைகளின்மேல் வார்த்தை மிகமிக வளர்ந்து சென்றது. தீக்ஷிதர் எழுதியிருப்பது ரஸமன்று என்றே பலரும் முடிவு செய்தார்கள். இவ் விஷயம், அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த ஸுப்ரஸித்தமான வேதாந்த தீபிகா பத்ரிகையில் வெளிவந்து முள்ளது. புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியோடு அன்று தொடக்கமான வாதம் அவ்வளவோடு நின்றுவிடாமல் மற்றும்பல விஷயங்களிலும் பெருகியிருக்கின்றது. பரஸ்பரம் பல க்ரந்த ரசனைகளும் ஏற்பட்டுவிட்டது. "ரக்ஷாவிலோசநபாவப்ரகாசிகை" "நமஸ்கார தத்வ விஜயத்வஜம்" முதலான அடியேனது க்ரந்தங்கள் உலகமறிந்தவை. ஸ்ரீரங்கத்தில் அன்று நடந்த நிகழ்ச் சியை அன்றிரவே சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி கேட்டருளி அடியேனைத் தேடிக் கொண்டு எழுந்தருளிவிட்டார். "நான் சொன்னது எப்படி?" என்று கேட்டருளினுர். *வாசம் அர்த்தோநுதாவதி* என்று விஜ்ஞாபித்தேன்.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப் பிறகு சிங்கப்பெருமாள்ஸ்வாமியைப் பல பரியாயம் ஸேவிக்க நேர்ந்ததுண்டு. அந்த ஸ்வாமி அடியேனைக் கண்டவுடனே குசலப்ரச் னங்கள் செய்தருள்வதற்கு முன்னம் இதைப்பற்றியே கேட்டருள்வது வழக்கம்; "இப்போது எந்தபண்டிதர் மாட்டிக்கொண்டு திண்டாடுகிருர்?" என்று புன்முறுவ லோடு கேட்டருள்வர். "எதுவும் ஸ்வாமிக்குத் தெரியாமலிருக்க ப்ரஸக்தி யில்லையே" என்று பதில் விண்ணப்பம் செய்வேன். எந்த வாதவிவாதமும் உட னுக்குடனே பத்ரிகைகளில் அச்சேறிப் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தபடியாலும், ஒவ்வொன்றும் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அனுப்பப்பட்டே வந்தபடி யாலும் அங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்வே னடியேன். "கிடைப்பதையெல்லாம் விடாமல் பார்த்துக்கொண்டுதா னிருக்கிறேன். அவரவர்கள் தாமாக வந்து மாட்டிக்கொள்வதும் உண்மையில் லோகோபகாரத்திற்குத் தானுகிறது" என்று ஸாதித்தருள்வர். இவ்விஷயத்தில் அந்த மஹாஸ்வாமியின் திருவாக்கு பலித்து வருவதுபோல் வேறு எந்த சோதிடர் வாக்கும் பலிக்கக் கண்டதில்லை.

— ரைவதக கிரி யாத்திரை —

அடியேன் சிசுபாலவத மஹா காவ்யமென்கிற மாக காவியம் வாசிக்கும் போது அதில் நான்காவது ஸர்க்கத்தில் ரைவதக கிரி வர்ணனம் வெகு அற்புத மாக நிகழ்வதை மகிழ்ந்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன்; அதில் பத்தாவதுசுலோகம்

"முதே முராரே ரமரைஸ் ஸுமேரோ ராநீய யஸ்யோபசிதஸ்ய ச்ருங்கை:,
பவந்தி நோத்தாமகிராம் கவீநாம் உச்ச்ராயஸௌந்தர்யகுணு ம்ருஷோத்யா:"

என்பது. கண்ணபிரானுடைய ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டுத் தேவர்களால் மேரு மலையின் சிகரங்களைக் கொணர்ந்து அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதான ரைவதக மலையின் உயர்த்தியையும் அழகையும் வருணிக்கிற கவிவாக்குகள் பொய்யுரை யாகமாட்டா வென்பது இந்தச் சுலோகத்தின் கருத்து. கவிகள் எதைப் பேசினு லும் அதிசயோக்தி யலங்காரத்தில் வைத்துப் பேசுவது இயல்பாதலால் இல்லாததை ஏறிட்டுச் சொல்லுகிருர்க ளென்னுங் காரணத்தினுல், பொய் சொல்லுகிறவர்க ளென்கிற அபக்யாதி பெரும்பாலும் கவிகளுக்கெல்லா முண்டு; ஆனுல் ரைவதக

பர்வத விஷயத்தில்மட்டும் அந்த அபக்ய்யாதிக்கு அவகாசமே கிடையாது; கவிகள் ஸத்யவாதிகளே யொழிய அஸத்யவாதிகளல்லர் என்று இந்த ச்லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ச்லோகத்தின் வியாக்கியானத்தில் மல்லிநாதர் 'மேருச்ருங்கஅஸம்பந்தேபி ஸம்பந்தகதநாத் அதிசயோக்திஃ'' என்றெழுதி முடித்திருக்கிறார். ஸ்வபாவோக்தி யலங்காரமென்று எழுதாமல் அதிசயோக்தி யலங்காரமென்றே எழுதிவைத்தார். அதிசயோக்திக்கு ஆஸ்பதமில்லை என்று மூலத்தில் முக்த கண்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க, அவ்விடத்திலேயே அதிசயோக்தியென்று எழுதிவைப்பது பொருந்துமோவென்று வித்யார்த்திதசையில் விசாரம் செய்துகொண்டிருந்தேன். மலையின் உயர்த்தியைப்பற்றியும் அழகு முதலிய குணங்களைப்பற்றியும் அதிசயோக்திக்கு இடமில்லை யென்பது மூலகாருடைய அபிப்ராயம். மேரு பர்வதத்திலிருந்து சிகரங்களைக் கொணர்ந்து அபிவிருத்தி செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட விஷயம் இல்லாததைச் சொல்லுவதேயாதலால் இந்த அம்சத்தில் அதிசயோக்தி யென்றது பொருந்தும் என்று பண்டிதர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுவர்கள். அது நிற்க. அந்த ரைவதக மலையைப்பற்றி விசேஷ வர்ணனைகளை அற்புதமாக வாசித்தபோது, இந்த மலை வாஸ்தவமாக பூலோகத்திலுள்ளதானால் அங்கே சென்று இதை அவசியம் நாம் கண்டு களிக்கவேண்டுமென்று ஆசை கிளர்ந்தது. மாககாவியம் வாசித்து முடித்தபிறகுங்கூட நெடுநாள் வரையில் இந்த மநோரதம் நெஞ்சில் ஒரு பக்கத்தில் அபரிமிதமாக இருந்து கொண்டேயிருந்தது. அந்த மனோரதம் எளிதாக நிறைவேறிய வரலாறு கேண்மின்.

— பத்தரசட்டி ஸ்தான விசேஷத்தின் வரலாறு —

ரைவதக பர்வதமென்பது குஜராத் மண்டலத்தில் [குர்ஜரதேசத்தில்] ஜூநாகட் என்கிற ஸ்டேஷனுக்கருகில் உள்ளது. ப்ரபாஸ க்ஷேத்திரம் போகிற வழியிலுள்ளதென்று கொள்க. அந்த தேசத்தார்களால் கிரிநார் என்று வழங்கப்படுகிற அந்த மலையின்மேல் வெகுதூரத்திற்கப்பால் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ மந்திரமுள்ளது. அதற்கு பத்தரசட்டி யென்று பெயர். அவ்விடத்தில் ஒரு ஸம்ப்ரோக்ஷணம் நிகழ ப்ராப்தமாயிற்று. அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீகாதிஸ்வாமியின் திருவடி ஸம்பந்திகள் அந்த ஸ்தானத்திற்கு அத்யக்ஷர்களாதலால் அவர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமியை அவ்விடமெழுந்தருளப் பிரார்த்தித்திருந்தார்கள். ஸ்வாமி அப்போது மார்வாட ப்ராந்தத்தில் பெரிய ஜைத்ரயாத்ரை செய்துகொண்டிருந்தபடியால் அங்கே யெழுந்தருள ஸௌகரியப்படாமல் அடியேனுக்கு ஸ்ரீமுக மநுக்ரஹித்தருளினர்— 'தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி அர்ச்சகருடனும் நாலைந்து வைதிகஸ்வாமிகளுடனும் அங்கே நீ சென்று அந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்து வருவது' என்று நியமித்தருளியிருந்தார். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் உயர்ந்த அர்ச்சகராக அக்காலத்தில் ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீநிவாஸபட்டரையும் நமது பாடசாலையில் உபயவேத நிர்வாஹகர்களா யிருந்தவர்களையும் இரண்டொரு பரிசாரகர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அவ்விடம் செல்ல நேர்ந்தது. பாம்பே, அஹமதாபாத், ராஜகோட், ஜைடல்ஸர் முதலான விடங்களைக் கடந்து வெகு தூரத்திற்கப்பால் போகவேண்டியதாயிற்று. ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி அடியோங்களுடைய

வருகையைப்பற்றி முன்னடியே ஆங்காங்குத் தெரிவித்தருளி யிருந்தபடியால், எங்கும் விசேஷமாக உபசரிக்கப்பெற்று (கிரிநார் என்கிற) ரைவதக பர்வதத்தின் அடிவாரம் சென்று சேர்ந்தோம். மாலை நான்கு மணிக்கு மலையேற ஆரம்பித்தோம். மலைப்படிகளின் அழகு வாசாமகோசரம். மேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமரீதியில் அகலமான படிகள் பல்லாயிரக்கணக்கிலுள்ளன. அப்போது வயது முப்பதுக்கு ஸந்நிஹிதமாகையால் சிரமமென்பது அடியோடு தோன்ருமல் வெகு உத்ஸாஹமாக நடந்து செல்லுகிறபடி. ஆறுமணிக்கு சந்திரோதயமாக, ஆச்சரியமான நிலா ஒளிர்கின்றது. போகப்போக வழி மாளவேயில்லை. இரவு பதினொருமணியாகியும் குறிப்பிட்ட ஸ்தலம் வரவில்லை. ஏகாகாரமாக ஏழுமணிகாலம் ஏற்றமாகவே நடந்தபடியால் சிரமம் தோன்றத் தொடங்கியது. இடையில் இளைப்பாற முடியாதபடி அன்றிரவே அந்த பத்தர்சட்டி ஸ்தானம் சேரவேண்டிய அவசிய மிருந்தது. வெகு சிரமத்தோடு சென்றுகொண்டிருக்கையில் மிகப் பெரிய கோவிலும் ப்ராகார கோபுர மண்டபாதிகளும் தென்பட்டன. அவற்றைக் கண்டவுடனே "மந்யே ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம தம் தேசம்" என்றாற்போலே நினைத்து ஆனந்தமாக அந்தக் கோவில் வாசலுக்குப் போனதும் "இதுவொரு ஜைநமந்திரம்; இதுவன்று ப்ராப்யஸ்தலம்; இன்னும் இரண்டுமூன்று மணிகாலம் நடந்துசென்றே அந்த ஸ்தானம் சேரவேணும்" என்ருர்கள். அச்சொல் செவிப்பட்டவுடனே அசக்தி அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று; கால் விழுந்திட்டது. ஆனாலும் சென்று சேர்ந்தாகவேண்டும்; ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தை யநுஸந்தித்துக் கொண்டே நடந்துசெல்ல வாரம்பித்தோம். அபர ராத்ரியில் குறிப்பிட்டவிடத்தை யடையலானேம். அவ்விடம் ஏகாந்த ப்ரதேசமாய் அதிரமணீய ஸ்தலமாயிருந்தது. நீர்வாய்ப்பும் நிழல்வாய்ப்பும் வருணிக்க முடியாததே. அங்கே வடதேசத்துப் பண்டிதர்கள் இருபது பேர்கள் இதம்பரமாக வந்திருந்தார்கள். மூன்றுநாள் அங்கே தங்கியிருக்கநேர்ந்தது. அப்போதைய ஆனந்தாநுபவம் 50 வருஷமானாலும் அடியேனுக்கு தினப்படியாக நினைவுக்கு வருவதுண்டு. அடிக்கடி இங்கு வரவேணுமென்று அப்போது உத்கண்டை யுண்டாயிற்று. ஆனாலும் மறுமுறை அங்குச் செல்ல நேர்படவில்லை. அதுநிற்க. அங்கிருந்து திரும்புகையில் ப்ரபாஸ க்ஷேத்திரம் ஸேவிக்கவும், கூட வந்தவர்களின் திருப்திக்காக வடநாட்டிலுள்ள ஸகல க்ஷேத்ர தீர்த்தங்களையும் ஸேவிக்கவும் குதூஹல முண்டாயிற்று. ப்ரபாஸ க்ஷேத்திரத்திற்குப் போகும் வழியில் குராஸா என்பது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்தான விசேஷம். 'லுஸாலா' என்னும் ஸ்டேஷனிலிருந்து இரண்டொரு மைல் தூரத்திலுள்ளது அது. அங்கிருந்து ஒரு உத்தராதி ஸந்ந்யாஸி ரைவதக பர்வதத்திற்கு வந்திருந்தவர் குராஸாவுக்கு அவசியம் வந்து போகவேணுமென்று அழைத்ததனால் அவ்விடம் போக நேர்ந்தது. அவ்விடத்திய ஒரு ஆனந்தச் செய்தியை எழுதுவதற்காகவே இவ்வளவும் அவதாரிகையாக எழுதிற்றென்று கொள்ளலாம்

— குராஸாவில் நிகழ்ந்ததொரு செய்தி —

அவ்விடத்தில் த்ரிதண்டி, ரகுநாதஸ்வாமீ என்பவர் எண்பது வயது உள்ளவர் மடாதிபதியாக இருக்கிருர். இவர் இளமையில் ஸ்மார்த்தராக இருந்தவர்.

ஒருஸமயம் இவர் ப்ருந்தாவனம் போனபோது அங்கே கீர்த்திமூர்த்தியான கோவர்த்தனம் (ஆத்ய) ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் பகவத் விஷய ப்ரவசந கோஷ்டியில் யாத்ருச்சிகமாக ஒருவேளை அந்வயித்திருந்து அன்றே அந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தரானூர். அந்த ஸ்வாமி முமுக்ஷுப்படி ஸ்ரீவசநபூஷணம் முதலான ஏழெட்டு ரஹஸ்யங்களை வடதேசத்தார்க்கு உபயோகப்படும்படி ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஹிந்தியிலும் வசனரூபமாக அநுவாதம் செய்தருளி ஸ்வசிஷ்யர்கள் பலர்க்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் இந்த ரகுநாதபண்டிதரும் அந்த உபதேசங்களைப் பெற்று, ஸ்வயம் சிறந்த வித்வானுகையாலே உத்தீர்ணுதிகாரியாகவு மிருந்தார். கோவர்த்தநம் ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின பிறகு இவர் உத்தமாச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு குராஸாவில் ஸ்தாநபதியாக அமர்ந்தார். நான் குராஸாவுக்குப் போயிருந்த ஸமயம் இவர் பக்ஷவாதத்தினுல் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு படுக்கையாகவே யிருந்தார். மஹா தனிகராகையாலே 25 ரூ. 35 ரூ. 50 ரூ. 60 ரூ. இப்படியாகப் பணத்தை வைத்துப் பல முடிப்புகள் கட்டித் தலையணையின்கீழும் மெத்தையின் கீழும் மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸத்பாத்ரங்களில் விநியோகித்து வருவர். சிறிதும் எழுந்திருக்க முடியாத நிலைமை. அவ்விடம் நான் வந்திருப்பதையறிந்து அருகே வரவழைத்து ஒரு நாற்காலியில் என்னை உட்காரச்செய்து குசலப்ரச்நங்கள் பண்ணிப் பிறகு தம்முடைய பூர்வ வ்ருத்தங்களையெல்லாம் சொல்லி, ரஹஸ்ய வாக்யங்களில் கடினமான விடங்களை யெடுத்துக் கேள்வி கேட்பர்; விசதமாக பதில் சொன்னவாறே படுக்கையில் மறைத்து வைத்திருக்கும் பண முடிப்புகளில் ஒன்றையெடுத்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டே கொடுப்பர்; மறுபடியும் ஒரு கேள்வி கேட்பர்; பதில் பெற்றவாறே மற்ருெரு பண முடிப்பையெடுத்துத் தருவர். இப்படியாக அவர் தாம் சயனத்தில் சேமித்து வைத்திருந்த பண முடிப்புகளையெல்லாம் கொடுத்தாய் விட்டது. ப்ரபாஸதீர்த்தம் சென்று ஸேவித்து விட்டு மறுபடியும் இவ்விடம் வந்தே போகவேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்தார். அப்படியேயென்று சொல்லிப் புறப்பட்டுப்போய் ப்ரபாஸதீர்த்தத்தில் இரண்டுநாள் இருந்து விட்டுத் திரும்பி வருகையில் அந்த மடாதிபதி மஹந்த் ஆசார்யன் திருவடி சேர்ந்து விட்டதாக ஸ்டேஷனிலே தெரியவந்து திரும்பி விட்டோம். ஸம்பிரதாயத்தில் அந்த மடாதிபதிக்கு இருந்த தெளிந்தஞானம் மிகமிக வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது.

— ப்ராஸங்கிகமாக கோவர்த்தனம் ஸ்வாமியின் பெருமையுரை —

தமிழ் கந்தமும் தெரியாதவர்களுக்கு த்ராவிட வேதாந்த ஸம்பிரதாயார்த்தங்களை ஸ்ரீகோவர்த்தநம் ஸ்வாமி தெளிய வுணர்த்தியிருந்த வைகரி விலக்ஷண பகவத் ஸங்கல்பத்தினுலமைந்தது என்றே சொல்லத்தக்கது. கோவர்த்தநம் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஸாக்ஷாத்தாக ஆச்ரயித்துக் காலக்ஷேபம் செய்தவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பண்டிதர்களென்று கேள்வி. அன்னவர்களில் ஏழெட்டு பண்டிதர்களோடு நெருங்கி ஸம்பாஷிக்க எனக்கு நேர்ந்ததுண்டு. கருடத்வஜாசாரியென்கிற வொரு ப்ரஹ்மசாரி தொண்ணூறு வயதுள்ளவர் அந்த யாத்திரையில் ஓரிடத்தில் ஸ்நேஹமானுர். அவர்க்கு பகவத் விஷயத்திலும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்

களிலுமிருந்த பாண்டித்யம் தென்னாட்டில் ஒருவர்க்கு மிருந்ததில்லையென்று திடமாகச் சொல்லலாம். உத்தராதிகளெனப்படுகிற வடதேசத்தார் ஸந்தியாவந்தனம் செய்வதில்லை, மாதாபித்ருச்ராத்தங்களையும் பண்ணுவதில்லை என்று நம் தேசத்தவர்கள் பழித்துக் கொண்டிருப்பர்கள். அவர்களில் பலர் ஜன்மஸித்தமான ஆசார்யபக்தி பாகவதபக்தி முதலியவற்றால் ஸித்திபெற்ற விதம் நிகரற்றது.

— குஜராத்தில் அக்காரக்கனிஸ்வாமிகளின் ப்ரக்க்யாதி —

குஜராத் தேசமென்றும் ஸௌராஷ்ட்ரப்ராந்தமென்றும் வழங்கப்படுகிற அஹமதாபாத் பரிஸரத்தில் பல பகுதிகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயஸ்தர்களான அந்நாட்டினர் மலிந்திருப்பதை அந்த யாத்திரையில் கண்டு மிக வுகப்பும் வியப்புமடைந்தேன். திருநாராயணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண் பிள்ளை அக்காரக்கனி பாஷ்யகாராசார்யஸ்வாமி, ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமியென்கிற இரு ஸஹோதரர்கள் அந்த ப்ராந்தத்தில் எழுந்தருளி ஸம்ப்ரதாய ப்ரசாரத்தை வெகு சிறப்பாகச் செய்தருளினதன் பலனாக இந்த ஸௌராஷ்ட்ர மண்டலத்தில் பலநூற்றுக் கணக்கில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறார்கள். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த அக்காரக்கனி ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி அடியேனுடைய ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவின் திருத்தகப்பனாராவர். அந்தஸ்வாமி உபயவேதாந்த விசாரதராக எழுந்தருளியிருந்து ஜ்யேஷ்டப்ராதாவுடன் வடதேச யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு மார்க்கக்ரமத்தில் உஜ்ஜயினிக்கு எழுந்தருளி அங்கே ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரவசனங்கள் செய்தருளினபோது அங்குள்ளார் பலர் ஈடுபட்டு ஆச்ரயித்து ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

— அடியேனது யாத்ராகுதூஹல நிவேதனம் —

அடியேனுடைய ரைவதக பர்வத யாத்திரையானது அந்த ஸமயம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. உத்தேச்யமாகக் கொண்ட ஸம்ப்ரோக்ஷண கார்யத்தை முடித்துக்கொண்டு பதினைந்து நாளில் ஸ்வஸ்தானம் திரும்பவேணுமென்கிற மநோரதத்துடன் புறப்பட்டது. ஆனால் இரண்டு மாதகாலம் வடநாடு முழுவதும் அப்போது யாத்திரை செய்து ஆனந்திக்க ப்ராப்தமாயிற்று. த்வாரகை, சித்ரகூடம், பதரிகாச்ரமம் ஆகிய மூன்று ஸ்தலங்கள் தவிர மற்றெல்லா ஸ்தலங்களிலும் அப்போது யாத்திரை நடந்தது. அந்த ஸமயத்தில், வடநாட்டுக்கு வருஷந்தோறும் இரண்டொரு மாஸ காலமாவது வந்து ஆங்காங்கு க்ஷேத்ர தீர்த்தங்களை ஸேவிக்க வேணுமென்கிற குதூஹலமுண்டாயிற்று. இந்த மநோரதம் வருஷந்தோறும் நிறைவேறாவிடினும் இரண்டு வருஷங்களுக்கொருமுறை தவறாமல் நிறைவேறி வந்தது. இதைப்பற்றி மேலே விவரிக்க நேரும்.

— திவ்ய ப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை யெழுதியது —

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்குப் பூர்வாசாரியர்களின் வியாக்கியானங்கள் தேனும் பாலு மமுதுமாக இருந்தாலும் அவற்றை யதிகரிப்பதற்கு அனேக யோக்யதைகள் வேண்டியிருப்பதாலும், ஆசார்ய ஸந்நிதியில் பலகாலம் துவண்டு கேட்டறிய வேண்டியிருப்பதாலும் திவ்யப்ரபந்தார்த்த விசேஷங்களைத் தெரிந்து

கொண்டு ஆனந்திக்கும் பாக்கியத்தைப் பலர் இழக்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று கண்ட வடியேன், பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களைத் தழுவி எளியதெளிய நடையில் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை யென்கிற உரையை யெழுதவேணுமென்று பத்தொன்பதாவது வயதிலேயே ஆசைகொண்டேன். முதன்முதலாக இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கு உரை எழுதிவெளியிட்டேன். அதைக் கண்ணுற்ற மஹான்கள் பலரும் "இக்காலத்திற்கு அவச்யமான பணியேயிது; இங்ஙனமே நாலாயிரத்திற்கும் உரை அமைந்தால் அது விலக்ஷணமான லோகோபகாரமாகும்" என்று தெரிவிக்கவே, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி க்ரமேண ஸகல திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் எழுதி மாதாந்த ஸஞ்சிகையாக வெளியிட்டுவரத் தொடங்கினேன். மிக விரிவாக எழுதினுல் அச்சிடுவதில் சிரமமேற்படுமென்று கருதி முதலில் சிறிது சுருக்கமாக வெழுதி [அதாவது, பதவுரையும் பொழிப்புரையுமாக வெழுதி] வெளியிட்டு வந்தேன். [அந்த வெளியீடுகளும் இன்றைக்கும் பலரிடமுள்ளன.]

— சென்னை கோவிந்தசாமி நாயுடுவின் ஆதரவு —

சென்னையில் பந்தர் தெருவில் பிரபல வாழைப்பழ வியாபாரிகளாயிருந்த ஸ்ரீமான்கள் M. R. கோவிந்தஸாமி நாயுடு, கன்னைய நாயுடு என்கிற ஸஹோதரர்களிருவர், மாதாந்த ஸஞ்சிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த நம் உரையை சந்தாதாரர்களான முறையில் வாங்கி வாசித்துவந்தவர்கள் 'இவ்வுரை இப்படி சுருக்கமாக வன்றிக்கே விரிவாக அமையும்படி பிரார்த்திக்கவேண்டும்' என்றுகொண்டு காஞ்சிக்கு நேரில் வந்து "இந்த திவ்யார்த்த தீபிகையை அச்சிடுங் கைங்கரியத்தை அடியோங்கள் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்; ஸ்வாமிக்கு எவ்வளவு விரிவாக எழுதலாமென்று திருவுள்ளமுண்டோ, அவ்வளவும் விரிவாக எழுதியனுப்பிக் கொண்டே யிருந்தால் தாமதமின்றி அச்சிடுவித்து மாதாந்த ஸஞ்சிகையாகவே வெளியிட்டு வருகிறோம்; இந்த வேண்டுகோளை அவசியம் பூர்த்திசெய்தருள வேணும்" என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்போது முதலாயிரத்திற்கு தீபிகையுரை முடிந்திருக்கிறது. ஆயினும் மறுபடியும் திருப்பல்லாண்டுதொடங்கியே விரிவாக எழுதித் தரவேணுமென்று அவர்கள் கோரினபடியால் அப்படியே எழுதித் தர இசைந்து இரவும் பகலும் அதுவே பணியாகத் தொண்டுசெய்து வந்தேன். மாதந்தோறும் தவருமல் நூறு பக்கங்கள்கொண்ட ஸஞ்சிகையொன்று 'திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்ததீபிகை' என்னும் பெயரினுல் வெளிவந்து கொண்டிருந்து திருவாய்மொழியாயிரம் தவிர மற்ற மூவாயிரமும் 1930-ஆம் வருஷத்தில் முடிவுபெற்றது.

— திவ்யார்த்ததீபிகை விரைவாக வெளிவந்த அதிசயம் —

தீபிகையுரை யெழுதும்போது வேறு பல கார்யவிசேஷங்களினுல் சில ஸமயம் என்னுல் காலதாமதமேற்படும்; அப்படிப்பட்ட ஸமயங்களில் மேலே ப்ரஸ்தாபித்த M. R. G. நாயுடு ப்ரதர்ஸ் தபால்மேல் தபாலாக எழுதியும் தந்தி கொடுத்தும் நேரில் புறப்பட்டு வந்தும் "தாமதம் செய்தாலெப்படி? மாதந்தோறும் தவருது ஸஞ்சிகை வெளிவந்தாகவேண்டுமே" என்று விரைவுறுத்தி வந்ததனு

லேயே இந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை இடையூறின்றியும் துரிதமாகவும் முடிவு பெற்றது. மூவாயிரத்திற்கு உரை வெளியிட்டு முடித்தபிறகு, திருவாய்மொழிக்கு இங்ஙனே எழுதலாமா? வேண்டாமா? என்கிற ஆலோசனையினால் இடையில் எழுதத் தடைபட்டிருந்தது. திருவாய்மொழிக்குப் பல வியாக்கியானங்கள் அவதரித் திருப்பதால் நம்முடைய தீபிகையுரை வேண்டாமென்று எண்ணி நிறுத்தப்பட் டிருந்தது. அப்போது பல திசைகளிலிருந்தும் பலபல ஆப்தர்கள் "திருவாய் மொழிக்குத்தான் முக்கியமாகத் தீபிகையுரை அமையவேண்டும்" என்று கடிதங் கள் எழுதியும் நேரில் தெரிவித்தும் அபிநிவேசாதிசயத்தைக் காட்டினபடியால் பிறகு திருவாய்மொழிக்கும் திவ்யார்த்ததீபிகையுரை யெழுதிமுடித்து வெளியிடப் பட்டது. முதலாயிரம், பெரிய திருமொழியாயிரம், இயற்பா ஆயிரம் ஆகிய மூவா யிரத்திற்கும் திவ்யார்த்த தீபிகையுரை தோன்றியவாற்றை நினைக்கும்போது மிகுந்த வியப்பு உண்டாகிறது. அதே ஸமயத்தில்தான் வேதாத்யயனம் செய்ய ஆரம்பித்து அது தீவ்ரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. முற்பகல் முழுவதும் வேத சிந்தனையாயிருக்கும். நாள்தோறும், பெரிய வுருவமான காகிதத்தில் நூறு பக்கங் களுக்குக் குறையாமல் எழுதியாகும். அதை அச்சிட அனுப்பினால் அடுத்த நாளி லேயே அச்சாகிக் கற்றை கற்றையாக ப்ரூப் (Proof) வந்துவிடும்; அதைத் திருத்தி யனுப்புவதா? மேலே உரையெழுதுவதா? என்று தோன்றாமல் திணறி நிற்க வேண்டியதாகும். அந்த ஸமயத்தில் இடை யிடையில் மற்றும் அனேக நூல்களும் எழுதி வெளியிடப்பட்டு வந்தன. அவை, ஸ்தோத்திரங்களுக்கு வியாக்கியானங் களும், ப்ராப்தமாகிற விவாதக்ரந்தங்களுக்கு வடமொழி தென்மொழிகளில் ப்ரத் யாக்யானங்களுமாம். அவையும் மேலே குறித்த M. R. நாயுடு அவர்களாலேயே அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. அவையெல்லாம் உலகம் பரவியே யுள்ளன.

— திருவாய்மொழியாயிரத்தின் தீபிகையைப்பற்றி —

M. R. நாயுடுவை எம்பெருமான் தானே ப்ரேரணம்பண்ணி அபரிமித மான பொருட்செலவைக் கணிசியாமல் மிகவுயர்ந்த காகிதத்திலும் வெகு அழகிய அச்சிலும் பதிப்பிக்கச் செய்தருளினான். திருவாய்மொழியாயிரத்தின் தீபிகைப் பதிப்பும், மூவாயிர வியாக்கியானத்தின் மறு பதிப்புகளும் அவ்விதமாக அமைய வில்லை யென்பதை உலகம் கண்டிருக்குமே. தவிர M. R. நாயுடு முன்னின்று செய் வித்த பதிப்புகளில் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடிப்பார்த்தாலும் அச்சுப்பிழை யென்பது ஒன்றுகூடக் காணக்கிடைக்காதென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிச் சொல்ல லாம். என்னுடைய புத்திப்பிசகினால் ஏற்பட்ட பிழைகள் காணக்கிடைக்குமானு லும் அச்சுப்பிழை காணக்கிடைக்கவேமாட்டா தென்பது அப்பதிப்பிற்குத் தன னேற்றம். திருவாய் மொழியாயிரத்திற்குத் தீபிகையுரை வெகு நிதானமாக எழுதப்பட்டுப் பலவூர்களில் பல அச்சுக் கூடங்களில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. பெரும் பாலும் வடதேச யாத்திரைகளிலேயே திருவாய்மொழி தீபிகை எழுதப்பட்டது. பதரிகாச்ரம யாத்திரை மூன்று தடவை ப்ராப்தமாயிற்றென்று விஜ்ஞாபித்திருந் தேனே. அந்த மூன்று யாத்திரைகளிலும் வழிகளிலெல்லாம் திருவாய்மொழி தீபிகை எழுதப்பட்டுவந்தது. இதில் ஒரு ஆனந்தமான விஷயம் தெரிவிக்கிறேன்.

— தேவகோட்டை T. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் —

திருவாய்மொழி ஏழாம்பத்தின் தீபிகை வெளியான பிறகு சில காலம் எட்டாம்பத்து ஆரம்பிக்கப்படாமலே யிருந்தது. தேவகோட்டையில் ராஜாஜீ பிரஸ் நடத்திவந்த ஸ்ரீஉவே. T. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் (அட்வகேட்) அவர்கள் பரமஸ்நிக்தராகித் திருவாய்மொழி தீபிகையைச் சீக்கிரமாக முடித்து உதவ வேணுமே யென்று பலகால் வற்புறுத்தி எழுதச்செய்து தமது அச்சுக் கூடத்திலேயே அச்சிடத் தொடங்கினர். வெவ்வேறு காரியங்களினால் இடையில் எழுதத் தடைபட்டுவிட்டது. அப்போது ஒருநாள் கனவில் அந்த ஸ்வாமி மகிழ மாலையை யணிந்துகொண்டு நம்மாழ்வார் போலக் காட்சி தந்து 'விரைவில் எழுதி முடிக்க வேணும்; துரிதமாக எழுதி வெளியிடவேணும்' என்று கூறி மறைந்தார். இது அந்த ஸ்வாமியின் ரிகார்டுகளில் ஏறியிருக்கும் விஷயம். இருபத்தெட்டு வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட செய்தியிது.

நாலாயிரத்திற்கும் அமைந்த இவ்வுரை இதுகாறும் பல பதிப்புகளேறி உலகமெங்கும் பரவியுள்ளது. த்வீபாந்தரங்களிலும் பிரசாரம் பெற்றிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் உலகம் நிறைந்த புகழாளர்களாய் விளங்கின மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி. சாமிநாதையரவர்கள், ஸேதுஸம்ஸ்தான மஹாவித்வான் ராமநாதபுரம் R. ராகவையங்கார்ஸ்வாமிகள் முதலானோர் தீபிகையுரையைப்பற்றித் தங்களுடைய பேரானந்தத்தை உலகறிய வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீராகவையங்காருடைய மதிப்புரை யொன்றுமட்டும் ஈண்டு வெளியிடப்படுகின்றது.

— ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமியின் மதிப்புரை —

"ஸ்ரீ காஞ்சீநகரத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பரமாசார்ய குலதிலகராகவும் உபய வேத வேதாந்த வித்வத் சிகாமணியாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் இனிது இயற்றப்பெற்றுள்ள திவ்யார்த்த தீபிகை யென்னும் பெரிய நூலை யான் பல பகுதிகளில் படித்துப்பார்த்துள்ளேன். நம் பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானங்கள் அறிதற் கரியனவாய் அதிக வடமொழிக் கலப்புடையனவாயிருத்தலை நோக்கி நம் தமிழ்மக்கள் எளிதினுணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் இனிய தமிழ் நடையில் நூற்பொருளை நன்கு விளக்கி இவ் விரிவுரை நிற்றலைக்கண்டு நாடொறுங் கழிபேருவகை யடையாநின்றேன். இவ் வாசிரியரது உரைநடை வடமொழி தென்மொழிகளில் இவர்கட்குள்ள அரிய பெரிய பயிற்சியையும் நுணுகிய ஆராய்ச்சியின் திறத்தையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. தமிழ் வல்லுநர் பலர் இவ்விரிவுரையைக் கற்று மிகவும் அன்புகூர்ந்து பாராட்டுதலையும் யான் பலவூர்களிற் கண்டுள்ளேன். இவ்வினிய தமிழ் விரிவுரையின் பெருந்தகுதியை நோக்கி இவரை திவ்ய ப்ரபந்தப் பேராசிரியர் என்றே சிறப்பித்துக் கூறுவேனெனின், அது கற்றோர் பலர்க்கும் உடன்பாடேயாம். இருமொழிப் புலமையும் நூற்கடலாழ் பொருள்களைப் பிறர்க் கெடுத்துரைக்கும் வன்மையும் பாஷ்யம் போல நூல்கட்கு விரிவுரை யெழுதுந் திறனும் கவியியற்றும் பெற்றியும் இவ்வாசிரியர்பால் நிறைந்து விளங்குகின்றன. இத்தகைய பெரியார் இன்னும் பல அறிவுவிளக்க நூல்களை இயற்றி உலகிற்கு உபகரித்து நீடூழி வாழுமாறு பரதெய்வத்தின் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

Camp Madurai. ரா. இராகவையங்கார்".

— செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரின் பாராட்டுரை —

இவ்வுரை வெளிவரத் தொடங்கியபோதே, மதுரையில் நெடுங்காலமாக நடைபெற்றுவரும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக (அப்போது) எழுந்தருளியிருந்த மஹாவித்வான். திரு. நாரயணையங்கார்ஸ்வாமிகள் அப்பத்திரிகையில் இவ்வுரைநடையைப்பற்றி மிகமிகக் கொண்டாடி யெழுதி அடியேனுக்குச் செந்தமிழ்ச் செல்வர் என்னும் விருதையளித்தார். இது செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியானது.

— சென்னையில் உபந்யாஸ ஸபையில் அந்வயம்பெற்றது —

திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை தோன்றுவதற்கும் அது அச்சாகி உலகமெங்கும் பரவுவதற்கும் காரணபூதர்களான (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த) கோவிந்தசாமி நாயுடுவும், மற்றும் பல பெரியார்களும் என்னிடத்தில் வைத்திருந்த அளவு கடந்த அன்பினால் என்னை சென்னைமாநகரிலேயே வந்திருக்கும்படிக்கும் அங்கே உபந்யாஸங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும்படிக்கும் 1925 ஆம் ஹு முதலாகவே அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். சென்னையிலேயே ஸ்திரவாஸம் செய்யாவிட்டா லும் அடிக்கடி வந்தாகிலும் உபந்யாஸங்கள் செய்துபோக வேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கதாசித் கார்யார்த்தமாக அடியேன் சென்னைக்குப் போய்வர நேர்ந்தாலும் காலையில் சென்று மாலையில் திரும்புவது வழக்கமாதலாலும், சென்னையில் வாஸம் சிறிதும் ருசித்திராமையாலும் அவர்களின் கோரிக்கைக்குச் சிறிதும் உடன்படாமலே காலம் கடத்திவந்தேன். ''அந்யோ ஹ்யந்யச் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விததாம்யஹம்'' என்கிற எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளம் தனிப்பட்டதாதலாலும் ஆர்க்கும் அறிவரிதாதலாலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தின்படி 1931 ஆம் வருஷத்தில், அவர்களது கோரிக்கை நிறைவேறியது ;

— சென்னையில் தொடர்பு கொள்ளக் காரணம் விளக்குதல் —

ஒருகால் திருக்கோட்டியூரில் சிலநாட்களிருந்து உபந்யஸிக்க நேர்ந்தபோது அங்கு ஈடுபட்ட நாட்டுக்கோட்டை செட்டியாரொருவருடைய சிறந்த வுதவியினால் 1920ஹு முதல் 1930ஹு வரையில் நமது பாடசாலை நிர்விசாரமாக நடந்து வந்தது. அந்த செட்டியாருடைய உதவி ஏற்பட்டது முதல் இதரர்களின் உதவிகளெல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. பரமபக்தரான அந்த செட்டியார் தம்முடைய உதவிக்கு சாச்வதமான ஏற்பாடு ஒன்றும் செய்யாமலே அகஸ்மாத்தாகக் காலம் சென்றுவிட்டபடியால் நமது பாடசாலைக்கு அவர் மாதந்தோறும் செய்துவந்த பொருளுதவி 1930அம் வருஷத்தில் நின்றுவிட்டது. அதனால் அப்போது பாடசாலையின் நிர்வாஹம் சிரமப்பட்டது. பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் காரணமாகக் கடனாளியாகவு மிருந்தேன். அந்த ஸமயம் பாடசாலையின் நிர்வாஹத்தை எவ்விதமாகச் செய்வதென்று விசாரமுண்டாயிற்று. நாட்டுக்கோட்டை செட்டியாரின் உதவி ஏற்படுவதற்கு முன்பு உதவிசெய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தெரிவித்ததில், அவரவர்கள் தாம்தாம் செய்துகொண்டிருந்த உதவிகளை வேறுவழிகளில் செலுத்திவிட்டதாகத் தெரிவித்து விட்டார்கள். வட இந்தியாவில் சிலசில நகரங்களில் சிலபல ஸேட்டுகள் தெரிந்தவர்க ளிருந்ததனால்

அவர்களுக்குத் தெரிவித்துப் பார்ப்போமென்று ஆலோசித்ததில் வெகு தூர தேசஸ்தர்களான அவர்கள் நீண்டகாலம் ஸ்திரமாக உதவிசெய்துவர இசைய மாட்டார்களென்று தோன்றிற்று. மேலும் அது பர்யாயமாக யாசகவ்ருத்தியில் சேருமதாகையாலே அதில் உத்கட ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகவில்லை. மிகவும் ஆப்தர்களாயிருந்த (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த) M. R. நாயுடு அவர்களோடே கலந்து ஆலோசித்ததில், அவர்கள் தங்களுடைய நெடுநாளைய மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இதுதான் சமயமென்று துணிந்து "எங்களுடைய கோரிக்கையும் நிறைவேறி ஸ்வாமியினுடைய கவலையும் தீரும்படியான வழியைத்தான் நாங்கள் விஜ்ஞாபனம் செய்யக்கூடும். எம்பெருமான் எங்களுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு ப்ரஸன்னனாகியே நாட்டுக்கோட்டை செட்டியின் உதவியை விலக்கிவைத்தார்; அதைப்பற்றி ஸ்வாமி சிறிதும் கவலை கொள்ளவேண்டாம். திருவல்லிக்கேணியிலே ஸ்வாமிக்கு உகப்பான ஜாகையை அமர்த்திக் கொடுக்கிறோம்; அவ்விடத்தில் வாஸம் வைத்துக்கொண்டு அங்கும் டவுனிலும் உபந்யாஸங்கள் ஸாதித்து வரவேண்டியது; பாடசாலையின் நிர்வாஹத்திற்குக் குறையில்லாதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம்; கடன்களும் அவலீலையாகத் தீர்ந்துவிடும்; வேறுவிதமான ஆலோசனை எதுவும் செய்யவேண்டாம்" என்று இதையே வற்புறுத்திச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு சொல்லியும் காஞ்சீவாஸத்தையும் பெருந்தேவி மணவாளனை பேரருளாளனுடைய அநுபவங்களையும் விட்டு வருவதற்கு ஈஷத்தும் இசைவு உண்டாகவில்லை. அடிக்கடி வந்து போவதை வைத்துக்கொள்வதும் ச்ரமஹேதுவாகும் என்று தோன்றினபடியால் அவ்விதமாகவும் ஒப்புக்கொள்ள ருசியுண்டாகவில்லை. ஸர்வாத்மநா இது ஸாத்யமன்று என்றே சொல்லி மறுத்துவிட்டேன். அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தமோ அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. கிம்பஹுநா? கடைசியாக சென்னை யுபந்யாஸ ஸபையில் வாரந்தோறும் வந்து சனிக்கிழமை மாலையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலும் உபந்யாஸம் செய்து வருவதாக அங்கீகரிக்க நேர்ந்தது. இது அநிர்வசநீயமான பகவத்ஸங்கல்பமொன்றாலேயே ஏற்பட்ட ஸம்பவமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. 1931ஆம் வருஷத்தில் ஜூலை மாதத்தில் முதல்வாரத்தில் அவ்விடத்து உபந்யாஸ ஸபையில் அந்வயம் தொடக்கமாயிற்று. சென்னையிலும் மற்றும் பலபல விடங்களிலும் உயர்ந்த பதவிகளில் வாழும் மஹான்களின் அருளையோ ஆசீர்வாதத்தையோ மங்களாசாஸனத்தையோ பெறுவதற்கு இதுவே மூலகாரணமாயிற்று.

— அடியேனுடைய இளமை யுபந்யாஸங்கள் —

அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் சென்னை யுபந்யாஸ மஹாஸபையில் அந்வயம் என்னுமிந்த விஷயம் ஒரு தனிப்பட்ட ஸம்பவ மென்றே சொல்ல வேணும். இளமையில் ஸ்வஸ்தானத்தில் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியிலும் மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியிலும், உலகளந்த பெருமாள் ஸன்னிதி ஸ்ரீ யதோக்தகாரி ஸன்னிதி முதலான பகவத் ஸன்னிதிகளிலும் விசேஷ கோஷ்டிகள் நடைபெறுகிற ஸமயங்களில் தைரியமாக வெழுந்து உபந்யாஸங்கள் செய்து போந்ததுண்டு. அதில் பலர் ஆனந்தப்படுவர்கள், சிலர் 'இதென்ன புது வழக்கம்? இவன்தான் கற்றனோ?'

என்று பல சொல்லி அதிக்ஷேபமும் செய்வர்கள். ஆனாலும் உகப்பவர்கள் பலரிருந்தபடியாலே மேலே குறித்த ஸன்னிதிகளில் இருபது வயதுக்குள்ளாகவே நூற்றுக்கணக்கான உபந்யாஸங்கள் செய்ய நேர்ந்திருக்கின்றது. ஒரு ஸமயம் திருமங்கையாழ்வாருத்ஸவம் ஸேவிக்கத் திருவாலி திருநகரிக்கு விடை கொண்டிருந்தபோது [17ஆவது வயதில் என்று ஞாபகம்] அங்கும் பல பெரியார்கள் நியமிக்க கோஷ்டியிலேயே சில உபந்யாஸங்கள் செய்ய ப்ராப்தமானதுண்டு. அப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பங்களில் சில மஹான்கள் "பிள்ளாய்! உன் சரக்குகள் பெரிய நகரங்களில் விலைச் செல்லவேண்டும்" என்று ஸாதிக்கக் கேட்டதுண்டு. அதுவொரு பெரிய ஆசீர்வாதம் போலவே தோன்றிற்று. சென்னையில் இப்போது பல மஹான்கள் ஆங்காங்கு உபந்யாஸகர்களாய்ச் சிறந்த கீர்த்தியுடன் ப்ரதிஷ்டிதர்களாயிருந்தாலும் அக்காலத்தில் மிகச் சிலரே உபந்யாஸகர்களாக விளங்கியிருந்தார்கள். அந்த ஸமயத்திலே அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸம் செய்ய ஆரம்பித்தது பலபல மஹான்களின் மங்களாசாஸன பலத்தினால் ஒருவாறு ஓங்கி வளர ஆரம்பித்தது.

— ஸ்ரீஉவே. S. வரதாசார்ய ஸ்வாமிகள் —

எண்ணிறந்த மஹான்களின் மங்களாசாஸனம் ஒரு புறமிருக்க, நாடுநகரமும் நன்கறிந்த நற்புகழ் நிதியான நம் எஸ். வரதாசார்ய ஸ்வாமிகள் அவ்வுபந்யாஸ ஸபைக்கு அடிக்கடி யெழுந்தருளி மாநஸிகமாக மட்டுமன்றிக்கே வாசிகமாகவும் பலகால் செய்த மங்களாசாஸன பலமே மிகச் சிறந்து விளங்குவதாம்.

— எழும்பூர் T. ரங்காசார்ய ஸ்வாமிகள் —

சென்னையில் T. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி யென்று பிரபல அட்வகேட் எழுந்தருளியிருந்தது ப்ரஸித்தமானது. அக்காலத்தில் காஞ்சீபுரம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு தர்மகர்த்தாக்களுக்குமேல் தணிக்கை செய்வதற்காக 'ஸூபர்வேஷன் போர்ட்' என்று ஒரு ஸமிதி ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதில் தென்கலையில் ஒருவர் வடகலையில் ஒருவர், ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாதாரில் ஒருவர்—என்று மூன்று நபர்கள் அமர்ந்திருக்கும்படி சென்னை ஹைகோர்ட்டாரால் நிபந்தனை செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த ஸமிதியில், மேலே ப்ரஸ்தாவித்த T. ரங்காசார்ய ஸ்வாமி தென்கலை ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். இந்த வியாஜத்தினால் அந்த ஸ்வாமி தாம் அடிக்கடி காஞ்சீபுரிக்கு எழுந்தருள்வதை வைத்துக்கொண்டிருந்தபடியாலே அங்கு வருகிற ஸமயவிசேஷங்களில் நமது பாடசாலையைக் கடாக்ஷிப்பதும் அநுக்ரஹிப்பதுமாக இருந்தார். அந்த ஸ்வாமியோடு நெருங்கின பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவரும் நெடுநாள் உபந்யாஸஸபைக்கு எழுந்தருளி அபிமானிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. இரண்டு மூன்று வருஷங்களான பிறகு நம்முடைய தௌர்ப்பாக்கியத்தினால் அந்த மஹானுக்கு அநிர்வசநீயமானவொரு வியாதி ஏற்பட்டு மிகவும் ச்ரமப்பட நேர்ந்தது. வாயைத் திறந்து வார்த்தை சொல்லவும்முடியாதபடியான பிணியாய்விட்டது. அந்தநிலைமையிலுங்கூட அனேகநாள் உபந்யாஸ ச்ரவணத்திற்கு வந்துகொண்டேயிருப்பர். அவருடைய மங்களாசாஸனமும்

அடிக்கடி நினைக்கலாகிறது. அந்த மஹானுடைய ஜாமாதாவும், பிரபல அட்வொ கேட்டுமான ஸ்ரீஉவே. V. N. வெங்கடவரதாசாரியர்ஸ்வாமி அவருடைய ஸ்தானத் தைப் பூர்த்திசெய்து வருகிறார்.

— மஹர்ஷி. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி —

அந்த ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸனத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஸ்ரீமதித்யாதி உபய வேதாந்தப்ரவீணரான (மாம்பலம்) வாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷி ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸனம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மஹாஸ்வாமியின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டா னங்களைப்பற்றியும் ஸர்வபூத ஸௌஹார்த ஸௌஜந்யங்களைப்பற்றியும் எவ்வளவு எழுதினாலும் த்ருப்தி பிறவாது. இந்த ஸ்வாமியும் சென்னை யுபந்யாஸ ஸபைக்குத் தவருமலெழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தருளினவர். தாம் ஸம்பாதகராக விருந்து நடத்திக்கொண்டிருந்த வேதாந்த தீபிகையென்னும் மாதப்பத்ரிகையில் 1934ஹு மேமீ வெளிவந்த இதழில் பிரசுரம் செய்தருளியிருக்குமொரு வியா ஸத்தை இங்கெடுத்துக் காட்டுகிறேன்—அதனால் அந்த உபந்யாஸ ஸபையின் பல வரலாறுகள் அறியலாகுமென்று. அந்த வியாஸம் மேலே வெளிவருகிறது. இடை யில் ஒரு விஜ்ஞாபனம்;—இதெல்லாம் ஸ்வப்ரதிஷ்டைக்காகப் பிரசுரிக்கப்படுகிற தென்று சிலர் கருதவும் பரிஹஸிக்கவும்கூடும். தன் சரிதை என்று மகுடம்வைத்து எழுதத்தொடங்கினவிதில் எவையெவை எழுத ப்ராப்தமாகின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் எழுதித்தானேயாக வேண்டும். அஸத்யமாகவோ ஆரோபிதமாகவோ இதில் ஒரு சிறு விஷயமும் புகுத்தப்படுவதில்லை. ஒவ்வொன்றும் ஸாக்ஷியங்க ளுடன் கூடியவையாதலால் வேறுவிதமான சங்கைக்கு ஆஸ்பதமில்லை. ஸ்வப்ர திஷ்டையில் விருப்பமென்பது பழிக்கத்தக்கதாகவோ வெறுக்கத்தக்கதாகவோ ஆகாது. அது ஆசம்ஸநீயமானதன்றோ. "பெரியார்களின் திருவுள்ளத்திலே நாம் ஒரு பொருளாகப்பட்டிருக்கவேணும்" என்றும் "அவர்களுடைய அபிநந்தனம் நமக்கு ப்ராப்தமாக வேணும்" என்றும் ஆசம்ஸியாத நபர்களுமுண்டோ? அந்த ஆசம்ஸை நாம் எதிர்பாராமலே நிறைவேறியிருந்தால் ஸந்தோஷமாகத் தெரிவித் துக்கொள்வதில் என்ன பிசகு? 'இது மெய்யுரை தானா? பொய்யுரையா?' என்ப தொன்றைமட்டும் அவரவர்கள் ஆராய்ந்து கொள்ளுதல் நன்று.

— வேதாந்ததீபிகா பத்ரிகையின் கட்டுரை —

வேதாந்ததீபிகா பத்ரிகையில் ஸ்ரீவாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷி ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்ட வியாஸம் ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியென்கிற மகுடங் கொண்டது; "ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும், அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞானஅனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும், காஞ்சீ நகரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரும் நாடெங்கும் பரவிய நற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களும், அவருடைய கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸ சைலியிலும் க்ரந்தலேகந வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்களும் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்களென் றெண்ணுகிறேன். இந்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் தமிழ்ப் பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட் டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும்

பெரும் நூல்களினுல் இவருடைய உபய பாஷா ப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அநேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டிதர்கள் பாமரர்களென்கிற வாசியில்லாமல் எல்லோருக்கும் மிகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருப்பது பற்றி நாம் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. தவிரவும் ஸ்ரீகாஞ்சியில் 'வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ' யென்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாகப் பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித்யார்த்திகளுக்கு உபயவேத வேதாந்த ப்ரவசந கைங்கரியத்தை ஆச்சரியமாக இந்த ஸ்வாமி நடத்தி வருகின்ற விசேஷமும் ப்ரஸித்தமானதே. இப்படிப்பட்ட அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னை மாநகரில் பிரதி சனிக்கிழமை மாலை, ஞாயிற்றுக்கிழமை காலைகளில் அருளிச்செய்து கொண்டு வருகிற அமுதமொழி மயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்ஷணமானது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இங்குக் கொஞ்சம் விவரமாக எழுத விரும்புகின்றேன். சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக்கடி நடத்திவைக்க அநேக ஸபைகளும் சாரிடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸபைகளுள் "பகவத்கதா பிரசங்கசபா" என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லா ஸபைகளைவிட இந்த ஸபையே முதன் முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதா காலக்ஷேபங்களும், ஸங்கீதக் கச்சேரிகளும் உபன்யாஸங்களும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரம்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்த்ரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ணசாஸ்த்ரியாரவர்கள், பண்டிட் லக்ஷ்மணாசாரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த ஸபையில் காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கின்றார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. அந்த ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக்கூடிய மிக விசாலம் அமைந்தது. 1931 ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி இந்தஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள வரவழைக்கப்பட்டார். உடையவர் வைபவம், பாகவதர்களின் வைபவம், தேவப்பெருமாள் வைபவம் போன்ற தனித்தனி விஷயங்களில் பத்தெட்டு உபந்யாஸங்கள் நடந்த பின்பு ஸ்ரீமத் ராமாயண உபன்யாஸங்களை விரிவாகக் கேட்க விரும்பின அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 1931 ஆ ஆகஸ்டு மாஸத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந்யாஸம் நடத்த ஆரம்பித்தார். புஸ்தகம் வைத்துக் கொள்ளாமலும், கைக்குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம் போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபன்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப்படாதவர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகி ராமாயணம், கம்பராமாயணம் பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள் காவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள், ச்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங்கள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்த உபந்யாஸம்

இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை யென்றே பலரும் அபிப்பிராயப்படுகிறுர்கள். புருஷர்களும் ஸ்திரீகளுமாய் சுமார் ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக் களித்து வருகிறுர்கள். ஆங்கிலத்தில் B.A., M.A. முதலான பட்டப் பரீக்ஷைகள் தேறினவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப் புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேக மத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங் கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்ற இவ்வுபந்யாஸத்தில் இப்போது (1934 ஹு மே மீ) விபீஷணசரணுகதி நடந்து வருகின்றது. இந்த சரணுகதி விஷயத்தில் மாத்திரம் இதுவரை பன்னிரண்டு உபந்யாஸங்கள் நடந்திருக்கின்றன. சென்ற மாத முடிவில் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனுடைய ஹம்ஸ ஸந்தேசகாவியத்தின் ஸாரப்பொருள் இரண்டு உபந்யாஸங்களில் வெகுரமணீயமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அப்போது முக்கியமாகக் கையாளப்பட்ட சுலோகங்கள் தெலுங்கு லிபியில் தனிப்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டு முள்ளது. சனிக்கிழமைகளில் மாலை 6 மணிமுதல் 8 மணிவரையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8 மணிமுதல் 10 மணிவரையிலும் இவ்வுபன்யாஸங்கள் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு வாரம் விடுமுறையாகும். கீழ் நடந்த மூன்று வருஷங்களிலும் மார்கழி மாதத்தில் முப்பது நாளும் திருப்பாவை விசேஷார்த்த ஸ்வாபதேசார்த்த அந்யாபதேசார்த்த உபன்யாஸங்கள் வெகு அருமையாக ஸ்வாமியால் நடத்தப்பட்டன. உபய பாஷையிலும் ஸகல க்ரந்தங்களிலும் உபய வேதாந்தங்களிலும் மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த வல்லமைபெற்று ஆங்காங்குப் பொருத்தமான மேற்கோள்களை விளக்கி, சிறியவர்களுக்கும் நெஞ்சில் நன்கு பதியுமாறு எளிதாகவும், அழகாகவும், கம்பீரமாகவும் அமுத மொழிகளை அளித்து வருகின்ற அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமிகள் இப்படியே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருந்து உலகினரை உய்விக்க வேண்டுமென்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்''—இது வேதாந்த தீபிகையில் வெளிவந்த வியாஸம்.

— மஹர்ஷிஸ்வாமியின் மாண்பு —

ஸ்ரீவாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷி ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் அநுபவித்த நற்குணங்கள் வேறெங்கும் காணுதவையே. அஸூயையென்பதை அடியோடு அறியார். ஒருவரிடத்தும் குறை கூறுர். கலாவைஷம்யத்தைக் கலாமாத்ரமுமுடையரல்லர். ஸகல பூர்வாசார்யர்களிடத்தும் ஸமமான ப்ராவண்யமுடையவர். நவீனர்கள் கொண்டாடும் விவாதங்களிலே சிறிதும் தலையிட்டவரல்லர். தாம் சொன்னதோ எழுதியதோ அப்ராமாணிகமென்று ஒருவர் நிரூபித்தால் உடனே அதை மாற்றிக்கொள்வர். இப்படி அனேக குணங்களை இந்த ஸ்வாமி பக்கலிலே ஆச்சரியமாக அநுபவித்திருக்கிறேன். இந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு ஸ்நேஹம் ஏற்பட்டவிதம் அது வளர்ந்தவிதம் முதலானவற்றைப்பற்றி விசேஷமாக எழுத விருப்பமுண்டு; அது வேறு ப்ரகரணத்திலேயாகும்.

— M. D. பிரதர்ஸ் மஹான்களின் ப்ரசம்ஸை —

சென்னையில் M. D. ப்ரதர்ஸ் என்று ப்ரஸித்திபெற்ற ஸஹோதரர் நால்வர் மஹாரஸிகர்கள். இவர்கள் முறையே துரைஸாமி ஐயங்கார், சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார்,

சேஷாத்ரி ஐயங்கார், ஸுதர்சநமையங்கார் என்று திருநாமமுடையவர்கள். சென்னையில் அடியேனுடைய உபந்யாஸம் ஆரம்பித்த காலத்தில் இவர்கள் நால்வரும் ஏக குடும்பமாக வாழ்ந்தவர்களாதலால் நால்வரும் ஸகுடும்பமாக உபந்யாஸங்களுக்குத் தவருது வருவதும், தத்தம் ஸ்நேஹிதர்கள் பலரையும் அந்வயிக்கச் செய்வதுமா யிருந்து அந்த உபந்யாஸ ஸபையை மிகவும் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இவர்களில் துரைசாமி ஐயங்கார் ஆரம்பத்திலேயே மூன்று வருஷ காலத்தில் ஆசாரியன் திருவடி யடைந்துவிட்டார். பிறகு மற்ற மூவரும் பத்து பதினைந்து வருஷகாலம் ஐகமத்யத்தில் குறைவின்றி வாழ்ந்து வந்தபடியால் இவர்களுக்குள் விபாகம் ஏற்படுகிற வரையில் அந்த ஸபையை விசேஷமாக அபிமானித்து ஆதரித்துவந்தார்கள். ஸர்வகநிஷ்டரான ஸ்ரீஸுதர்சனமையங்கார் ஸ்வாமி மஹாமேதாவியும் பரமரஸிகருமாகையாலே அடியேன் அந்த ஸபையில் அந்வயித்திருந்தவரையில் அபிமானத்தை விடாமல் பாதுகாத்துவந்தார். அடியேன் உபந்யாஸார்த்தமாகச் சென்னைக்குச் சென்று சில மாதங்கள் வரையில் விடுதி விடுதியாகச் சில உபந்ஸாஸங்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. பிறகு, பெரிய க்ரந்தமொன்று தொடங்கவேணுமென்று ஸபையார் கோரியிருந்த காலத்தில் இந்த ஸுதர்சனமையங்கார் ஸ்வாமியே ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் தொடங்கச்செய்து 256 உபந்யாஸங்களில் அந்த ப்ரவசனம் முடிவு பெறுமாறு நடத்திவைத்தார். இதைப் பற்றின விரிவுகள் இப்போது வேண்டாவென விடுக்கப்படுகிறது.

— தென்னுட்டு வடநாட்டு யாத்திரை —

அந்த ஸபையில் பகவத்விஷய ப்ரவசநம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது ஏழாம் பத்து முடிவில் திருவாறன்விளைத் திருவாய்மொழியைத் திருவாறன் விளையிலேயே அநுபவிக்க வேணுமென்று பக்தவர்க்கங்களுக்குப் பாரிப்பு உண்டாயிற்று. அது மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளிலொன்று. அந்த வியாஜத்தினுல் அந்நாட்டிலுள்ள பதின் மூன்று திருப்பதிகளையும் ஸேவிக்கவெண்ணி ஏறக்குறைய நூறுபக்தர்கள் உடன் புறப்பட்டார்கள். விலக்ஷணர்களான ஸ்வாமிகளும் உடன்சேரவே ஒவ்வொரு திருப்பதியிலும் அருளிச்செயல் ஸேவை சாத்துமுறைகள் நடத்தி விலக்ஷணனந்தமநுபவிக்கலாயிற்று. திருமங்கையாழ்வார் *பதியே பரவித் தொழும் தொண்டர் தமக்குக் கதியே! * என்றும், *உலகமேத்துங் கண்டியூரரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லை யென்று மண்டினுருய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே * என்றும் அருளிச்செய்திருக்கையாலே திவ்ய தேசங்களில் ப்ராவண்யம் அடியேனுக்கு மிக்க இளமையிலேயே உண்டாயிற்று. தென்னுட்டுத் திருப்பதிகளின் ஸேவை கிடைப்பதிற்காட்டிலும் வடநாட்டு க்ஷேத்ர தீர்த்தங்களின் ஸேவை கிடைப்பதில் மிக்க ப்ரயாஸமுண்டே; அதுவும் அநாயாஸமாகவே பலகால் கிடைத்தது. ஹரித்வார ஹ்ருஷீகேச பர்யந்தமாக இருபத்திரண்டு விசை ஸேவிக்கவும், ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம் மூன்றுவிசை ஸேவிக்கவும், பஞ்ச த்வாரகைகளை ஏழுவிசை ஸேவிக்கவும் வர்த்தமாந ஜீவிதகாலபர்யந்தத்தில் ப்ராப்தமாயிருக்கிறது. எப்போதும் நான் ஏகாகியாகப் புறப்படுவதென்பது கிடையாது. ஆரம்பத்தில் சிலபயணங்கள் பத்தெட்டு பேர்களுடன் நடந்தன. பிறகு 40, 50, 60, 100 வரையில் அநுயாயிகள் சேர்ந்ததனுல் விலக்ஷணுநுபவங்கள் நிகழ்ந்தன.

— மீண்டும் மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ப்ரசம்ஸை.—

ஏற்கெனவே கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருக்கும் மயிலை அட்வகேட் ஸ்ரீ. கோபால ஸ்வாமி ஐயங்கார் மூன்று வருஷகாலம் சென்னை யுபந்யாஸ ஸபையை ஒருக்ஷணமும் தவறாமல் அலங்கரித்து வந்த விதம் மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்கது. எழுபதுக்கு மேற்பட்ட திருநக்ஷத்ரங்களாகியும் சிரமம் பாராமல் பலபல ஆப்தர்களுடன் வந்து சேருவர். சனிக்கிழமை மாலை அடியேன் மதராஸ் சென்று சேருவதற்குள் அங்கு எனது ஜாகையில் முன்னாடியே வந்திருந்து ஸேவை ஸாதிப்பர். அந்த ஸ்வாமியோடு பத்து நிமிஷம் பேசினாலும் அந்தப் பேச்சே உபந்யாஸத்திற்கு விஷயமளிக்கும். வீண்வம்புப் பேச்சாக ஒரக்ஷரமும் பேசார்.

பஹுச்ருத ரென்கிற வ்யபதேசத்திற்கு அந்த ஸ்வாமி யொருவரே அர்ஹராவர். அவருடைய சரமகதி வெகு ஆச்சரியமானது; அதைத் தெரிவிக்கிறேன். அவர் மூன்று வருஷகாலம் மார்கழி மாதத்தில் தவறாமல் திருப்பாவை யுபந்யாஸங்களையும் அநுபவித்து வந்தார். மூன்றாவது வருஷம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் "மாலே மணிவண்ணா" என்கிற பாசுரத்தின் உபந்யாஸத்தை அன்று காலை கேட்டுவிட்டு அடியேனோடு கூடவே எனது ஜாகைக் கெழுந்தருளி "ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளை ஸேவித்ததாக ஞாபகமே யில்லை; எந்த யுகாந்தரத்தில் ஸேவித்திருப்பேனோ அறியேன்; மார்கழி நீராட்டம் அடியோடு ஸேவித்ததேயில்லை; இன்றிரவு புறப்பட்டுப்போய் இரண்டொரு நாளிருந்து ஸேவித்துவிட்டு*சிற்றஞ் சிறுகாலைக்கு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து விடுகிறேன்; நியமனம் தந்தருளவேணும்" என்று சொல்லிவிட்டு அன்றிரவே புறப்பட்டு இடையில் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை ஸேவித்துவிட்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குப் போனார். ஒரு நாள் பூர்த்தியாக அவ்விடத்தில் நீராட்ட வுத்ஸவம் ஸேவித்துவிட்டு இரவு எட்டு மணிக்கு, தாம் தங்கியிருந்த க்ருஹத்தின் மாடிமேல் சென்று ஏதோ அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு உலாவிக் கொண்டிருந்தார். உதவிக்காக உடனழைத்துக் கொண்டு போயிருந்த வொருவரும் கூடவேயிருக்கிறார். உலாவிக்சொண்டேயிருந்தவர் திடீரென்று படுக்கை போடச்சொல்லி அதில் சாய்ந்து "கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர், சோதிமணி மாடம் தோன்றுமூர், நீதியாய் நல்ல பத்தர் வாழுமூர், நான்மறைகளோதுமூர், வில்லி புத்தூர் வேதக் கோனூர்" என்கிற பாசுரத்தை யநுஸந்தித்து விட்டு அடுத்த பாசுரம் ஆரம்பித்து "பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்" என்னுமளவும் சொன்ன வாறே அதே க்ஷணத்தில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இந்த ஸம்பவத்தை அப்போது வெகு ஆச்சரியமாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இந்த மஹானுக்கு ஆண்டாளுடைய க்ருபாதிசயம் இங்ஙனே பரிபக்குவ மானதில் வியப்பொன்று மில்லை. "ஆண்டாளை ஸேவித்து விட்டுச் சிற்றஞ் சிறுகாலைக்கு அவசியம் வந்து சேருகிறேன்" என்று ஸாதித்து எழுந்தருளினவராதலால் தவறாது வந்திடுவரென்று ஆதரத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்த வடியேன் அன்று உபந்யாஸஸபையில் சென்று சேர்ந்து உபந்யாஸந்தை முடித்த வுடனே இந்த அத்யாஹிதச் செய்தியைக் கேட்க ப்ராப்தமாயிற்று. அந்த ஸ்வாமியின் வியோகத்தினால் உபந்யாஸ ஸபையின் சோபை மிகவும் குன்றியதென்றே பலரும் சொல்ல நேர்ந்தது. மற்றும் பல ரஸிகர்

களும் மேதாவிகளும் அட்வகேட்டுகளும் உபந்யாஸ ஸபையை அலங்கரித்தாலும் அந்த கோபலஸ்வாமி ஐயங்காருடைய ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்வாருமிலர்.

— T.S. நடேச சாஸ்த்ரியாரின் ப்ரஸ்தாவம் —

அடியேன் அந்வயித்திருந்த B.K.P. உபந்யாஸ ஸபைக்கு ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ T. S. நடேச சாஸ்த்ரியார், B. A. B. L. ப்ரபல அட்வகேட் அவர்கள் நெடுங்காலம் பிரஸிடெண்டாக இருந்து வந்தார். உபந்யாஸங்களுக்குத் தவறுது விஜயம் செய்வர். ஒருவேளை கூட தவறுமல் உபந்யாஸம் கேட்க வருவர். இவர்க்கு சைவப் பற்று ஸஹஜமாக இருந்தாலும் வைஷ்ணவத்வேஷம் சிறிதும் கிடையாது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்பிரதாயங்களையும் இதிஹாஸங்களையும் கேட்க மிகவும் குதூஹலமுள்ளவர். ஒரு ஸமயம் திருமழிசை யாழ்வாருடைய வரலாறுகளை உபந்யஸிக்க நேர்ந்தபோது அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இந்த சாஸ்த்ரியாருக்குச் சிறிது மனேவிகாரம் ஏற்பட்டது. அதனுல் இரண்டொரு வாரம் உபந்யாஸ கோஷ்டிக்கு வராமலிருந்து பிறகு க்ரமேண வரத்தொடங்கினர்; அப்போது அவர் என்னிடம் ஏகாந்தமாகச் சொன்ன சிலவார்த்தைகளை இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். "திருமழிசை யாழ்வார் சரித்திரத்தை ஏற்கெனவே நான் கேளாதவ னல்லேன்; என்னுடைய தமையனர் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரென்பவர் ஹரிகதா காலக்ஷேப நிபுணர். இதே தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹாலில் அவரும் திருமழிசையாழ்வார் சரித்திரத்தை ஹரிகதா காலக்ஷேப முறையில் நாலைந்து தடவை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். பண்டிட் லக்ஷ்மணுசார் அவர்களிடத்திலும் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சிவபெருமானைப் பற்றிச் சிறிது குறைவாகச் சொல்ல நேருமிடங்களில் பாட்டுகளைப் பாடித் தளுக்காகப் போய்விடுவர்கள். தாங்கள் கற்பனையாக வொன்றும் சொல்லவில்லையென்பதும், உள்ளதையே சொல்லியிருக்கிறீர்களென்பதும் எனக்குத் தெரியாமையில்லை, ஆனுலும் என்னைப்போன்ற சைவப்பற்று உள்ளவர்களும் பலர் இங்கு வந்து ஆனந்தமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதால் எங்கள் தலை தொங்காத படிக்குப் பேசினுல் நலமாயிருக்குமென்று ஸன்னிதானத்தில் விஜ்ஞாபனம் செய்து கொள்ளுகிறேன்" என்றுர். அதை ஹிதவார்த்தையாகக்கொண்டேன். ஸபைகளில் பல மதஸ்தர்களும் சேருவதுண்டாகையாலே ஒருவர் மனமும் நோவாத படிக்குச் சொல்லவேணுமென்று மேலே குறித்த S.கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரும் பலகால் சொல்லுவர். சில ஸமயங்களில் உத்ஸாஹ மிகுதியினுல் ஆடம்பரமாகச் சொல்ல நேர்ந்துவிடும். எப்படியோ 25 ஆண்டுகள் அந்த ஸபையில் கடத்தி விட்டேன்.

ததீயாராதனை பண்ணி எல்லாரையும் ஸமரூபமாக த்ருப்தி பண்ணி வைப்பதில் எவ்வளவு அருமையுண்டோ, அவ்வளவு அருமையுண்டு பல மதத்தினர் கூடும் ஸபைகளில் பேசிப் பலரையும் ஸமரூபமாக மகிழ்விப்பதில். மேலே குறித்த நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள் என்னைப்பற்றி ஒரு ஸமயம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்திருப்பது ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது.

அதன் மொழி பெயர்ப்பு வருமாறு;—

நமது ஸ்வாமி P B A ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் தோன்றி அந்த ஸம்பிரதாயத்தையே ப்ரவசனம் செய்பவரானுலும் இதர ஸம்பிரதாயங்களில் பகையோ

பழிப்போ சிறிதும் உடையவரன்று; எல்லா மதத்தினர்களும் விரும்பி ஆவலோடு கேட்கும்படியான உபந்யாஸங்களையே ஸ்வாமி செய்வது வழக்கம். வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள மருமமான தத்துவங்களை யுணருவதற்கு ஸ்வாமியின் நூல்கள் மிகவும் உபயோகமானதென்று என்னுடைய நம்பிக்கை. ஸ்வாமிகளின் உபந்யாஸங்கள் எத்தனை புத்தகங்கள் வெளியிட்டாலும் முடியாதவையென்பது பக்தர்களுக்குத் தெரியும். பகவத் க்ருபையினுல் இப்படியே அநேக புஸ்தகங்கள் மேன்மேலும் வெளிவரவேணும். ஸ்வாமிகளும் தீர்க்காயுள் வாய்ந்து நீண்ட காலம் நமது சபையைச் சிறப்பிக்கவேணும். உலகில் பகவத் பக்தியும் பாகவத பக்தியும் ஓங்கி தருமமும் நிலைபெற வேணும். இதுவே எனது பிரார்த்தனை என்பதாம்.

அந்த ஸபையின் மூலமாக நடந்த என்னுடைய உபந்யாஸங்கள் மொத்தம் மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவையென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ராமாயணேபந்யாஸங்கள் இரண்டு பர்யாயம் நடந்து இரண்டு பட்டாபிஷேகங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஸ்ரீ பாகவதம் ஒருமுறை பூர்த்தியாகி பத்து வருஷங்களுக்கிப்பால் மறுமுறை யாரம்பித்து நடந்து வந்தது. ஆளவந்தாத் ஸ்தோத்ரரத்னம், சதுச்ச்லோகி, அஷ்டச்லோகி, அமலனுதிபிரான், திருமந்த்ரார்த்தம், ஆசார்யஹ்ருதயம், பகவத்கீதை—இவற்றின் உபந்யாஸங்கள் பூர்த்தியாகி யிருக்கின்றன. பகவத் விஷயம் ஸ்ரீவசநபூஷணம் இவற்றின் உபந்யாஸங்கள் இன்னமும் பூர்த்தி யடையாதவை. இடையிடையில் ஸமய விசேஷாநுகுணமாகப் பல உபந்யாஸங்கள் [கைசிகமாஹாத்மியம் போன்றவை] நைமித்திகங்களாக நடந் திருக்கின்றன. 1936-ஆம் வருஷத்திலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் காலை வேளையில் பகவத் விஷயோபந்யாஸம் நடத்துவதென்று ஆரம்பித்து திருப்பல்லாண்டும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புமான பிறகு திருவாய்மொழி தொடங்கி இடையறாமல் நடந்து வருகையில் ஆறும்பத்து முடிவில் *உலகமுண்டபெருவாயன் நடந்து கொண்டிருந்தபோது "இப்பதிகம் திருவேங்கடமுடையான் விஷயமாகையாலே திருமலையில் கோஷ்டியாய்ச் சென்று அங்கே சாத்துமுறை நடத்த வேணும்" என்று பக்தவர்க்கங்கள் அபிப்ராயப்பட அப்படியே நடந்தது

—ஸ்ரீமான். K. வெங்கடஸாமிநாயுடு அவர்கள்—

உலகப் பிரசித்தரான ஸ்ரீமான் K. வெங்கடஸாமி நாயுடு B. A. B. L. (மாஜி மினிஸ்டர்) அவர்கள் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தில் சிறந்த நிர்வாஹகராயிருந்ததனுல் அவர் குடும்பத்துடன் திருமலைக்கு வந்திருந்து இந்த * உலகமுண்ட பெருவாயன் சாத்து முறையை வெகு சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். இந்த சாத்து முறை திருவேங்கடமுடையானுடைய மூலஸ்தானத்திலேயே நடக்கப் போகிறதென்றும், அபூர்வமான விசேஷ மரியாதைகள் நடந்து விடுமென்றும் ப்ரமித்த சில விஷமிகள் மேலதிகாரிகளுக்கு மஹஜர்நாமா எழுதிக்கொண்டு இதைத் தடை செய்ய முயன்றார்கள். அவர்களுடைய ப்ரமத்திற்குச் சிறிதும் விஷயமிருந்ததில்லை. இது உபந்யாஸ க்ரமமேயொழிய ஸன்னிதிகளில் நடப்பதுபோன்ற சாத்துமுறை க்ரமமன்று; இது மூலஸ்தானத்தில் நடத்தமுடியாதது. ஸன்னிதி யதிகாரிகளெல்லாரும் உடனிருந்து த்வஜஸ்தம்பத்தருகில் பெரிய திருமண்டபத்தில் நடப்பித்தார்கள். அபூர்வமான விசேஷ மரியாதைகள் பெறவேணுமென்கிற ஆசைஎனதுஹ்ருதயத்தில் ஒருமூலையிலுமிருந்ததில்லை. ஆனலும் அதிகாரிகள் பரமப்ரீதியுடன் ஔசித்யத்தை மீறாமல் திருவேங்கடமுடையானுடைய பரமாநுக்ரஹத்தைப் பெறுவித்தார்கள்.

—நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடந்த சாத்துமுறை—

அதன் பிறகு ஏழாம்பத்தில் இரண்டாவது பதிகம் *கங்குலும் பகலும் உபந்யாஸம் முடியும்போது அதன் சாத்துமுறை திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் சென்று நடத்த வேணுமென்று பக்தவர்க்கங்கள் அபிப்ராயப்பட அதுவும் அப்படியே நடைபெற்றது. முதல்நாள் ஸாயங்காலமும் மறுநாள் காலையுமாக இரண்டு வேளைகளில் பெரிய திருவடி மஹாமண்டபத்தின் முன்னணியில் ஸ்தலாசார்ய புருஷர்கள் யாவரும் உடனிருந்து நடத்தி வைத்தார்கள்.

— திருமாலிருஞ்சோலையில் நடந்த சிறப்பு —

அங்கிருந்து திருமாலிருஞ் சோலைக்குச் சென்று, ஆண்டாள் மநோரதித்த *நாறுநறும்பொழிற் பாசுரப்படிபே நூறு தடாவில் வெண்ணெயும் நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் கண்டருளப்பண்ணி வரவேணுமென்று ஏற்கெனவே விரும்பி அதற்குரிய விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. சென்னை பக்த மணிகள் யாவரும் இதில் அளவுகடந்த ஊக்கங் கொண்டு அபரிமிதமான ச்ரத்தையைக் காட்டினார்கள். மதுரையில் நெடுநாளாக அடியேனுக்குப் பரமாப்தராகவும், "அபிமானதுங்கன் செல்வனைப் போல" என்றதற்கு ப்ரத்யக்ஷநிதர்சந பூதராகவும் விளங்காநின்ற ஸ்ரீ உ. வே. S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் (அட்வொகேட்) மேலே ப்ரஸ்தாவித்த திருமாலிருஞ் சோலைக் கைங்கரியத்தை வெகு சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். அவருடைய மஹோபகாரங்கள் அளவுகடந்தவை.

—சென்னையுபந்யாஸஸபையின் வேறுபாடு—

இதற்குப்பிறகு உபந்யாஸஸபை வேறுபட்ட விஷயத்தைச் சுருக்கமாக இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். என்னுடைய உபந்யாஸங்களை அன்போடும் ஆதரவோடும் நடப்பித்து வந்த B. K. P. ஸபையார் பலவகைச் செலவுகளையும் நிர்வஹித்துக் கொண்டு போவதற்காக டிக்கெட்டு நிபந்தனைவைத்து உபந்யாஸங்களை நடத்தி வந்தார்கள். இருபத்துமூன்று வருஷகாலம் டிக்கெட்டு நிபந்தனையோடுதான் நடந்தது. அப்போது ஒரு ஸமய விசேஷத்தில் எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் தோன்றியது— டிக்கெட்டு நிபந்தனையை நிர்ப்பந்தமாக வைக்காமல் அபேக்ஷையுள்ள அகிஞ்சனர்களும் கேட்கும்படி நடத்திவர வேணுமென்று. ஆனால் இவ்வபிப்ராயம் 23 வருஷமாக உண்டாகாமல் திடீரென்று அப்போது உண்டானதற்கு என்ன காரணமென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். இதைப்பற்றி நானே ஸபையில் விளக்கமாகத் தெரிவித்தேன். அதாவது, *கங்குலும்பகலின் சாத்துமுறையை பக்தவர்க்கங்க ளெல்லாரும் கூடி ஸ்ரீ ரங்கத்திலே ஸ்ரீ ரங்கநாதன் ஸன்னிதி முன்னிலையிலே இரண்டுநாள் நடத்தி வைத்தகாலத்தில் அடியேன் ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியாரை ஸேவிக்கப்போனபோது அங்கிருந்த அந்தரங்க கைங்கரியபரர்கள் மிகவும் கொண்டாடி, "இங்கே இரண்டுநாள் வெகு ஆனந்தமாக அநுபவித்தோம்; நாங்கள் மதராஸுக்கு வந்து ஸ்வாமியின் காலக்ஷேபங்களைக் கேட்க விரும்பினால் அது எங்களுக்கு ப்ராப்தமாகிறதில்லை; காசுகொடுத்து டிக்கெட்டு பெற்றுக் கொள் என்கிறார்கள். ஸ்வாமி இவ்விடத்தில் வந்து ஸாதித்தது போல அங்கேயும் யாவரும்

அநுபவிக்கும்படி உபந்யாஸங்கள் செய்தால் ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியார் திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும் உகப்பாயிருக்கும்'' என்று கூறினர்கள். இதைக் கேட்டவுடனே அடியேனுக்கு இது ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியாருடைய நியமனம் என்று பட்டது. பிறகு சென்னையில் வந்து உபந்யாஸம் செய்யும்பொழுது இதைப் பலருமறிய ஸபையில் கூறி ஸபையதிகாரிகளிடத்திலும் தெரிவித்துக் கொண்டேன்; டிக்கெட் இருந்தால்தான் உபந்யாஸங்களுக்கு வரலாமென்கிற நிர்ப்பந்தம் கூடாது; Free ஆகவும் விடவேண்டுமென்றேன். ஸபை யதிகாரிகளுக்கு அது ஸௌகரியப்படாததால் 2, 3 மாதங்கள் உபந்யாஸம் நின்றிருந்தது. பிறகு பக்தவர்க்கங்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்து வேறு ஸபையையாவது ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாகப் பழையபடியே உபந்யாஸங்களைக் குறைவில்லாமல் நடத்தி வர வேணுமென்று முயன்று வந்தார்கள்.

— ஸத்காலக்ஷேபஸபாஸ்தாபனம் —

அதன் பயனாக ஸத்காலக்ஷேபஸபா என்றொரு புதிய ஸபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதன் மூலமாக 1954ஆ அக்டோபர்மீ முதற்கொண்டு அடியேனுடைய உபந்யாஸங்கள் முன்போலவே தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலிலேயே சனி ஞாயிறுகளிலும், ஸமயாநுகுணமாக இதர கிழமைகளிலும் நடத்தப்பட்டுவந்தன. ஸபை மட்டும் வேறேயொழிய உபந்யாஸம் செய்யுமிடம் அதுவேயாயிருந்தது. மார்கழி மாதத்தில் மட்டும் ஸௌகரியங்களை நோக்கி வேறு ஹால்களில் திருப்பாவை யுபந்யாஸம் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. மற்றபடி வாரந்தோறும் நடைபெறும் உபந்யாஸங்கள் பழைய படியே தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலிலேயே நடந்து வந்தன. வ்யவஸ்தையில்லாமல் கண்டவர்களும் கண்டபடி வந்து புகுந்துஅதிக்ரமங்கள் செய்யாமைக்காகவும், ஸபையின் காரியங்கள் ஒழுங்காகநடைபெற்று வருவதற்காகவும் அப்போதும் பிரவேசச்சீட்டு நிபந்தனையுண்டு. ஆனால் கேட்க விருப்பமுள்ளவர்கள் தடையின்றி உள்ளேபுக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்

— கீழ்ப்பாக் அட்வகேட் V. ராஜகோபாலாசாரியர் M. L. ஸ்வாமி —

புதிய ஸபையாகிய இந்த ஸத்காலக்ஷேப ஸபைக்கு ஸ்ரீமான் உவே. V. ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி M. L. [சென்னைப் பிரபல அட்வகேட்] நிரந்தர அக்ராஸநாதிபதியாக அமர்ந்திருந்தார். இந்த ஸ்வாமியின் ஸ்வக்ராமம் திருக்கண்ணபுரத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள உபயவேதாந்தபுரம். இந்த ஸ்வாமி இருபது வருஷங்களுக்கு மேலாகவே நம்முடைய உபந்யாஸ கோஷ்டிக்குத் தவறாமல் வந்து கொண்டிருந்தவர் ஆஸ்திகாக்ரேஸரர். நம் பூர்வாசார்ய திவ்ய ஸூக்திகளில் ஆழ்ந்த அவகாஹனமுள்ளவர். இந்த ஸ்வாமியின் அக்ராஸனாதிபத்யத்தினால் நறுமணம் பெற்ற ஸத்காலக்ஷேப ஸபையின் நன்மைகளைப்பற்றி நாம் இங்கு விவரித்தெழுத வேண்டிய துண்டோ? இரண்டு மஹான்கள் வைஸ்பிரஸிடெண்டு ஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். 1. ஸ்ரீமான் G. முஸலப்பரெட்டியார், அட்வகேட். 2. பரமார்த்த பூஷண நாதெள்ள ஸம்பத்து செட்டியார், இவ்விருவருங்கூட பழைய அபிமானிகளே. இவர்களுள் முஸலப்ப ரெட்டியார் பலவருஷங்களாக உபந்யாஸ கோஷ்டியை இடையறாது அநுபவித்து வந்தவர். தவிர, பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஆழ்ந்த அவகாஹனமுள்ளவர். இதிஹாஸ புராணங்களையும் வெகு ஊக்கத்துடன் ஆராய்ச்சிசெய்பவர். இவர் தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் வாசலிலேயே க்ருஹமுள்ளவராதலாலும் உபந்யாஸங்களை விடாமல் அநுபவிக்க இவர்க்கு அதிக ஸௌகரியமேற்பட்டது.

அது பழையகால விருத்தாந்தம், அதன்பிறகு ஸ்ரீமான் உவே, உ, ஸ்ரீநிவாஸய்
யங்கார், கொஞ்சேடி, ஸுப்ராயலு செட்டியார், A,V, கன்னையநாயுடு புலிபாடி
ஸோமஸுந்தரராவ், கராலபாடி, ராதாகிருஷ்ணய்யா முதலான அபிமானிகள்
ஸத்காலக்ஷேபஸபையைச் சிறப்பாக நடப்பித்து வருகிறார்கள், பலவருடங்களாக
பிரஸிடெண்டு பதவியை அலங்கரித்திருந்த V, ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி
சென்ற ஐப்பசி மாதத்தில் திருநாடலங்கரித்து விட்டபடியால் அவருடைய
ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீமான்: ஊரா ஜகன்னாத செட்டியாரென்பவர் அமர்ந்திருக்
கிறார்; இவர் மற்றும்பல தருமஸ்தாபனங்களையும் நிர்வஹித்து வருபவர்.

உபந்யாஸ ஸபையில் வேற்றுமை விளைந்திருக்க வேண்யடிதில்லை.—துர்விஜ்
ஞாநஸ்வஹ்ருதயமஹோ தைவமத்ர ப்ரமாணம்'' என்கிறபடியே ஆர்க்குமறிவரி
தான எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தினாலேயே விளைந்ததத்தனை. ஸபை வேறு
பட்டாலும் ஸ்தலம் வேறுபடாமல் நடந்து வந்தது! பலநாள்வரையில்.
1931-ஆம் ௵ முதலாக, எந்த நாட்டிலுள்ளவர்களும் பெரும்பாலும் இந்த உபந்
யாஸ மண்டபத்திற் பிரவேசித்து ச்ரவணம் செய்தவர்களேயாவர். "இமவந்தந்
தொடங்கி யிருங்கடலளவும்" என்று பெரியாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி ஆஸேதுசீதா
சலமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தமிழ்ப்பாஷையறியாதவர்களுங்கூட அனேகமாய்
ச்ரோத்ருகோடியில் அந்வயித்துப் போவர்கள். திருவல்லிக்கேணியில் ஸுப்ரஸித்தரா
யிருந்த ஸ்ரீமத் M. O. பார்த்தஸாரதி ஐயங்காருடைய மைத்துனர் (late) ஸ்ரீ உவே.
அளசிங்கராசாரியர் ஸ்வாமி அனேக வருஷங்கள் இவ்வுபந்யாஸ மண்டபத்திற்கு
வந்து கொண்டிருந்தார், அப்போது அந்த ஸ்வாமி அடிக்கடி ஒரு
வார்த்தை சொல்லுவர்—"த்வீபாந்தரங்களில் தோன்றின பாச்சாத்யர்களாயிருந்
தாலும் அவர்களுங்கூட இந்த ஸபாமண்டபத்தில் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒரு
நாளாவது புகுந்து புறப்பட வேண்டும்" என்று; இப்படி ப்ரேம பரவசர்களாய்ப்
பல பெரியோர்கள் பேசின பேச்சுக்கள் பலபல. அப்போதிருந்த பெரியோர்களில்
ஏறக்குறைய இருநூறு மஹான்கள் நாளடைவில் காலகதி யடைந்து விட்டார்கள்.

— ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ இளங்காடுயதீந்த்ர ஸ்வாமிகள். —

உத்தமாச்ரமியான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. இளங்காடு ஸ்வாமி யென்
பவர் காஞ்சியில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தார். [இந்த ஸ்வாமிக்கு ரங்கூன்
ஜீயர்ஸ்வாமி யென்று ஒரு ப்ரக்க்யாதியுண்டு. ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்காகத்தெரிவித்தபடி.]
அந்த ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்திலிருந்தே மிகவும் பரிசிதராகையாலே நெருங்கிப்பழகுவ
துண்டு. அவர் அடிக்கடி ஸாதித்துக் கொண்டிருப்பர்-"அண்ணா! ஒரு நாளைக்கு
என்னை சென்னைப்பட்டணத்து உபந்யாஸ மண்டபத்தில் கொண்டு போய் உட்
கார வைக்க வேணுமே" என்று. அதற்கு அடியேன் ஒன்றும்பதில் சொல்லாமலே
யிருந்துவந்தேன். ஒரு ஸமயம் அந்த ஸ்வாமி சென்னை மயிலாப்பூரிலுள்ள சில
பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மயிலைக்கு எழுந்தருளும் படியாயிருந்தது. அப்

போது மார்கழி மாதம். திருப்பாவையுபந்யாஸம் தினப்படி மாலைவேளைகளில் நடந்து கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு ஸதுபாயத்தினால் அவ்விடத்திற்கு ஸஹாயராய் எழுந்தருளிவிட்டார். முன்னடி தெரிவித்தருளாமையால் ஆஸன ஸம்விதானம் ஒன்றும் பண்ண முடியாமலிருந்தது. பரம ஸௌலப்யததாலே ஒரு நாற்காலியிலே வீற்றிருந்தார். உபந்யாஸம் முடிந்தபிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித்த வார்த்தைகள் வெளியிடத்தகாதவை. ஆயினும்அவர் நெஞ்சுகனிந்து ஸாதித்தவை யென்னும் காரணத்தினால் அவற்றைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

— இளங்காடு ஸ்வாமி ஸபையில் ஸாதித்த வார்த்தைகள் —

"அண்ணாவை பூர்வாச்ரமத்திலிருந்தே யறிவேன்; இவர் வித்யார்த்தியாய் புஸ்தகத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஸன்னிதிவீதியில் போகும் போதெல்லாம் நான் ப்ரேமத்துடன் பார்த்தவன். எனக்கும் இவர்க்கும் வயதில் 15, 20 வருஷம் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு. ஆனால் இளமையில் அடிக்கடி நான் என்ன நினைக்கிற வழக்கமென்றால் 'நாம் இவரைவிட தாழ்ந்த வயதாயும் பெண்ணாயும் பிறவாமற் போனோமே' யென்று நினைப்பது வழக்கம். இவரைக் கணவனாகக் கொள்ளும்படியான ஒரு பெண்மணியாய்ப் பிறவாமல் போனோமே யென்று மிகவும் குறைப்பட்டிருந்தேன். இங்கே உபந்யாஸ மண்டபத்திற்கு வந்தபிறகு என்மனத்தில் தோன்றியதையும் ஸத்தியமாக உங்களிடம் சொல்லுகிறேன்' ஒரு செட்டியாராகவோ நாயுடுவாகவோ முதலியாராகவோ இந்த பேட்டையில் பிறவாமற்போனோமே யென்கிற'குறை தோன்றிற்று, பிராமணனாய்ப்பிறந்தால் உபந்யாஸம் மட்டும் கேட்டுப் போவேன்: மேலே சொன்ன ஜாதிகளில் பிறந்தால், இவருக்கு இங்கே இரண்டு பக்கத்திலும் திருக்கச்சி நம்பி கைங்கரியம் செய்கிறார்களே, அதுவும் செய்ய பாக்கியம் பெறுவேன். ப்ராஹ்மண ஜன்மம் அஹங்கார ஜன்ம மல்லவா? கைங்கரியம் செய்ய ருசியுண்டாக மாட்டாதே?"

இப்படி அநுபாஷிக்கவும் தகாத வார்த்தைகளையே மேன்மேலும் தொடர்ச்சியாக அரைமணிகாலம் ஸாதித்துக்கொண்டு போனார். அப்போது அங்கு என் திருத்தாயார் முன்னணியில் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கடாக்ஷித்து விட்டார்' உடனே 'அம்மா அலமேலுவா?' என்று ஆரம்பித்து ஏதேதோ ஸாதித்தார். அப்போது அந்த ஸ்வாயினுடைய பிரேமத்தின் களத்தைக் கண்டு யாவருமே வியந்தார்கள், அந்த ஸ்வாமி, மறுநாளே வேலூருக்கு எழுந்தருளிவிட்டார். அவ்விடத்தில் புராண ப்ரவசனத்திற்காக பக்தர்களால் அழைக்கப்பட்டு அங்கே சென்று சேர்ந்து சில வருஷங்கள் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம்செய்து கொண்டிருந்தார். அங்கே போய்ச்சேர்ந்தவுடனே அங்குள்ள பெரியமனிதர்களிடத்தில் அடியேனைப்பற்றி விசேஷமாக ஸாதித்து "கிழவனான நான் இங்கே ப்ரவசனம் செய்வது கிடக்கட்டும்: காஞ்சீபுரம் அண்ணாவை இங்கே வரவழைத்து அவரிடத்தில் நீங்கள் கேட்கவேணும்" என்று ப்ரரோசனம் செய்தார். "போத்தாரோ மத்ஸரக்ரஸ்தா:" என்று பர்த்ருஹரி சொன்னபடி. படித்தவர்களுக்கு நாமே மேன்மைபெற வேணுமென்கிற விருப்பமும் இதர பண்டிதர்களை இழித் துரைப்பதும் உலகில் பெரும் பான்மையான இயல்பு. இத்தகைய துர்குணத்தை அந்தமஹாஸ்வாமி அறவே அகற்றியிருந்தவர்.

— சில வருடங்கள் வேலூரில் உபந்யாஸங்கள் —

அப்போது வேலூரில் ஸ்ரீரங்கம் உவே. ராஜகோபாலய்யங்காரென்பவர் போலீஸ் இலாகாவில் உயர்ந்த அதிகாரத்தில் இருந்து வந்தார். அவர்க்கும் அடியேனுக்கும் பரிசயமே யிருந்ததில்லை. மேலே குறித்த உத்தமாச்ரமிஸ்வாமி அந்த ராஜகோபாலையங்காரைத் தம்மிடம் வரவழைத்து அடியேனைப்பற்றி மிகமிகச் சொல்லி அவர்க்கு அடியேனிடத்தில் அபரிமிதமான ப்ராவண்யத்தை உண்டாக்கி விட்டார். அவர் அடிக்கடி என்னைக்காணக் காஞ்சீபுரத்திற்கு வருவதும் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் கேட்க வருவதுமாயிருந்தார் இரண்டொரு மாதத்திற்குள்ளேயே எம்மிருவர்க்கும் நிரவதிகமான நட்பு ஏற்பட்டு விட்டது. சென்னைக்கு வருவது போல் வேலூருக்கும் வாரந்தோறும் வந்து ஸ்ரீ ராமாயணோபந்யாஸங்கள் செய்ய வேணுமென்று நிர்ப்பந்திக்கத் தொடங்கினர். பிறகு மாதத்தில் இரண்டு முறை சென்று நான்கு உபந்யாஸங்கள் செய்து வருவதாக அங்கீகாரம் செய்து அப்படியே நடத்த வேண்டியதாயிற்று. மூன்று நான்கு வருஷகாலம் அவ்விதமாக நடந்து பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அப்போது அந்த ராஜகோபாலையங்கார் தம்முடைய அதிகாரம் செல்லுமிடங்களான அர்க்கோணம் வாலாஜா ராணிபேட்டை ஆற்காடு காட்பாடி பள்ளிகொண்டை ஆம்பூர் வாணியம்பாடி முதலான பலவிடங்களில் அடிக்கடி தனிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் நடத்த ஏற்பாடு செய்வித்து என்னை நாடு நகரமும் நன்கறிந்த நபராக ஆக்கிவைத்தார். வேலூரில் ஸ்ரீ ராமாயண பட்டாபிஷேகம் ஆவதற்கு முன்னமே அந்த ஸ்வாமி உத்யோகத்தில் நின்றும் விச்ராந்தி பெற்று ஸ்ரீரங்கத்திற்கு நித்யவாஸமாக எழுந்தளினர். ஆயினும் அடிக்கடி காஞ்சீபுரத்திற்கும் சென்னைக்கும் வந்து சேருவர். அவர்க்கும் எனக்கும் தேஹ ஸம்பந்தம் அணுவளவுமில்லையாகிலும் சிறந்த பந்துக்களினும் மேலாகவே கலந்து பழகினர்.

— வடநாட்டுச் சிறுயாத்திரை யொன்று —

மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ராஜகோபாலையங்கார் ஸ்வாமி உத்யோகத்திலிருந்தபோது ஒருமுறை வடநாட்டு க்ஷேத்ர தீர்த்த யாத்திரை செய்துவர விரும்பி என்னை யழைத்தார். அப்போது பத்தெட்டு பேர்களுடன் வெகு ஆனந்தமான யாத்திரை நடைபெற்றது. அந்தயாத்திரை இருபதுநாளில் முடிவுபெற்றது. பவ ஆவணிமீ 6வ முதலாக 26வ வரையில் (22.8-34 to 11-9-34) நடந்தது. மதராஸில் புறப்பட்டு பண்டராபூர் என்கிற பாண்டுரங்கம், பாம்பே, நாஸிக்பஞ்சவடி, புஷ்கரம்' தேஹளி (அதாவது டெல்லி), ஹரித்வாரம், ஹ்ருஷிகேசம், லக்ஷ்மணஜூலா, ப்ருந்தாவனம், மதுரா,கோகுலம், கோவர்த்தனம், ப்ரயாகம், அயோத்யா, காசி' கயா, கல்கத்தா, ஜகந்நாதம் ஸிம்ஹாசலம் ஆக இவ்வளவு ஸ்தலங்களைக் கண்டு மீண்டு காஞ்சியில் ஸ்ரீதேவப்பெருமாளுடைய திருவடிவாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தாயிற்று. இந்த விஷயங்களை யிட்டுச் சிலச்லோகங்களை யெழுதும்படி அந்த ஸ்வாமி நியமித்தார். அப்படியே பத்தெட்டு சுலோகங்களினால் இந்த யாத்ராமார்க்கத்தை முத்ராலங்காரரீதியில் காட்டினேன். ச்லோகங்களின் அமைப்பு எப்படிப்பட்டதென்றால், யாத்திரை விஷயமாக இதில் யாதொன்றும் சொல்லப்படவில்லை: முழுவதும் ஸ்ரீ ராமபிரான் விஷயமான ஸ்தோத்ரமாகவே அமைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீராமபிரானுடையதிருக்கல்யாண குணங்களை வருணிக்கும் படியான விசேஷணங்கள் ஒவ்வொருச்லோகத்திலும் அனேகங்கள் இடப்பட்டன. யாத்ராஸ்தோத்ராம்ருத மென்கிறவிது உரையோடும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. .... *

— க்ரந்தமாலா ப்ரகாசனங்கள் —

ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாமி ஸுதர்சன அச்சுக்கூடம் ஸ்தாபித்து அதில் பலவகைப் பட்ட க்ரந்தங்களை அச்சிட்டருளின விஷயம் ஜகத்ப்ரஸித்தம். அடியேன் பல வருடங்கள் ஸ்ரீஸ்வாமி திருவடிநிழலி லொதுங்கியிருந்து அந்த க்ரந்தப்ரகாசனப் பணியிலும் அந்வயித்திருந்து போதுபோக்கினபடியால் அந்த ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபின்பும் அந்த வாஸனையின் தொடர்பினுல் ஸ்வகீயக்ரந்தப்ரணயந ப்ரகாசனங்களோடு நில்லாமல் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களையும் தொடர்ந்து அச்சிட்டு வரவேணுமென்கிற ஆஸ்தையினுல் க்ரந்தமாலா கார்யாலய மேற்படுத்தி அதன் மூலமாக அனேக க்ரந்தமாலைகளை ப்ரசுரித்தேன், இற்றைக்கும் பிரசுரித்து வருகி றேன். இந்த க்ரந்தமாலைகள் தமிழ் தெலுங்கு தேவநாகரி ஆகிய மூன்று லிபிகளி லும் பிரசுரமாகி வருகின்றன. ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜக்ரந்தமாலை, பகவத்விஷய க்ரந்த மாலை, ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலை, ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ரக்ரந்தமாலை, பூர்வாசார்யஸ்தோத்ரமாலை—என்றிப்படி பலமாலைகள் அச்சிட்டிருப்பது உலகம் பரவியுள்ளது. வேதாந்ததேசிக க்ரந்தமாலை யொன்றுமட்டுமே பிரதிகள் கைவச மில்லாமலும் மறுபதிப்புச் செய்யவும் ஸௌகரியமில்லாமலுமிருப்பது. மற்ற க்ரந்த மாலைகள் மறுபதிப்புக்களேறி பக்தர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியவையாகவே உள்ளன. ப்ரகிருதம் மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூற்றாண்டு நிறைவுவிழாவை யொட்டிப் பலபல நூல்கள் பலபாஷைகளில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றனவென்பதை உலகமறியும். சென்னையில் ஸத்க்ரந்தப்ரகாசனஸபையொன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகவும் பல க்ரந்தங்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமிகள் —

உலகம் நிறைந்த புகழாளரான இந்த மஹாஸ்வாமியின் பரிசயம் பூர்வாச்ர மத்திலிருந்தே மிகவுள்ளதடியேனுக்கு. அதாவது முப்பத்தைந்து வருஷகாலமாக வுள்ளது. ஸ்வாமி செய்தருளும் அதிமாநுஷக்ருத்யங்களை நமது பரதகண்டம் முழுவதும் அறிந்துள்ளது, த்வீபாந்தரங்களு மறிந்துள்ளனவென்னலாம். ஸ்வா மியின் பிரபாவங்களை நமது ஸ்ரீராமாநுஜன் பலகால் வெளியிட்டுள்ளது. எம்பெரு மானை ஸத்யகாமனென்றும் ஸத்யஸங்கல்பனென்றும் சொல்லி வருகிறோம். அத் தகைய சக்திவிசேஷத்தை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பது இந்த ஜீயர்ஸ்வாமி பக்கலிலேதான். தற்காலம் அடியேன் செய்துவரும் க்ரந்தமாலா ப்ரகாசனம் இந்த மஹாஸ்வாமியின் அநிர்வசநீயமான உதவியினுலுமென்பதை க்ருதஜ்ஞதையுடன் பிரசுரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகின்றது., இந்த ஜீயர்ஸ்வாமியின் மனோ ரதங்களும் மனோரதபரிபூரண ப்ரகாரங்களும் அவாங்மநஸ கோசரங்களென்று மட்டும் இப்போது விஜ்ஞாபித்து நிறுத்துகிறேன். மேலேயும் விஜ்ஞாபிப்பேன்.

— க்ரந்தமாலா கார்யாலய நிர்வஹணமும், அக்காரக்கனி ஸ்வாமியும் —

அடியேனுடைய ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவாகிய ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை. அனந்தாண்பிள்ளை. அக்காரக்கனி. ஸம்பத்குமாராசாரியர், M.A. என்பவரைப்பற்றி

ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். இவர் M.A. பட்டம் பெற்றவராதலால் ஆங்கிலத்தில் பரிபூர்ண ப்ரஜ்ஞையுடையவர் என்பதைப் பலருமறிவர். அதனோடு இவர் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஸம்பாதித்திருக்கும் பாண்டித்யம் அளவு கடந்தது. திருநாராயணபுரம் காலேஜிலும் மைஸூர் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜிலும் நியாய சாஸ்த்ரத்தையும் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தையும் பரிபூர்ணமாக அதிகரித்துப் பரீக்ஷைகள் கொடுத்துத் தேறியவர். இவருடைய திருத்தகப்பனருடையவும் பெரியதகப்பனருடையவும் ப்ரஸ்தாவம் கீழே (பக்கம் 56ல்) செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஸம்பாதித்த சிஷ்ய ஸம்பத்தையும் பரிபாலித்து வருகிறார். அதனால் ஹிந்தி, குஜராத் பாஷைகளிலும் பரிபூர்ண பரிசயம் பெற்றவர். ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் உத்யோக பதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதர்களாகிற முறையை இவரும் கைப்பற்றியிருந்தால் இவர் படைத்த ப்ரபல யோக்யதாதிசயங்கள் லோகோபகாரத்திற்கும், விசிஷ்ய அடியேனுடைய கார்யவர்க்க ஸஹயோகத்திற்கும் உரித்தாகாதென்று திருவுள்ளம்பற்றிய எம்பெருமான் இவரை உத்யோகத்தைப்பற்றின உத்யோகத்திலும் சிந்தை செலுத்தவொட்டாமல் முப்பது வருடங்களுக்குமேலாக அடியேனுக்குத் துணைபுரிய அமர்த்திவைத்தருளினன். இவருடைய ஸஹயோக பலத்தினாலேயே அடியேனுடைய க்ரந்தமாலா முத்ரணங்கள் அநாயாஸமாக நடைபெற்று வருகின்றன. அடியேனுக்கு எம்பெருமான் செய்தருளின உபகாரங்களில் இது தலையான மஹோபகாரமென்னத் தட்டில்லை.

— திவ்யப்ரபந்த ஹிந்தீடீகைகளின் விவரணம் —

திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு அடியேன் ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானங்களெழுதியிருப்பதை ஏற்கெனவே ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். அதனால் உத்தராதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பரிபூர்ண த்ருப்தியுண்டாக வழியில்லை. அந்த வியாக்கியானம் ஹிந்தி பாஷையில் வெளிவர வேணுமென்பதே வட நாட்டினரின் முக்கியமான நோக்கமாயிருந்தது. மேலே ப்ரஸ்தாவித்த எனது ஜாமாதாஸ்வாமியினால் அப்பெரிய கைங்கரியம் நிறைவேறிற்று, நிறைவேறி வருகிறது. என்னுடைய ஸம்ஸ்க்ருத டீகையை ஏற்றத் தாழ்வின்றி ஹிந்தியில் அநுவதித்திருக்கிறார் ஸ்ரீ ஜாமாதா. பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாக இந்த மஹத்தான கைங்கரியம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஏற்கெனவே முதலாயிரத்திற்குப் பூர்த்தியாக ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம் மட்டும் அச்சாகி வெளிவந்திருப்பதைத் தெரிவித்தேன். ஹிந்தீடீகை அவதரிக்கத் தொடங்கியபின் ஆதியிலிருந்தே (அதாவது திருப்பல்லாண்டிலிருந்தே) தொடங்கி புதுரீதியில் அச்சிட ஆரம்பமாயிற்று. ஸம்ஸ்க்ருதடீகையும் ஹிந்தீடீகையும் விரவி இதுவரை அச்சாகியுள்ள பாகங்கள்—திருப்பல்லாண்டு முதல் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பளவான முதலாயிரம். பெரிய திருமொழியில் 1, 2, 10, 11 பத்துக்கள். இயற்பாவில் திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல், இராமானுச நூற்றந்தாதி. திருவாய்மொழியாயிரத்தில் ஒன்று முதல் ஆறும்பத்து முடிய மிகவிரிவான வியாக்கியானம். உபதேசரத்தினமாலை. ஆக இவ்வளவு பாகம் ஸம்ஸ்க்ருத ஹிந்தீடீகைகளுடன் வெளிவந்து உலகம் பரவியுள்ளது. இவற்றுள் ஸஹஸ்ரகீதி யென்கிற திருவாய்மொழிக்கு அமைந்திருக்கும்

வியாக்கியானம் விசேஷித்து நம் நாட்டினராலும் அநுபவிக்கத்தக்கதாயுள்ளது. ஈடு முப்பத்தாறுயிரத்திலுள்ள விஷயங்கள் விடுபடாமலும் அதிகமான விஷயங்கள் சேர்ந்தும் விளங்குவதை ரஸிகஸஹ்ருதயர்கள் அநுபவிக்கவேணும். இந்த பதிப்பு விரைவில் நிச்சேஷமாக முடிவுபெற வேண்டும், அருளாளனருளால் முடிவுபெறும்.

— மாதாந்தப் பத்திரிகைகளின் பிரசாரம் —

இளமையில் வனமாலிகை என்னும் பெயராலும் ப்ரஹ்மவித்யா என்னும் பெயராலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஒன்றிரண்டு வருஷம் நடத்தப்பட்டு வந்தன. அதெல்லாம் முப்பது வயதுக்கு உட்பட்ட செய்தி. நாற்பது வயதுக்குமேல், ஸ்ரீரங்கத்தில் உவே. பண்டிதராஜ மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர் தம்முடைய ஸ்ரீவிலாசம் அச்சுக் கூடத்திலிருந்து ஒரு மாதப் பத்திரிகை வெளியிட்டுவரவேணுமென்று விரும்பினபடியால் அம்ருதலஹரீ என்னும் பெயரால் ஒரு பத்ரிகையை மாதந்தோறும் வெளியிடத் தொடங்கி இருபது ஸம்வத்ஸரம் பிரசுரம் செய்து வந்தேன். அதனிடையிலேயே ஸ்ரீராமாநுஜன் என்கிற பத்ரிகையைப் பிரசுரிக்க ஆரம்பித்தேன்; அதற்கு இப்போது இருபத்திரண்டாவது பிராயம் நடந்து வருகின்றது. இது காறும் 255 இதழ்கள் வெளிவந்து உலகம் பரவியிருப்பதை நாம் எழுதவேணுமோ? வைதிகமநோஹரா என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகையும், ஸ்ரீராமாநுஜபத்ரிகா என்கிற தெலுங்கு பத்ரிகையும் ஸ்ரீராமாநுஜனோடு கூடவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவையும் நடைபெற்று வருகின்றன. நம்முடைய தமிழ் நாட்டினர் ஸ்ரீராமாநுஜனை விலக்ஷணமான விருந்தாகவே மதித்து அநுபவித்து ஆனந்தித்து வருகிறார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்து நூறு இதழ்கள் வரையில் இப்போது கிடைக்கக் கூடியனவாக இல்லை. நூற்றோராவது இதழிலிருந்து இன்றளவும் வெளிவந்த இதழ்கள் பெரும்பாலும் கிடைக்கக்கூடியவை. இவ்விதழ்களில் "யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத் க்வசித்" என்னலாம்படியாக ஸகல விஷயங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன வென்று அடிக்கடி ஆப்தர்கள் தெரிவித்து வருவதை அநுவதிக்கிறேனத்தனை. எந்த இதழில் எந்த விஷயமுள்ளது என்பதை யாவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளும்படி இதோ அட்டவணை யொன்று வெளியிடுகிறேன். விஷயங்களை அகராதி வரிசையில் அமைத்திருக்கின்றேன். ஸஞ்சிகையின் லக்கமும் இட்டிருக்கின்றேன். பெரும்பாலும் அந்த ஸஞ்சிகைகள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அபேக்ஷையுள்ளவர்கள் V.P.P. மூலம் பெற்று வாசிக்க அருமை யிராது. விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவதுடன் ஸஞ்சிகையின் லக்கத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டும். அடுத்த பக்கத்திலிருந்து அந்த விஷய ஸூசிகை காணத்தக்கது.

ஸ்ரீராமாநுஜனில் சேராமல் தனிப் பதிப்பான நூல்கள் ஏறக்குறைய ஐந்நூறு உண்டு. அவற்றின் பெயர்கள் ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் வெளிவந்தவையே. இதிலும் ஒருவாறு வெளிவரும். முப்பது நாற்பது வருடங்களுக்குமுன் அச்சிடப்பட்டவை பெரும்பாலும் அரியவையே. சில மறுபதிப்புச் செய்தும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. கியாடலாகுகள் வரவழைத்துக் காண்க.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 101 முதல் 257 வரையில் பிரசுரமாகியுள்ள வியாஸங்களுக்கும் நூல்களுக்கும் அகராதியட்டவணை.

லக்கம்—ஸ்ரீராமாநுஜன் வரிசை லக்கம்

— ஆங்கில நூல்கள் —

ஒரு சிறு குறிப்பு :—கீழே பதிப்பித்த அட்டவணையில் ஏறக்குறைய நானூறு வியாஸங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் நூறுவியாஸங்கள் வாத விவாத விஷயங்களாகவேயிருக்கும். அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவுண்டு. அதை மேலே தெரிவிப்பேன்.

* * * * * *

— ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆசார்ய ஹ்ருதய ப்ரவசனம் —

(இடையில் மதுரைச் செய்திகள்)

அடியேன் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு முதல் தடவையாக விடைகொண்டபோது ஸ்வல்பகாலமே அங்கிருக்க நேர்ந்தது. அப்போது அவ்விடத்து வைலக்ஷண்யத்தையநுபவிக்க அனுபவிக்க அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸம் செய்து வாழ்நாளைக் கழிக்கலாமா! என்று தோன்றிற்று. அந்த மனோரதம் நிறைவேறாவிட்டாலும் பலகால் அங்கு விடைகொண்டு வாரக்கணக்கிலும் பக்ஷக்கணக்கிலும் மாதக்கணக்கிலும் தங்கியிருந்து அநுபவிக்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. அக்காலத்தில் மதுரையில் சில ஆஸ்திக பக்தர்கள் **சரண்யாபிமத விஷ்ணுசித்த** ஸபையென்று ஒரு ஸபையை ஸ்தாபித்து அதன்மூலமாக தர்சன ப்ரசாரத்தை விசேஷமாக நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆண்டுதோறும் வருஷோத்ஸவமென்றும் நடத்திவந்தார்கள். அதில் பலவருடங்கள் அந்வயிக்க நேர்ந்தது. அதில் முதல் தடவையாக அந்வயித்தபோது ஸ்ரீமதுபயவே. திருநாராயணபுரம். திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை. கோவிந்தப்பங்கார் ஸ்வாமிகள் அங்கு அந்த ஸபைக்கு அக்ராஸநாதிபதியாக எழுந்தருளினார். அந்த ஸ்வாமி அப்போது தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்திலெழுந்தருளி யிருந்துகொண்டு அனேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு பகவத்விஷயாதி ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தகாலம். ஸ்வாமி அவ்விடத்திலிருந்தே மதுரை ஸபைக்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போதுதான் அந்த ஸ்வாமியை யறியவும், அவருடைய பரமக்ருபைக்கு இலக்காகவும் ப்ராப்தமாயிற்று. அடியேனுக்கு ஜாமாதா திருநாராயணபுரத்திலிருந்து வாய்ப்பதற்கும் அவரே காரண பூதராயினர்.

அப்போது அந்த ஸ்வாமி "இங்கிருந்து ஆழ்வார் திருநகரி முதலான விடங்களுக்கும் பயணமுண்டோ? உத்தேசமுண்டோ? என்று இதே வாசகத்தில் கேட்டருளினார். "தேவரீரை முன்னிட்டுக்கொண்டு விடைகொள்ள ஆசையுள்ளது" என்றேன். "நான் சித்ரகூடம் விரைவில் சென்று சேரவேண்டியவனாயிருக்கிறேன்; இதோ என் தம்பி சின்னஸாமி இவ்விடம் வந்திருக்கிறான்; இவன் எங்கும் துணைபுரிவன், இவனோடுகூட எழுந்தருளலாம்" என்று ஸாதித்தார். இப்போது நம் ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகரஸ்வாமியாய் ப்ரஸித்திபெற்று அடியேனுக்கு ஸம்பந்தியாகவும் ப்ராப்தராகி யிருக்கின்ற ஸ்ரீமதுபயவே. இளையவில்லி சடகோபாசார்யஸ்வாமிக்கும், கோயிலில் காலக்ஷேபம் நிர்வஹித்துவருகின்ற ஸ்ரீஉவே. சதாபிஷேக. கோவிந்தநரஸிம்ஹாசாரியர்க்கும் திருத்தகப்பனாரானவர் அந்த சின்னஸாமி ஐயங்கார்ஸ்வாமி. நாற்பத்தெட்டு வருஷங்களுக்கு முந்தியசெய்தியை விஜ்ஞாபிக்கிறேனிப்போது. ஸ்ரீஸூக்தி ரத்நாகரஸ்வாமி அவ்விடத்தில் இளையவில்லி திருவம்சத்திற்கு ஸ்வீக்ருதராய் வாழ்ந்து வருகிறார். அப்போது அவர்க்கு பத்து பன்னிரண்டு பிராயமேயிருக்கும். அப்போதங்கு நடந்துகொண்டிருந்த

பாடசாலையில் வித்யார்த்தியாகி "மத்யே தபோதநாநாம் கிஸலயமிவ பாண்டுபத்ராணாம்" என்கிற சாகுந்தலச்லோகத்தை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு விளங்கிவருகிறார். ப்ரஸ்துதரான சின்னஸாமி ஐயங்கார் பரமசதுரர், பரமநிபுணர்; ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்து. அவர் அடியேனைப் புத்ரநிர்விசேஷமாக அபிமானித்துவிட்டார். அந்தஸமயம் ஆழ்வார் திருநகரியில் ப்ராஜ்ஞர்கள் பலர் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். பெரியார்களெல்லாருடையவும் பரிசயத்தையும் ஸௌஹார்தத்தையும் பரமக்ருபையையும் ஒரேநாளில் உண்டாக்கிவிட்டார் சின்னஸாமி ஐயங்கார். அன்னவர்களில் ஸ்ரீஉவே. மலைப்போற்றிஸ்வாமி, கோவிந்தையங்கார், வாத்யார் ஆழ்வாரையங்கார் என்று ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ஸஹோதரர்கள் மூவரும் அடியேனோடு அதிகமாக நெருங்கிப் பழகினவர்கள்; இந்தச் செய்திகளை அடியேன் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு போவதானால் மிக விஸ்தரமாகும். இவர்களுடைய ப்ரேம விசேஷம் காரணமாகவே ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அடியேன் அனேக பர்யாயம் விடைகொள்ள நேர்ந்தது. இதுவொரு பரமபாக்யம். ஸ்ரீ ஸூக்தி ரத்னாகர ஸ்வாமி ஸம்பந்தியாக வாய்க்கப்பெற்ற பின்புதான் அடியேனுக்கு ஆழ்வார் திருநகரியின் ஸேவை கூதாசித் கூதாசித் என்ன வேண்டும்படியாயிற்று. அவரும் கோயில் வாஸமாக வந்து சேரும்படியாயிற்று. இது நிற்க.

கீழேப்ரஸ்தாவித்த வாத்யார். ஆழ்வாரையங்கார் ஸ்வாமி தமது மூத்த குமாரனான சிரஞ்சீவி (குன்றமேந்தி) திருவேங்கடத்தானையும் மற்றும் சில பிள்ளைகளையும் அடியேனுடைய பாடசாலைக்கு வித்யார்த்திகளாக அனுப்பியிருந்ததிலிருந்து அவருடைய ஸந்நிகர்ஷமும் ப்ரேமஸமாசாரங்களும் அதிகரிக்கத் தொடங்கவே, அடியேனைத் திருநகரியிலேயே சிலகாலம் வந்திருந்து ப்ரவசனங்கள் நடத்தவேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்து வந்தார். ஒரு ஸமய விசேஷத்தில் இசைய நேர்ந்தது. ஆசார்யஹ்ருதயப்ரவசனமொன்று மட்டும் நடத்துவதாக இசைந்தேன். ஸ்ரீகோசமூலமாக வியாக்கியான பங்க்திகளையும் ஸேவித்துக் கொண்டு நடத்துவதானால் ஆறேழு மாதகாலமாவது செல்லும். அவ்வளவு அவகாசம் எளிதாகாதென்று உபந்யாஸ ரூபமான பத்ததியை இசைந்தேன். இது 1938ஆம் ஆண்டில். அப்போது அடியேன் சென்னையுபந்யாஸ ஸபையில் அந்வயித்திருக்கிற காலம். அவ்விடத்து ப்ரவசன விச்சேதத்தை ஸஹித்துக் கொண்டு கார்த்திகை மாதம் பூர்த்தியாகத் திருநகரியில் விடைகொண்டிருந்து ஆசார்ய ஹ்ருதய ப்ரவசனம் நடத்தினேன். அப்போது இரண்டு ப்ரகரணங்கள் மட்டுமே முடிந்தன. அடுத்தது மார்கழித் திங்களல்லவா! மீண்டும் ஒருமுறை விடைகொள்வதாகச் சொல்லிவிட்டுச்சென்று மறுமுறை மாசி மாதம் பூர்த்தியாக விடைகொண்டிருந்து மூன்று நான்கு ப்ரகரணங்களின் ப்ரவசனத்தைத் தலைக்கட்டியாயிற்று. இந்த ப்ரவசனம் நடந்த நாட்கள் அறுபது. தினப்படி காலையிலும் மாலையிலும் அவிச்சேதேந நடந்து வந்தபடியால் நூற்றிருபது வேளைகள். ப்ரவசனத்திற்கு ஸன்னிதிக்குள்ளே பாங்கான இடமேற்படுத்திக் கொடுத்தும், ஸன்னிதியில் நடைபெறவேண்டிய கார்யக்ரமங்களை இதற்கு அவிரோதேந நடத்தும்படி செய்துவைத்தும் திருநகரி வாஸிகளடங்கலும் அபிமானித்திருந்தது "நால்பஸ்ய தபஸः ப்பலம்" என்னத் தக்கது. இப்போது வானமாமலை மடம் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளாநின்ற

[வித்வான், வானமாமலை ஐயங்கார்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரான] ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீஸ்வாமி [அப்போது க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை யலங்கரித்திருந்து] அந்த ப்ரவசன கோஷ்டியை அனுக்ரஹித்தருளியிருந்தது விசேஷித்துக் குறிப் பிடத்தக்க தனிப்பட்ட பாக்யம். ... ... *

— ஸ்ரீகாஞ்சியில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி ப்ரதிஷ்டாபனம் —

கீழே விஜ்ஞாபித்த ஆழ்வார்திருநகரிச் செய்தி 1938ஆம் ஆண்டின் முடிவிலும் 39ஆம் ஆண்டின் முதலிலுமாகும். அப்போது அடியேன்பெற்ற ஆழ்வார் திருவருளின் பலனேபோலும் அதே ஆண்டில் காஞ்சியில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி ப்ரதிஷ்டாபனம் பெற்றது. அவரவர்களது வாழ்க்கைகளில் நெஞ்சிலும் நினையாதவையும் நினைக்கவுமொண்ணாதவையுமான பலஸம்பவங்கள் நேர்படுவது தத்ததநுபவைகவேத்யம். அடியேன் வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலாபவன நிர்மாணம் பண்ணினபோது அதிலேயே நம்பிள்ளையை ஏறியருளப் பண்ணலாமா? என்று நெஞ்சில் ஒருமூலையில் எண்ணமிருந்ததுண்டு. ஸ்திரமாக நிர்வஹிக்க இயலாதென்றறுதியிட்டு அவ்வாசையை அறவே அகற்றிக்கொண்டபின்பு "தேவ்யேவம் ஸமஜாயத" என்கிற முறையிலே வாய்த்தவிது அவாங்மனஸ கோசர மத்தனை. (காலஞ்சென்ற) புதுச்சேரி கிருஷ்ணமாசாரியரென்பவர் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியின் திருமுன்பே தம்மதாயிருந்த திருமாளிகையை விற்பனை செய்ய விரும்பி, தனக்கு அத்யந்தம் அபரிசிதனாயிருந்த என்னிடத்திலே அவர் தாமாக வந்து "பெருங்கடனாளியாய்ப்போன என்னுடைய க்ருஹத்தை தேவரீர் தான் விற்பனை செய்து தரவேணும்" என்று வலிந்து கூறினதும், அதை யறிந்த பலர் ஆந்தனையும் இதற்கு இடையூறு விளைக்கப் பிரபல ப்ரயத்னங்கள் செய்ததும், அந்த முயற்சிகளெல்லாம் அநாயாஸமாகப் பழுது பட்டதும், வருஷக் கணக்கில் நடைபெறவேண்டிய நிர்மாண காரியங்கள் அதிஸ்வல்ப காலத்தில் நிறைவேறிய தும், நம்பிள்ளை தமது இருசிஷ்யர்களோடும் தாமாகவந்து குடிபுகுந்ததும், அப்ரதிம ப்ரபாவம்பொலியத் திருப்ரதிஷ்டைநடந்தேறியதும், ஆசந்த்ரார்க்கம் நித்யோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதிகள் குறையற நடந்தேறுவதற்குப் பாங் காகச் சேமநிதி ஏற்பட்டதும் நின்று நினைக்கில் "இருகரையுமழிக்கும் க்ருபா ப்ரவாஹமுடையவன்" என்னப் பெற்ற பேரருளாளனுடைய திருவருட் பெருக்கைப் போற்றவேண்டியதொன்று தவிர வேறென்றும் நானறியேன்.

முன்புறத்தில் நம்பிள்ளை ஸ்ன்னிதியும், பின்புறத்தில் "ஸர்வாத்ம ஸாதாரணநாத கோஷ்டீபூரேபி துஷ்பூரமஹாவகாசம்" என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக் தியை நினைப்பூட்ட வல்லதான நம்பிள்ளை நிலயமும், இவற்றைப் பரிபாலிப்பதற்குப் பல மஹநீயர்கள் கூடி "சென்னபுரி ஆஸ்திக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமிதி" என்னும் பெயரால் ஏற்படுத்தியுள்ள சாச்வதநிதிஸ்தாபனமும் பேரருளாளனுடைய பேரருளுக்கு விஜய த்வஜங்களா மத்தனை. ... ... *

— மதுரை. ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை —

கீழே நிகழ்ந்த ஆழ்வார்திருநகரி ப்ரவசன ப்ரஸ்தாவத்தில் மதுரையில் நடந்துவந்த சரண்யாபிமத விஷ்ணுசித்த ஸபையைப்பற்றி ப்ராஸங்கிகமாக எழுதி

யிருந்தேன். அந்த ஸபை சிலபல வருஷங்கள் நடந்து நின்றுபோனதாக நினைவு. அதன் பிறகு ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸபையென்று ஏற்பட்டுப் பலவாண்டுகள் மிக்க சிறப்புடன் நடந்து வந்தது. நடந்துவந்ததென்று இறந்தகாலமாக எழுதமனமில்லை. ஸபை உயிரோடிருப்பதுதான். இந்த ஸபையின் அங்கத்தினராகப் பல மஹான்கள் அந்வயித்திருந்தாலும் அடியேனுக்கு இருமஹான்களே நெஞ்சில் ஊறிக்கிடப்பவர்கள். மநீஷிமாந்ய. ராவ்பகதூர். நரஸிம்ஹய்யங்கார் ஸ்வாமியும், அட்வொகேட் S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் ஸ்வாமியும். இவ்விருவருள் முதல்வர் பத்தெட்டு ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்னம் பரமபதித்து விட்டார். இரண்டாமவர் ஆஸ்திக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குலதிலகராய் மதுரையில் பாங்காக எழுந்தருளியிருக்கிறார். சக்ரவர்த்தி திருமகன் தன்பால் அன்பு பூண்டவர்களைப்பற்றிச் சொல்லி வருமொரு ஸந்தர்ப்பத்தில் "உபகாராய ஸுக்ரீவோ ராஜ்யகாங்க்ஷீ விபீஷண:" என்று இருவரைச் சொல்லிவிட்டு திருவடியைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் "நிஷ்காரணாய ஹநுமாந்" என்றார்; அதுபோலே அடியேன்பால் அன்புகொண்டவர்களில் தனிப்பட்ட ஸ்தானம் பெற்றவராகப் பரிகணநீயர் இந்த ஸுந்தர ராஜையங்கார். முதல்வராக ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ நரஸிம்ஹய்யங்காரும் இவரை யொத்தவரே. அவர் கீர்த்தி சேஷராய்விட்டார். அவரொருவரேயல்லர்; மதுரையிலும் மதுரை ஜில்லாவிலும், தத்பரிஸரமான இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் ப்ரக்ருத ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை நிமித்தமாக அடியேன்பால் அன்பு பூண்டிருந்தவர்களில் ஒருநூறு திருநாமங்களுக்கு மேற்பட்டவர்களை நாளடைவில் இழக்க நேர்ந்திருக்கிறது. "தஸ்மாதபரிஹார்யேர்த்தே ந த்வம் சோசிது மர்ஹஸி" என்கிற கீதாவசனம் போன்ற பலவசனங்கள் பரோபதேசத்திற்குப் பயன்படுமேயொழிய ஸ்வாநுஷ்டானத்திற்குப் பயன்படாவன்றே. இழந்த பெரியார்களை ஒவ்வொருவரையும் நினைக்கும்போது—காலம் பல சென்றாலும் ஆற்றவொண்ணுத் துயரமே யாகின்றது. பட்டப்பா ஸ்வாமி, சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி, ஆஸூரி மஹாஸ்வாமி, வேதவாத்யார்ஸ்வாமி, ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி, செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர். திருநாராயணையங்கார் ஸ்வாமி, தேசி. வரதாசார்யஸ்வாமி, நடாதூர். கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, எம்பார் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, திருநாங்கூர் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் இரு க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மேலைவாத்யார் திருமலை ஐயங்கார் ஸ்வாமி, விஞ்சிமூர் ஆழ்வார் ஸ்வாமி......இப்படிப்பட்ட மஹான்களைப் பதேபதே நினைப்பவனடியேன். தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் திருமாலையில் "உண்டிராக் கிடக்கும்போதும் உடலுக்கே கரைந்துநைந்து" என்கிறார்; அடியேன் இராக்கிடக்கும்போது, இந்நிலவுலகுக்குத் திலகபூதர்களாக வாழ்ந்த மஹாஸ்வாமிகளையே நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகுமவன். ஏற்கெனவே பலபல பெரியரர்களின் திருவருளைப் பெற்றிருந்தேனாயினும், ப்ரக்ருத (மதுரை) ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபைக்குப் பலகால் விடைகொள்ள நேர்ந்த பாக்கியத்தினால் நமது ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களோடு மட்டுமன்றிக்கே அத்வைதிகள் முதலானாரோடும் விசேஷேண கலந்து பழக வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல காலவகையினானே" என்று நன்னூலாசிரியர் கூறின கணக்கிலே பழையவர்கள் கழிந்தாலும் புதியவர்கள் விரளமாகவாவது தோன்றிக் கொண்டிருப்பதனால் ஒருவாறு தேறுவதற்கிடமுள்ளது. ... .

— அடியேன் மதித்த ப்ரவசன கர்த்தாக்களைப்பற்றி —

"சதேஷு ஜாயதே சூரஃ ஸஹஸ்ரேஷு ச பண்டிதஃ, வக்தா சதஸஹஸ்ரேஷு" என்பது ப்ரஸித்தமான வசனம். பண்டிதர்களுக்கு அருமையிராது. வக்தாக்களுக்கு மிகமிக அருமையுண்டு. கீதையில் "தத் வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா, உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞானம் ஜ்ஞாநிநஸ் தத்வதர்சிநஃ" என்று பணித்தபடியே ஜ்ஞானிகளும் தத்வதர்சிகளுமான உபதேஷ்டாக்கள் எம்பெருமானருளால் தோன்றி உபதேசாதிகளாலே உலகத்தை வாழ்வித்து வருகின்றார்கள். கீர்த்திசேஷர்களான உபதேஷ்டாக்களைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் விஜ்ஞாபித்திருக்கிறேன். இப்போது யசஸ்விகளாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மஹான்களைப்பற்றி ஸ்வல்பம் விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஆத்மத்ருப்திக்காக.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமிகள் —

ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமியை யறியாதவுலகமுண்டோ? நம்மாழ்வார் பெரியதிருவந்தாதியில் எம்பெருமானை நோக்கி "ஒன்றுண்டு செங்கண்மால்! யானுரைப்பது, உன்னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே யிருத்திநீ" என்கிறார். எம்பெருமான் அடியார்களுக்கு எத்தனையோ நன்மைகள் எல்லையின்றிச் செய்திருந்தும் ஒன்றுஞ் செய்யாதவன்போல் குறைவாளனாய் 'என்ன செய்வோம்! என்ன செய்வோம்!' என்றே அலமந்திருப்பதாக இப்பாசுரத்தில் ஆழ்வார் கண்டறிந்து கூறுகின்றார். இத்தகைய அலமாப்பு எம்பெருமானுக்குள்ளதென்பதை ஆழ்வார் எங்ஙனம் தெரிந்துகொண்டாரென்னில், *செங்கண்மால்!* என்று விளித்திருக்கையாலே எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்ற ஆழ்வார் அவனது திருக்கண்ணோக்கத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டாரென்பது அறியக்கிடக்கின்றது. அதேபோல, நம் ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயர்ஸ்வாமியும் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வருஷகாலமாக ஆங்காங்கு விசிஷ்டாத்வைத ப்ரசாரக ஸங்கங்களை ஏற்படுத்துவது முதலிய திகந்த விச்ராந்தங்களான பலபல அதிமாநுஷ க்ருத்யங்களைச் செய்தருளியிருந்தும் த்ருப்தி பெறாதவராய் தற்காலம் ஒரு அபூர்வ ஸங்கல்பம் செய்தருளியிருக்கின்றார். அதாவது,

"ஆதியிலே அரவரசையழைத்தரங்கர் அவனியிலே யிருநூறாண்டிருநீயென்னப்
பாதியிலே உடையவராய்வந்துதோன்றிப் பரமபதம்நாடியவர் போவேனென்ன,
நீதியாய்முன்போல நிற்கநாடி நிலுவைதனை நிறைவேற்றிவாருமென்னச்
சாதாரணமெனுமா வருடந்தன்னில் தனித்துலாமூலநாள் வந்தார்தாமே."

என்று மாமுனிகளின் திருவடிகள் பணித்தபடியே அஸாதாரணமென்னும்படியான ஸாதாரண ஸம்வத்ஸரத்திலே ஜகதப்யுதயைக மூலமான ஐப்பசித் திருமூலத்து அவதரித்தருளின மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஆறுவது சதாப்த பூர்த்திக் கொண்டாட்ட மஹோத்ஸவத்தை ஆடம்பரமில்லாமல் லோகாபிராமமாக நடத்தியருளத் திருவுள்ளம்பற்றி, பிறரிடத்தில் ஒரு காகணிகாமாத்ரமும் பெற விரும்பாதே, சிஷ்யர்களால் திருவடிக் காணிக்கையாக ஸமர்ப்பிக்கப்படும் த்ரவ்யத்தையேகொண்டு,

மணவாளமாமுனிகளின் பூர்வாவதாரமான பகவத் பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஸகல க்ரந்தங்களையும் தெலுங்கு லிபியிலும் தேவநாகர லிபியிலும் ஸுபரிஷ்க்ருதமாக அச்சிடுவிக்கவும், ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலையை முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு அடியேன் தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடுவித்தது பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக துர்லபமாய் விட்டபடியாலே அதைத் தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவிக்கவும், அதற்கு ஸம்ஸ்க்ருத ஆந்த்ர பாஷைகளில் தாத்பர்யாநுவாதங்கள் அச்சிடுவிக்கவும் திடமாக ஸங்கல்பித்தருளி அடியேன் மூலமாக முத்ரணத்தை நடப்பித்தருளாநின்ருர். பெரும்பாலும் முடிவுபெற்றன. நாமறிந்த காரியங்களிவை; இன்னமும் ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் அநுக்ஷணம் தோன்றும் மனோரதங்களையும் அவற்றின் கங்குகரையற்ற ப்ரவாஹ பரீவாஹங்களையும் ஆரேயறியவல்லார். ஸ்ரீவைஷ்ணவ மடாதிபதிகள் பலதிசைகளிலும் பலருளர். ஒவ்வொருவரும் இங்ஙனே சிரத்தைகொண்டு பணிபுரிந்தால், "நான் ஆளவந்தாரோடு சேர்ந்திருந்தேனுகில் பரமபதத்திற்குப் படி கட்டியிருப்பேன்" என்று எம்பெருமானுர் பணித்தருளினதாக ப்ரஸித்தமாயுள்ள வார்த்தை நமது காலத்தில் ஈடேறுமென்னக் குறையில்லை. ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி எம்பெருமானுரைப்போல் இந்நிலவுலகில் நீடூழி வாழ்ந்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகுக்கு அபூர்வ விலக்ஷண மஹோபகாரங்களைச் செய்துகொண்டும் செய்வித்துக்கொண்டும் விளங்கவேணுமென்று பேரருளாளன் திருவடிகளில் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஜீயர்ஸ்வாமி தமிழ் தெலுங்கு ஹிந்தி ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பல பாஷைகளிலும் இமவந்தந்தொடங்கி இருங்கடலளவும் சொல்லமுதமொழி பொழிந்துவருவது பேரின்பவெள்ளம். ப்ரவக்தாக்களில் ப்ரதமபதவி ஸ்வாமியினுடையதேயாம்.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி —

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் திருவவதரித்து ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஸ்ரீமத் ஆஸூரி ஸ்வாமீபக்கலில் நியாய வேதாந்தங்களை யதிகரித்து மதுரையிலும் திருவல்லிக் கேணியிலும் விசேஷமாக ப்ரவசனங்கள் செய்து போந்து திருவேங்கடமுடையானுடைய அத்தாணிச் சேவகத்தில் ஆஸ்தைகொண்டு ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளிச் சில வருஷங்கள் சிறிய ஜீயர் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளிப் பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாகப் பெரிய ஜீயராஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் விளங்குகின்ற இந்த மஹா ஸ்வாமியின் பாண்டித்யப்ரபாவமும் ப்ரவசன ப்ராவீண்யமும் ஜகத்ப்ரஸித்தம். உபய வேதாந்தங்களையும் வரியடைவே பலகால் ப்ரவசனம் செய்தருளி "அதீதமத்யாபிதமார்ஜிதம் யச:" என்கிறபடிக்கு முக்கியலக்ஷ்யமாக ஸேவை ஸாதித்தருளாநின்ருர். * பொலிக பொலிக பொலிக *

— ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. திருக்குடந்தையாண்டவன் —

பூர்வாச்ரமத்தில் திருக்குடந்தை கண்ணன் ஸ்வாமி யென்றே வழங்கப்பட்டு வந்து, இப்போது ஆண்டவன் ஆஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் விளங்காநின்ற ஸ்வாமி உலகம் நிறைந்த புகழாளராய் எழுந்தருளியிருப்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். பூர்வாச்ரமத்தில் தமது திருவவதார ஸ்தலமான திருக்குடந்தையிலே ப்ரவசனமே போதுபோக்காக எழுந்தருளியிருந்து, சென்னை வாஸிகளான பக்தர்களால்

"சென்னையிலேயே ஸ்திரவாஸமாக எழுந்தருளியிருந்து காலக்ஷேபம் ஸாதித்து வரவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு சென்னைக்கெழுந்தருளி இருபது வருஷங்களுக்கு மேலாகப் பலபேட்டைகளிலும் இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையும் மிகமிக ரமணீயமான ரீதியில் ப்ரவசனம் செய்துபோந்தார். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பரம்பரையில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. தென்பரையாண்டவன் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளியபின் அந்த ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அர்ஹதையுடையவர் இந்த ஸ்வாமியேயென்று அறுதியிட்டவர்கள் நெடுநாளாகக் கொண்டிருந்த தங்கள் மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டார்கள். ஸ்வாமி இவ் வாஸ்தானத்தை அலங்கரித்தநாள் முதலாக இற்றைநாள் வரையில் இடையறுமல் ப்ரவசனமே போதுபோக்காக எழுந்தருளியிருக்கிறபடி. உபயவேதாந்தங்களும் ஸ்வாமியிட்ட வழக்காகையாலே ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களின் சிறப்பைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டியதுமுண்டோ? நியாய வ்யாகரண சிரோமணியன்றோ ஸ்வாமி.

— ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி —

அடியேனுடைய எழுபத்தைந்து பிராயப் பூர்த்திக்கு நினைவுமலராக அடியேனே யெழுதி வெளியிட்டுக்கொண்ட மலர்கள் ஐந்து; அவை உலகம் பரவியவை. அவற்றுள் முதலதான ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஹஸ்தபூஷணம் ஸ்ரீராமாநுஜன் வெளியீடாகவே "விச்வாவஸு பங்குனி விசாக விசேஷமலர்" என்னும் பெயர் புனைந்து 5-3-66ல் வெளிவந்துள்ளது. தொண்ணூறு பக்கங்களும் எழுபத்தைந்து உபந்யாஸங்களுங் கொண்ட அம்மலரில் எழுபத்துமூன்ருவது உபந்யாஸத்தை காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் வைபவமாகவே அமைத்திருக்கின்றேன். அந்த உபந்யாஸத்தையே இங்கு வெளியிடுகிறேன்.

"சென்னைமாநகரில் ப்ரஸித்த ப்ரவக்தாவாக விளங்கிவரும் ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியை யறியாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில்லை. ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஸம்வத்ஸரமாக ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்கள் சென்னை மாநகரில் பல பேட்டைகளில் நடைபெற்றுவருகின்றன. சென்னையில் மட்டுமன்று; பாம்பே, கோவை, சேலம், சித்தூர் முதலான பல வெளிநகரங்களிலும் கோயில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மதுரை வானமாமலை திருநாராயணபுரம் முதலான அனேக திவ்ய தேசங்களிலும் ஸ்வாமியை யெழுந்தருள்வித்து ப்ரவசனங்கள் கேட்டு க்ருதார்த்தரானவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். பரமஸாத்விகமான முறையில் பிரவசனம் செய்யவல்லவர் இந்த ஸ்வாமியொருவரேயாவர். வீண் வம்புப் பேச்சுக்களையும் ஹாஸ்யக்கதைகளையும் புகவிடாமல் பூருவாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்தி ரேகையை அணுமாத்ரமும் கடவாமல் "நாமூலமுச்யதே கிஞ்சித் நாநபேக்ஷிதமுச்யதே" என்னும்படியாக உபந்யஸிக்கவல்ல ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களுக்குத் தனிச்சிறப்புண்டு. ஸ்வாமியின் மாதாமஹரும் பித்ருஸ்தாநீயருமான கீர்த்திமூர்த்தி சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு நெருங்கிய பழக்கமிருந்தது. அந்த ஸ்வாமியினுடைய ப்ரபாவம் அத்விதீயமானது. திலீப சக்கரவர்த்திக்குப் பிறகு ரகுமஹாராஜன் அரசுபுரியும்படியைச் சொல்லுகின்ற காளிதாஸ மஹாகவி "திநாந்தே நிஹிதம் தேஜஸ் ஸவித்ரேவ ஹுதாசநः" என்று வைதிகமான த்ருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக்காட்டினர். ஸூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு அவனுடைய ஒளியைப்பெற்று அக்நி

பகவரன் ஜ்வலிக்குமாபோலே யென்றுர். அதே ரீதியில் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி யின் தேஜஸ்ஸைத் தம்மில் கொண்டுள்ள ஸ்வாமி மிகமிக விளங்கிவருவது வியப் பன்று. இக்காலத்திற்குரிய உபந்யாஸாநுக்ரஹத்தோடு நில்லாமல் ப்ராசீந பத்ததி யையும் விடாமல் உபயவேதாந்த க்ரந்தங்களைக் காலக்ஷேபமாகவும் நடத்திவரும் ஸ்வாமிக்கு உலகமெல்லாம் பல்லாண்டு பாடக் கடமைப்பட்டுள்ளது. நிகழும் பங்குனித்திங்களில் புநர்பூச நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்வாமிக்கு ஷஷ்டியப்த பூர்த்திமஹோத் ஸவம் ப்ராப்தமாகின்றது. இதுபற்றி உலகமெல்லாம் உகக்கவேண்டுமாயினும் "வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே" என்கிற நம்மாழ்வா ருடைய ஆசாஸனத்திற்கு முக்கிய லக்ஷ்யமான எம்பெருமானுரைப்போலே யெழுந்தருளியிருக்க வேண்டிய ஸ்வாமிக்குப் பிராயத்தில் பாதிபாகம் கழிந்ததா கிறதே யென்கிற மனக்கேதம் அடியேன்போல்வார்க்குள்ளது. எம்பெருமானுரைப் போலவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடு நெடுங்கால மெழுந்தருளியிருந்து ஆழ்வாரெம் பெருமானுர் மணவாளமாமுனிகளின் திவ்ய ஸூக்தி திவ்யார்த்த ப்ரவசன துரந்தர ராய் நீடூழி விளங்கவேணுமென்று பெருந்தேவி மணவாளனுன பேரருளாளன் திருவடிகளிலே பிரார்த்திக்கின்றேன். இந்த ஸமய விசேஷத்தில் **உபயவேதாந்த வித்யாநிதி** யென்னும் விருதை ஸ்வாமிக்குச் சூட்டுகின்றேன்."

— காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் அந்தேவாஸிகள் —

மேலே குறித்த காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் திருவருளால் உபயவேதாந்தங் களிலும் ப்ரவீணர்களாகிச் சிறந்த ப்ரவக்தாக்களாகவும் விளங்கி வருபவர்கள் நால்வர்;—1. திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை. சதாபிஷேக. கோவிந்த நரஸிம்ஹா சாரியர். 2. வாகம்ருதவர்ஷீ. வேளுக்குடி K. வரதாசாரியர். 3. பிள்ளைலோகம். பாஷ்யகாராசாரியர். 4. காரப்பங்காடு. தேசி. ரங்கராஜாசாரியர். இவர்கள் நால் வரும் "தீர்த்தகரராய் எங்குந்திரிந்து ஜ்ஞானஹ்ரதத்தைப் பூரித்துத் தீங்கின்றி வாழ நிதிசொரிந்து" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் அருளிச்செய்தபடியே வாழ் பவர்கள். இவர்களுள் முந்தியவரான சதாபிஷேகாசாரியர் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் நித்யவாஸம் செய்துகொண்டு ப்ரவசனநிரதரா யிருந்துவருவதைப்பற்றிப் பலகால் ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிட்டிருக்கிறேன். கோயிலில் எம்பெருமானுர் ஸன்னிதி, மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி முதலான விடங்களில் இவருடைய ப்ரவசனம் இடையருமல் நடைபெற்று வருவதாம். சென்னை முதலான விடங் களிலும் ஸமயங்களில் பிரார்த்திக்கப்பட்டுவந்து உபந்யஸிக்கிருர். ஜயது ஜயது.

— ஸ்ரீஉவே. இளையவில்லி சடகோபாசார்யஸ்வாமி —

ஆழ்வார்திருநகரியிலிருந்து நம்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு வந்துசேர்ந்த இந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்கு ஸம்பந்தியாக வாய்ப்பதற்கு முன்னமே—நாற்பது வருடங் களுக்கு முன்னமே ஸஹோதரப்ராயர். கோயிலிலும் திருச்சியிலும் இவருடைய ஸ்ரீஸூக்தி வர்ஷங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவர் ஸாதாரணமாக யோக க்ஷேம ஸமாசாரக் கடிதங்களெழுதினுலும் ஆசார்யஹ்ருதயமாகவே யிருக்கும். அதையிட்டே இவர்க்கு **ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகர** பிருது மிகப்பொருத்தமாக அமைந்தது,

ஸமீபகாலத்தில் திருப்பாவைக்கடல்மணியென்னும் விருதும் பெற்றிருக்கிறார். இவருடைய ஸ்ரீஸூக்தி ரசநாசைலியை உலகமறியவேணு மென்பதற்காகவே இவருடைய உபந்யாஸ வியாஸமொன்று இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது மேலேகாணலாகும்.

— ஸ்ரீமான். ஆயுஷ்மாந் இளையவில்லி. பூவராஹன் M.A. —

மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகரஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரர் E. S. பூவராஹன் என்பவர். இவர் M.A. பட்டம் பெற்றவராதலால் ஆங்கிலத்தில் உத்தீர்ணரென்பது தெரிந்ததே இளமையிலேயே ஸம்ஸ்க்ருதப் பயிற்சியும் நன்கு பெற்றிருந்தபடியால் அந்த ஞானத்தை க்ரமேண அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு உபந்யாஸங்களும் உயர்ந்தரீதியில் நடத்திவருகிறார். பெங்களூர் காலேஜில் உபாத்யாய பதவியில் அமர்ந்திருக்கின்றவிவர் அவ்விடத்திலேயே ஸமயோசித ப்ரவசனங்களும் செய்துபோருகின்றார். இவர்க்கு விருது ' ஸம்ப்ரதாய ஸுதாநிதி ".

— உத்தரமேரூர் வாஸுதேவாசாரியர் —

மதுராந்தகம் ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜில் வியாகரணோபாத்யாயராக விளங்கி வரும் இந்த ஸ்வாமி வியாகரண வேதாந்தங்களில் தெளிந்த ஞானம்பெற்று ஸங்கீதத்திலும் நிபுணராய் ஆங்காங்கு ப்ரவசனங்களும் செய்துபோருகிறார். டில்லி பாம்பே முதலான விடங்களிலுஞ் சென்று உபந்யாஸங்கள் செய்து ப்ரக்க்யாதி பெற்றிருக்கிறார். திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமியென்று வ்யபதிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருந்த கோஷ்டீபுரம் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கு இலக்கானவராதலால் ஸம்ப்ரதாய பேதத்தையோ மதபேதத்தையோ கொண்டு வைஷம்யபுத்தி வஹியாமல் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாய் விளங்குபவர். இவரோடு இருபது ஸம்வத்ஸரங்களாகவுள்ள பரிசயத்தினாலும் அஸக்ருத் நேரும் ஸம்பாஷணங்களினாலும் நான் கண்டறிந்த குணவிசேஷமிது. ... ... *

— ஸ்ரீஉவே. நவநீதம். ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் —

உப்பிலியப்பன் ஸன்னிதியில் எழுந்தருளியிருந்த வித்வச்ச்ரேஷ்டரும் சிஷ்டாக்ரேஸரருமான நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரரான ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் ஒரு விலக்ஷணவ்யக்தி. வடமொழி தென்மொழிகளிரண்டிலும் ஸமமான ஞானம்பெற்று வித்வான் பட்டமும் சிரோமணி பட்டமும் பெற்றவர். அருளிச்செயலிலும் ப்ரவணராகையாலே ரஸகனமான உபந்யாஸங்கள் செய்து மகிழ்விப்பவர். அனேக வியாக்கியானங்களுமெழுதிப் புகழ்படைத்தவர். இவர் பத்தாவது பிராயம் முதலாக என்னுடைய அபிமானத்திலொதுங்கியிருப்பவரென்பதை இங்கு நான் எழுதிக்கொள்ளாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆயுஷ்மந் அபிவர்த்தஸ்வ என்று ஆசாஸிக்கிறேன். இதை நான் எழுதினவன்று அவர் இங்கு நேரில் காட்சி தந்தது அற்புதம். தெய்வவசம். ... ... *

— ஸ்ரீஉவே. நடாதூர் ராகவாசாரியர் —

திருநறையூரென்கிற நாச்சியார்கோவிலில் ப்ரஸித்தவித்வன்மணியாக விளங்கினவர் நடாதூர் கிருஷ்ணமாசாரியர்ஸ்வாமி. அவர் ராஜபூஜிதராகவும் விளங்கினவர். அவருடைய மூத்த திருக்குமாரரான ராகவாசாரியர் நெடுநா

ளாகவே குளித்தலையில் வைகநல்லூரில் வாழ்ந்து வருகிறார். சிறந்த வித்வான். உயர்ந்த ப்ரவக்தா. அவ்விடத்தில் வெகுகாலம் ஸம்ஸ்க்ருதோபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்து விச்ராந்தராய் வாக்மியாயெழுந்தருளியிருக்கிறார். *

— ஸ்ரீஉவே. புத்தூர் (அட்வகேட்) கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் —

திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு ஸந்நிஹிதமான புத்தூர் அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீமதுபயவே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்ஸ்வாமி யென்கிற பெரியார் லௌகிக வைதிக வித்யாபரிச்ராந்தராய் லக்ஷ்மீகடாக்ஷச் சிறப்பும் பெற்றிருந்தவர், 35 ஆண்டுகட்கு முன்பு ஸ்வயார்ஜிதமான தனத்தை நிதியாகவைத்து ஸம்ப்ரதாயக்ரந்த ப்ரகாசனம் பண்ணத் தொடங்கினார். விசேஷித்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திகளை மறுபதிப்புச் செய்யவும் ப்ரவர்த்தித்தார். தமது இருப்பிடமான புத்தூரிலேயே ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடம் என்ற முத்ராசாலையும் ஸ்தாபித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனமென்கிற மாதாந்தப் பத்திரிகையும் ப்ராரம்பித்து அதன் மூலமாகவும் தனிப்படவும் அனேக ஸம்ப்ரதாய நூல்களை ப்ரசுரித்து வந்தார். அந்த ஸ்வாமி கீர்த்திசேஷரானபின்பு அவருடைய மூத்த திருக்குமாரரான ஸ்ரீஉவே. S கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் திருத்தகப்பனார் தொடங்கின நற்காரியங்களை ஒன்று பத்தாகவும் அழகாகவும் நடத்தி வருவது மிகமிகப் பாராட்டத்தக்கது. இதுதவிரவும் ஸமயோசிதமாக அனேகஸபைகளில் ஆஹூதராயெழுந்தருளிச் செவிக்கினிய செஞ்சொற்களையும் பொழிந்து வருகிறார். இவருடைய பதிப்புப்பணி மேன்மேலு மோங்கவேணும்.

— திருவல்லிக்கேணி வானமாமலைமடம் கோபாலையங்கார் —

திருவல்லிக்கேணி வானமாமலை மடத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரான இந்த ஸ்வாமி இளமையிலேயே ரஹஸ்யாதிகளை அதிகரித்து பகவத்விஷயாதிகாரியாகி சென்னையில் பலவிடங்களிலும் ப்ரவசனங்கள் செய்துபோருகின்றார். ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அடியேனுடைய வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையில் நவராத்ரி ஸதஸ்ஸென்று ஆண்டுதோறும் ஒன்பதுநாள் பண்டித பரிஷத்து நடத்திவந்தேன். அதில் ஸம்ப்ரதாயக்ரந்த பரீக்ஷையும் ஒரு சாகையாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு ஸம்வத்ஸரம் இந்த ஸ்வாமி அதில் பரீக்ஷ்யராக அந்வயித்து ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்களில் நல்ல உபஸ்திதி யுடையவரென்று புகழ் பெற்றார். திருவல்லிக்கேணியிலும் சென்னையிலும் இவருடைய உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்று வருவது நல்லோர்கட்கு நல்லுணவு. ... ... *

— ஸ்ரீமான் புரிசை வரதாசாரியர் —

P. R. வரதாசாரியர் (அல்லது) பரவஸ்து வரதாசாரியர் என்பவர் இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாக சென்னையிலும் சிறுபான்மை வெளியூர்களிலும் ப்ரவசனங்கள் செய்துபோருவது அவரவர்கள் அநுபவித்து வருவதேயாகும். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வல்லமை பெற்றிருப்பதோடு ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்களிலே போதுமான பரிசயமுடையவர். ஸாராஸார விவேக சக்தியுள்ளவர்; பரமரஸிகராய்ப் பேசவுமெழுதவும் வல்லவர். பஹுச்ருதராகையாலே விஷயங்களை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கவல்லவர். இவருடைய புகழ் மேன்மேலுமோங்குமாக. *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கோயம்புத்தூர் பட்டர்ஸ்வாமி —

கோயம்புத்தூரில் ப்ரஸித்த ப்ராஜ்ஞராக ஸேவை ஸாதித்தருளாநின்ற ஸ்ரீமத் வேதவ்யாஸபட்டர் திருமலை ஐயங்கார் ஸ்வாமி, அவ்விடத்திலெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்யாசார்ய ஸ்வாமி பக்கலில் வேதாந்த ச்ரவணம் பண்ணி ஸ்வரூப க்ரந்தங்களும் ஸேவித்து அவ்விடத்தில் ப்ரவசந நிரதராக எழுந்தருளி யிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்கு *பஹிः ப்ராண இவாபரः. அடியேனு டைய தக்ஷிணோத்தரதேச யாத்திரைகளில் சில பர்யாயங்கள் ஸஹாந்வயித்திருந்து பரமஸ்நிக்தரானவர். காஞ்சிக்கும் சென்னைக்கும் அடிக்கடி யெழுந்தருளி பந்து நிர்விசேஷமாக அநுக்ரஹிப்பவர். அனேகமாக மார்கழி மாதங்களில் சென்னைக் கெழுந்தருளி உசாத்துணையாயிருந்தவர். இந்த ஸ்வாமி சிஷ்யஸம்பந்நராகை யாலே ஸ்வஸ்தானத்தில் அனேகமாக ஸ்வரூபக்ரந்தங்களின் ப்ரவசனமே போது போக்காக எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமிக்கு ஆங்கில பாஷையிலும் பரிபூர்ண ப்ரவேச முண்டாகையால் இவருடைய யோக்யதை காலாநுகுணமாக மிகவும் பரிமளிக்கின்றது. ஸஹவாஸ யோக்யரான வ்யக்திவிசேஷமிவர். ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. பாதூர். ராகவாசார்ய ஸ்வாமி —

ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலுள்ள ஸ்ரீமதஹோபில மடத்து ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் வ்யாகரணோபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்தருளாநின்ற இந்தஸ்வாமி ப்ரபல வித்வத்கோஷ்டியில் பரிகணிதராய் விளங்குபவர். வ்யாகரண சாஸ்த்ர ஸாகர பாரத்ருச்வா. அந்த சாஸ்த்ரத்தைப் பலகால் ப்ரவசனம்செய்து பலவித்யார்த்திகளை உத்தீர்ணராக்கினவர். ஸரலகவியென்று விருதுபெற்றவர். ஸ்வரூபக்ரந்த ப்ரவச னத்திலும் நிஷ்ணாதர். எதிலும் பரிநிஷ்பந்நமான ஞானமுடையவராதலால் அடியேன் மிகவுகக்கப்பெற்றவர் ; பரம சாந்தர். .... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. நல்லான். ராமக்ருஷ்ணையங்கார் —

ஆழ்வார்திருநகரியில் தோன்றி மதுரையில் கலைபயின்று செந்தமிழும் வட கலையும் திகழ்ந்த நாவலராய் சென்னையில் பலவாண்டுகளாக ப்ரவசனங்களினால் பலரையும் வாழ்வித்து வருபவர். சிறந்த க்ராந்திகருமாவர். தமிழ்க்கவி யியற்றும் பெற்றி வாய்ந்தவர். டில்லி பாம்பே முதலானவிடங்களிலுஞ் சென்று உபந்யஸித் துப் புகழ்பெற்றவர் ; நீடூழி வாழ்க. ... ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கோமல். சேஷாத்ரியாசார்யஸ்வாமி —

புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தான தானாதிகாரி. ஸ்ரீமதுபயவே. காளி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் க்ரந்த சதுஷ்டயமுமதிகரித்து ஸ்ரீராமாயணபூஷணாதி பிருதா லங்க்ருதராய் விளங்குமிந்தஸ்வாமி நெடுநாளாகவே ப்ரவசனப்ரவீணர். ஸங்கீத ஸாஹித்ய ஸம்பத்தோடு பரிமளிக்கும் இவருடைய ப்ரவசனங்கள். விசேஷித்து ஸ்ரீராமாயணார்ணவ கர்ணதாரः; பலவாண்டுகளாக சென்னையில் வஸித்துக்கொண்டு அடிக்கடி பலவிடங்களிலும் ப்ரவசனம் செய்து போருகிறார். வைஷம்ய வைதேசிக ரென்று அடியேன் கொண்டாடநிற்பவர். பல்லாண்டு பல்லாண்டு. ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. தெ. கம். கோபாலாசார்யஸ்வாமி —

இந்த ஸ்வாமி கோதாவரீமண்டல மண்டனராய் நியாயவேதாந்த வித்வத் வரிஷ்டராய் ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமிக்கு தக்ஷிணபாஹுவாய் விளங்குபவர். இவருடைய ப்ரவசனங்கள் பலவிடங்களில் வியாபிக்குமவை. பலகால் சென்னையிலும் நிகழ்ந்தவை. ஆங்கிலபாஷையிலும் நிபுணர் எனக்கு ஆந்த்ர மண்டல ஸஞ்சாரமேற்படுவதற்கு இந்த ஸ்வாமியும் ஒரு காரணபூதர். முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாகப் பரமஸ்நிக்தராயிருப்பவர். ஜயது ஜயது *

— ஸ்ரீமதுபயவே. ப்ரஹ்மதேசம் - ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி —

ஸ்ரீகாஞ்சியில் அடியேனுடைய வீதியிலேயே யெழுந்தருளி யிருப்பவரான இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர் திருவடிகளில் பஹுச்ருதர். சிறந்த வித்வான். உயர்ந்த விவேகி. ப்ரவசனங்களை ஸமஞ்ஜஸமாக நடத்துபவர். தமது திருக்குமாரரையும் தம்மைப்போலக் கடாக்ஷித்திருப்பவர். *

— ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். விஞ்சிமூர். கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் —

எண்டோமெண்டு போர்டு மூலமாக நெடுநாளாகவே ஆங்காங்கு ப்ரவசனங்கள் செய்துபோருமிவர் சில மாதங்களாய் மதுரையில் கூடலழகப்பெருமாள் ஸன்னிதி பரிஸரத்தில் பகவத்விஷய ப்ரவசனத்தை வரியடைவே நடத்தத் தொடங்கி யிருக்கின்றார். உபயபாஷா விசாரதர். இந்த ப்ரவசனம் மேன்மேலுமோங்குமாக. ... ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. T. K. V. N. ஸுதர்சநாசார்யஸ்வாமி —

திருப்பதியில் ஸ்ரீவேங்கடேச்வர ஓரியண்டல் காலேஜில் ப்ரின்ஸிபால் பதவியை அலங்கரித்திருப்பவரும், 'தர்சன ஸார்வபௌம' இத்யாத்யநேக பிருதாவளீபூஷிதருமான ஸ்ரீஸுதர்சநாசார்யஸ்வாமி சிறந்த சாஸ்த்ரஜ்ஞரும் உயர்ந்த ப்ரவக்தாவுமாய் விளங்கிவருகிறார். திருப்பதியென்று நினைக்கும்போதே ப்ரவசந ப்ரவீணர்களான பலவித்வான்கள் நினைவுக்கு வருகிறார்கள். தசரத சக்ரவர்த்தி துஞ்சினபிறகு மாதுல குலத்திலிருந்து பரதாழ்வானை யழைத்துவரச் சென்ற தூதர்கள் புறப்பட்டுப் போனபடியைப் பேசுகின்ற வான்மீகி முனிவர் "ஸராம்ஸி ச ஸபுல்லாநி நதீச் ச விமலோதகா:, நிரீக்ஷமாணா ஜக்மு: கார்யவசாத் த்ருதம்" என்றார். இங்கு நம்பிள்ளை [நிரீக்ஷமாணா ஜக்மு:] என்று ப்ரதீகமெடுத்து "பாராதே போனார்களென்கை" என்று வியாக்கியான மருளியிருக்குமழகு அற்புதமானது. 'பார்த்துக்கொண்டே போனார்கள்' என்றெழுதவேண்டியதற்கு பர்யாயமாக 'பாராதே போனார்கள்'' என்றருளிச்செய்தார். அதேபோல, அடியேன் பல வித்வான்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டே போகிறேன். உண்மை வித்வான்களின் உயர்வை உள்ளபடியறிந்து உகந்திருக்குமடியேன் ஸகல வித்வான்களின் ப்ரசம்ஸையையும் ஸஹ்ருதயமாகச் செய்ய விருப்பமுடையேன். அதற்கென்று தனியேயொரு நூலமைக்கவும் அபிநிவேசமுடையேன். ஆழ்வார் திருக்குடந்தையை *செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தை* என்றார். இப்போது "செழுமாமணிகள் சேருந் திருப்பதி' என்னவேணும். 'மணி, மாமணி, செழுமாமணி, செழுமாமணிகள்' என்றதற்குச் சேர தற்காலம் திருப்பதியில் நான்கு வித்யாரத்னங்களை ஸ்மரித்து மேலே போகிறேன். உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான, கச்சிக்கிடாம்பி யாமுநா

சார்யர், திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை. க்ருஷ்ணமாசார்ய கோபாலாசார்யர்கள், கிடாம்பி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர்—ஆகிய இந்நால்வரும் வேங்கடத்தைப் படியாகக் கொண்டு மாமுத்த நிதிசொரியும் மாமுகில்களாய் விளங்காநிற்பவர்கள். பொலிக பொலிக. ... . *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கொடவர்த்தி சடகோபாசார்யஸ்வாமி —

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்து நியாயசாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்துபோந்து உபயவேதாந்த ப்ரவசனதுரீணராக விளங்குமிந்த ஸ்வாமி கோதாவரீ தீரத்தில் பஸலபூடி யென்னுமக்ரஹாரத்தில் சிறந்த ப்ரவக்தா வாக விளங்கி வருகிறார். நம் ஸ்ரீமந்நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மதித்த வித்வன்மணி இவர். ... . *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கிடாம்பி வேங்கடநரஸிம்ஹாசாரியர் —

நூஜிவீடு ஸம்ஸ்தானத்தில் நெடுநாள் ஆஸ்தான பண்டிதராக எழுந்தருளி யிருந்த மங்களம்பாடி. கோபால க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியின் ஜ்யேஷ்ட குமாரான விவர் வியாகரண வேதாந்தங்களில் நிஷ்ணாதராய் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாதி காரியாய் நெல்லூர் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் சாஸ்த்ரோபாத்யாயராய் விளங்கி வருகிறார். சிறந்த ப்ரவக்தா. நெல்லூரில் ஸ்ரீரங்கநாயகன் ஸன்னிதியில் பல ஸம்வஸ்த்ஸரங்களாக ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையும் இதிஹாஸ புராணங்களையும் நிரந்தரமாக ப்ரவசனம் செய்து வருபவர். பரம ஸாத்விக ப்ரக்ருதி. .... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. ஈயுண்ணி. சேஷசிங்கராசார்யஸ்வாமி —

கோதாவரி ஜில்லா. நரஸாபுர ஸமீபத்தில் அந்தர்வேதி பாளையமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இந்த ஸ்வாமி திருப்பதி ஸம்ஸ்க்ருத வித்யா லயத்தில் ஸாஹித்ய சாஸ்த்ரங்களை வாசித்து உபயவேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யங் களையும் வரியடைவே கற்று மிகச்சிறந்த வித்வானாக விளங்கிவருகின்றார். அருளிச்செயற்கடலில் ஆழ்ந்தவர் என்னுஞ் சிறப்புப் பெற்றவர். பரம ஸாத்விக ரான இந்த ஸ்வாமியை அடியேன் நாடோறும் நினைப்பவன். .... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கரி. ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி —

ஸிம்ஹாசல க்ஷேத்ராபிஜநரான இந்த ஸ்வாமி வியாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசனத் தில் அத்விதீய ப்ரக்க்யாதிபெற்றவர். மஹாபாஷ்யாந்த பண்டிதர். நல்ல நிருபண சக்தியும் விமர்ச வைசாரத்யமும் வாய்ந்தவர். இவருடைய ப்ரவசனத்தினால் உத்தீர்ணர்களான வித்வான்கள் பலபேர்கள். ஆந்த்ரமண்டலத்திற்கு அணி விளக்காக விளங்கி வருகிறார்கள். இப்போதுமிவர் குண்டூர் ஜில்லா நரஸராவு பேட்டையில் வ்யாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்துபோருகிறார். நாற்பது வருஷ மாக அடியேனுக்குப் பரமஸ்நிக்தர். ... . *

— முடிவாகத் தெரிவிக்கும் வ்யக்தி விசேஷங்கள் —

பண்டைக்காலத்து இதிஹாஸங்களில் ஆத்ரேயீ மைத்ராயணீ ஸாவித்ரி முதலான சில ஸ்த்ரீவ்யக்திகளைப்பற்றி ஓதியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அத்தகைய வியக்திகள் ஆங்காங்கு *க்வசித் க்வசித்தென்கிற கணக்கிலே இற்றைக்கும் தோன்றி வருகிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அத்துழாயென்னும் பெயர்புனைந்த அஷ்டகோத்ரம் திருவேங்கடத்தம்மா இந்த ப்ரவக்த்ருச்ரேணியில் பரிகணிக்கத் தக்கவளென்று கருதுகின்றேன். தமிழில் மட்டுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் ஆழ்ந்த ப்ரஜ்ஞையுடையவள். சாஸ்த்ரமர்யாதைகளுமறிந்தவள். இவ்வம்மையின் செவியில் விழாத ஸம்ப்ரதாயார்த்தமில்லை. ப்ரவசனமே போதுபோக்காயுமிருப்பது அஸூயையற்றவர்கள் புகழ்தற்குரியது. இத்தகைய மற்றொருவ்யக்தி மதுரபாஷிணி யென்னும் பெயரோடே சென்னையிலும் விளங்குவதுண்டு. ... ... *

— தொண்டுபூண்டமுதமுண்டு எண்டிசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார் —

திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முடிவு பாசுரம் " **தணிவிலர் கற்பரேல் கல்வி வாயுமே** " என்று தலைக்கட்டுகின்றது. " கல்வி வாய்ப்பதாவது - கைங்கர்ய பர்யந்த மாகை " என்று வியாக்கியானம் செய்தருளுகிறார்கள். கற்ற கல்விக்குப் பலன் கைங்கரியமேயாகும். திருமாலையில் * தண்டுழாய் மாலைமார்பன் தமர்களாய்ப் பாடி யாடித் தொண்டுபூண்டு அமுதமுண்ணுத் தொழும்பர் சோறுகக்குமாறே * என்று கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்ய தரித்ரர்கள் க்ஷேபிக்கப்படுகிறார்கள். பெரியாழ்வார் பல்லாண்டு பாடுகையையே பரம புருஷார்த்தமாக அறுதியிட்டு * வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் வந்து மண்ணும் மணமுங் கொண்மின் * என்று கைங்கர்ய ரஸிகர்களை ஆதரித்தழைக்கிறார். அவ்வாழ்வார்தாமே கண்ணபிரான் செய்த க்ரீடைகளை யெல்லாம் * வெண்ணெய் விழுங்கி யென்கிறவொரு திருமொழியினாலநுபவித்துப் பலன் சொல்லி நிகமிக்கையில் * கொண்டிவை பாடிக் குனிக்க வல்லார் கோவிந்தன் தன் அடியார்களாகி **எண்டிசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்** * என்கிறார். மேலே கண்ணனுடைய வேணுகானப் பதிகமொன்று கூறி அதற்குப் பயனாக * குழலைவென்ற குளிர் வாயினராகிச் சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப் படுவாரே * என்கிறார். இத்தகைய பாசுரங்களுக்கு மேலாகப் பிள்ளை லோகாசார்யர் முமுக்ஷுப்படியில் ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகாரி லக்ஷணங் கூறும் பெரியதொரு சூர்ணையில் " இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணனாய் குணாநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையும் " என்றருளிச் செய்கிறார். அவ்விடத்து மணவாளமாமுனிகளின் திவ்ய ஸூக்திகள்—" பரமபதத்திலே போய் பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிற பேற்றில் த்வரை நடவா நிற்கச் செய்தேயும் இச் சரீரத்தோடே யிருக்கும் நாள் * தானுகந்தவூர் * என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரன் உகந்து வர்த்திக்கிற திவ்ய தேசங்களிலே ப்ராவண்யத்தை யுடையனாய் அவ்வோ திவ்ய தேசங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கல்யாண குணாநுபவமும், அது அடியாகக் கரணத்ரயத்தாலும் அவன் விஷயத்திற் பண்ணும் கைங்கர்யமுமே காலக்ஷேப விஷயமாம்படி யிருக்கை "—என்பவை.

ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் ப்ரபந்நதிநசர்யை கூறும் பெரியதொரு சூர்ணையில்—" உகந்தருளின நிலங்களில் ஆதராதிசயமும் மங்களா சாஸனமும் " என்றருளிச் செய்யப்படுகிறது. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் " ஸாதநஸாத்யங்களில் முதலும் முடிவும் வர்ணதர்மிகள் தாஸவ்ருத்திகளென்று துறை வேறிடுவித்தது " என்பது பரம விலக்ஷணமான ஸ்ரீஸூக்தி விசேஷம். ஆக இவற்றை யெல்லாம் நெஞ்சிற் கொண்டு " **தொண்டு பூண்டமுதமுண்டு எண்டிசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்** ' என்று மகுடமிட்டு நெஞ்சு கனிந்து எழுதும் பரிச்சேதமிது.

கீழே 33 முதலிய சில பக்கங்களில் ப்ரசம்ஸிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமதுபயவே. மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கு இலக்காகி வேத வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையின் மூலமாக உத்தீர்ணர்களாகி " **கைங்கர்ய**

நித்யநிரதைச் பவதேக போகை:'' என்கிற ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்திக்கு இலக்காகி யுள்ளவர்களும் பேரருளாளன் பதவிணையில் கொண்டு பூண்டமுத முண்பவர்களுமான விலக்ஷணாதிகாரிகளை முன்னமநுபவிக்கிறேன். ... ... *

1. **திருமலை ஈச்சம்பாடி சடகோபாசாரியர்.** இவர் உபய வேதாதிகாரியாய் வயோவ்ருத்தருமாய் கைங்கர்ய நிரதராயிருப்பவர். விசேஷித்து இவர் ஒரு பெருமை பெற்றவர். (அதாவது) தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியில் மஹாமண்டப நிர்மாண கைங்கரியத்தை நிர்வஹித்ததேயாகும். நமது பாடசாலைக்குத் திலகமாய் விளங்கின மாமண்டூர் குரவி. நரஸிம்ஹாசாரியரும் இத்திருப்பணியில் ஸஹயோகம் பெற்றிருந்தவர். அவரைச் சிலவாண்டுகட்கு முன்பு அநியாயமாய் இழந்து விட்டோம் அவரை நினைத்து வருந்துவதை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். வாழ்ந்திருப்பவர்களை நினைத்து. .... *

2. **திருமலை விஞ்சிமூர். சிங்கராசாரியர்.** மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியென்று அடியேன் பலகால் ப்ரஸ்தாவிக்கும் மஹாஸ்வாமிக்கு அடியேனைப்போல இவருமொரு (பூர்வாச்ரம) தௌஹித்ரர். ஜீயர்ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயே பணிந்து பலவும் பயின்று பழுத்தவர். பிறகு மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி பக்கலிலே க்ரமாந்தம் வேதமோதினவர். காவ்ய நாடகாலங்கார பரிச்ராந்தர். உபய வேத கண்டீரவபிருது பெற்றவர். பரமைகாந்தி குடும்பஸ்தர். பேரருளாளனுடைய நித்யகைங்கர்ய துரந்தரராய் விளங்கி வருகிறார். நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களம். .... *

3. **ப்ரதிவாதிபயங்கரம். அனந்தாசாரியர்.** தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி ஸ்தலாசார்ய புருஷர்களில் ஒருவரானவிவர் பலவாண்டுகட்குமுன் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் உபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்தவரும் பிறகு சோளஸிம்ஹபுரத்தில் ஸ்வயம் ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் நடத்தினவருமான ஸ்ரீஉவே. ப்ர. க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் திருக்குமாரர். ஸ்ரீபெரும்பூதூர்க் கலாசாலையில் நியாயசிரோமணியாகிப் பிறகு வேதாந்த சிரோமணியாய் ''அதீதமத்யாபிதமார்ஜிதம் யச:'' என்னப் பெற்றவர். சிலவாண்டுகளாக நிஜநிலயமான காஞ்சியிலேயே வஸித்துக்கொண்டு பேரருளாளன் திருவடிகளிலே அருளிச்செயல் வல்லமையை அந்வர்த்தமாக்கிக்கொண்டு போருகின்றார். ஆழ்ந்த ஞானமும் விமர்ச சக்தியும் வாய்ந்தவர் * பதியே பரளித்தொழும் தொண்டர் * ... . *

4. **கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ராமாநுஜாசாரியர்.** கண்ணமாசாரியரென்றும் வ்யபதேசிக்கப் பெறுமிவர் சிறந்த தமிழ்வித்வான்; உயர்ந்த ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர். பகவத் விஷயாதிகாரி. ப்ரவசன ப்ரவீணர். அருளிச்செயல் வல்லவர். நெடுநாளாகவே காஞ்சீ ஸ்திரவாஸியாய் கைங்கர்ய ரஸிகராய் விளங்குபவர். சிறந்த மேதாவி.

5. **திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை. குன்றபாக்கம். (ஸ்ரீசைல) க்ருஷ்ணமாசாரியர்.** அடியேனெழுதியுள்ள ''எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை'' என்னும் நூலில் குன்றபாக்கத்து வித்வான்கள் நால்வரை ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். (நெ. 57) ஸ்ரீமதுபயவே. தி. அ. ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி; அந்தஸ்வாமி நியாயவேதாந்த வித்வத் வரிஷ்டராய் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ப்ரவசனநிரதரா யெழுந்தருளியிருந்தார். அவருடைய பௌத்ரரான இந்த க்ருஷ்ணமாசாரியரும்ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கலாசாலையில்

இளமையில் காவ்யநாடகாதிகளையும் நியாயப்ரகரணத்தையுமதிகரித்து, நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு காஞ்சீவாஸியாக வந்துசேர்ந்து நமது வைஜயந்தியில் அந்வயித்து வித்யாபிவிருத்தி ஸம்பன்னரானூர். பகவத் விஷயாதிகாரி. ஸ்ரீமதுபயவே. மாம்பள்ளம் ஸ்வாமிக்கு இவர் பாகிநேயராதலால் வேதமுமோதினூர். அருளிச்செயல் வல்லவரானூர் ப்ரவசனத்திலும் ப்ரவீணர். பேரருளாளன் திருவடிகளில் தொண்டுபூண்டமுதமுண்கிருர். ... ... *

6 **மாம்பள்ளம். திருமலை விஞ்சிமூர் பாஷ்யகாராசாரியர்.** ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வேதமோதி வேதபாராயண கோஷ்டியைக் காத்தவர்களில் ஒருவராக ப்ரஸித்திபெற்றிருந்த மாம்பள்ளம் சிங்கராசார்யஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரரானவிவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலேயே வேதத்தை க்ரமாந்தமாகவோதி ஸாஹித்யமுமதிகரித்து அவ்விடத்திலேயே நெடுநாள் வேதபாராயண கைங்கர்ய நிஷ்ணுதராயிருந்துவந்தவர். தேவப்பெருமாள் திருவடிவாரத்திலே நித்யவாஸத்தில் அபிநிவிஷ்டராய் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து அருளிச்செயலுமோதி கைங்கர்யநிரதரா யிருந்துவருகிருர். இவர் கர்மகாண்ட க்ரியாகலாப மர்மஜ்ஞர். பூர்வாபரப்ரயோகப்ரவீணர். .... *

7. **கோயில் கந்தாடை அண்ணன் (ஜடப்ரோல்) ராகவாசாரியர்.** இவர் சிலவாண்டுகளாக மயிலையில் கேசவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் வேதபாராயண கைங்கர்ய நிரதராய் வாழ்ந்து வந்தாலும் காஞ்சீபுரஸ்தரே. இவர் யோக்யதைகள் ஸம்பாதித்ததெல்லாம் நமது வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலே. நெடுங்காலம் இவ்விடத்திலேயே கைங்கரியம் செய்துபோந்தவர். இப்போதும் ஸமய விசேஷங்களில் வந்து செய்து போருமவர். .... •

8, 9, 10. **அடியேனுடைய தௌஹித்ரர்களும், கநிஷ்ட ஜாமாதாவும்.** கநிஷ்ட துஹிதாவின் குமாரனுை ஸ்வீக்ருதனுன (செல்வமணியென்கிற) சி. ரங்கநாதனும் ஜ்யேஷ்ட துஹிதாவின் குமாரனுன சி. அனந்தாழ்வானும், அருளிச்செயற் கடலில் அவகாஹனம் பெற்றுக் கைங்கர்ய துரந்தரர்களாய் விளங்குமவர்கள். கநிஷ்ட ஜாமாதாவான (ஸ்ரீபெரும்பூதூர்) மணவாள திருமலாசாரியர் க்ரமாந்தம் வேதமோதி உபயுக்தமான அருளிச்செயல்களையு மதிகரித்து கைங்கர்ய நிஷ்ணுதராயிருப்பவர்.

11. **காழியூர். தி. த. சேஷாத்ரியாசாரியர்.** காழியூரில் பட்டப்பாஸ்வாமி யென்று ப்ரஸித்தரா யெழுந்தருளியிருந்த மஹாஸ்வாமி தம்முடைய திருக்குமாரர்கள் நால்வர்க்கும் அத்புதமான யோக்யதையைக் கற்பித்திருந்தார். அவர்களில் மூத்தவருடைய திருக்குமாரரரனவிவர் பிதாமஹரிடத்திலும் பிதாவினிடத்திலும் மிகச் சிறந்த யோக்யதைகளை ஸம்பாதித்தவர். ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் மிகத்திடமான உபஸ்திதியுள்ளவர். தம்முடைய குமாரர்கள் மூவரையும் தம்மையேயொக்க அருள்செய்திருப்பவர். பகவத் விஷயாதிகாரி. லௌகிகோத்யோகம் வியாஜமாய் இவ்விடத்தில் கைங்கர்ய நிஷ்ணுதர். .... •

12. **மடவளாகம். தி. அ. கோபாலாசாரியர்.** இவ்விடத்தில் ப்ரஸித்த அத்யாபகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ உவே. தேசூர் ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கு ஜாமாதாவாய் மடவளாகமென்னும் அக்ரஹாரத்திலிருந்து இவ்விடம் ஸ்திர வாஸங்கொண்டவிவர் மாமனுரைப்போல் அருளிச்செயல் விரகராய் கைங்கர்ய

நித்யநிரதராய் விளங்கி வருகிருர். இவருடைய இரு திருக்குமாரர்களுங்கூட யோக்யதைபெற்று ஸமய விசேஷங்களில் கைங்கர்ய ச்ரத்தாளுக்களாயிருப்பவர்கள்.

13. காழியூர். தி த பாஷ்யகாராசாரியர். காழியூர் அக்ரஹாரத்தில் ஜனித்தவர்களுக்கு அருளிச்செயல் யோக்யதை ஜன்மஸித்த மென்னவேணும். இவர் விலக்ஷணுதிகாரி. தர்சன நிர்வாஹ கைங்கர்யத்திலுமீடுபட்டவர். திருக்குமாரர்களேயும் கைங்கரியத்தி லீடுபடுத்தியுள்ளவர். .... *

14. சாத்துப்படி. திரு. வரதாசாரியர். இவர் இளமையில் நெடுநாள் நமது வேத வேதாந்த வைஜயந்தீவித்யார்த்தியாயிருந்து யோக்யதை ஸம்பாதித்திருந்தும் இடையில் சில பலவாண்டுகள் ஸ்ரீயதோக்தகாரி யெம்பெருமானுக்குத் தொண்டு பூண்டிருந்தார். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் இவர் படைத்திருக்கும் பரம்பரைச் செல்வம் நிகரற்றது. அதனுல் தேவப்பெருமாள் இவரை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டாமல் தம்மிடத்திலேயே அத்தாணிச் சேவகமளித்து ஆட்கொண்டிருக்கிருர். பேரருளாளன் திருவுள்ளத்திற்கும் என்னுள்ளத்திற்கும் இவருடைய கைங்கர்யம் மிகவும் ரஸித்திருப்பதாம். ... . *

15. கோயில் கந்தாடை அண்ணன் ரங்கராஜாசாரியர். இவர் நமது பாடசாலையின் மூலமாகவே அனேக யோக்யதைகளே ஸம்பாதித்தவர். ஆந்திர ப்ரதேசங்களில் சிஷ்யஸம்பத்தியுள்ளவர். ஊரிலிருக்கும் நாட்களில் தவருது அருளிச்செயல் கைங்கர்ய துரந்தரராயிருப்பவர். ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளனைத்திலும் வல்லவர்.

16. திருமலே. விஞ்சிமூர் நரஸிம்ஹாசாரியர். காஞ்சியில் ப்ரதிஷ்டிதராக எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ உவே. விஞ்சிமூர். பாஷ்யகாராசார்ய ஸ்வாமியின் இளேய திருக்குமாரரானவிவர் வெகுகாலம் காஞ்சீபுரியிலேயே வாழ்ந்து அருளிச்செயல் வல்லவராயினர். உத்யோக நிமித்தமாகத் திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் பேரருளாளனுடைய கிங்கரரேயிவர். ... . *

17. அனந்தேரி. கந்தாடை. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர். இவரும் இப்போது திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் காஞ்சீநிகேதனரேயாவர். நெடுநாளேக்கு முன் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்து வந்த வேத பாடசாலேயில் வேத மோதத் தொடங்கியிருந்தார். அதைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டதும் திவ்யப்ரபந்தமோதினதும் காஞ்சியிலேயே; ஆகவே இவர் காஞ்சீ கிங்கரர்களிற் சேர்ந்தவரே. சிறந்த வைதிகர்.

18. காவல்கழனி திருமலே விஞ்சிமூர் அனந்தாசாரியர். இவரும் இப்போது திருவல்லிக்கேணியில் ப்ரதிஷ்டிதராயிருந்தாலும் காஞ்சீபுரஸ்தரே. பெரும்பாலும் யோக்யதை ஸம்பாதித்ததும் காஞ்சீபுரியிலேயே. இவருடைய திருத்தகப்பனுர் ஸகுடும்பராகக் காஞ்சீபுரிக்கே வாஸமாக வந்து சேர்ந்து மங்களாசாஸனபரராயெழுந்தருளியிருந்தவர். இவர் ஸம்பாதித்திருக்கிற விலக்ஷண யோக்யதைக்கு மூலம் தேவப் பெருமாளுடைய திருவருளேயாம். பெரிய திருமொழியில் திருவெள்ளக் குளப் பதிகத்தில் "கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்னமாலே, வல்லரேன வல்லவர் வானவர் தாமே" என்றவிடத்தை ஸேவிக்கும் போதெல்லாம் அடியேன் இவரையே நிணப்பவன். இவர்க்கு உத்யோகம் வியாஜம்; கைங்கர்யமே போதுபோக்கு.

* * * * * *

— ஸ்ரீகாஞ்சியில் சிறப்பாக வாழும் ஐவரைப்பற்றி —

இங்ஙனே இன்னும் பல வ்யக்தி விசேஷங்களை இங்கு அடியேன் எடுத்து மிகமிக விளக்க வேண்டியதுண்டு. நூல் விரிவுக்கஞ்சி நிற்கின்றேன். இறுதியாக ஐவரை நினைத்து க்ருதார்த்தனாகிறேன். ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை ஈச்சம்பாடி வரதாசாரியர் ஸ்வாமி ஞானசீல வயோவ்ருத்தராய் இந்த திவ்ய தேசத்திற்கு அணி விளக்காய் விளங்கி வருகிறார். * ஸ்ருஷ்டஸ் த்வம் வநவாஸாயபோலே கைங்கர் யத்திற் கென்றே ஸத்தை பெற்றிருப்பவர். வையம் மன்னி வீற்றிருக்கவேணும். மணவாளமா முனிகள் ஸன்னிதி மஹாமண்டப நிர்மாணத்திற்குப் பெருமதிப்பான நன்கொடையளித்த வள்ளல் இப்பெரியார் மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி நிர் வாஹகரான ஸ்ரீஉவே. வானமாமலை திருவேங்கடா சார்ய ஸ்வாமியும், ஆழ்வார் ஸன்னிதி நிர்வாஹகரான ஸ்ரீஉவே. திருமணி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர் ஸ்வாமி யும், தர்சன துரந்தரர்களான ஸ்ரீஉவே. நல்லப்பா. ஜீயப்பங்கார், திருமலை யீச்சம் பாடி விஜயராகவாசாரியர்களும் பேரருளாளன் திருவுள்ளவுகப்புக்காக நீடூழி வாழ்க.

— ஸௌமநஸ்யமும் வைமநஸ்யமும் —

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (6-3) விருத்தஸமுச்சயப் பதிகத்தில் ''வெல் பகையும் நட்பும் விடமு மமுதமுமாய்'' என்றருளிச் செய்தார். மானிடப் பிறவியர்க்கு நட்பும் பகையும் மாறி மாறித்தான் வரும். '' உயர்நீதிபதி. கனம் திரு. அழகிரிசாமி யவர்கள் 13-1-69 திருப்பாவை சாத்துமுறை கோஷ்டியில் நிகழ்த்திய உரை'' என்னும் மகுடம்புனைந்தவொரு கட்டுரை ஸ்ரீராமாநுஜன் 242ல் வெளிவந்துள்ளது. அதில்—'' நம் ஸ்வாமி (P. B. A) எங்கு யாரிடம் தவறு இருந்தாலும் சிறிதும் தயங்காமல் அதை யெடுத்துச் சொல்லி வீடுவர். பயம் என்பதே அவரிடம் கிடையாது. அதற்குக் காரணம் அவருடைய தெளிந்த ஞானந்தான்'' என்று அப்பெரியார் பேசியிருப்பதை உலகம் கண்டிருக்கிறது. ''அதற்குக் காரணம் அவருடைய தெளிந்த ஞானந்தான்'' என்கிற வார்த்தை ஜட்ஜ் அவர்களின் அன்புமிகுதியாலானதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு முற்பட்ட வார்த்தைகள் ஸர்வாத்மநா ஸத்யம். அதனால் சிலபல பெரியார்களிடத்தில் ஸௌமநஸ்யம் மாறி வைமநஸ்யம் தோன்றியதை நிரூபிக்கப் புகுந்தால் மெய்யே அதுவொரு பாரதமாகும் உயர்ந்த அறிவாளிகளா யிருந்து அவர்கள் வைமநஸ்யம் கொள்ள நேர்ந்தால் அது நீடித்திருப்பது கிடை யாது. பழையபடி ஸௌமநஸ்யமே தலைசிறந்து நிற்கும். இதற்கு என்னுடைய வாழ்க்கையில் வாய்த்த பல வ்யக்திகளில் சில வியக்தி விசேஷங்களை மட்டும் இங்கு நிதர்சனமாகக் காட்ட விரும்புகிறேன். .... *

— (1) ராவ்ஸாஹிப், மு. ராகவையங்கார் —

(செந்தமிழாராய்ச்சியென்னும் எனது நூல் உலகம் பரவியுள்ளது.) சிறந்த தமிழ்ப்புலவராயிருந்த மு. ராகவையங்கார் (ராமநாதபுரம்) அவர்கள் திவ்யப்பிரந் தங்களைப்பற்றியும் நம் ஆழ்வார்களைப்பற்றியும் சில ஆராய்ச்சிகளை மதுரைச் செந்

தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். அவை பெரும்பாலும் நம்முடைய ஸதாசார்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸரணிக்குச் சேராதவையென்று முண்மையை வெளியிடவேண்டியது அவசியமாயிற்று. அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் வெளிவந்தது செந்தமிழாராய்ச்சி. நான்முகன் திருவந்தாதியில் *தரித்திருந்தேனுகவே தாராகணப் போர், விரித்துரைத்த வெந்நாகத்துன்னை* என்ற பாசுரத்தின் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தை மறுக்கப் புகுந்து "வெந்நாகத்து" என்கிற பாடத்தை "என்னுகத்து', என்று ஸ்வதந்திரமாகத் திருத்திச் சில எழுதியிருந்தார். அது ஸர்வாத்மநா அஸங்கதமென்று மூதலிக்க முதன்முதலாக இறங்கினேன். அதிலிருந்து பல விஷயங்களை விமர்சிக்க நேர்ந்தது. அந்த விமர்சங்களெல்லாம் தமிழுலகில் ஸுப்ரஸித்தங்கள். ஹு 1929ல் நான் வடதிசை யாத்திரை சென்றிருக்கையில் அந்த ராகவையங்கார் வடமதுரையில் என்னோடு ஸந்தித்து புஷ்கரம் த்வாரகை முதலான சில க்ஷேத்திரங்களை என்னோடு கூடவே ஸேவித்தார். தேவியாருடனும், சேஷாத்ரியென்கிற திருக்குமாரருடனும் யாத்திரையாக வந்திருந்தார். 10, 15 நாள் ஸஹவஸிக்க நேர்ந்தது. யாத்திரையிலும் நான் பலகாரியங்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன்; அவருமப்படியே. ஆகவே லோகாபிராமமாக இருவரும் ஸம்பாஷிக்க நாடோறும் இரண்டொருமணி காலமே கிடைக்கும். இரண்டொருநாள் வார்த்தையிலேயே அவர் பூர்வாசார்ய பக்தி தரித்ரரென்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். ஒவ்வொரு நாளும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்திலிருந்து ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருந்தார். இத்தகைய பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் பொறுமையோடிருப்பவனல்லேனுதலால் ஒருநாள் நேரில் சொன்னேன்—'உம்முடைய பெயர் மு. ராகவையங்காரென்று காண்கிறது; முட்டாள் ராகவையங்காரென்றே முழுமூடம் ராகவையங்காரென்றே நீரே கையெழுத்திடும்படி இந்த யாத்திரையிலேயே செய்துவிடுகிறேன்'' என்றேன். ஆசார்யபக்தியே வடிவெடுத்தவளான அவரது தேவி அவரில்லாத ஸமயத்தில் வந்து 'ஸ்வாமீ! எஜமானர் பெரியார்களின் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தை ஒருநாளும் பருகினவரல்லர்; என்ன துஸ்ஸஹவாஸபலனே தெரியவில்லை; என்னுடைய தகப்பனுரிடத்திலும் மாமனுரிடத்திலும் இவர் சிலநாளாவது பழகியிருந்தால் இப்படியெல்லாம் பேசவேமாட்டார்; திருப்பல்லாண்டுகூட தெரியாதிவர்க்கு; இந்த யாத்திரையில் எதிர்பாராதபடி எங்கள் பாக்யவசமாக ஸ்வாமியினுடைய சேர்க்கை ஏற்பட்டது; ஸ்வாமி எப்படியாவது எஜமானரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவேணும்; திருமலைநம்பி எம்பாரைத் திருத்திப்பணிகொண்டது ஸ்வாமிக்குத் தெரியாததன்றே' என்று பலவும் சொன்னுள். ஆனாலும் அப்போது அவர் திருந்தவில்லை. அவர் தாம் அச்சிட்டவொரு புத்தகத்தில் ஓரிடத்தில் (புட்நோட்டில்) என் பெயரை வெகு சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு "இந்த ஸ்வாமியும் இப்படி திருவுள்ளம் பற்றுகிறுர்'' என்றெழுதியிருந்தார். [இது முகுந்தமாலை விஷயத்திலென்று நினைக்கின்றேன்.] அதை அப்போது அவர் [மு.ரா.] எடுத்துக்காட்டி 'ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் மிகவும் ப்ரதிபந்நன்; சென்னையில் லெக்ஸிகனில் பணி செய்யும்போதும் ஸ்வாமியின் நூல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பல விஷயங்களில் தெளிவுகாட்டியிருக்கிறேன்'' என்றுர்; அப்போது அவர்க்கு நான் பதில்சொன்னது, 'இந்த தோத்திரங்களினுல் அடியேன் மயங்கிவிடமாட்டேன். ஸர்வஜ்ஞர்களான பூர்வா

சார்யர்களின் ஸூக்திகளை அவமதித்து என்பால் பக்திகொண்டாலென்ன? விப்ரதிபத்தி கொண்டாலென்ன?' என்று.

அந்த யாத்திரைக்குப் பிறகு, அவர் வெளியிட்டவற்றையெல்லாம் வரவழைத்துப் பார்த்து ஒன்றையும் உபேக்ஷியாமல் அவருள்ளம் தெளிவுபெறப் பல வியாசங்களெழுதியுள்ளேன். அப்போது ஸ்ரீராமாநுஜன் தோன்றியிராமையால் அம்ருதலஹரியில் வெளியிட்டுவந்தேன். கோயிலில் வாழ்பவரும் அம்ருதலஹரி மானேஜிங் எடிடருமான ஸ்ரீ உ. வே. பண்டிதராஜ மெ. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிக்கு அந்த மு. ராகவையங்கார் தேஹாநுபந்திகளில் சேர்ந்தவர் என்பது அப்போது தெரிந்தது அந்த ஸ்வாமிக்கு இந்தக் கண்டனங்கள் அப்ரியமாயிருக்குமோ! என்றுகூடப் பாராமல், உண்மையுரையில் ஒருவர்க்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லையென்கிற அத்யவஸாயத்துடன் கடமையைச் செலுத்திவந்தேன் இதன் முடிவைத் தெரிவிக்கவேணுமே; அவர் சரமகதிக்கு முன்பு சிலகாலம் திருவனந்தபுரத்தில் யூனிவர்ஸிடியில் பணியாற்றிவந்தார். அப்போது நான் பல அன்பர்களுடன் மலைநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை புறப்பட்டு அவ்விடம் சென்றேன். நாலைந்துநாள் அங்கிருந்து ஸன்னிதியில் உபந்யாஸங்கள் நடத்தினேன். அவரும் (மு ரா.) கூடவிருந்து களித்து முடிவில் தேவியாருடனேயெழுந்து அங்கிருந்த வைதிகர்களைக்கொண்டு கனம் சொல்லச்செய்து தம்முடைய ஸம்பாவனையாக ரூ. 116ம் சால்வையுமளித்துப் பலரறியப் பேசினவை பத்ரிகைகளில் ப்ரஸித்தமானவை. ... .. *

(2) திருவயிந்திரபுரம், சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர்

(3) R. V. கிருஷ்ணமாசாரியர், குடந்தை.

(4) A. V. கோபாலாசிரியர், திருச்சி.

இங்குக் குறித்த மூவரும் சிறந்த வித்வான்களாயும் ப்ரதிஷ்டிதர்களாயும் விளங்கினவர்கள். இவர்களுள் R V. கிருஷ்ணமாசாரியார் அத்விதீய வித்வான். A. V. கோபாலாசாரியர் வேதாந்த வித்யாநிதி யென்று விருது பெற்றவர். சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர் "பகவத் விஷயம்" என்று டைடல் பெற்றவர். இம்மூவரும் அடியேனுக்கு இளமையிலிருந்தே பரமஸ்நிக்தர்களாயிருந்தவர்கள். 'சைத்யம் ஹி யத் ஸா ப்ரக்ருதிர் ஜலஸ்ய என்னப்பெற்ற தண்ணீரும் ஔபாதிகமாகத் தன்னுடைய தன்மை தவிரக் காண்கிறோமன்றோ? அதே ரீதியில் இம்மூவர்க்கும் விபர்யயம் விளைந்தது. அதுவொரு வியப்பான ஸம்பவமே. ப்ரஹ்லாதாழ்வானும் ஒருகால் எம்பெருமானோடு எதிரம்புகோக்கநேர்ந்ததென்று நூல்களில் வாசிக்கிறோம். அதனை உண்மையென்று யாரும் நம்பார். நன்கு நம்பும்படி பண்ணி விட்டார்கள் இம்மூவரும். இவர்களுக்காக மட்டும் மறுப்புரைகளெழுதி யச்சிட இரண்டாயிரம் ரூபா வரையில் செலவு செய்ய நேர்ந்து விட்டது. பிறகு மூவரும் அநுதாப பத்ரிகைகள் விடுத்து "தானும் யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம், தேனும் பாலும் நெய்யுங் கன்னலு மமுது மொத்தே" என்னும்படியான விருத்தாந்த விசேஷங்கள் உலகப் பிரசித்தம். எல்லாம் ஏடேறிக்கிடப்பனவாதலால் சிறு பிராயத்தவர்களுக்கு மட்டும் இவை அபூர்வச்ரவணமாயிருக்கும். R. V. கிருஷ்ணமாசாரியர்

ஸ்வாமி மட்டும் அக்காலத்தில் திருக்குடந்தையிலிருந்து வெளி வந்து கொண்டிருந்த
ஆர்யதர்ம பத்ரிகையில் மிகுந்த அநுதாபத்துடன் தமது ப்ரேமப்ரவாஹங்களைப்
பிரசுரஞ் செய்தார், மற்றை யிருவரும் "ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம் இனி
யென்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்" என்ற கோபிகளை யநுகரித்து "இனியென்றும்
உம் ஜோலிக்கு வாரோம்" என்று உலகறிய வெழுதி ஓய்ந்தவர்கள். .... *

— மதபேதங்களில் அடியேனுடைய ப்ரதிபத்தி —

திருவிருத்தத்தில் *வணங்குந் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிகற்பால்
பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாக்கி * என்று ஆழ்வாரருளிச் செய்திருப்பதை அடியேன்
இளமையிலேயே ஊன்றி நோக்கினவன். உலகில் மதபேதங்கள் இல்லாமலிருக்க
முடியாது. உலகுக்கெல்லாம் பாஷை ஒன்றேயாகவுள்ளதோ? இல்லையே. ஒரு
க்ராமத்துக்குள்ளேயே ஒன்பது பாஷைகள் நடையாடக் காணுநின்றோமன்றோ?
அப்படியே பலபல மதங்கள் தோன்றியிருப்பதும் ஸஹஜமே. ப்ராஹ்மணஸமுதாயத்
தில் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரிகளை யெடுத்துக்கொள்வோம். புண்ட்ர உபாதான த்ரவ்யத்
தில் எத்தனை பேதங்கள்? புண்ட்ராகார ஸந்நிவேசத்தில் எத்தனைபேதங்கள்? இவை
இன்று நேற்று ஏற்பட்டவையா? சந்திரஸூர்யாதிகளோடு கூடவே இவையும்
தோன்றியவை யென்பதை யாரேனும் மறுக்கமுடியுமா? இதை அடியேன் நன்கு
உணர்ந்தவன். ஆகவே எந்த மதத்திலும் எந்தபுண்ட்ரத்திலும் அடியேன்
வெறுப்போ பகையோ கொண்டவனல்லேன். கொள்பவர்கள் அவிவேகிகளே
யாவர். நமது பூருவாசாரியர்கள் ஆதரித்திருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? விசிஷ்ய
வேதாந்ததேசிகன் அணிந்துகொண்டிருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? என்பதைமட்டும்
அடியேன் விமர்சிப்பவனாதலால் அந்த விமர்சங்களை வெளியிடுவது கொண்டு
அடியேனை மத்ஸர க்ரஸ்தனாகச் சிலர் எண்ணுவது தகுதியற்றது.

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில் தேசிகனுக்கு அபிமதமல்லாதவற்றை அவர்க்கு
அபிமதமாக ஏறிட்டு, தேசிக ஸம்ப்ரதாயமென்றும், தேசிகதர்சனமென்றும் புதுப்
பெயர்களைப் புனைந்து சிலர் ப்ரசாரம் செய்துவருவதும் மிகத் தவறு என்னுங் கொள்
கையை அடியேன் சிக்கெனக் கொண்டவன். இதுகாறும் அடியேனெழுதி வெளி
யிட்டுள்ள எண்ணூறு நூல்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை இந்த விசாரத்திலேயே
பரந்திருக்கின்றன. இருநூறு வருடங்களுக்கு உட்பட்ட காலத்திலேயே தேசிக
ஸம்பந்தத்தை வலிந்து நலிந்து ஏறிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஏற்கெனவே தாங்கள்
கொண்டிருந்த கொள்கைகளை தேசிகனுடையவையாக ப்ரசாரம் செய்துவருகிறார்க
ளென்பதை அடியேன் சோம்பாமல் பலநூல்களால் நிரூபித்து வருகிறேனென்பதை
யும், பிறர் இதை மறுக்க நெஞ்சாலும் நினைக்கவில்லாமல் வாளா இருந்து வருகிறார்க
ளென்பதையும் உலகமுழுது முணர்ந்திருக்கின்றது. அடியேன் எதையும் ஆதார
மின்றி ஆக்ரஹத்தா லெழுதபவனல்லேன். "வாய்திறக்கவுண்டோவழி" என்று பல
பெரியார்கள் துணிந்து எழுதியுள்ளபடியேதான் ஒவ்வொன்றையு மெழுதியிருக்கி
றேன், எழுதிவருகிறேன்.

சிலர் இலேசாக மறுப்புக் கூறிவிடுவதுண்டு; (அதாவது) "இவர் (P.B.A.) ஏற்கெனவே சிலபலவாண்டுகளுக்கு முன்பு தாம் இசைந்திருந்தவற்றையும் ஏதோ பிடிவாதங்கொண்டு தாமே மறுக்கிறார்; தன்னைத்தானே கண்டித்துக் கொள்ளுகிறார்" என்று. இதைப்பற்றி நான் பலகால் விரிவான விடைகள் விடுத்திருந்தாலும் இப்போது இங்குச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்போம்.

— சில விமர்சங்கள் தோன்ற உண்மைக்காரணம் நிரூபித்தல் —

"நமக்கு உபதேசரத்தினமாலை யிருப்பதுபோல் அவர்களுக்குப் பிரபந்தசாரம்; நமக்கு ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர மிருப்பதுபோல் அவர்களுக்கு ராமாநுஜதயாபாத்ரம்; ...." என்றிங்ஙனேதான் நெடுநாள் நினைத்திருந்தேன். இப்போதும் இங்ஙனே பலர் நினைத்திருப்பதுண்டே. ஹரிதிந திலகம் தேசிகன் ஸாதித்தது—என்று எத்தனை வடகலை வித்வான்கள் எத்தனை வருஷகாலமாக எண்ணியிருந்தனர் தெரியுமோ? யார்க்கும் எதிலும் ப்ரமம் நீங்குவதற்கு ஒரு காலவிசேஷமோ ஹேது விசேஷமோ உண்டாகிறதன்றோ. அதுநிற்க. திடீரென்று ஒருஸமயம் *ராமாநுஜ தயாபாத்ரத் தனியன்தோன்றி அறுநூறுவருடமாயிற்றென்று ராமாநுஜதயாபாத்ரோத்ஸவமென்று இங்கே கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள். அப்போதுதான் விமர்ச முதிக்க அவகாசமேற்பட்டது ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: என்கிற தனியன் பரம கம்பீரமாயும் எஞ்ஞான்றும் எங்கும் சிறப்புப் பெற்றதாயும் விளங்காநிற்க அதை உபேக்ஷித்து, அவதாரஸ்தலத்திலுங்கூட வாயால் சொன்னாலும் தண்டனை, நெஞ்சால் நினைத்தாலுங்கூட தண்டனை என்னநின்றவொரு ச்லோகத்திற்கு உத்ஸவம் என்றால் இதைப்பற்றி விவேகிகளுக்கு விமர்சம் விளையாமலிருக்க முடியுமா? தனியனுக்கு உத்ஸவம் என்பதே விசித்திரம்; அதிலும் தோன்றினநாள் முதல் பங்கப்பட்டே வருகின்றவொரு தனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் ஈச்வரன் கொடுத்த விவேகசக்தியை யுடையவன் விவேகியாமலிருக்க முடியுமா? க்ருஹிணியாக வந்த நாள்முதல் ஸ்வைரிணியென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த வொருத்தியை ஒருநாள் திடீரென்று பல்லக்கிலேற்றி வீதிவலம் வருவித்தால் விசாரம் தோன்றாமலிருக்குமாவென்று பாருங்கள்

*ஸ்ரீமான்வேங்கடதனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் ஒருவாறு இசைந்திருக்கும். அதை தேசிகனுடைய அவதார ஸ்தலத்திலேயே அவருடைய திருமுன்பே நடத்தவுங்கூடும். அதைவிட்டு, அஸக்ருத் ப்ராப்தபாதுகாஸஹஸ்ரபஹுமானத்தனியனுக்கு உத்ஸவமென்பதும், அதுதானும் புதிதாகக் கட்டினவொரு க்ருஹத்திலென்பதும் எவ்வளவோ விமர்சத்தை யுண்டாக்காதா? உண்டான விமர்சத்தை சதச: ஸஹஸ்ரச: வெளியிட்டேன். "கீழ்நாட்களில் ஒப்புக்கொண்டிருந்து இப்போதாக மறுக்கிறாரிவர்" என்று சொல்லிவிட்டால் இது ஸமாதானமாகுமோ?

— ஸ்ரீகோஷ்டீபுரம் ஸ்வாமியின் விலையுயர்ந்த வார்த்தை —

அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி காஞ்சியில் ஸ்திரவாஸமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸ்ரீமத் பரம. இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமிபோலவே இவரும் விஷயங்களை கோபதாபமில்லாமல் கேட்பதும் சொல்லுவதுமாயிருந்த படியால் என்னுடைய விமர்சங்களையெல்லாம் அவரிடம் ஸமர்ப்

பித்தேன். முழுதும் கடாக்ஷித்துவிட்டு ஸாதித்தது இவ்வளவே; ஏதோ வொரு பத்ததி நடந்து வந்ததென்பதும் இடையில் மாறுபாடு நேர்ந்ததென்பதும் வாஸ்தவம். இதுவும் ஏறக்குறைய நூறுவருஷ காலமாக நடந்து வருகிறதென் பதை தேவரீரும் இசைந்திருக்கிறது. எங்களுக்கு ப்ரவேசமுள்ள சில கோவில் களிலும் மடங்களிலும் ஒருவிதமான வழக்கம் வந்துவிட்டது; தேவரீருடைய விமர்சத்தைக்கண்டு இதையெல்லாம் மாற்றிக் கொள்வதென்பது ஸாத்யமா? உங்களுடைய பத்ததியை இனி நாங்கள் பரிக்ரஹிக்க முடியுமா? ஒருவிதமாக வந்துகொண்டிருக்கிற ஆசாரத்தை நாங்கள்தான் விடமுடியுமா? விட்டால் ஸ்மார்த்த மாத்வாதிகளைப் போலே மணியை ஆட்டிக் கொண்டுதானே யிருக்க வேண்டும் ஏதோ பகவத் ஸங்கல்பத்தினல் நடந்து வருகிற லீலைகள் என்றிருக்க வேண்டியது. நியாயாலய வியவஹாரங்களுக்கு இடமளித்தது அநீதியே—இத்யாதி. இது ப்ராமாணிகமும் ஸாத்விகமுமான வார்த்தையென்று உகந்தேன். ... *

— அடியேனுடைய நூல்களைப்பற்றி —

இதுகாறும் அடியேனெழுதி வெளியிட்டிருக்கிற நூல்களுக்குப் பதின்மூன்று துறைகள் வகுத்திருப்பது ப்ரஸித்தம். அவற்றுள் பரபக்ஷப்ரதி க்ஷேபத்துறை யென்பது ஒன்று. அதாவது இதரர்களுடைய வாதங்களைக் கண்டித்தெழுதிய பாகம். இதைப்பற்றி இந்நூலில் ஸாரமாகச் சிலவிஷயங்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு ஸமயம் எழுதியிருக்கிறேன்—“வம்புச் சண்டைக்குப் போகமாட்டேன், வந்த சண்டையை விடமாட்டேன்” என்று. இந்தத் தன்சரிதைச் சுருக்கத்தில் (பக்கம் 23ல்) “திருக்குடந்தையில் விவாதத் தொடக்கம்” என்று தொடங்கி இரண்டரைபக்கம் எழுதியிருப்பதை ஸஹ்ருதயர்கள் மீண்டு மொருமுறை வாசித்துப் பார்ப்பது. அந்த உபக்ரம முஹூர்த்தத்தின் வன்மையை எம்பெருமானே அறியவேணும். அதிலிருந்து விவாத க்ரந்த லேகனங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. எடுத்துக்கொண்ட இவ்விஷயத்தை ஆப்தர்களும் அநாப்தர்களும் அடியே தொட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது ஆவச்யகமென்றெண்ணிச் சிறிதுவிவரிக்கிறேன்.

— காஞ்சீபுரம். சாமா - திருமலை தாதாசாரியர் —

இவர் மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியின் அந்தேவாஸிகளில் ஒருவர். தலைவர் என்றுஞ் சொல்லலாம். சடகோப நிலயமென்கிறகோவில் பாடசாலையில் நான் வித்யார்த்தியாகச் சென்றபோது சிலமாதங்கள் இவரிடத்திலும் வித்யார்த்தியாக இருக்க நேர்ந்தது. இவர் அங்குள்ள பெரியோர்களோடு பேசுவதெல்லாம் பெரும் பாலும் கலாபேதவைஷம்ய விஷயமாகவே யிருக்கும். பாம்பேயில் ப்ரஸித்தமான நிர்ணயஸாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து காவ்யமாலா ஸீரீஸ் பலவாண்டுகள் வெளி வந்து கொண்டிருந்ததைப் பண்டித வுலகம் மறந்திராது. அந்த மாலையில் பாதுகா ஸஹஸ்ரம் வியாக்கியானத்தோடு வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு இந்தத் திருமலை தாதாசாரியர் ஒரு பூமிகையை யெழுதி யனுப்பி ஸதுபாயத்தினல் அதை அத்தோடு சேர்த்து வெளியிடுவித்தார். அதில் தென்னுசார்ய தூஷணைகள் மலிந்திருக்

கின்றன. அப்புத்தகம் இற்றைக்கும் பலரிடமுள்ளதே. அந்த பூமிகையை நானும் பார்க்க நேர்ந்தது. உண்மைக்கு மாருக எழுதப்படும் விஷயம் எதுவானுலும் என் கண்ணில் பட்டுவிட்டால் "பாறிப் பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீரேழ்" என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின்படியாகு மென்பதை இந்நிலவுலகில் தெரிந்து கொள்ளாதார் ஆருமில்லை. அந்த பாதுகா ஸஹஸ்ர பூமிகைக்கு ப்ரத்யக்ஷரகண்டனமாக "பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரத்வம்" என்கிற நூலை வடமொழியில் எழுதி அத்துடன் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பையும் சேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிட்டேன்.

— வடகலை வித்வான்களின் வஞ்சனைச் செயல்கள் —

வடகலை வித்வான்களுக்கும் அடியேனுக்கும் தோன்றிய பலவகைப்பட்ட விவாதங்களுக்குப் பாதுகாஸஹ்ஸ்ராவதார விஷயமான விவாதமே மூலகந்தமானது. இதிலிருந்தே சாகோபசாகமாகப் பல விவாதங்கள் வளர்ந்தன. தேசிகன் பாதுகாஸஹஸ்ரம் பணித்தற்குக் காரணத்தை முன்னேர்கள் உள்ளபடியெழுதி வைத்திருக்கச் செய்தேயும் வீணுகத் தென்னுசாரியர்களைப் பழிப்பதையே முக்கியமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தேசிக சரித்திரமெழுதுவதாக ஒரு வியாஜமிட்டுக் கிளர்ந்து கைபோனபடியும் மனம்போனபடியும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனுரென்னுமாசாரியர் தேசிகனுடைய பெருமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவரோடே போட்டியிட்டுச் சண்டையிட்டதாகவும் அவரை வெல்வதற்காக ஓரிரவில் ஒருயாமத்தில் பாதுகாஸஹஸ்ரமிட்டதாக வொருவர் எழுதுவது, வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரென்பவர் சண்டையிட்டதாகவும் அவரை வெல்வதற்காகப் பாதுகாஸஹஸ்ரமிட்டதாக மற்ருெருவர்.... ....இப்படி தங்களைத் தாங்களே கண்டனம் செய்துகொண்டு "தடியெடுத்தவனெல்லாம் வேட்டைக்காரன்" என்னும்படி எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் உண்மையுணர்ந்துங்கூட ஸதாசாரியர்களை தூஷிக்கவேண்டியதற்காகவே இதுபோன்ற வீண் சர்ச்சைகளை வளர்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இதில் தலையிட்டு பங்கப்படாத வித்வான் ஒருவருமில்லை. .... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரின் கட்டுரைகள் —

இச் சிறுநூலில் கீழே (பக்கம் 48ல்) "ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் கண்டறிந்த தத்துவம்" என்ற மகுடத்தின்கீழ் அப்பெரியார் கண்டறிந்த தத்துவத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு, "இவரைப்பற்றி மேலே விரிவாகத் தெரிவிப்பேன்" என்றெழுதிவிட்டிருக்கிறேன். இவர் மிகச்சிறநத பெரியார். இவரிடத்தில் ஹ்ருதயபூர்வகமான மதிப்புடையே னடியேன். இவர்க்கு "ஸஹ்ருதய ரஸிகமணி" என்கிற விருதும் சூட்டியிருக்கிறேன். அடியேனுடைய வாத விவாத நூல் வளர்ச்சிக்கு இவரும் (அல்லது) இவரே பீஜபூதர் என்னவேண்டியிருக்கிறது இதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன். முன்னம் ப்ரஸ்தாவித்த சாமா திருமலை தாதாசாரியர் தொடங்கியிருந்த தென்னுசார்ய தூஷணையை இந்த D R பெரியவரே மிகமிக வளர்த்தினவர். இவர் தாம் மூலாதாரமொன்றுமின்றியே தாந்தோன்றியாக எழுதத் தொடங்கின தேசிக சரித்திரத்தில் அப்பப்ப! அய்யய்ய! எவ்வளவு தென்னுசார்ய தூஷணை! விவேகியாயும் அட்வொகேட்டாயு மிருக்கிற வொருவர் இப்படி ஸதாசார்ய தூஷணைகளுக்கென்றே தீக்ஷைகொண்டிருப்பது மிக வெறுக்கத் தக்கதல்லவா! என்னுடைய வாழ்நாளில் இனி இந்த D R பெரியாரைப்பற்றி யெழுதுவதில்லையென்று பிரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டு முடிவாகச் சில எழுதி முற்றுப்புள்ளியிடுகிறேன். அதை மேலே அநுபந்தத்தில் காண்பது. ... ... *

— அடியேனுடல்நிலை யுணர்த்துதல் —

உதாஸீனர்கள், ஆப்தர்கள், பரமாப்தர்கள் என மூன்று வகுப்பினருளரே. ஸ்ரீராமாநுஜனைப் பெற்று வாசிப்பவர்களையெல்லாம் அடியேன் பரமாப்தர்களாகவே கருதியிருப்பவன். அன்னவர்கள் பலர் அடிக்கடி என் உடல்நிலையைப்பற்றிக் கவலைகொண்டு விசாரிப்பவர்களாயிருப்பதால் ஒவ்வொருவர்க்கும் பதில் கடிதம் தனித்தனி விடுக்க முடியாமல் அனைவருமறிந்துகொள்ள விஜ்ஞாபிக்கிறேனிங்கு. 21.2-1964 என்னுந் தேதியைப் பலர் நினைவில் கொண்டுள்ளார்கள். அன்று தான் அடியேனுக்கு ஹ்ருதய கோசக் கோளாறு ஏற்படத் தொடங்கிய நாள். உயிர்ப்பிச்சை பெற்ற நாளுமதுவே. உடலில் வியாதியொன்றுமில்லை. அன்று முதலாகவே அளவுகடந்த அசக்தி விளைந்தது. மருத்துவர்களின் பலவகைக் கட்டளைகளுக்கு உட்பட நேர்ந்தது. படியேறி யிறங்கக்கூடாதென்பது முதற் கட்டளை. அதனால் க்ருஹவாஸத்தைவிட்டு (ஸ்வகீய) வித்யாபவனத்தைச் சேர்ந்த ராமாநுஜகூடத்தில் வாஸத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நேர்ந்தது. ஒருவகையில் இது இனிதாகவேயாயிற்று. இங்ஙனே ஆறு ஸம்வத்ஸரங்கள் கடந்துவிட்டன, சென்னையில் வாரந்தோறும் இரண்டுநாள் (1931ஸு முதலாக) நடத்தப்பட்டு வந்த உபந்யாஸங்களை நிறுத்திக்கொள்ள நேர்ந்தது. மார்கழியுபந்யாஸம்போன்ற நைமித்திகோபந்யாஸங்கள் தவிர்க்கமுடியாமல் ஏதோ நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நாற்பத்தேழு ஸம்வத்ஸரகாலம் அவிச்சின்னமாக நடத்தப்பட்டுவந்த நித்யப்ர பாதத் திருவீதி வேதபாராயண கோஷ்டியையும் அவிச்சின்னமாக நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உபந்யாஸார்த்தமாக வெளியூர்ப்பயணங்களை அறவே நிறுத்தியிருந்தும் சில சமயங்களில் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமாய்விடுவது பகவத் ஸங்கல்பாதீனமத் தனை. மூன்று வருஷகாலம் வெளியூர்ப் பயணத்தை நெஞ்சால் நினைக்கவு மாகாதபடி அசக்தி மிக்கிருந்தது. அதன்பிறகு ஸமய விசேஷங்களில் நிர்ப்பந்தவ சாத் நிஜாமாபாத், ஹைதராபாத், ஸகிந்தராபாத், பெங்களூர் என்றிப்படி சில நகரங்களுக்குச் சென்றுவரவும் நேர்ந்துவிட்டது. ப்ருந்தாவனம் டில்லி ஹரித்வாரம் முதலிய நெடுந்தூரதேசப் பயணமும் சென்றவாண்டில் ப்ராப்தமாய்விட்டது. ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் "நம்முடைய வாழ்நாளில் இதுதான் கடைசிப் பயணம்" என்று நினைத்துக்கொள்வேன். "அந்யோஹி அயந்யச் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விததாம்யஹம்" என்று துணிந்து கூறியுள்ள எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தை யாரேயறிவார். ஏதோ நல்லபடியாகவே காலம் கடந்துவருகின்றது.

ஸமீபகாலத்தில் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நேற்றைய தக்ஷிணயனத்தி லும், திருவல்லிக்கேணியில் கடந்தவாரத்திலும் நிகழ்ந்த உபந்யாஸமாலைகள் உள்ளங் குளிர நின்றன. அடியேனுடைய வாழ்நாளில் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண்டு ஸேவித்தது எண்பது பர்யாயமாகும். விடைகொள்ளும் போதெல்லாம் ப்ரவசனமென்கிற ப்ரஜல்பனம் நடந்தே தீரும். இப்போது கடைசியாகச் சென்ற ஸமயத்தில் ஆறு நாள் உபந்யாஸங்கள் அடைவே நடைபெற்றன. இவ்வுபந்யாஸ கோஷ்டியை மிகுந்த ச்ரத்தையுடனும் தகுந்த வ்யவஸ்தைகளுடனும் நடத்திவைத்தவர்— ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிபரும் புத்தூர் வக்கீல்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரு மான ஸ்ரீமதுபயவே. S கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியாவர். அவர்தாமே தமது ஸுதர்சன பத்ரிகையின் 23—1. இதழில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்திருந்ததை இதன் கீழே தருகிறேன்; ஏற்கெனவே ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவந்ததேயிது.

— "ஸ்ரீரங்கம் ஸபையில் உபந்யாஸங்கள்" —

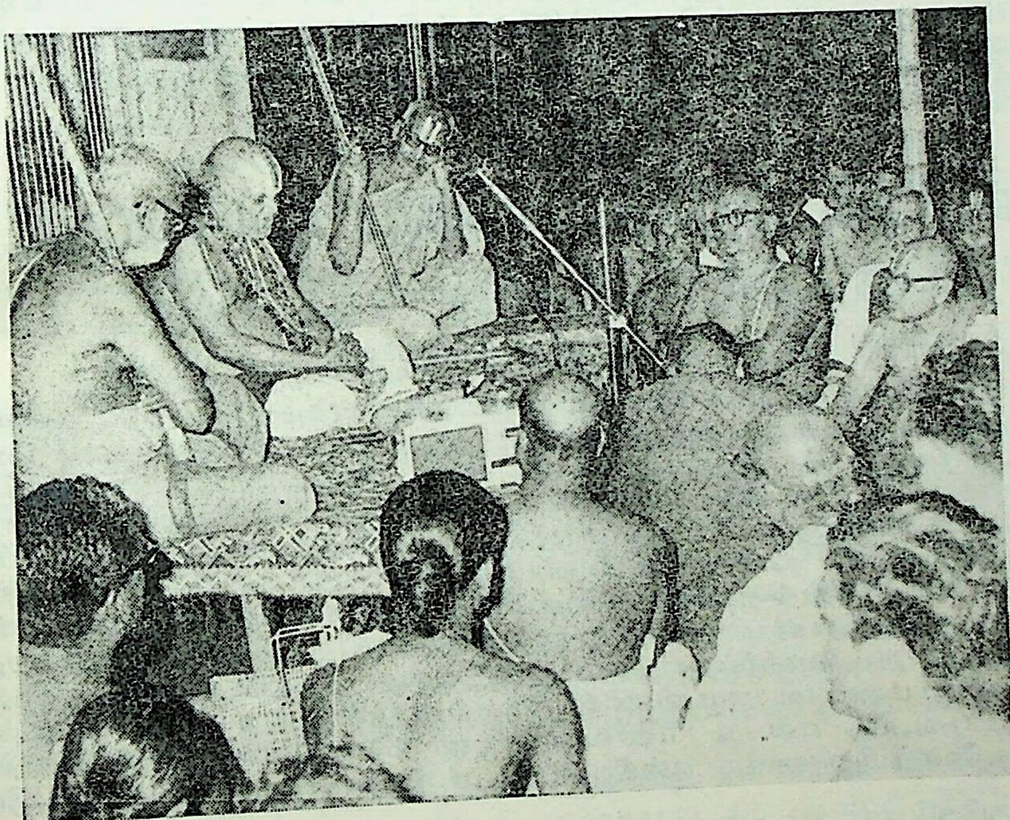
(ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ரிகை வெளியிட்டது.)

சென்ற இதழ்களில் அறிவித்தபடி ஸ்ரீரங்கம் மேலச்சித்திரை வீதி (நிர் 65) பாரதீய பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபா கிருஹத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீகாஞ்சீ மஹா வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ப்ர. ப. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி அவர்களால் 9-12-69

முதல் 14—12—69 ஈருக ஆறு நாட்களில் இரவு 7-30 முதல் பூர்வாசார்ய
ஸ்ரீஸூக்திகளின் அனுபவபரீவாஹரூபமான உபந்யாஸங்கள் நிகழ்த்தப் பெற்றன.
முதல் நாள் "பக்தாம்ருதம்" என்னும் ச்லோகத்தில் நாதமுனிகள் ஆழ்வாரையும்,
திருவாய்மொழியையும் அனுபவித்திருக்கும் ப்ரகாரமும், இரண்டாவது நாள்
ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் ஆளவந்தார் ஆழ்வார்களை அடியொற்றியிருக்கும் ப்ரகார
மும். மூன்றுவது நாலாவது நாட்களில் எம்பெருமானுர் தமது திவ்யக்ரந்தங்கள்
அனைத்திலும் நம்மாழ்வாரை அடியொற்றியிருக்கும்படியும், ஐந்தாவது நாளில்
ஆழ்வானும். பட்டரும் திவ்யப்ரபந்தப் பெருங்கடலில் குடைந்தாடியிருக்கும்
பெற்றியும் விரிவாக ஸ்வாமியால் அநுபவிக்கப் பெற்றன. ஆருவது நாள் மண
வாள மாமுனிகளின் வைபவம் பரக்க உபந்யஸிக்கப் பெற்றது. ஆழ்வார்களுடை
யவும். ஆசார்யர்களுடையவும் திவ்யஸூக்திகள் ஸ்வாமிக்கு வாசோவிதேயமாயி
ருக்கிறபடியால் உபந்யாஸங்கள் கடல் மடை திறந்தாற்போலே ச்ரோதாக்களை
ஸ்ரீஸூக்த்யம்ருத ஸாரக் கடலிலே திளைக்கவைத்தன. ஒவ்வொரு நாளும் இரவு
பத்து மணிக்கு மேலும் பரந்து சென்ற உபந்யாஸங்களை ஸ்வாமியின் திருமேனி
பாங்கைக் கருத்தில் கொண்டு அன்பர்கள் பலகால் நினைவுறுத்தி நிறுத்தவேண்டி
யிருந்தது. எம்பெருமானுர் ஆழ்வார்களோடு ஸம்பந்தமில்லாதவர் என்று சிலர்

அவிசாரிதரமணீயமாகக் கூறுவது மூன்றுவது நாலாவது உபந்யாஸங்களில் அடியோடு தகர்க்கப்பட்டது. மாமுனிகளின் ஆறுவது நூற்றுண்டையொட்டியமைக்கப் பெற்ற இவ்வுபந்யாஸத் தொடரின் கடைசியுபந்யாஸம் ஸ்ரீசைலேசத் தனியனின் அபூர்வார்த்தங்களையும் மாமுனிகளின் வைபவத்தையும் விரிவாக விளக்குவதாய் உபந்யாஸங்களுக் கெல்லாம் சிகரமாய் அமைந்தது. அன்று, பூர்வாசார்ய க்ரந்த ப்ரகாசந கைங்கர்யத்திற்காக ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீரங்கம் திருச்சி மஹாஜனங்களின் கிஞ்சித்காரமாகப் பொற்கிழியொன்று அளிக்கப்பட்டது. எங்களாழ்வானுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயமென்னும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வ்யாக்யானத்தை உடனடியாக அச்சிடத் தொடங்குவதாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. இதற்கு சென்னையிலிருக்கும் Dr. ஸம்பத் அவர்கள் ஓர் கணிசமானதொகை அளிக்க முன்வந்துள்ளார். இவ்வண்ணமாகவே நிதி வசதி படைத்த ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் எவ்வளவு இயலுமோ அவ்வளவு தொகையை ஸ்வாமிக்கு அனுப்பி, வருகிற ஐப்பசித் திருமூலத்திற்குள் துர்லபமான ஆசார்யக்ரந்தங்கள் அனைத்தையும் அச்சேற்றுவதற்கு ஸ்வாமியை மேன்மேலும் உத்ஸாஹப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.''

அடியேன் P.B.A. செய்யும் விண்ணப்பம், மேலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸுதர்சன பத்ராதிப ஸ்வாமியின் பெருமுயற்சியினுல், தற்காலம் நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் பூர்வாசார்ய க்ரந்த ப்ரகாசன கைங்கரியத்திற்கு எண்ணூறு ரூபாயும், கீர்த்திமூர்த்தியான சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் தென்னுசாரிய உபய வேதபாடசாலையில் ஒரு நாள் உபந்யாஸத்தின் மூலமாக 125 ரூபாயும் ப்ராப்தமாயிற்று. சென்னையில் வாழும் ஸ்ரீ உ.வே. Dr. ஸம்பத்ஸ்வாமி ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி 500 ரூபாய் அட்வான்ஸாக அளித்தருளி மஹோத்ஸாஹத்தை ஊட்டியுள்ளார் P.B.A.

— திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸ விசேஷங்கள் —

ஆண்டுதோறும் ஸ்ரீராமநவமி ஸந்தர்ப்பத்தில் பத்தெட்டு நாட்கள் ஸ்ரீராமாயணோபந்யாஸங்கள் நடத்த ஆப்தர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க ப்ராப்தமாவதுண்டு. 22—2—1964 என்று தேதி குறிப்பிட்டுக் கீழே தெரிவித்த அஸ்வாஸ்த்ய ஸம்பவம் முதலாக இதை அறவே நிறுத்திக்கொண்டாயிற்று. கோருகின்றவர்கள் தாங்களும் விரக்தியடைந்து விட்டார்கள். அப்படியிருந்தும், இவ்வாண்டு ஸ்ரீராம நவமி மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் திருவல்லிக்கேணியில் 6—4—70 தேதியிலிருந்து 16—4—70 தேதியளவும் ஸ்ரீராம ஸமாஜ ஸபையாரால் இதுகாறும் எங்கும் கண்டுங் கேட்டுமிராத முறையில் பலவகை நிகழ்ச்சிகளோடு லோக விலக்ஷணமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த நிகழ்ச்சிகளில் அடியேனுடைய ஸ்ரீராமாயணோபந்யாஸ நிகழ்ச்சியுமொன்றுயிருந்து நடந்து இனிது தலைக்கட்டிற்று. இடையில் உடல் நலக்குறைவினால் இரண்டு நாள் தடை படவும் நேரிட்டது. அதுவும் மங்களாசாஸன பீஜமென்று கருதப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சிகள்பற்றிப் பல மஹான்கள் கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பிப் பிரசுரிக்கக் கோரியுள்ளார்கள். ஆயினும் ஆப்தர்களிருவருடைய கட்டுரை மட்டுமே ஈண்டு ப்ரசுரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்னே பங்குனி விசாக நிகழ்ச்சியின் சார்பாகக் கிடைத்த இரண்டு அன்புரைகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை அடுத்தபடி காண்க. .... *

ஸம்பந்த ஜ்ஞான ஸம்ப்ரம ஸம்மோதம்

ஸ்ரீஸூக்தி ரத்நாகரம்—ஸ்ரீமதுபயவே. இளையவில்லி. சடகோபாசாரியர்.

(ஸௌம்ய மீன விசாகத்தன்று திருமாளிகையில் உபந்யஸித்தது)

மணவாள மாமுனிகள் "உண்டோ வைகாசி விசாகத்துக் கொப்பொருநாள்" என்று, பிரபன்ன ஜனகூடஸ்தராய்த் திகழ்ந்த நம்மாழ்வார் திருவவதாரம் செய்தருளிய திருவைகாசித் திருநன்னாளைக் கொண்டாடினார் உபதேசரத்தினமாலையில். அதுதன்னிலேயே "ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்! ஏழ்பாருமுய்ய எதிராசருதித்தருளும் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை" என்று எம்பெருமானார் திருவவதாரத் திருநன்னாளைப்பற்றி அருளிச்செய்திருப்பதால் நமக்கு வாழ்வளிப்பதில் ஆழ்வார்களிலும் மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராகிய எதிராசர் திருவவதாரநாளுக்குள்ள சிறப்பை நிலைநாட்டியதாகிறது இந்த வழியை அடியொற்றிப் பார்த்தால் யதீந்த்ராவதாரத்திலுங் காட்டில் யதீந்த்ரப்ரவணராகிய மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதாரநன்னாள் நமக்கு வாழ்வளித்ததில் சிறப்புடையது என்பது "மணவாளமாமுனி வந்திலனேல் ஆற்றில்கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே" என்கிற பெரியோர் திருவாக்கினாலே நன்கறியப்படும்.

அதேபோல நம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி இக்காலத்தில் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரவணர் என்கிற வைபவத்துக்குரியவராய்த் திருவவதாரம் செய்தருளாதிருந்தால் உபயவேதாந்தங்களும் கடலில் கரைத்த கற்கண்டாய்விடும் என்பதை நாடு நகரமும் நன்கறிந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியினுடைய திருவவதாரத் திருநன்னாளை நாம் "உண்டோ இம்மீனவிசாகத்துக் கொப்பொருநாள், உண்டோ நம்மண்ணங்கர்க்கொப்பொருவர்" என்று கொண்டாடும் நெஞ்சுடையராய் கூடியாடி விழாச்செய்து கோத்துக் குழைத்துக் குணலமாடித்திரிய வேண்டியது நமக்குப் பணியாகும்; ஸ்வரூபஸித்தியுமத்தாலேயாம்.

திருப்பாவையில் "செல்வச்சிறுமீர்காள்" என்னுமிடத்தில் கண்ணன் திருவவதரித்த ஸமகாலத்திலே பிறந்தும், ஆண்களாயும் வயதுசென்ற பெண்களாயும் அல்லாமல் ஒத்த பருவத்திற் பெண்களாகப்பெற்ற பாக்யவதிகாள்! என்று கொண்டாடினுப்போலே ஸ்வாமியுடன் ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெற்றும் கண்ணன் காலத்திலே கம்ஸசிசுபாலாதிகளைப்போலே "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" என்று வெறுக்கத்தக்கவர்களாகப் பலர் இருந்தாப்போலே ஸ்வாமியுடன் எதிரம்பு கோத்து நீங்கும் விரதத்தை ஏறிட்டுக்கொண்ட கூட்டத்துடன் சேராதே "அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய் அடியேனுக்கின்பாவாய் எல்லாமும் நீயாவாய்" என்று உள் கலந்து உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிராகிய ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாடுமவர்களாகப் பெற்ருேமே! என்கிற பேற்றை நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன். இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியுடன் ஏதாவது ஒரு ஸம்பந்தம் நமக்கமைய வேணுமென்று பலநாளழைத்தேற்கு பொருத்தமுடைய ஸ்வாமியே தான்புகுந்து *என்றன் கருத்தையுற வீற்றிருந்தான் கண்டுகொண்டே* என்று தானெட்டிவந்து என்கிறபடி ஸௌஹார்த்த ப்ரஸாதத்தை ஒருமடை செய்து "அஹம்வோ பாந்தவோ ஜாத:" என்று கண்ணன் இடையர்களுக்கருளியதுபோல நம்முடன் உறவு கொண்டாடி நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும் கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும் மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல ஸ்வாமியுடன் நமக்குள்ள உறவுமுறையை அறிந்து பேசுவது ரஸாவஹமானது. அதில் எம்பெருமானுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள உறவு முறைகளில் முக்கியமாக நவவிதமான ஸம்பந்தங்கள் மூலமந்திரமாகிய திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் வழியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில்,

(பிதாச) தகப்பனும் மகனுமான உறவும் (ச) என்று தாயும் சேயுமான உறவும் "என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா நீசெய்தன அடியேனறியேனே' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த உபகார ஸ்மிருதிக்காகவே அமைந்த திருவாய்மொழியில் என்னைப்பெற்ற தாயார் தகப்பன் என்கிறவளவிலே நில்லாமல் "அறியாதன அறிவித்த அத்தா" என்று அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபன முகத்தாலே ஆசார்ய சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தைத் தலைசிறந்த தஞ்சமாகிய தந்தை தாயாகக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதைச் சேர எடுத்துக் காட்டியருளினபடியே இங்கும் நம் ஸ்வாமியிடம் நம்போலியர்க்கு ப்ரியபரதையினுல் தாயாகவும் ஹித பரதையினுல் தமப்பனுராகவும் பத்ரிகை பிரசுரங்கள் உபந்யாஸங்கள் வழியாக ஜ்ஞான ப்ரதாநத்தாலே ஆசார்யத்வமும் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதை நாமறிய வேண்டியது அவசியம்

அடுத்தது (ரக்ஷக:) ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவமானது தன்கப்பிலே கிடக்கும்போது ஸ்வாமி ரக்ஷகர் நாம் ரக்ஷ்யவர்க்கம். ரக்ஷகரான நம் ஸ்வாமி இடுமேயினிய சுவர்க்கத்தில்....என்கிற பாசுரப்படி சரணுகதர்களை விட்டுக்கொடாதே. காத்தளிக்க வல்லவர். ப்ரேம தசையில் தட்டு மாறி நாம் ரக்ஷகராகுல் ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாட வல்லோமாய் ஸ்வரூப லாபத்தைப் பெற்று வாழ்ந்து மகிழ்வெய்துவோம்.

(சேஷீ) சேஷத்வம் நம்மிடமும் ஸ்வாமியிடம் சேஷித்வமும் ப்ரகாசிப்பது (ராஜ்யஞ் சாஹஞ்சராமஸ்ய) என்ற பரதாழ்வானைப்போலே நாமும் ஸ்வாமிக்கு சேஷ

மாக நம்மை அனுஸந்தித்தால் (ததோப்யஷிஞ்சத்பரதம்மஹாத்மா) என்று புவனி முழுதாளீரோ என்று நம்மையே உபய விபூதி நாதனுக்கிவைக்க வல்லவராகிறுர். இதுக்கு மூலம் (விதயச்ச) என்கிற பரமாசார்ய வசனமும் அதுக்கு மூலமான * அது நமது விதி வகையே * என்கிற ஆழ்வார் திருவாக்குமே யாகும் ;

(பர்த்தா) ஸ்வாமி பர்த்தா நாம் பார்யை. இந்த உறவு அமைந்திருக்கு மழகு ஸ்வாரஸ்யம். ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் தினசர்யாப்ரகரணத்தில் "சிஷ்யனைக் கண்டால் அபிமத விஷயத்தைக் கண்டாற்போலேயும்" என்னுமதுக்குச் சேர * ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ என்கிறபடியான பரிபூர்ண சிஷ்ய லக்ஷணம் நம்மிடமில்லாதிருந்தாலும் தோல்கன்றுக்கிரங்கும் தாய்ப்பசுவைப்போலே. "இத்தனையடியரானுர்க்கிரங்கும் நம் அரங்கனுய பித்தனை" என்கிறபடியே புறமே புறமே யாடிய நம்மிடம் அபிமத விஷயத்தைப் போலே ஆதரம் பெருக வைத்தருள்வதைக் கண்டோமுக்கு இந்த உறவு ஸுஸ்பஷ்டம்.

(ஜ்ஞேய:) ஆரறிவுபடைத்தவர்களாயின் ஸ்வாமியுடைய வைபவத்தை அறிந்து "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு" என்கிற படியே ஸ்வாமியை அறியாதார் அறியாதாரேயாய் அறிவிலிகளே யாவர். ஸ்வாமியுடைய குணங்களையே "உளங்கனிந்திருக்கும் உன்னையே பிதற்றும்" என்கிறபடித்யேய விஷயமாக்கிக் கொள்ளவேணுமே யாம்.

(ஸ்வாமீ) ஸ்வம் நாம் (ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்) என்பதுபோலே செயற்கரிய செய்பவராகிற பெருமையால் ப்ருஹத்த்வம் ஸ்வாமியிடமிருப்பதால் ஸ்வாமித்வம் இங்கும் விளங்கக் குறையில்லை. ஆகவே தான் ஸ்வாமி என்றே உலகில் ப்ரஸித்தமாய் விட்டது என்பது ஒன்றே யமையும்.

(ஆதார:) எம்பெருமானுர் தர்சன ஸ்தர்களுக்கு ஸ்வாமி யல்லது ஆதார பூதர்களில்லை என்பதை பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம். பலர் அதை யுணராத வன்றும் ஸ்வாமி விட்டுக்கொடாதே ஸத்தையை நோக்கித் தருமவராய் இருந்தது. (செறுவாரும் நட்பாகுவர்) என்பதை கட்கூடாக்கி வைக்குமழகு ஸர்வாதார பூதனுன ஈச்வரனிடமும் உண்டோ இல்லையோ. இங்கே உஜ்ஜ்வலம்

(ஆத்மா) உயிர். உயிருக்கு உள்ளதாவது தன் உடலில் ஆசை. ஸ்வாமிக்கு உடல் தம் திருமேனி யல்ல. நம் போன்றவர்களைப் பேணுவதிலேயேயாசை. அதாவது "ஆசார்யன் உஜ்ஜீவனத்திலே ஊன்றிப்போரும்" என்கிறபடி நமக்காகத் திருமேனியை நோக்காதே அல்லும் பகலும் உழைத்து வளர்ப்பதால் சரீரிபடும் பாட்டை ஸ்வாமியிடம் ஸுஸ்பஷ்டமாகக் காணலாம்.

(போக்தா) ஸ்வாமி நம்மைத் தம்மைப் போலேயாக்கிப் பயிற்றிப் பணிசெய்யக்கொண்டு இந்தத் திருநக்ஷத்திர மஹோத்ஸவ வ்யாஜத்தாலே செஞ்சொற்களைப் பாடுவித்து இன்பம்பயக்க விருந்து வானவர் போக முண்பதேயாகும். .... *

ஸௌம்யமீன விசாகோபந்யாஸஸாரம் முற்றிற்று.

—:o:—

ஜகதாசார்ய சிம்மாசனாதிபதி மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் உ. வே. அண்ணங்கராசார்ய சுவாமிகள் அவர்களின்

எண்பதாம் ஆண்டு துவக்கவிழாப் பாராட்டுரைப் பாக்கள்

ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L., ஆசிரியர் : திருக்கோயில், சென்னை-34

(வெண்பா) 1 பேரறிஞர் என்போர்க்கும் பேரறிஞர் ! கல்விநலன்
நேராரும் இன்றி நிரம்பிநின்றோர் !—சீராரும்
'நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லளோ ?'
சேமங்கொள் அண்ணங்கர் சீர் !

2 அண்ணங்க ராசார்ய ! ஐய !நும் கல்விநலன்
எண்ணுந் தொறும்மிகவே இன்பமுற்று—முன்னம்
பெரும்பூதூர்த் தோன்றும் பெருமுனிவன் என்றே
இறும்பூதிங் கெய்திநிற்பேன் யான் !

3 அண்ணங்க ராசார்யர் போற்கற்றோர் யாருமிலர் !
எண்ணுங்கால் மற்றவன்றன் இன்னருளை—மண்ணின்மிசை
என்போலப் பெற்றோர் எவருமிலர் ! ஏகலவ்யன்
அன்றோ அவன்திருத்தாட்கி யான்.

4 கலைபயின்ற நற்றெளிவு, கட்டுரைக்கும் வன்மை,
நிலைதிறம்பா வாதநெறி நீர்மை—புலவிருந்தாம்
செவ்வியநற் பன்னலம்சேர் செம்மலண்ணங் கர்சிறப்பை
எவ்வகை,யான் பாராட்டு வேன் ?

5 வடமொழியில் தென்மொழியில் வண்தெலுங்கும் இந்தி
திடமொழிகள் தம்மில்ஒரு சேர—மிடலுடனே
நல்லிதழ்கள் தாம்நடத்தும் அண்ணங்க ராசார்ய
வல்லறிஞன் போல்வார்யார் மற்று?

6 தேசும் திறலும் திருவும் புலமையும்
மாசிலா வைணவநன் மாண்புகளும்—பேசில்,உயர்
அண்ணங்க ராசார்யர் ஆற்ற மிகஅமைந்தார்!
விண்ணும்தான் போற்ற வியந்து.

7 "அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றிப்
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்"—சரியிதென
முன்னம்பூ தத்தார் மொழிந்தவுண்மை யான்தெளிந்தேன்
அண்ணங்க ராசார்ய ரால்!

8 தானே தனக்குவமன்! தன்புலமை யேபுலமை!
தேனே அவன்றன் திருநூல்கள்!—வானே
வியந்துதொழும் அண்ணங்க ராசார்யர் மேன்மை
நயந்துமிகப் போற்றியுய்வோம் நாம்!

9 அன்புமிகு சான்றோய்! அறிவாற்றல் மிக்குயர்ந்தோய்!
இன்பமிக எண்பதாண் டெய்திநின்றோய்!—துன்றும்நின்
நற்புலமை மாண்பெல்லாம் நான்புகழ வல்லேனோ?
பொற்புமிக வாழ்க!நலம் பூத்து.

10 கீர்த்திமிகு கே.எஸ். கிருஷ்ணன்போற் பேரறிஞர்
ஆர்த்திமிகப் போற்றி அகமகிழ்ந்தார்!—தீர்த்தகராம்
நம்அண்ணங் கர்சீர் நயந்தென்றால், என்சொல்வேம்
செம்மல் அவர்தம் சிறப்பு.

11 மாற்றலர்தம் கோள்கள் மறுத்தொழித்துத் தம்கருத்தை
ஆற்றல்மிக நாட்டும் அருந்திறலில்—ஏற்றமிக்கார்
காஞ்சிவாழ் அண்ணங்கராசார்யர்! அவர் பெருமை
யாஞ்சொல்லப் போமோ இனிது?

12 அன்றுபலர் சான்றோர்கள் ஆற்றல்மிக வைணவத்தை
நன்றுமிகப் போற்றி நனிவளர்த்தார்!—இன்றதனைத்
தாம்ஒருவர் போற்றிமிகத் தாங்கி வளர்க்கின்றார்!
ஆம்! அவர்தொண் டென்புகழ்கேன் யான்?

(விருத்தம்)

1 மாஇருங் கலைகள் கற்றோர்! மகாவித்வான் மறைகள் தேர்ந்தோன்!
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கச்சியம் பதியில் வாழ்வோர்;
தாவரும் சீர்நம்பிள்ளை சந்நிதி அமைத்த சான்றோர்
ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட அண்ணங்கராசார்யர் வாழ்க!

2 வாக்கு வன்மை மணவாள மா முனிபோல் வாய்த்துடையோர்!
ஆக்குமுறையாலப்பெரிய ஆச்சானைப் போன்றொளிர்வோர்!
தேக்கு சமய வளர்ப்புழைப்பில் சீராமாநுசர்போல்வார்!
யார்க்கும் அண்ணங் கராசார்யர் அருமை பெருமை அளப்பரிதால்!

3 மாத இதழ்கள் பலபதிப்பார்! மாண்பார் பலநூல் வெளியிடுவார்!
வேதப் பள்ளி, கோஷ்டிகள்தாம் விளங்க நிறுவி நடத்துகிற்பார்!
ஓதி உய்நூல் பலதொகுப்பார்! உயர்ந்த அறங்கள் பலபுரிவார்;
நீதி வழுவா அண்ணங்கர் நிகரில் பெருமைக் கெல்லையுண்டோ?

4 நூற்றுக் கணக்கில் சிறந்தநல்ல நூல்கள் பலதாம் வெளியிட்டோர்!
மாற்றுப் பொய்ம்மைக் கொள்கைகளை மறுக்கும் திறனில் நிகரில்லார்!
வேற்றுப் புலத்தார் தாமும்மிக வியக்கும் சிறந்த வித்தகத்தார்!
ஆற்றல் மிக்கார் அண்ணங்கர்! அவர்தாம் வாழ்க பல்லாண்டே!

5 புலவ ராகப் பலர்இருப்பர்! புரவலராகச் சிலர்இருப்பர்!
புலவர் தாமே புரவலராய்ப் புவியில் இருத்தல் மிகஅருமை!
அலகில் சீர்த்தி அண்ணங்கர் ஆசார் யர்தாம், புலவர்களுள்
தலைவர்! மற்றும் புரவலராம் சான்றோர் வாழி நெடிதூழி!

6 இன்சொற் செல்வ! வைணவநல் இயல்பனைத்தும் எய்திநிற்போய்!
நன்சொற் புலவ! நாவலவ! நல்ல பலநூல் ஆசிரிய!
தென்சொற் கடந்து வடசொற்கடற் கெல்லை தேர்ந்த சிறப்புடையோய்!
என்சொற் கொண்டு நுமைப்புகழ்கேன்? இனிது வாழ்க பல்லாண்டே!

7 நாற்ப தின்மேல் ஆண்டுகளாய்ச் சென்னை நகரில் திருப்பாவை
போற்றி, உரையும் சொற்பொழிவும் புதிய புதிய பொருள்நலங்கள்
தோற்றி, விளக்கம் செய்துவரும் இராமா நுசநன்முனிவர் போல்
ஏற்று நுமையும் திருப்பாவை ஜீயர் என்றே யாம்தொழுவேம்!

வேறு

சீலம் மிகுப்ரதி வாதி பயங்கரப் பேர்சிறந்தீர்!
சாலநன் றெண்பதாம் ஆண்டுத் துவக்கம் தகஅடைந்தீர்!
ஞாலம் வியக்கும் நலஞ்சார் பணிகள் நனிபுரிந்தீர்!
மேலும்பல் லாண்டுகள் வாழ்க!நீர் இன்பம் மிகநிறைந்தே!

சென்னை-34
27—3—1970

இங்ஙனம், தங்கள் அன்புமிக்க,

ந. ரா. முருகவேள்.

சென்னையில் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம்

(ஸ்ரீ உ.வே. R. V. சேஷாத்ரி, B.A. B.L., வழக்கறிஞர், Egmore)

இவ்வருஷம் சென்னையில் பல பாகங்களில் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள், ராம பஜனைகள், பூஜைகள், அர்ச்சனைகள் இவற்றின்மூலம் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆயினும் நகரத்திலேயே நாயகமாக விளங்குவதும், பார்த்தஸாரதிப் பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பதுமான திருவல்லிக்கேணியில் நல்லதம்பி முதலித் தெருவில் சுப்ரமணிய அய்யர் கல்யாண மஹாலில் ஸ்ரீராம பக்தஜன சபையின் ஆதரவின்கீழ் நடந்த ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் விசேஷமாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. பதினைந்து தினங்களாக மேற்படி சபையார் நாள் முழுவதும் இராம சேவையிலீடுபட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களையும் அதில் ஈடுபடச்செய்தது மிகவும் பாராட்டற்பாலது. அந்த நாட்களில் காலைமுதல் மாலைவரை கோடி அர்ச்சனை, பிறகு இரவு 6-30 மணிமுதல் 8 30 வரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம், அதன்பிறகு அருமையான சங்கீதக்கச்சேரிகள் ஆக இவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து நடத்தினர் ஸபையார். ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகுக்குத் திலகம் போன்றவரும், வைதிக ஸார்வபௌமரும், பஹுபாஷா பண்டிதரும், உபந்யாஸம் செய்து பாமர ஜனங்களையும் பண்டிதராக்குவதற்கென்றே அவதரித்திருப்பவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி ஏப்ரல் 6ஆம் தேதிமுதல் 16ஆம் தேதி வரை தினந்தோறும் மாலை 6-30 மணிமுதல் 8-30 மணிவரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் செய்தது நகர நிகழ்ச்சிகளனைத்துக்கும் சிகரம்போல் விளங்கிற்று.

ஸ்வாமியின் இராமாயண உபந்யாசத்தை ஏப்ரல் 6 ஆம் தேதி மாலை துவக்கி வைத்துப் பேசிய சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கனம் அழகிரிசாமி அவர்கள் ஸ்வாமியின் பலமுகமான பாண்டித்யத்தையும், சொல்வன்மையையும் விசேஷமாக அவருடைய ஆழ்ந்த வேதஞானத்தையும் தமக்கே உரித்தான அழகிய முறையில் நன்கு எடுத்துக்கூறிவிட்டு, வால்மீகி கம்ப ராமாயணங்களில் அளவுகடந்த புலமை பெற்ற ஸ்வாமியிடமிருந்து அருமையான உபந்நியாசங்களைக் கேட்க யாவரும் ஆவலுடன் இருப்பதாகக் கூறி கம்பராமாயணத்திலிருந்து சில பாக்களையுங் கூறி தமக்குள்ள ராமபக்தியையும், ராமாயண ப்ரவசனம் கேட்பதில் உள்ள ஆவலையும் விளக்கினார்கள். அநேகமாக தினமும் உபந்நியாசத்தைக் கேட்டு ரசித்தார்கள்.

ஏப்ரல் 6 ஆம் தேதி மாலை உபந்நியாசத்தைத்தொடங்கிய ஸ்வாமி பத்து தினங்களாக ஒரே அமிருததாரையைப் பொழிந்தார் என்றால் மிகையாகாது. "வேதஃ ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மனா" என்ற த்யான ச்லோகத்தை விளக்கி, 'ராமாயணம் முழுவதுமே வேதம்; வேதமே ராமாயண வடிவில் வால்மீகியால் உருவாக்கப்பட்டது' என்ற உண்மையை வேதத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து அருமையான வாக்கியங்களை அள்ளி எடுத்துச் சுரந்து அவை எப்படி ராமாயண ச்லோகங்களாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக்காட்ட ச்லோகங்களையும் கணக்கின்றிப் பொழிந்து கேட்போர் திகைக்கும்வண்ணம் எடுத்துக் கூறினார். இவ்வண்ணம் எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் பொருந்தியவர் வேறு யாரேனும் தற்சமயம் இவ்வுலகில் இருப்பரோ என்றே அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

"வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யேபுஷ்பகமாஸனே மணிமயே வீராஸனே ஸுஸ்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜன ஸுதே தத்வம் முனிப்யஃ பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபிஃ பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம்"

என்று ப்ரஸித்தமான ச்லோகத்தை ஸ்வாமி அடிப்படையாகக் கொண்டு, இதில் கூறியபடி ஸ்ரீராமாயண தத்வத்தை ராமன் முனிவர்களுக் கெடுத்துரைத்த முறையில் யாவர்க்கும் தெளிவாக உபன்யஸித்தது ஓர் அபூர்வமான விருந்து.

ராமாயணத்தில் கதாபாகந்தான் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் அர்த்தம் எனினும். தத்வார்த்தம் என்பது உள்ளுறை பொருள் என்றும் அதைத் தான் எம்பெருமானர் தம் மாதுலராகிய பெரிய திருமலை நம்பியிடம் ஒரு வருஷ காலம் திருப்பதியில் சென்றிருந்து கேட்டார் என்றும், அது ஆசார்ய பரம்பரையின் மூலம் வந்து ஆழ்வான், பட்டர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பெரிய வாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர் முதலிய ஆசார்யர்களால் கையாளப்பட்டு அவ்வாசிரியர்களின் கிரந்தங்களிலும். தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும். அவ்வர்த்த விசேஷங்களைத்தான் சிறுபான்மை கோவிந்தராஜர் தமது வியாக்யானத்தில் எழுதி வைத்தாரென்றும், அதனுல்தான் ஸகல மதஸ்தர்களும் கோவிந்த ராஜீய வியாக்யானத்தைப் பெரிதும் போற்றி ஆதரிக்கின்றனர் என்றும் ஸ்வாமி விரிவாக நிரூபித்தது அற்புதமாயிருந்தது.

ஆழ்வானின் அதிமானுஷஸ்தவம், பட்டரின் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவ ஸ்ரீகுண ரத்ன கோசங்கள், தனிச்லோகி, ஈடு, ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய க்ரந்தங்களிலிருந்து ஏராளமான ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸ்வாமி வாரிவழங்க, சபையோர் பரவசமடைந்தனர். ராமாயணத்தில் முக்கியமாக அனுபவிக்க வேண்டியது ராமனின் அஸாதாரண மான குணங்கள் என்று விளக்கி, அக்கல்யாண குணங்களைப் பலபடியாக அத்யாச் சர்யமான முறையில் அனுபவித்தும், அனுபவிப்பித்தும் கல்லும் கரையும்வண்ணம் ஸ்வாமி உபந்யஸித்தார். இன்னும் சீதாபிராட்டியின் பெருமை, திருவடியின் மஹிமை, பரதனின் மாண்பு முதலியவற்றையும் ஸந்தர்ப்ப விசேஷங்களில் நன்குரைத்தருளினுர். ராமன் சாமான்ய தர்மங்களையும் இளையபெருமாள் சேஷத் வத்தையும், பரதாழ்வான் பாரதந்த்ரியத்தையும், சத்ருக்னுழ்வான் பாகவத சேஷத் வத்தையும், திருவடி ஆசார்யத்வத்தையும் தம்தம் அனுட்டானங்களினுல் காட்டி லோகோபகாரம் செய்தார்கள் என்று ஸ்வாமி விளக்கினுர்.

நவீன ரீதியில் ஸ்வாமி பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து பிரமாணங்களின் வாயி லாக மயிர்க் கூச்சலெடுக்கும்படியான சில தத்துவங்களை எடுத்துக்கூறினுர். பெருமான் அவதாரம் செய்தது கேவலம் ராவணனைக் கொல்வதற்கல்லவென்றும், அதை ஸங்கல்ப மாத்திரத்தால் செய்து விடுவார் என்றும், அனுல் அவதரித்தது பக்தஜன ஸஹவாஸத்திற்கும் தனது திருக்குணங்களை விளக்குதற்கும் என்றும் பல மேற்கோள்களை விளக்கிக் கூறினுர்.

மாரீசன் ஸர்வாத்மனு நல்லவன். பரமபக்தன் என்று ஸ்வாமி நிரூபித்தது யாவரையும் திகைக்க வைத்தது, "ராமோ விக்ரஹவான் தர்மஃ" என்றும், "அப்ர மேயம் ஹி தத் தேஜஃ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா" என்றும் ஒரு மஹரிஷி கூட கூறவில்லை. மாரீசன் கூறினுன். என்னே அவன் பெருமை! என்று ஸ்வாமி மாரீசனைப் போற்றினுர். தனக்கு எப்படியும் மரணம் திண்ணமென்று கொண்ட அவன் பெருமாள் கையில் மடிவது மேல் என்று கருதி மாயமானுகப் போனுன் என்றும், இராவணன் மடிந்து ஒழிய வேணும் என்பதற்காகவே "ஹாலக்ஷ்மணு, ஹா ஸீதே" என்று இறக்குந் தருவாயில் கதறினுன் என்றும் ஸ்வாமி கூறியபின் மாரீசனை இகழ்ந்தவர்கள் அவனைப் புகழ ஆரம்பித்து விட்டனர். மங்களா சாஸனம், சரணுகதி முதலிய தத்துவங்களை விசதமாகச் சொல்லி அவற்றை விவரிக்கத்தான் ராமாயணம் அவதரித்ததோ என்று நினைக்கும்படி ஏராளமான இராமாயண ச்லோகங்களை வேத வாக்குக்களுடன் எடுத்துக்கூறி ஸ்வாமி இவ் விஷயங்களைப் பரக்கஉபந்யஸித்தருளினது எங்குங் கேட்டறியாததாயிருந்தது.

"யாமோஷதிமிவாயுஷ்மன் அந்வேஷஸி மஹாவனே,
ஸாதேவீ மம ச ப்ராணுஃ ராவணேனுபயம் ஹ்ருதம்" இதில் ஆயுஷ்மந்!

என்று ஜடாயு ராமனுக்கு மங்களா சாஸனம் செய்தபடியால் பெரிய உடையார் என்ற சிறப்புப் பெயரை ஆசார்யர்கள் அவருக்கிட்டனர் என்பது ஸ்வாமியின் நிர்வாஹம். இராமாயணத்தின்கண் காணப்படும் பல மங்களாசாஸனங்களிலும் மிகச் சிறந்தது ஜடாயுவின் மங்களாசாஸனம் என்பது நம் பூர்வாசார்யர்களின்

கொள்கை என்பது ஸ்வாமியின் மூலம் தெரியவந்தது. பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம் என்னும்படி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த எல்லா விஷயங்களையும் இச்சிறு கட்டுரையின் மூலம் வெளியிடுவது இயலாது, ஏதோ ஸ்தாலீ புலாகந்யாயத்தாலே இரண்டொன்று கூறினேம். இப்படி யநேகம். ஆங்காங்கு கம்பராமாயணத்தி லிருந்தும், அருளிச் செயலிலிருந்தும் பாசுரங்களை மழையாகப்பொழிந்த ஸ்வாமியின் ப்ரவசனத்தை எப்படி எடுத்துச் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை.

இடையில் ஸ்வாமிக்குக் கடுமையான ஜுரம் வந்து இரண்டுநாள் உபந்யாஸம் நின்று விட்டது. திருமேனி பூர்ணமான குணமடைய வெகுநாள் செல்லுமென்று யாவரும் எண்ணும்படி யிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வாமி கணிசியாமலே அடுத்தநாள் அருமையான உபந்யாஸம் நடத்தினர். 16-4-70 பட்டாபிஷேகத்தன்று 6 மணி முதல் 9 30 மணிவரை உபந்யஸித்தும் ஸ்வாமிக்கு த்ருப்தியில்லாமல் ஸபை யோரின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் பலபல அர்த்தங்களைக் கோடி காட்டிவிட்டு பட்டாபி ஷேகம் செய்து முடித்தார். அன்று, நீதிபதி ராமப்ரஸாதராவ், நீதிபதி அழகிரிஸாமி ஆகியோர் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ வைகரியைப் பெரிதும் ரஸித்துப் பாராட்டுரை கள் வழங்கினர். மற்றும் சில பெரியார்களும்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கே ஏகதேசத்தில் உரிய சிறந்த தத்து வார்த்தங்களை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர்களின் அரும்பெரும் ஸ்ரீ ஸூக்திகளைக் கொண்டு, வாரி வழங்கிய நம் ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களை மற்ற ஸம்பிரதாயஸ்தர் கள் விரும்பிக் கேட்பர்களோவென்று நிர்வாஹிகள் சிறிது சந்தேகித்தனர் ஆனல் மற்ற ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் தான் ஏராளமாக வந்து ப்ரவசனத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்த தோடல்லாமல் "இப்படிப்பட்ட பிரவசனத்தை நாங்கள் இது வரையில் கேட்டதில்லை, இனி என்று கேட்போம்' என்று மிகமிகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். சென்னைவாஸிகளுக்கு இதுவொரு அபூர்வபாக்கியமென்கிற பேச்சே எங்கும் நிகழ்ந்தது. காஞ்சீபுரம் ஜீயர் ஸ்வாமிகளான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. வாதி கேஸரி யதீந்திரப்ரவண ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமிகள் இவ்வுபந்யாஸ ச்ரவணத்திற் கென்றே காஞ்சீபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளி 10 நாளும் ஸபையை அலங்கரித் திருந்தது "எம்பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணுல் பருகுவோம்" என்ற ஸ்ரீகுலசேகராழ்வாரருளிச் செயலின்படி கண்ணுலும் பருகப் பொருத்தமாயிருந்தது.

ஓம். ஓம். ஓம்.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸச் சிறப்பு.

(ஸ்ரீமான். பண்டித. பரவஸ்து. புரிசை வரதாசாரியர்.)

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகாசரர்யராய் நம்மிடையே நிலவிக் கலந்து பரிமாறி வரும் அவதாரபுருஷரான ஸ்ரீஉவே. மஹாபண்டித. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி அருளிவரும் ப்ரவசனங்களில் ஈடுபட்டுவரும் பல்லாயி ரக்கணக்கான தாஸவர்க்கங்களில் அடியேனும் ஒருவன். இதுவரை நம்ஸ்வாமி ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள் விஸ்தாரமாகவும் சங்கிரகமாகவும் ஆங்காங்கு அருளிச் செய்துள்ளவற்றைக் கேட்டுப் பரவசமெய்தினவன் அடியேன். ஆனாலும் சமீபத் தில் திருவல்லிக்கேணி ஸுப்ரமணிய அய்யர் திருக்கலியாண மண்டபத்தில் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் அப்ரமேயமானது. அத்விதீயமானது. ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத மாமணிவண்ணனை ஸ்ரீராமபிரான் தன்னைப்போலவே தன் காதையையும் ஈடுவமை இல்லாதபடி செய்து போந்தருளித் தன்னையே உகப் பித்துக்கொண்டான் போலும். ஸ்ரீஸ்வாமி திருவாக்கால் பத்தே நாட்களில் ஸ்ரீராமா யணம் பூர்த்தியடைந்ததெனினும் அடியேன்போல்வார்க்குப் பத்து வருடங்களுக் குச் சிந்தித்துத் தித்தித்துத் தேறி ருசித்து ரசிக்கத்தக்க விஷயங்கள் பலபலவும் ஸ்வாமி திருவாக்கில் என்னைக்கொள் என்னைக்கொள்ளென்று கங்கா ப்ரவாகம்போல் பெருக்கெடுத்தோடிய பெருமையை க்ஷேத்திர மாகாத்ம்யம் என்றும் ஸ்ரீபார்த்தசார தியின் திருவருட்பெருக்கெனவும் கொள்ளவேணுமென்றுர் பலர்.

உபந்யாஸ ஸபாமண்டபமானது மிக அற்புதமான ரசனை பெற்றிருந்தது. சுற்றியிருந்த ஸந்நிவேசங்களும் மணிமண்டபத்தின் நிர்மாணமும் எம்பெருமான்

ஸ்ரீசக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய ஸாந்நித்யமும் கூடியிருந்த அடியார்கள் குழாமும் ஸ்ரீஸ்வாமி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் வீற்றிருந்த பாங்கும் விஷயம் விளக்கும் ஆற்றலும் கேவலம் பரமநாத்திகருடைய சித்தத்தையும் கலக்கிப் புத்துணர்ச்சி யூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

இதுகாறும் பலமுறை பல ப்ரவசன கர்த்தாக்களிடத்தில் கேட்டுப்பழகிய "வைதேஹீஸஹிதம்", "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி" எனும் இரண்டு ராமாயண சுலோகங்களும் ஸ்வாமி திருவாக்கினின்றும் புறப்பட்டுப் புதுமெருகுடன் புதப்புது அர்த்த விசேஷங்களைக் கொண்டதாய் விளங்கியது. "தத்வம் முனிப்ய: பரம் வ்யாக்யாந்தம்" என்ன நின்ற சக்ரவர்த்திதிருமகன் தன்னையேசொல்லின்செல்வன் என மகிழ்வடையச் செய்த திருவடி எதிர் நின்று விண்ணப்பிக்க ஸ்ரீராமசந்திரன் தானே முனிவர் குழாங்களுக்கு ஸ்ரீராமாயண தத்வார்த்தங்களை அருளிச்செய்தான் என்று ஸ்ரீஸ்வாமி விளக்கிக் கூறியபோது அந்த இடமே மணிமண்டபமாகவும் ஸ்ரீஸ்வாமியே சக்ரவர்த்தி திருமகனாகநின்று தத்வார்த்தங்களை எடுத்துப் பொழிபவராகவும் அங்குக் குழமியிருந்த அத்தனைபேரும் மௌனசீலர்களும் மனனசீலர்களுமான முநிவர் கணங்களோவெனப் பிரமிக்கும்படி அமைந்திருந்தனவென்றால் இதில் ஒரு மிகையுமில்லையென அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

ஸ்ரீராமகதையானது பண்டிதரென்றும் பாமரரென்றும் வாசியின்றி யாவரும் அறிந்ததேயாகையால் இம்முறைதத்துவார்த்தங்களையும், வேதப்ராதுர்ப்பாவமானது ஸ்ரீராமாயணம் என்பதையும் விவரிப்பதே தமதுகுறிக்கோள் என்ற சங்கல்பத்துடன் வேத ப்ரமாணங்களை வாரியிறைத்தபோது ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம்வாரியிறைத்து வரம்பறுத்த ஸ்ரீராமாநுசனே என்னத் தோன்றினர் ஸ்வாமி. அப்படி வேதப்ரமாணங்களை ஓதும்போதெல்லாம் இன்ன காண்டம், இன்ன ப்ரச்நம், இத்தனையாவது அனுவாகம் என்று குறிப்பிட்டு அதற்குச் சான்றாக அச்சபையில் கோடியர்ச்சனையில் அந்வயித்துவந்த கனபாடிகளையும் தம்முடன் ஓதும்படி நியமித்து அவர்கள் ஸ்வாமியுடன் சேர்ந்து உத்கானம் பண்ணும்போது இரட்டை நாயனம் ஸுஸ்வரத்துடன் லயவித்தியாசமின்றி மேளத்துடன் ஒலிக்குமாபோலே இசைந்து கர்ணாம்ருதமாய் மேலும் மேலும் அனுபவிக்க விருப்பும்படியாய் இருந்தது. நம்ஸ்வாமி ஸாதித்தருளும் அர்த்தங்களை யாரும் கேட்க அதிகாரிகளேயொழிய, தாங்கள் எடுத்துரைக்க வல்லாரொருவருமிலர். ஆனாலும் சில பொருள்களை மட்டும் அடைவு கெடவும் விண்ணப்பிக்க விரும்புகிறேன். முதல் நாளன்று அவதாரிகையே அவதாரமாயது. ஸ்ரீராமசந்திராதிகள் நால்வரும் நான்குவிதமான தருமங்களையும் பின்புள்ளாரறியும் படி நடத்திக்காட்டினபடியைப் பலபடி விளக்கிக் காட்டினார். "அங்க: சத்ருக்னோ நித்ய சத்ருக்ன:" என விளங்கிய சத்ருக்னாழ்வான் படியையும், ஆழ்வார்களில் மதுரகவியாழ்வார் படியையும் ஆசார்யர்களில் திருவரங்கத்தமுதனார் படியையும் ஒத்திட்டு மூன்றுவிதமான சேஷத்வ காஷ்டைகளை ஸ்ரீவசனபூஷணாதி திவ்யக்ரந்தங்களினின்றும் ஆழ்வார் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் காட்டி, கேட்பவர் யாவர்க்கும் பரமபதானந்தத்தை நம்ஸ்வாமி இங்கேயே ஊட்டினார் எனில் அதிசயோக்தியாகாது. சத்தியமே. மற்றைய ப்ரவசன கர்த்தாக்களுக்குப் புலனாகாத—கோசரமாகாத—ஆசார்ய சிரேஷ்டரான திருமலை நம்பிகளிடம் கேட்ட அர்த்தபாவங்கள் நெஞ்சில் உறையப்பெற்று எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்காகத் தேங்கிய அர்த்தமிது என்று விளக்குங்கால் ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய ஆசார்யபக்தியை வியக்காமலிருக்கவும் ஆகுமோ? அப்படி அற்புதமான அர்த்த விசேஷங்களைச் சாதித்தருளும் காலத்திலும், இது அடியேனுடைய புத்தி நுட்பத்தினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. யாவும் நம் பூர்வாசார்யர்களான ஆளவந்தார் முதல் மணவாளமாமுனிகள் வரை அருளியுள்ளவைகளே என்று கல்வெட்டாகப் பேசி, பெருமையைத் தனதாகக் கொள்ளாமல் ஆசார்யபக்தி தோன்ற ப்ராமாணிகமாகப் பேசும் பெருமை நம் ஸ்வாமி யொருவர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்கு ஆகாது. விச்வாமித்ர முனிவரைப் பின்சென்ற தாசரதிகள் வேள்விகாக்கச் சென்றதான கதை வியாஜமாத்ரமென்றும், முனிவர் * அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநமென்று பரத்வத்தை வெளியிட்டார், தாசரதிகள் * இமௌ ஸ்ம முநிசார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்

திதௌ * என்று தமது ஸௌலப்யத்தை வெளியிடவுமே அமைந்ததென்றும் பேசினது பரமரஸம். இன்சுவையே வடிவெடுத்திருந்தது.

ஸீதா விவாஹ கட்டத்தில் பெரும்பாலும் கேட்கும் பிரசங்கங்கள் வேடிக்கைப் பேச்சுகளாலும் துணுக்கைச் சிரிப்புக் கதைகளாலும் சிரிக்கச் செய்வதாயிருக்கும். ஆனால் அன்று ஸ்வாமியின் உபந்யாஸம் பக்தர்களைக் கண்ணீர் பெருக்கவும் பெருமூச்செறியவும் செய்தவிதம் இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற்கெளிதோ? விவாஹகாலத்தில் ஜனகசக்ரவர்த்தி பிராட்டியை இராமபிரான் கையில் ஒப்புவித்த படியை * இயம் ஸீதா மம ஸுதா * என்னும் சுலோக மூலமாய் விளக்கியபோது, "கோமகன்முன் சனகன் குளிர் நன்னீர், பூமகளும் பொருளும்மென நீயென், மாமகள் தன்னெடு மன்னுதியென்னுத், தாமரையன்ன தடக்கையினீந்தான்" என்ற கம்பர் பெருமான் பாசுரத்தை யிணக்கி அபூர்வார்த்தங்களை அள்ளியள்ளி யிறைத்தது வெகு ஆச்சரியம்! வெகு வெகு அற்புதம்!! ரஸிகர்கள் உகப்பது! வித்வான்கள் வியப்பது! பண்டிதர்கள் பலகால் சிந்திப்பது. ஜனகன் பிராட்டியைத் தந்திலன், தண்ணீரையே தந்தானென்று ஸாதித்து, அதற்குத் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் *வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாய்* என்ற பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் "பிராட்டி நீரானுள்" என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியின் அருமை பெருமைகளைப் பேசியும், அவ்விடத்துப் பொருள்நயத்தை யறியாதே அந்த வியாக்கியானமச்சிட்டவர்கள் "பிராட்டி நீராடினுள்" என்றும் இனியளானுளென்றுமச்சிட்டிருப்பதுபற்றி ஸ்வாமி யழுததும் ச்ரோதாக்க ளழுததும் திருவல்லிக்கேணிக் குளத்தைப் பெரும்பாலும் நிறைத்திருக்கும். "உருகுமால் நெஞ்சம், பெருகுமால் வேட்கை" என்று ஒவ்வொருவர் வாயிலும் வரப்பண்ணின அவ்வுபந்யாஸங்களின் பெருமையை உள்ளவாறு பேசப் பல திருக்குறட்பாக்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாமெழுதினுல் அச்சில் இடம்பெருதென்று விடுக்கின்றேன்.

யுவராஜ பட்டாபிஷேக ப்ரயத்ன கட்டம் ஸாதிக்கும்போது பொதுமக்கள் "பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணாஃ புத்ரஸ்ய ஸந்திதே" என்றுதொடங்கி வருணித்த ராமகுணங்களை வேதங்களைக் கொண்டும் உபநிஷத்துக்களைக்கொண்டும் விவரித்த அழகும், இடையிடையே அங்கிருந்த கனபாடிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஒவ்வொரு சுலோகத்திற்கும் பொருத்தமான வேதவாக்கியங்களை யிசைத்ததும், ஆழ்வார் பாசுரங்களையும் ஆசார்ய திவ்யஸூக்திகளையும் வாரிவழங்கியதும் அடியேன் போல்வாருடைய வாக்குக்கு எட்டாதவை அப்பொழுது அத்திரளில் அமர்ந்து அநுபவித்ததே என்போன்றவர்களின் பிறவிப் பேருகும். அப்போது பக்தர்களிடையே ஏற்பட்ட ஹாஹாகாரம் அடங்கச் சிறிதுபோதாயிற்று. ஸ்ரீராமகாதையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் "வேதஃ ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்பதை மூதலிப்பதென்று ஸ்வாமி நிரூபித்த வகைகள் வேறெங்குங் கேட்கமுடியாதவை, ஸ்வாமியிடத்திலும் மறுமுறை கேட்க முடியாதவையென்றே சொல்லலாம்.

இடையில் ஸ்வாமிக்கு இரண்டுநாள் திருமேனி பாங்கில்லாமல் அடியோங்களின் தீவினைப்பயனுக இடைப்பட்டது ப்ரவசனமழை. தடைபட்ட வெள்ளம் உடைபட்டு வருவதுபோன்று ப்ரவஹிக்கத் தொடங்கியது மறுநாளே. விபீஷண சரணாகதிகட்டத்திலும் அபயப்ரதானகட்டத்திலும் ஸ்வாமியுரைத்த தர்மஸம்ஸ்தாபனப் பெருமைப்பேச்சு அங்கு அமர்ந்திருந்த இரண்டு நீதிபதிகளும் சட்ட வல்லுநர்களும் ஸ்வாமியின் முற்கால தற்கால பிற்கால அனுபவத்திறனைப்பற்றி வியக்கப் பண்ணிற்று.

பட்டாபிஷேக தினத்தன்று காலக்கணக்கையே மறந்திருந்தனர் பக்தர்கள். மாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பித்த ப்ரவசனம் 9-15க்கும் முடிவுபெருமற் சென்றது. முன்னணியிலிருந்த பக்தரொருவர் கடியாரத்தை யெடுத்துக்காட்ட, பக்தர்களின் பொறுமையை மேலும் சோதிக்கலாகாதென்று திருவுள்ளம் பற்றியே பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்து தலைக்கட்டினர். பக்தர்கள் ஸ்வாமி திருமேனிக்குப் பல்லாண்டு பாடினர். உயர்நீதிபதிகளிருவரும் உயர்ந்த பேச்சுக்கள் பேசினர். ... *

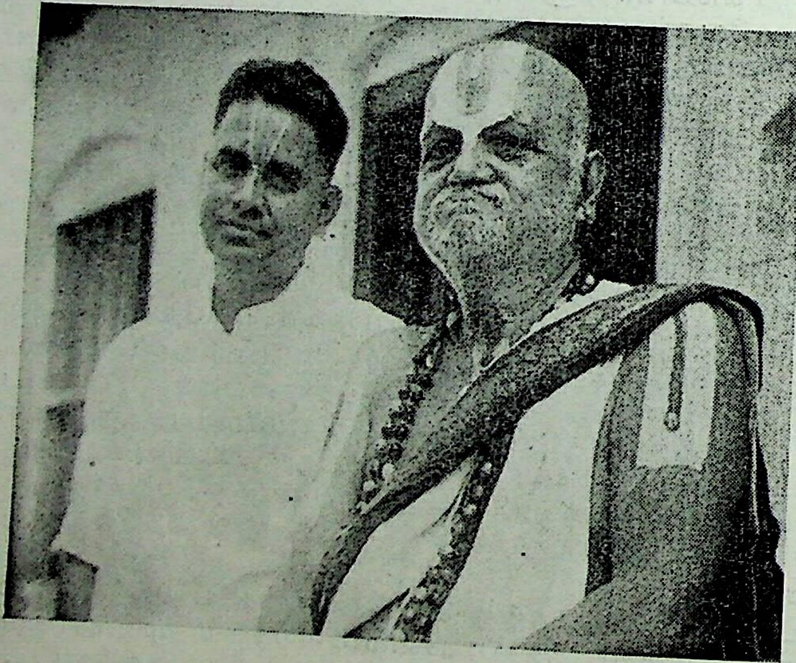
பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

முக்கிய அறிவிப்பு

என்பால் பேரன்பு பூண்டவர்களும் என்னுடைய மதிப்புக்கு இலக்கான வர்களுமான பல பெரியார்களும் நண்பர்களும் நாற்றிசையிலும் பல நூற்றுக்கணக்காகவுள்ளார்கள். மற்றைத் திசைகளிலுள்ளாரை விட்டுத் தென்திசையிலுள்ளாரை மட்டுமாவது இச்சிறுநூலில் நான் ப்ரஸ்தா விக்க வேண்டியது அவசியம். எதற்காக? ஆத்ம த்ருப்திக்காக மட்டுமே. இதில் கீழே பல பெரியார்களைப் பற்றிப் பேசியிருந்தாலும் இன்னும் பேசவேண்டியவர்கள் பலருளர். அவர்களை மேல் அனுபந் தத்தில் ஒருவாறு ப்ரஸ்தாவித்து ஆசைதீரப் பெறுவேன். இப்போது முக்கியமாக இருவரைப்பற்றிப் பேசித் தலைக்கட்டுகிறேன்.

அன்புள்ள தம்பியைக் காண்மின்!

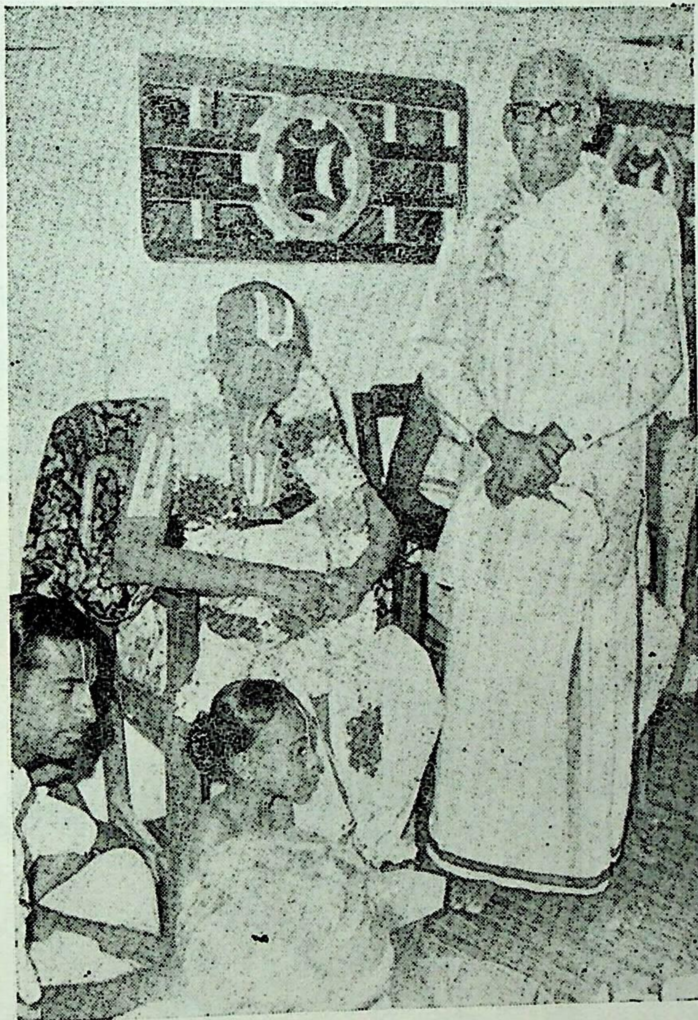
எனக்கு ஸஹோதரிகளுண்டேயொழிய ஸஹோதரர் ஜனித்ததில்லை. ஆனாலும் சக்ரவர்த்தி திருமகனார் விபீஷணாழ்வானை நோக்கிக் "குகனொடு மைவரா னோம் முன்பு, பின் குன்றுசூழ்வான் மகனொடு மறுவரானோம், எம்மிடை யன்பின் வந்த அகனமர்காதலைய! நின்னொடு மெழுவரானோம், புகலருங்கானநந்து புதல்வராற் பொலிந்தானுந்தை" என்று கூறியதாகக் கம்பர் பாடிய கணக்கிலே நானும் சென்னைமாநகர் புகுந்த பின்பு சில சகோதரர்களைப் பெற்றதுண்டு;

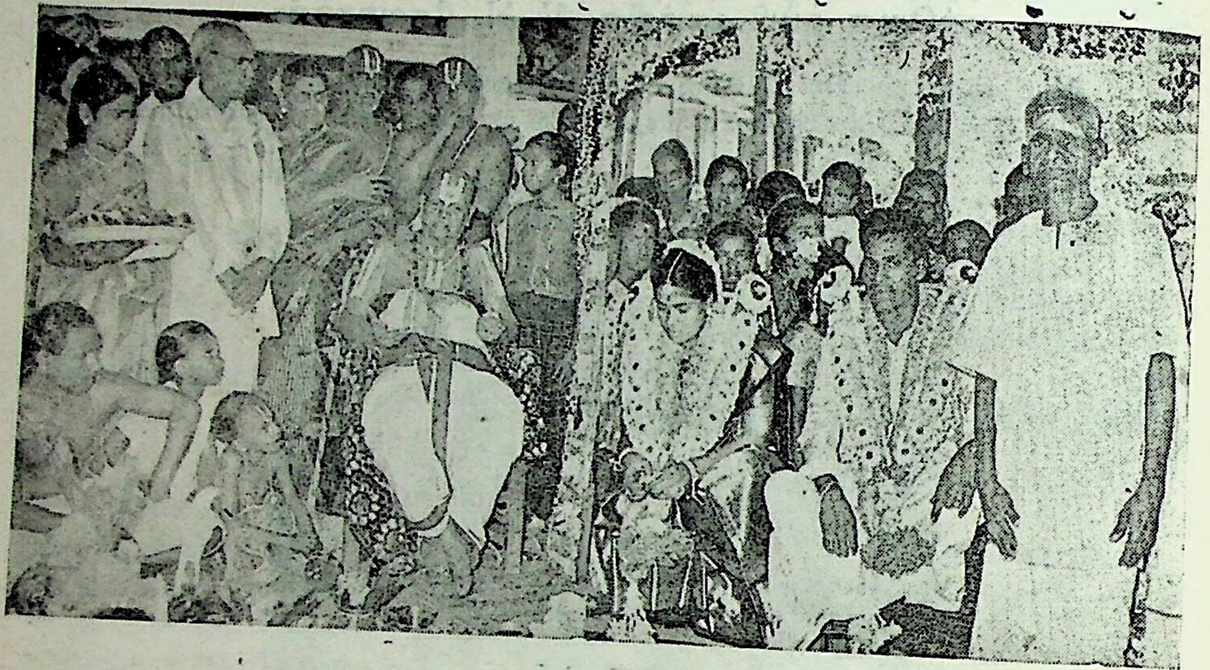
அவர்களில் தலைவர் இங்கு என்னுடன் நிற்பவர். இவர்க்கு D. கிருஷ்ணமூர்த்தி யென்று பெயர். Free India என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர் இவர். இவருடைய நட்பினால் நான் அடைந்த—அடைகின்ற நன்மைகள் பலபலவே. சீரணிந்த தோழமை கொண்டவிதம் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்திற்கே தெரியவரும்.

மற்றொரு தம்பி உயர்திரு. V. N. தேவநாதன்

கீழே ஒரு தம்பியைப்பற்றித் தெரிவித்தேன். மற்றொரு தம்பி இதோ என்னருகே நிற்பவர். என்னுடைய க்ரந்தமாலை யாபீஸ் காரியங்களும் ஸத்க்ரந்த

ப்ரகாசன ஸபையின் காரியங்களும் எனக்குச் சிறிதும் விசாரமில்லாதபடி பரிபூர்ண மான பொறுப்புடன் கவனித்து வருபவர் இவரொருவரே. பலவாண்டுகளாக இவர் இராமனுக்கு இலக்குமணன்போல் உள்ளமூறிய உவப்புடனும் அன்புடனும் எனக்குப் புரிந்துவரும் பணிவிடைகள் பலவாயிரம் ரூபா சம்பளம் கொடுத்தாலும் வேறொருவரால் செய்யஇயலாது. இவரைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் எழுதி யிருக்கின்றேன் எவ்வளவெழுதியும் எனக்குத் த்ருப்தியில்லை. இவர் என் குடும் பத்தில் ஒருவரென்றே நினைக்கத் தகுதியுடையவர் சென்ற பங்குனித் திங்களில் 5உ இவருடைய இளைய மகளுக்குத் திருநாகையருகில் திருமணம் நடந்தேறியது. அப்போதைய படங்களையும் அன்பர்கள் கடாட்சித்து உகப்பது. அப்படங்கள் அடுத்த பக்கங்களில்.

தன் சரிதைச் சுருக்கத்தின் அநுபந்தம்.

— ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரை விளித்து எழுதியவை —

அடியேனுடைய ஸம்ஸ்க்ருத நூல்கள் பெரும்பாலும் வடஇந்தியாவில் பரவுகின்றன; தெலுங்கு நூல்கள் ஆந்திர மாகாணத்தில் பரவுகின்றன. தமிழ் நூல்கள் தென்னாட்டில் மட்டுமன்றிக்கே எந்நாட்டிலும் பரவி வருகின்றன. நம் நாட்டினர் எங்கும் பரந்திருப்பதனால். இத் தமிழ் நூல்களில் அத்யந்தம் லோகோபகாரகங்களான வியாக்க்யானாதி க்ரந்தங்கள் பலவற்றினிடையில் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபநூல்கள் ஸமய விசேஷங்களில் தோன்றி இவையே மேம்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. உண்மையில் அடியேனுடைய மறுப்பு நூல்களுக்குக் காரணபூதர்கள் பலர் எனினும், அவர்களுள் ஸ்ரீ D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், B. A., B. L., முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பதாக அடியேனுடைய அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவே ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 236ல் அவரையே முன்னிலையாக்கி யெழுதியிருந்தவற்றின் ஸாரமாக இஃது எழுதுகிறேன் (28-9-1944) தாரண வருஷ புரட்டாசித் திருவோணத்திலிருந்து தேவரீருடைய ஆசார்யாபசாரங்கள் அநுவர்த்தித்து வருகின்றன. உலகம்வாழ தேசிக ஸார்வபௌமருடைய திவ்யசரித்திரத்தை யெழுதி வெளியிடவேண்டியது அவசியமென்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார். தேவரீர் ஸ்ரீ தேசிக வைபவம் என்று பெயரிட்டு, உலகம் போற்ற நின்ற மஹாசார்யர்களைத் தூஷிப்பதுதான் தேசிகவைபவ ப்ரபஞ்சன மென்று கருதிச் சில விடங்களில் அவ்வுத்தமாசாரியர்களின் திருநாமத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியும், சில விடங்களில் மறை முகமாகவெழுதியும் அபசாரப்பட்டிருப்பது அஸஹ்யாபசாரங்களில் பரிகணிக்கத் தக்கதாகவுள்ளது.

— அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரை நிந்தித்தது —

2. அதில் பக்கம் 6ல்—"ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர ஆராய்ச்சி முறைமையில் தக்க ஆதாரங்களுடன் நமக்குக் கிடைத்தில." என்று பிராமாணிகமாக எழுதிவிட்டு, நிராதாரமாகச் சில மஹாசார்யர்களை வலுவில் பிடித்திழுத்து "விரலுக்குத் தகாத வீக்கம்" என்னும்படியான முறையில் நிந்தித்திருக்கிறீர், அதில் பக்கம் 10ல் "அஸூயுக்களால் வந்த இன்னல்கள்" என்று தலைவரியிட்டு, அநுவதிக்கு மவர்களுக்கும் பாபம்கூடுபூரிக்கும்படி யெழுதியிருக்கிறீர். அதாவது "ஸ்வாமியிடம் பொறாமை கொண்டவருள் ஒருவரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக ஸ்வாமியிடமிருந்து ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்ற க்ரந்தம் தோன்றியது" என்றெழுதியுள்ளீர் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரென்னு மாசிரியர் யார்தெரியுமோ? வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் திருக்குமாரரும், பிள்ளைலோகாசாரியர் திருத்தம்பியாரும், ஆசார்யஹ்ருதயாதிக்ரந்த காரருமாவர். உமது ஆசார்ய குடும்பஸ்தரான

சாமா திருமலைதாதாசாரியர் வாதிகேஸரி ஜீயர் பிணங்கியதாக எழுதியுள்ளார். நீர் அவரைவிட்டு தேசிகன் காலத்திலில்லாதவரான அழகிய மணவாள நாயனுரைப் பிடித்துக்கொண்டீர். *ரங்காஸ்தாநே ரஸிகமஹிதே ரஞ்ஜிதாசேஷசித்தே வித்வத்ஸேவா விமல மநஸா வேங்கடேசேந* என்று ஸ்வாமி தம்மாலேயே பொறித்து வைக்கப்பட்டது. தம் மனம் முன்பு மலீமஸமாயிருந்ததென்றும், ரங்காஸ்தானம் சேர்ந்து ரஸிகவித்வத்ஸேவாபாக்யம் பெற்ற பின்பே வைமல்யமடைந்ததென்றும் ஸந்தேஹ விபர்யயமற அருளிச்செய்திருக்க, அவ்வாசார்யர்களோடு சண்டையிட்டாரென்று ஒருவர் மாறி ஒருவராக எழுதிக்கொண்டே காலங்கழிப்பது உங்களுக்கு ஒரு போதுபோக்கா யிருக்கின்றதந்தோ! ஏதேனுமொரு மூலையில் ஒருவரிருவராவது வஞ்சிக்கப்படட்டுமேயென்பது ஒன்றேயாயிற்று உங்களுடைய ஆசாமோதகம். இந்த நப்பாசையோ தப்பாசையோ நம்முடைய வாழ்நாளிலும், பிறகு ஒரு நூற்றாண்டுவரையிலும் உங்களுக்கு நிறைவேறுதென்பது திண்ணமாக எண்ணத்தக்கது.

— தேசிக சரித்திரத்திற்கு மூலாதாரம் ஏதுமில்லை யென்பது —

3. நீர் எழுதுகிற விஷயங்களுக்குச் சிறந்த ஆதாரமிருப்பதாகவும் அதற்கு குருபரம்பரையென்று பெயராகவும் காட்டிவிட்டீர். குருபரம்பரா ப்ரபாவம் என்று சொல்லத் தெரியாத அவிவேகிகள் குரு பரம்பரையென்று சொல்லுகிறரீதியிலே நீரும் எழுதிவிட்டீர். இது வொரு பெரியவிஷயமன்று. குருபரம்பரா ப்ரபாவமென்றே உமக்கு விவக்ஷிதமென்று கொள்வோம். 'குருபரம்பரையில்' என்னுதே 'குருபரம்பரைகளில்' என்றமையால் நீர் செய்யும் ஆசார்ய நிந்தைகளுக்கு ஆதாரமான சுவடிகள் பல இருப்பதாகத் தெரிவித்தீராகிறீர். 'காணலாம், என்னுதே 'விளங்கக்காணலாம்' என்றபடியாலே அந்தச் சுவடிகளின் பெருமையும் தெரிவித்ததாகிறது குருபரம்பரை கிடையாதென்றும், அச்சிட்டிருப்பவை கல்பிதங்களென்றும் (திவம் கதர்களான) ஸ்ரீமத்தன்றி பட்டப்பாதாதாசாரியர் ஸ்வாமி, சாமா, திருமலைதாதாசாரியார், சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியார் என்னுமிவர்கள் கல்வெட்டுச்செய்து அச்சிட்டிருப்பதெல்லாம் அபத்தம் என்கிறீரா? இது தெரியவேணும். இது வொரு முக்கியமான விஷயம்.

— நீங்கள் தூஷிக்கும் பூர்வாசாரியர்களின் உண்மைப் பெருமை —

4. ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்துவந்தவர்களும் அவர்களின் சிஷ்யர்களும் ஸ்வாமி தேசிகனுக்குப் பல்வகையான இடையூறுகளையும் ஹிம்ஸைகளையும் புரியத் தலைப்பட்டதற்கு மூன்று காரணங்களெழுதியிருக்கிறீர். 1. அவ்வாசார்ய ஸார்வபௌமர்கள் கற்காத ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளை இவர்கற்றுப் பன்முறை ப்ரவசனம் செய்துவிட்டாரென்றும், 2. அவ்வாசார்யவர்யர்கள் கற்ற பிரபந்தங்களிலும் இவர் தெளிந்த ஞானத்துடன் திகழ்ந்தாரென்றும். 3. அந்த ப்ரபந்தங்களிடத்தில் அவர்களைவிட அதிகமான ஆதரத்தை இவர் செலுத்திவந்தாரென்றும் ஆக இம் மூன்று காரணங்களைக்காட்டி இவற்றால் [இப்பெருமைகளைப் பொறுமல்] அவ்வாசார்யர்கள் இவரைப் பரிபவப்படுத்தவும் ஹிம்ஸிக்கவும் தலைப்பட்டார்களென்

றெழுதியிருக்கிறீர். ஸதாசார்ய ஸேவையும் ஸதுபதேச ச்ரவணபாக்யமு மில்
லாமையாலன்றோ நீர் இங்ஙனே அபசாரப்பட்டிருக்கிறீர். நான் ஆர்ஜவத்தோடு
உம்மைத் தெளிவிக்கிறேன். "ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்"
என்று ஸாமான்யமாக எழுதியிருந்தீராகில் தொலையட்டுமென்று விட்டுத்
தொலைக்கலாம். அங்கு ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்திருந்த மஹாசார்ய ஸார்வ
பௌமர்களின் மீது உம்முடைய அஸூயாப்ரவாஹம் எறிப்பாய்ந்திருக்கிறது.
அவ்வாசார்யர்கள் என்றைக்கோ திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிவிட்டாலும் உலகம்
நிறைந்த புகழ்வாய்ந்த அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் மறையவில்லையே.
ஸ்வாமி தேசிகனும் சிரஸாவஹித்து தம்முடைய க்ரந்த நிர்மாணங்களுக்கும் வழி
காட்டியாகக்கொண்ட அந்த திவ்ய க்ரந்தங்களை ஸேவிக்கு முலகமெல்லாம்
"நாந்ருக்வேத விநீதஸ்ய நாயஜுர் வேததாரிண:, நாஸாம வேதவிதுஷ: சக்ய
மேவம் ப்ரபாஷிதும்; நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நம் அநேந பஹுதா ச்ருதம்."
என்று சக்ரவர்த்தி திருமகனுர் திருவடிதிறத்தில் சொன்னதெல்லாம் இவ்வாசிரி
யர்களுக்கே யொக்குமென்று 'கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருந்து கொண்டாடா நின்
துற ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவியை யலங்கரித்த ஒவ்வோராசாரியரும் "இதி
ஹாஸ புராணங்களை யதிகரித்து, பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபத்துக்குடலாக நியாய
மீமாம்ஸைகளையும் அதிரித்துப் போது போக்கு அருளிச்செயலிலேயா யிருந்த
வர்கள்" என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படியான அதிசயத்தைப்
பெற்றிருந்தவர்களென்பதை நீர் இப்பிறப்பிலறிந்திலீராகிலும் மறுபிறவிகளி
லறியப் பெறுவீர். அத்தகைய மஹாசார்யர்களின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் காதால்
கேட்கவும் கண்ணுல் காணவும் பாக்கியம் பெருததற்கு ஆயுச்சேஷமெல்லாம்
அநுதபிக்க வேண்டுமத்தனை.

— போட்டிச்சண்டை யென்பதன் அஸமஞ்ஜஸத்தன்மை —

5. *குழாங்களாயடியீர்! உடன் கூடி நின்றுடுமினே* என்ற விடத்திற்கு
வியாக்கியான மிட்டருளின ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்கள் "அவன் பக்கலிலே
நிக்ஷிப்த(ஸ)பரராயிருக்கிற நீங்கள் நால்வரிருவர் இங்கிருக்கும் நாலு நாளும்
த்யாஜ்யமான அர்த்த காமங்களைப் பற்றிச் சீறுபாறென்றிராதே நம் பெரிய குழாத்
திலே போய்ப்புகுமளவும் ஒருமிடரு யநுபவிக்கப் பாருங்கோள்" என்றருளிச்
செய்யா நின்றுர்கள்' இப்படிப்பட்ட உதாரஹ்ருதயர்களை, நீர் அஸூயுக்களென்று
நெஞ்சால் நினைப்பதும் மஹாபசாரமாயிருக்க, எழுதிவைப்பதும் செய்தீரே; மறு
மறு பதிப்புகளும் செய்து போருகிறீரே. யதிராஜ ஸப்ததியில் இந்த ச்லோகம்
தெரியுமே உமக்கு—"ஸ்வஹஸ்தேநோத்க்ஷிப்தைஸ் ஸ கலு நிஜ காத்ரேஷு
பஹுலம் கலத்பிர் ஜம்பாலைர் ககனதலமாவிம்பதி ஜட:" என்பது; இந்த நிதர்சனம்
உமக்கே பொருந்துமையா! நீரெழுதின ப்ரக்ருத தேசிக வைபவத்தில் (பக்கம்
11 ல்) "அத்வைத க்ரந்தங்களுக்குப் போட்டியாக யாதவாப்யுதயம் ஸங்கல்பஸூர்
யோதயம் முதலிய க்ரந்தங்கள் அவதரித்தன" என்றெழுதியுள்ளீர். இது
ஸ்வாமிக்கு எவ்வளவு அவஹேளனமான வார்த்தை என்பதை அந்தோ அறிந்தி
லீரே. ஆசார்யர்கள் ஸ்வாநுபவ பரீவாஹமாக க்ரந்தங்களையருளிச் செய்பவர்களே
யன்றி, போட்டியிடுவதென்பது எங்கேனு முண்டா? "சங்கரபாஷ்யத்திற்குப்
போட்டியாக ஸ்ரீ பாஷ்யமிட்டருளினர்" என்றுற் போன்ற பங்க்திகளை ஓர் ஆசார்ய

ராவது எழுதியிருக்கக் கண்டீரோ? நீரொருவர் தவிர வேறொருவர் இப்படி யெழுதக் கற்றவருளரோ? இதேயிடத்தில் தானே அதையும் எழுதியிருக்கிறீர்; எதையும்? "ஸ்வாமியிடம் பொருமை கொண்டவருள் ஒருவரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக..." என் பதையும். போட்டியிடுவதும் போட்டிச் சண்டைக்கு வருவதும் கி. பி. 1800 க்குப் பிறகு உங்கள் திரளின் காரியமேயொழிய, பரமஸத்வநிதியான ஸ்வாமி தேசிகனோ அவருடைய மதிப்பிற்குரிய ஆசாரியர்களோ போட்டியிடுவதென்பதை நெஞ்சாலும் நினையார். கனவிலும் கருதார். இந்தச்சொல்லே மிக அஸமஞ்ஜஸம்.

— பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தியமுதவெள்ளங்கள் அவதரித்த நேர்மை —

6. உலகில் போட்டியிடுவதென்பது ரஜஸ்தமோகுண வச்யர்களின் காரியமே யொழிய ஸாத்விகர்களின் காரியமன்று என்பதைக் கூடவா நீர் அறியீர்? நம்முடைய புனிதமான நூற்களில் போட்டியென்கிற அஸப்யச் சொல் காணவே முடியாதது அஹம்பாவத்தோடு செய்யும் துர்வழக்கைப் போட்டி யென்பர்கள். இதை முந்துற முன்னம் தேசிகன் திருமுடிமேல் ஏற்றிவிட்டு அடுத்தபடியாக அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருமுடிமீதும் ஏற்றிவிட்டீர். பாத்ரபத்யப் போட்டி, வாழிப் போட்டி ப்ரபந்தப் போட்டி யென்று பல போட்டிகள் பிற்காலத்து உங்களில் ஏற்பட்டதுபோல முற்காலத்திலுமுண்டென்று காட்டமுற்பட்டீரந்தோ! யாதவாப்யுதய மென்கிற மஹாகாவியம் ரஸகனமென்பது மட்டுமன்றிக்கே ஒவ்வொரு சுலோகமும் அனுபவம் வழிந்த சொல்லல்லவா? இதைப் போட்டி நூலென்று சொல்லத் துணிந்தபடியெங்ஙனே? 'ஸ்ரீவசன பூஷணாதி ரஹஸ்யங்களுக்குப் போட்டியாக ரஹஸ்யத்ரய ஸாராதிகள்; ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குப் போட்டியாக தேசிகப்ரபந்தங்கள்; சரணாகதி கத்யாதிகளுக்குப் போட்டியாக ரகுவீரகத்யம்; பஞ்சஸ்தவாதிகளுக்குப் போட்டியாக ஸ்தோத்ரங்கள்; ஸித்தித்ரய வேதார்த்தஸங்க்ரஹாதிகளுக்குப் போட்டியாக ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதிகள் என்றெழுதிக் கொண்டு போவீர் போலும். ஸ்ரீமந்நாத முனிகளின் திவ்ய ஸூக்தியவதாரத்தைப் பற்றி யருளிச்செய்யும் ஆளவந்தார் "அபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹசுபைர் வசோபி:" என்றருளிச் செய்கிறார். அங்கு ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் ஸ்வாமி தேசிகன் என்ன ஸாதிக்கிறாரென்று பார்க்க வேண்டா; மூல ஸ்ரீஸூக்தியினழகு போதுமே. நீர்பால் நெய்யமுதாய் நிரம்பின வேரி நெளிக்குமாபோலே ஜ்ஞாநாம்ருதாப்திநிமிகிற வாய்கரை மிடைந்து மொழி பட்டோடும் கவியமுதவெள்ளத்தைப் போட்டிக்கிட்ட கவடியாக எழுதுகிறீரந்தோ!

— சீரொன்று தூப்புல் தனியனின் தடுமாற்றம் —

7. வியப்பினும் வியப்பாக வொன்றெழுதியுள்ளீர்; "ஸ்வாமி சந்தமிகுதமிழ் மறையோனென்று தம்மைப் பேசிக்கொண்ட சீர்மைக்கே தனியாகவொரு தனியனை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டாவோ? தமிழில் *சீரொன்று தூப்புல்* என்னுந் தனியனைப் பிள்ளை லோகாசார்யர் ஸமர்ப்பித்தார் என்பதும் ப்ரஸித்தம்" என்பதாக. D. R. ஸ்வாமிந்! தத்வமுக்தாகலாப வியாக்கியானமான ஸர்வார்த்தஸித்தியில்

'மரீசிகாம்பஸி ஸ்நாத: கபுஷ்பக்ருதசேகர:, ஏஷ வந்த்யாஸுதோ யாதி சசச்ருங்க தநுர்த்தர:,'' என்றோர் அற்புதமான சுலோகம் உதாஹரித்தருளுகிறார் தேசிகன். அதுதான் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. தேசிகப்பிரபந்தங்களென்று நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவற்றில் ஒன்றிலாவது தூப்புலென்னுஞ்சொல் ஏறியிருக்கிறதாவென்று பார்க்கலாகாதா? அத்திகிரிமாகாத்மியத்தை ''மெய்விரத நன்னிலத்து மேன்மையேத்தி வேதாந்தவாசிரியன் விளங்கினனே'' என்று ஸ்வாமிதாம் தலைக்கட்டியான பின்பு ''சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்'' என்றொரு வெண்பாவைப் புனைந்திருக்கிறீர்கள். கீழ்ச் செய்யுளில் இல்லாத விஷயம் இதில் ஏதேனுமுண்டோ வென்று பார்த்துத் தெளிய முடியவில்லையா உமக்கும்? பிரபந்த சாரத்தைப் பற்றிப் பின்னையும் கிளற வேண்டுமோ? அப்பய தீக்ஷிதாக்ரஹாரத் தூப்பலை தென்திருவரங்கம் கோயில் கொண்ட பிள்ளைலோகாசார்யரும் தெரிந்து கொண்டு தனியனிட்டருளினரென்பது வெகு அழகியது. ஸ்ரீமான் அய்யாக்ருஷ்ண தாதாசாரியார் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் — ''அண்ணாவப்பங்கார் பழநடை விளக்கத்தில் ரங்கநாதன் தூப்புல் பிள்ளையை முனிந்தோமென்று நிக்ரஹித்ததாக எழுதியிருக்கையாலே தூப்புலென்பது ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருவாக்கிலேயே வந்ததாக ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும்'' என்று. வாஸ்தவம்; இத்தகைய ப்ரபல ப்ரமாணத்தினால் வெற்றி பெற்றுவிடலாம். இதனால் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் முனித்ததாகச் சொல்லப் படுவதொன்றே உண்மையெனத் தேறிநிற்கும். அப்பயதீக்ஷிதர் தேசிகனுக்கு ஸமகாலத்தவரென்றும், அப்போதே தும்பைவனமேற்பட்டு தூப்ப லென்கிற கொச்சைநாமமும் வழங்கிவந்ததென்றும் சொல்லியு மெழுதியும் தீர்ந்தா லொழிய உய்யும்வகையில்லையென்று திடமாகக் கொள்ளீர். திருத்தண்கா என்கிற திருநாமம் ஆழ்வார் திருவாக்கில் வந்திருக்க அதைத் தவிர்க்க காரணமென்னோ?

— எம்பெருமானாருடைய அருளிச் செயலவகாஹனம் —

8. ''பாஷ்யகாரர் அநுஷ்டித்துக் காட்டிய ப்ரபத்தி மார்க்கத்தைத் தூஷித்தும் வந்தார்கள்'' என்கிறீர். 'அந்த ப்ரபத்திமார்க்கம் எது? அதை தூஷித்தவர்கள் யாவர்? தூஷித்த விதம் யாது? என்று கேட்டால் ஒன்றுக்காவது விடையிறுப்பீரோ? ''லவணவணிஜ: கர்ப்பூரோத்கம் கிமித்யபிமந்வதே.'' என்ற யதிராஜ ஸப்ததி ஸூக்திதான் நினைவுக்கு வருகிறது. இத்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தன்னளவறியாதே ஒன்றெழுதியுள்ளீர்; (அதாவது—) ''மேலும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களைத் தமது ஏகாந்த அநுபவத்திற்கு விஷயமாக்கி வந்தாரேயன்றி அவ்வருளிச் செயல்களைப் பற்றிச் சிறிதளவும் தம் க்ரந்தங்களில் ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லை! அதனால் உபநிடதங்களும் திவ்யப்ரபந்தங்களும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு கட்சியாரால் கொண்டாடப்பட்டுவந்தனவேயன்றி அவற்றின் ஒற்றுமை உலகில் நன்கு அறியப்படவேயில்லை.'' என்பதாக. ஐயோ! எம்பெருமானார் திவ்ய ப்ரபந்தங்களைத் தமது ஏகாந்தாநுபவத்திற்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தாரென்றால் என்ன அர்த்தமையா? ஸ்வாமி திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழிப்பொருள் கேட்டதாக தேசிகன் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியிலும் குருபரம்பராஸாரத்திலுமாக இருமுறை பொறித்து வைத்துள்ளார். ஒருவர்க்கும் தெரியா

மல் இருளிலே சென்று கதவடைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாகக் கேட்டு வந்தா ரென்கிறீரா? திவ்ய தேசங்களில் நடைபெறும் இயல்கோஷ்டிகளில் அந்வயியாதே ஒதுங்கிவர்த்தித்தாரென்கிறீரா? 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று தமிழைச் சொன்னால் வாய் வெந்துபோமென்று "தந்தஸம்வத்ஸாம் தந்தஸம்வத்ஸரம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த உங்களினத்தவர்களைப்போல் உடையவரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாரென்கிறீரா? "தமிழ் மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்" என்கிற திருவாய்மொழித்தனியனை வீம்புக்காகவாவது சொல்லி வருகிறீர்களே, தமிழ்மறை களாயிரத்தையும் இராமானுசன் மொய்ம்பால் வளர்த்த விதம் யாது? "என்று கேட்டால் வாய் திறக்கவல்லீரோ? உடையவர் வாழிதிருநாமத்தில் "மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழிந்தான் வாழியே, மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழியே" என்று வைணவவுலகமெல்லாம் அநுஸந்தித்து வரு கிறது. இவ்விரண்டுவாக்கியங்களினால் உடையவருடைய உபய வேதாந்த நிர் வாஹகத்வம் அற்புதமாகப் பேசப்பட்டது. உடையவருடைய ஸகல ப்ரபாவங் களையும் கேட்டார்வாய்க் கேட்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்தாக அநுபவித்த திருவ ரங்கத்தமுதனார் "நாட்டிய நீசச்சமயங்கள் மாண்டன, நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது, தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ் மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில் ஈட்டிய சீலத்திராமானுசன்றன் இயல்வுகண்டே" என்றார் நூற்றந் தாதியில். 'எம்பெருமானார் எங்கிருப்பர்? என்ன; "திருவாய்மொழியின் மணந் தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும் புக்குநிற்கும் குணந்திகழ் கொண்டலிராமா னுசன்" என்றார் அவவமுதனார்தாமே.

இதையெல்லாம் நாம் த்ரமிடோபநிஷத் ப்ரபாவ ஸர்வஸ்வத்திலே நீருமுகக்கப் பாரதமும் ராமாயணமுமாகப் பன்னியுரைத்தோம். இவ்வளவையுங் கண்டு வைத்து "பாஷ்யகாரர் அருளிச்செயல்களைக் கதவு மூலையில் அநுபவிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தார்" என்றெழுதுகிறீர். "முண்டத்வாத் மோக்ஷகத்வாத் முடுமுடு மடவாதாரகத்வாத் தடத்வாத் தண்டத்வாத் பூபுஷத்வாத்". போன்ற சுலோகங்களை எம்பெருமானார் ஸாதிக்க வில்லையென்பது வாஸ்தவம். எம்பெரு மானார் மட்டுமா? ஆளவந்தார், பிள்ளான், ஆழ்வான், பட்டர், எங்களாழ்வான், அம்மாள், அப்புள்ளார்...யாருமே ஸாதிக்க வில்லையன்றோ. ஏன் ஸாதிக்கவில்லை? அவர்களுக்கு உபயவேதாந்த ஸங்கமனம் செய்ய சக்தியில்லாமையாலே யென் றால் ஆமாம் ஆமாம் என்று தலையாட்டுவீரா?

— பிராட்டி வைபவத்தில் அசைக்கவொண்ணாத் தேசிக ஸித்தாந்தம் —

9. தேசிகாவதாரகாரண நிரூபணத்தில்—"பலர்; பிராட்டியின் பெருமையை மறைந்து அவ்விஷயத்தில் பல தவறான ஸித்தாந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்துவந்த னர்; அவற்றைத் திருத்திப் பிராட்டியின் உண்மைப் பெருமையை உலகில் ஸ்தா பிக்கவேண்டியதும் அவசியமாயிற்று.......இதற்காகவும் தேசிக னவதாரம் அவசிய மாயிற்று" என்றெழுதியுள்ளீர். உமக்கு இந்தமருள் 1944 வரை இருந்திருக்க லாம். அதன் பிறகு என்னுடைய பல நூல்களினால் இந்த மருள் அறவே அகன்

றிருக்குமென்று நம்புகிறேன்; நம்புகிறேனென்பது போதாது, சபதமிட்டுச் சொல்லுகிறேன். இந்த மருந் உமக்குமட்டுமன்று; உமது வகுப்பில் பெரும்பாலார்க்கு உள்ளதே; அனைவர்க்கும் இது மாய்ந்தொழிந்ததென்பது உமக்குத் தெரியாததன்று. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமியின் காலத்தில் தொடங்கின இந்த சர்ச்சை அப்போதே தலை மடிந்திருந்தும் இடை இடை இடையில் பலப்பலர் கிளப்பிப் பங்கப்பட்டொழிந்தனர். முடிவாக ஸ்ரீ உ. வே. மதுராந்தகம் வித்வான் வீரராகவாசார்யர் ஸ்வாமிக்கு அடியேனளித்த ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யமும் வைதிக மநோஹரா ஸஞ்சிகைகளும் தேவரீர்க்கும் கிடைத்திருக்கின்றன; அவற்றின் ஸாரம்—பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வந்தையும் எம்பெருமானுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும் ஸ்தாபித்த ஆசார்யர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஒருவரே யென்பதாம். இப்படி நாமெழுதுவதைக் காணும்போது கண் கலங்கும்; திருக்கண் சிவக்கும், வெகுவெகு ஸம்ப்ரமங்கள் விளையும், என்ன பண்ணுவது? கீதையில் "தஸ்மாத் அபரிஹார்யேர்த்தே ந த்வம் சோசிதுமர்ஹஸி" என்கிற சுலோகம் அழுவார்கண்ணைத் துடைக்கத் தோன்றியது. அதையே இங்கு நினைவூட்டுகிறேன். நான் கொண்டாடும் ப்ரமப்ராமாணிகரான வொரு வடகலை வித்வான் இதையெல்லாம் பரிபூர்த்தியாகக் கடாக்ஷித்துவிட்டு எழுதினர்—"மிகவும் டேஞ்ஜரான நோயின் சிகித்ஸைக்கு அமெரிக்கா ஸர்ஜன் வந்துதான் என்ன செய்யமுடியும்? பீஸைப்பெற்று ஜேப்பியில் போட்டுக்கொண்டு பேசாதே திரும்புவதுதான் செய்யமுடியும்" என்றெழுதினர்."

— D. R. ஐயங்காருக்குச் சில முக்கியமான உத்போதனங்கள் —

10. குலப்பெருமை, அம்மாளின் அநுக்ரஹம், வித்யாப்யாஸம், திருவயிந்திரபுரம் எழுந்தருளுதல், இல்லறம், காலக்ஷேபம்ஸாதித்தல், வடதேசயாத்திரை—என்று மகுடங்களிட்டு நீர் எழுதியுள்ள ஸ்வாமிவைபவங்களை எவ்வளவு மேம்பட எழுதிக்கொண்டாலும் ஆக்ஷேபம் தோன்றுமோ? மூலாதாரமில்லாமல் எழுதும் விஷயங்களானாலும் இதராசார்ய தூஷணத்தில் புகாமல் ஸ்வாமியின் பெருமையை எவ்வளவு ஏற்றிப்பேசுவதாயிருந்தாலும் உம்மைக்காட்டிலும் மிக மிக அதிகமாகவே மகிழ்ச்சியடைவேன். நானெழுதாத பெருமையுண்டோ?

அற்புதச்செயல்கள் என்று மகுடமிட்டு "சிலருக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் பொறாமையும் ஏற்பட்டது; அவர்கள் இவரைப் பரிபவத்திற்குள்ளாக்க முயற்சிகள் செய்தார்கள்" என்றிங்ஙனே யெழுதிப் போருகிறீர்; இப்படியெழுதுவதை ஸங்கல்ப பூர்வகமாக விட்டுத் தொலைக்கும்படிக்கு மிக மிகப் பிரார்த்திக்கின்றேன். எழுதுவதை மட்டுமன்று, நெஞ்சால் நினைப்பதைக்கூட ஸவாஸநமாக விட்டுத் தொலைக்கவேண்டும். ஜநிதர்மாக்களுக்கு க்ஷுத்பிபாஸைகள் போல் ஈர்ஷ்யாஸூயைகளும் இயற்கையில் பிறப்பன. இவை அவர்ஜநீயங்கள். இத்தகைய துர்ஜனங்கள் ஸ்வாமிஸகாசத்தில் அணுகவும் மாட்டார்கள்; அணுகினாலும் ஸ்வாமி அன்னவர்களைக் கண்ணெடுத்தும் பாரார். க்ஷுத்ரர்களோடெல்லாம் போட்டியிட்டாரென்று மீண்டு மீண்டுமெழுதி ஏடுகளை நிரப்புவது இனி வேண்டா; இது அறவே மறக்கத்தக்கது; இது மஹாபாதகத்திலும் கொடிதுகாணும்.

"ப்ரதிவாதிகளை ஜயித்தல்" என மகுடமிட்டு எழுதுகையில் எவ்வளவு ஆசார்யாபசாரத்தை மூட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீரந்தோ! "அக்காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்து கொண்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திவ்யப்ர பந்தத்தை மட்டும் அதிகரித்து ஸ்வகோஷ்டியில் உபந்யாஸம் செய்ய வல்லவர் களாக மாத்திரமிருந்தார்களேயன்றி ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைப் பரிசயம் செய்து பிறமதத்தினரோடு வாதம் செய்ய உரியராக இல்லை; ஆகவே காஞ்சீபுரத்தில் போட்டிச் சண்டையிடுவதற்கென்றே பிறந்த ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்திரரை ஸேவிக் கக் கருதின தென்னரங்கன் தன்னிடம் வரவழைத்துக் கொண்டான்'. என் றெழுதியிருக்கிறீர். 'அஸ்தாநே செவி கொடுத்ததன்பயனன்றோவிது.

ஸ்ரீ பாஷ்யமென்றால் என்ன? அது வெளுப்பா கறுப்பா என்றுகூட அறிய கில்லாத நீர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யபதவியில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் ஸ்ரீபாஷ்ய மறியாதவர்கள் என்றும், திவ்யப்ரபந்தம் மட்டும் கற்றவர்கள் என்றும் கை கூசாமல் மனங் கூசாமல் எழுதுகிறீர் 650 ஆண்டுகட்கு முன்னே வாழ்ந்த மஹான் களின் யோக்யதையைப் பற்றியெழுத நீரா அதிகாரி? *ப்ராரப்தம் உத்தம குணா ந பரித்யஜந்தி* என்பதற்கு உத்தம சீலர்களையும் ப்ராரப்தகருமம் விடாதென்று பொருள் கூறி ப்ராரப்த பண்டிதரென்று கோஷ்டிபுரம் ஸ்வாமியால் விருது சாத் தப் பெற்றிருந்தவொருவருடைய உபதேசமன்றோ உம்மை இப்பாடுபடுத்துகிறது. இந்த துருபதேசங்களெல்லாம் பலர்க்கு என்றைக்கோ மாண்டொழிந்தனவே.

— ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீஸூக்தியை அஸ்வரஸமென்ற விஷயம் —

11. நீதிமன்றங்களில் பெட்டிமேலேற்றி "ஸர்வசக்தியுள்ள ஸ்வாமி முன் பாக ஸத்யமாய்ச்சொல்லுகிறேன்; நான்சொல்வதெல்லாம் ஸத்யம்; ஸத்யந்தவிர வேறில்லை" என்று சொல்லுவித்து வாக்குமூலம் வாங்குவதுபோல் வாங்கவேணு மய்யா; இன்னாரினையாரென்று பாராமல் ஆசாரியர்களை தூஷிப்பதொன்று தானே உமக்குத்தெரியும்; ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருட்பட ஸகலாசார்யர்களையும் நீர் தூஷித் தவர்தானே; ஸத்யமாய்ச் சொல்லும்' என்று வினவினால், நீர் ஆமாம் ஆமாம் என்ன வேணுமேயொழிய வேறொன்றும் சொல்லப்போகாதென்று நான் ஸத்ய மாய்ச் சொல்லுகிறேன். உமக்குப் பல வித்வான்களோடு பரிசயமிருக்குமே. அவர்களை நீர் கேட்கவேண்டியதாவது - ஒரு விஷயத்தை யெடுத்து 'இது அஸ்வ ரஸம்' என்று எழுதினால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று (கேளும்); அஸ்வரஸம் என்பதும் அஸாது என்பதும் பர்யாயம் என்று உள்ளபடியுரைப்பர்கள். அதற்கு மேல் ஸ்வாமி நியாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸூக்தியொன் றை யெடுத்து "ஏக க்ரத்த சகலாஸ்வாரஸ்யம் க்ராஹ்யம்" என்கிறாரே, அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று கேளும். அர்த்தமென்ன? அனர்த்தந்தான் என்பர்கள். *யதிப்ரவரபாரதீ ரஸபரேண நீதம் வய:* *ஏரணிகீர்த்தி யிராமானுசமுனியின் னுரைசேர், சீரணி சிந்தையினேம் சிந்தியோமினித் தீவினையே* என்ற அழகு இதுதானோ? என்று கேளும். இதுதான் என்பர்கள். அதைவாங்கி முன்தானை யிலே முடிந்துகொள்ளும். உங்கள் வித்வான்களைக் கேட்கவேண்டிய விஷயங்கள் இப்படி இன்னும் அனேகமிருந்தாலும் இவ்வளவு போதுமிப்போது.

— ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸபா ப்ரவேசமும்—ஸபா வைராக்யமும் —

12. ஒருமருமம் உணர்ந்து கொள்ளும். ஸ்வாமி ஹயக்ரீவோபாஸனை பண்ணினபோது *ஸ்வாமிந் ஸமாஜேஷு ஸமேதிஷீய ஸ்வச்சந்த வாதாஹவபத்த சூர:* என்றும், "ஜிகீஷதோ மே கவிதார்க்கி கேந்த்ராந் ஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநம் அப்யுபேயா:" என்றும் கவிகளையும் தார்க்கிகர்களையும் வெல்ல வேணுமென்று ஆசை கொண்டிருந்தார். புதுக்கோட்டை, வனபர்த்தி, கத்வால். மைஸூர் முதலான ஸம்ஸ்தானங்களுக்குச் சென்று கவிகளையும் தார்க்கிகர்களையும் வென்று ஒருவாறு அவ்வாசையைத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பர். இதெல்லாம் ஸ்வாமி ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்தருள்வதற்கு முன்பு. அதாவது 18, 20 பிராயத்திற்குள்ளே. இருபத்தோராவது பிராயத்திலே "ச்ராவிதசாரீரக பாஷ்ய:" என்னும்படி ஆசார்ய பீடாரோஹணம் செய்த பின்பு "ஸம்பாவநா யஸ்ய ஹி காலகூட: ஸபா புஜங்கீ குணபம் தருண்ய:" என்று தேசிகதிநசர்யையில் சொல்லுகிறபடி எந்த ஸபையிலும் தலைகாட்டா திருந்தார். இதைப்பற்றி நான் ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வமென்று 105 சுலோகங்கள் கொண்ட இரண்டு ஸர்க்க முள்ள காவியத்தை உரையோடுங் கூட தேவநாகரியிலும் தெலுங்கிலும் வெளியிட்டிருக்கிறேன். ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் ஆசார்ய சிஷ்யஸம்வாத கட்டமொன்றை அமைத்து, ஆசார்யன் 'நான் வாதத்திற்குவருவது தகாது, சிஷ்யா! நீ சென்று வென்றுவா' என்று ஆசீர்வதித்து அனுப்புகிருர்; விச்வாமித்ர முனிவர் தாம் பொருவதை விட்டுத் தாசரதிகளை இடையிட்டதையும் அங்கு உதாஹரிக்கிருர் ஆசாரியர். என்னுடைய நூல்களில் இல்லாத விவரணம் எதுவுமே கிடையாதென்பது உமக்குத்தெரியுமே. தேசிகனுக்குப் பெருமை கூறுவதென்னும் வியாஜத்தினுல் அவர்க்கு லாகவமேயன்ரே நீங்கள் ஸ்தாபித்து வைப்பது. இந்த அஸந்தர்ப்பம் இனிவேண்டா.

— நிகமபரிமலத்தின் நித்யகல்யாண மஹோத்ஸவம் : —

13. 'ஸ்ரீதேசிகனருளிய திவ்யஸூக்திகள்' என்று மகுடமிட்டு நிகமபரிமலம் எனறெழுதி அது லுப்தமென்றும்; பக்கத்திலேயே யெழுதி முடித்திட்டீர். சில கர்ப்பங்கள் நாலாறுமாதத்தில் அபார்ஷணுவதுண்டே, அப்படியாய் விட்டதாக ஹிஸ்டரி முடித்து விட்டீர். (உமது வைபவம்-பக்கம் 13ல்) அந்த நிகமமலம் 74000 கிரந்தங்கள் கொண்டதென்றும் மிக அழகியதென்றும், திருவாருயிரப்படிக்குப் பின் தோன்றிய பல வியாக்கியானங்களிலுள்ள தோஷங்களையெல்லாம் களைந்தொழித்த தென்றும் எழுதுகிறீர். தேசிகன் திருவாக்கில் ஆருயிரப்படியென்ரே திருவாருயிரப் படியென்ரே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானென்ரே பிள்ளானென்ரே ஒரு மூலையிலும் ஒரு துணுக்கையும் வெளிவந்ததாகக் காணுமையாலே அந்தத் திருவாருயிரப்படிக்கே கண்டனமாகத்தான் நிகமமலம் தோன்றிய தென்று உண்மையை யறிவீராக. தேசிகன் தம்முடைய பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்திற்கு நிதியாக்கொண்ட பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தையும், பிரதிபதார்த்தம் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஏகாந்தமாயுபஜீவித்த வாதிகேஸரிபன்னீராயிரத்தையும் சிரமேற்கொண்டிருந்தாரென்பதை நான் எத்தனை நூல்களில் விரிவுக்கு அஞ்சாமல் புநருக்திக்கும் கூசாமல் விவரித்துள்ளேனென்பது நன்ருகத்தெரியுமேயுமக்கு.

ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளில் ஏதேனும் சுவைகண்டால் அதற்கு ஆகரம் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை முதலானுருடைய வியாக்கியானங்களேயென்பதில் ஸந்தேஹ முடையார் ஆருமில்லைகிடீர்! அங்ஙனே தேசிகனுக்குக் கண்கொடுத்த ஆசார்யர் களிடத்திலா நீங்கள் அபசாரப்படுவது. இதைப்பற்றி நீர் தீர்க்காலோசனை செய்யவேணும்.

— ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய சிரோமணியின் உண்மையுரை —

14. அந்நாள் தொடங்கி இடைவீடின்றி அவதரித்து வந்த என்னுடைய ஆராய்ச்சி நூல்களை உப்பிலியப்பன் ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர் ஆர அமர ஆராய்ந்தது பழுதுபடாமல் ஸபலமாம்படி தேசிக ரஹஸ்யப்பதிப்பில் ஸதஸ்யமாக எழுதி முகப்பி லேயே வெளியிட்டிருக்கிற பங்க்திகள்—“ஸ்ரீ தேசிகசரித்ரம் பல்வேறு பதிப்புக் களில் வெளிவந்துள்ளது; அவற்றில் நிகழ்ச்சிமுறை, நடந்த இடம், காலம் முதலிய வற்றில் வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்பனவாம். இவை உமக்கு உகப்புக்கு இடமாயினவோ? வெறுப்புக்கிடமாயினவோ அறியேன். நீரும் “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர ஆராய்ச்சிமுறைமை யில் தக்க ஆதாரங்களுடன் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்றெழுதியிருக்கிறீர். இதை முன்னமே யெடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனே. இது உண்மையானலும் இதை நீர் எழுதியிருக்கவே கூடாது. நீரும் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் எழுதும் தேசிக சரித்திரங்களில் எந்தெந்த விஷயங்களுக்கு ஆதாரம் கிடைத்திருக்கிற தென்று கேட்டால் “ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவியை அலங்கரித்திருந்த பெரியார்களெல்லாரும் தேசிகனிடத்தில் அசூயை கொண்டு கிருஹத்வாரத்தில் பாதரக்ஷைகளைக் கட்டிவைத்தும் காலைவாரியிழுத்துவிட்டும் ச்ராத்தத்தைக் கெடுத் தும் மற்றும் பலபல செய்தும் தேசிகனைப் பரிபவப் படுத்தினர்கள்” என்னுமிவ் விஷயங்களுக்கே பிரபலமான ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன வென்பீர்போலும்.

— ஸ்ரீதேசிகனைப்பற்றிய எந்தவிஷயத்திலும் நிர்ணயமில்லாமை —

15. முக்கியமாக ஒன்றே ஸாரமாகத் தெரிவிக்கிறேன். நீரெழுதிய தேசிக வைபவத்தில் ஸ்வாமியின் அவதார ஸமாபனத்தை யெழுதுகையில் ஸ்வாமி பரம பதித்தது ஸ்ரீ ரங்கத்தி லென்று சிலர் கூறுவதாகவும், திருவயிந்திரபுரத்திலென்று சிலர் கூறுவதாகவும் எழுதி முடித்திருக்கிறீர். இப்படி கூட எழுதலாமா? அவதார வருஷத்தில் விவாதம்; பரமபதித்த ஸ்தலத்தில்ஸந்தேஹம். மற்றவை கிடக்கட்டும்; வருஷம் விபவமா சுக்லமா? என்கிற போராட்டம் இன்னும் தீரவில்லை; இல்லை யில்லை. அதை ஒருவாறு நீர்த்துக் கொண்டோமென்கிறீரா? அது தீருகிற விவாத மாக இல்லையே; அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன் கேளும்.

— தேசிகாவதாரவர்ஷ விவாதம் —

“ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸித்தாந்த ப்ரசார ஸபாத்யக்ஷை: ப்ரகாசிதா:” என்று 1938ல் வெளியிடப்பட்ட தத்வடீகைக்கு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் அருளிய பூமிகையில் “அவதாரகால:” என்று மகுடமிட்டு எழுதுகையில் (வடமொழியில்) ‘ஸ்வாமியவதாரம் விபவ வருஷத்திலென்று பல பெரியார்களிடம்

கேட்டிருக்கிறோம்' என்றெழுதிவிட்டு, சுக்ல வருஷத்தில் அவதார மென்கிற பக்ஷத்தைக் காட்டி அதற்கே ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் "ஸ்ரீதீயோக்யே சகே சுக்லே ஸமபூத் வேங்கடேச்வர:" என்று. "சுக்லே என்பதற்கு சுக்ல வருஷத்திற்கு முந்தின வருஷத்தில்' என்று லக்ஷணையால் பொருள் கொள்ளலா மென்கிறார்கள்" என்று மெழுதுகிறார். விபவ வருடமென்பதற்கு ஒரு ப்ரமாணமும் காட்டிற்றிலர். தமக்குக் கேள்வி யென்றுரரத்தனே. முடிவில் ஒரு நிர்ணயமுமில்லை. நிர்ணயமிருக்கட்டும். அவதார வருஷத்தில் இப்படி மதபேதம் ஏன் உண்டாகவேணும்? வேறு எந்த ஆசார்யருக்காவது இங்ஙனே விவாதமுண்டாகியிருக்கிறதோ? சொல்லுவீரா? அவதார வருஷத்தில் தான் விவாதமென்றால் பரமபதித்த ஸ்தலத்திலுமா விவாதம் விளையவேணும்? தேசிகன் விஷயத்தில் நிர்விவாதமானது ஒன்றுமே கிடையாதா? எதை யெடுத்தாலும் விவாதந்தானா? "தேவப்பெருமாளுடைய அவதாரகாலத்திலேயே தேவாஸுரயுத்தம் தொடக்கமாயிற்று, அது இற்றைக்கும் அநுவர்த்திக்கிறது" என்று சில ரஸிகர்கள் சொல்லுமாபோலே, தேசிகனுடைய கர்ப்பவாஸமே தொடங்கி எதிலும்விவாதந்தான் என்ன வேண்டியதாயிற்றே. நீர் எழுதியிருக்கிறபடி பரம பதஸ்தலவிவாதம்இப்பிறப்பில்இந்தயுகத்தில் தீருவதாக இல்லையே! பெரியோர்கள் அவதரித்த ஸ்தலத்தையும் திருநாடலங்கரித்த ஸ்தலத்தையும் உலகில் அவரவர்கள் எப்படிகாத்து வருகிறார்களென்பது உமக்குத் தெரியாதா? இது விவாதத்திலிருக்கிறதென்று எழுதிவைப்பது? தேசிகனோடு இடையறுத தொடர்பு இருந்தால் இப்படியெழுதி வைக்க ப்ரஸக்தியிருக்குமா? தங்களுடைய நவீனத்வத்தைத் தாங்களேயா கல்வெட்டாக்குவது? சீற்றம்வேண்டா.

— ஸ்ரீதேசிகனுடைய உண்மைப் பெருமையைப் பேசாமை —

16. ஸ்வாமி தேசிகன் தமிழிலும் வடமொழியிலும் மணிப்ரவாளத்திலும் நூல்களியற்றினர் என்றெழுதினீரேயொழிய ப்ராக்ருதத்திலும் புலியானவர் என்றெழுத மறந்தீரே. ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசார்யர்களில் வடமொழி தென்மொழி மணிப்ரவாளங்களில் நூல்களெழுதினவர்கள் இருந்தாலும் ப்ராக்ருதத்திலெழுதினவர் ஒருவரும் கிடையாது' என்று ஜயபேரியடித்து இதையுமெழுதியிருக்கவேண்டாவா? முக்கியமான பெருமைகளை விட்டுவிடுகிறீர். வீண்வம்பு தும்புகளை வளர்த்துகிறீர்.

— திதிவார நக்ஷத்ரயோககரண ஹோரைகள் குறிப்பிடுமழகு —

17. பஹுதான்யவரு ஆவணிமீ சுக்லத்விதீயை ஹஸ்தநக்ஷத்ரங் கூடிய செவ்வாய்க்கிழமையன்று 18-8-1338ல் உலகமங்களத்திற்குக் காரணமான ராமாநுஜாபாத்ரபத்யம் தோன்றியதாக எழுதுகிறீர். இந்த பத்யத்தினால் விளைந்த உலகமங்களம் நாடறிய நகரமறிய ஊரறிய உலகமறிய கோர்ட்டறிய கொத்தளமறியப் பரவியிருப்பதால் இதில் யாருக்கும் ஸம்சயம் வர்த்தியாது. ஆங்கிலத்தேதி தெரியவந்ததே யொழிய தமிழ்த்தேதி தெரியவில்லையே பாவம்! ஏபாவம்! கி. பி. 1329ல் ஸ்ரீமான் வேங்கடதனியனவதாரம் என்கிறீர். ஒன்று கேட்கிறேன் சொல்லுவீரா? ஸ்வாமியின் திருவாக்கில் அத்புதமும் அத்யத்புதமுமான நூல்கள் அவதரித்தன; அவற்றுள் சததூஷணி முக்கியமா' அதிகரணஸாராவளி முக்கியமா?

தத்வமுக்தாகலாபம் முக்கியமா? என்று கேட்டால் ஒவ்வொன்றும் முக்கியமே யென்று தான் விடையிறுப்பர் விவேகிகள். இவை தோன்றியது எந்தவருடம்? எந்த மாதம் எத்த நக்ஷத்ரம்? எந்த திதி? என்று கேட்டால் வாய்திறப்பாரில்லை. ஏனில்லை? வேணபேர் இருக்கிறார்கள் என்கிறீரா? ஓரிரவில் ஒருயாமத்தில் ஒரு விநாடியில் அவதரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிற பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றியது இன்னநாளிலென்பது யார்க்கேனும் தெரியுமோ? பிறந்தநாள் தொடங்கிப் பாதுகாஸஹஸ்ர பஹுமானம் பெற்றுவருகிற வொரு பத்யத்திற்கு திதி வார நக்ஷத்ர லக்ன ஹோரைகளுட்பட ச்லோகபூர்வகமாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறதென்றால் இதை ஆச்சரியமென்பதா? அற்புதமென்பதா? விசித்திரமென்பதா? விடமமென்பதா? மாயமென்பதா? ஆழ்வார் *மருள் தானீதோ மாயமயக்கு மயக்கே* என்கிறாரே, அது வென்பதா? 'அதுவிதுவுது வென்னலாவனவல்ல' என்பதா?

— அஸம்பத்தோக்திகளேபரங்கள் —

18. இதை நன்கு நெஞ்சிற்கொண்டு விடையிறுக்கவேண்டுகிறேன்; தேவரீர் எழுதியிருக்கிறபடி தேசிகனவதாரம் கி. பி. 1268. ஸ்ரீமான்வேங்கடதனியனவதாரம் 1329. மற்றது கிடக்கட்டும்; தேசிகனுக்கு ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியான பிறகு மேலே ஒருவருடமும் கழித்து ஸ்ரீமாந் வேங்கடதனியனவதரித்ததாகக் காட்டிவிட்டீர். ஸ்வாமிதாமே ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் "விம்சத்யப்தே விச்ருத நாநாவிதவித்ய:" என்று ஸாதித்தபடி இருபதுபிராயத்திற்குள் தம்முடைய கல்விப் பயிற்சிகளை முடித்துக் கொண்டவர் உடனே ப்ரவசன ப்ராரம்பம் செய்திருக்க வேண்டியவர். அதையும் அவ்விடத்திலேயே தாமே ஸாதிக்கிறார் *த்ரிம்சத் வாரம் ச்ராவித சாரீரகபாஷ்ய:* என்று; முப்பதுதடவை ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசனம் செய்தருளினதாக ஸாதித்தபடி. தத்வடீகையில் "....ப்ரவசந விதாவஷ்டாவிம்சே ஜயத்வஜபட்டிகா" என்று இருபத்தெட்டாவதான ப்ரவசனபர்யாயத்தில் அந்த (தத்வடீகா) க்ரந்தம் ஸாதிக்கப்பட்டதாகவுள்ளது. இந்த ப்ரவசனங்களெல்லாம் இருபது திருநக்ஷத்ரத்திலிருந்தே நிகழ்ந்து வந்தனவென்று கொள்ளாமல் ஷஷ்டியப்த பூர்த்திக்குப் பிறகுதான் ஸ்வாமி ப்ரவசனமாரம்பித்தாரென்று சொல்லிவருகிறீர்கள். ஹா, எங்கே சொன்னேனென்பீர்; ஸ்ரீமாந் வேங்கட தனியன் அவதரித்த காலத்தைச் சொன்னபோதே இது சொல்லப்பட்டதாக ஆகவில்லையா? தனியன் ஸேவிக்கும்படியான ப்ரஸக்தியில்லாமல் உபந்யாஸரூபமாக ஸாதித்து வந்தாரென்பீர். வேறுகதியேது? அபத்தபஞ்சாங்கத்திற்கு அறுபது நாழிகையும் த்யாஜ்யந்தானே.

— பிராட்டி வைபவத்தைக் குறைத்ததும் நிறைத்ததும் —

19. தேசிக வைபவத்தில் நீர் எழுதியிருப்பதும் தவிர உமது வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தபரம்பரையாய்ச் சொல்லி வருவது "தென்கலையாசாரியர்கள் பிராட்டியின் வைபவத்தை மிகவும் குறைத்து விட்டார்கள்; அதை தேசிகனே ஆணியடித்தாற்போல் நன்றாக ஸ்தாபித்தவர்" என்பதாக. இது ஒன்றையும் பாராமல் கண்மூடித்தனமாகச் சொல்லி வருவதேயொழிய இதில்

ஈஷத்தும் உண்மையில்லை யென்பதைப் பலகால் பலநூல்களினுல் ஏழேழ்பிறவிக்கும் வாய்திறக்க முடியாதபடி நிரூபித்திருக்கிறேன்; ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா முதலான எனது நூல்களைப் பாராத வித்வான்களுமில்லை; மறுப்பெழுதுவதாகத் தொடங்கி மருமமறிந்து ஓய்ந்து நில்லாதவர்களுமில்லை அவற்றையெல்லாம் தேவரீர் அறியாதவருமல்லீர.

20. உபஸம்ஹாரம் செய்கிறேனிதனை. எம்பெருமானுர் தரிசனத்தைக் காப்பதற்கென்றே அவதரித்த தேசிகனுக்கு பகவத் ராமாநுஜ ஸூக்திக்கு முரணுகப் பேசும் பரிசு புத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவும் நேர்ந்துவிட்டது. இவ்விரண்டு வகுப்பிலும் பல காட்டியிருக்கிறேனுகிலும் புத்தி பூர்வகத்திற்கு ஒன்றும், ப்ராமாதிகத்திற்கு ஒன்றுமாக இரண்டே நினைவூட்டி நிகமிக்கிறேன். கைவல்ய விஷயத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் கீதா பாஷ்யத்திலும் அவிருத்தமாக ஸாதித்திருக்கவும், என்னைப் போன்ற அல்பஜ்ஞர்களும் எளிதாக ஸமந்வயப்படுத்தியிருக்கவும் கீதாபாஷ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தியை அஸ்வரஸ மென்று தள்ளினது புத்தி பூர்வகம். சமதமார்த்த நிரூபணத்தில் கீதாபாஷ்ய ஸூக்தியை மறுத்துரைத்தது ப்ராமாதிகம். ஸ்வாமியே ஸாக்ஷாத்தாக எழுந்தருளினுலும் இவை அபரிஹார்யமான அவத்யங்களே. உமது கொள்கையின்படி ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரிசயம் பண்ணுதிருந்தது க்ஷேமாய. பண்ணியிருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்த அவத்யம் நேர்ந்திருக்குமோ என்னவோ! ஒருகால் நாம் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண்டிருந்தபோது ஆண்டவனுச்ரமத்திலிருந்து ஏழெட்டு ஸ்வாமிகள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் கையிலிருந்த ஸ்ரீ கோசத்தைக் கண்டு இதென்ன ஸ்ரீகோசம்? என்று கேட்டேன். பரமபதபங்கம் என்ருர்கள். அது காலக்ஷேபமாகிறதென்றும் சொன்னுர்கள். பரமதபங்கத்தை இப்படிச் சொல்லுகிருர்களென்று தெரிந்துகொண்ட நான் 'இதில் என்ன விஷயம்' என்று கேட்க' பரமபதமில்லையென்று அத்வைதிகள் வாதிப்பதைக் கண்டிப்பது இது என்ருர்கள், இத்தகைய வித்வான்கள் இற்றைக்கும் விளங்குகின்ருர்கள். அன்னவர்களால் இவற்றுக்கெல்லாம் எளிதில் ஸமாதானம் கிடைத்துவிடுமென்று நிற்கிறேன். *

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமியின் கீர்த்தி —

இப்போதெழுதப்படுகிற தன் சரிதைச் சுருக்கத்திற்கு மூலமான " தானே யெழுதிய தன் சரிதையில் (பக்கம் 26ல்) எழுதப்பட்டுள்ள வொருவிஷயத்தை இங்கு முன்னம் உபஹரிக்கிறேன். (கோழியாலம் ஸ்வாமி ஜீவித்திருக்கும்போதே அவரும் கடாக்ஷித்தருளினதே இது). — புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று விளக்கொளி தேசிகன் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தான பிறகு ஆழ்வார் திருவீதி வலமாக ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டியுடன் எழுந்தருள்வது வழக்கம். தென்கலை கோஷ்டி முன்னே செல்லப் பின்னுல் வடகலை கோஷ்டி வருவது. அந்த கோஷ்டியின் முன்னணியில் கோழியாலம் ஸ்வாமி யெழுந்தருளுகிருர். தேசிகன் மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதிக்கருகே யெழுந்தருளுகையில் இந்த உத்தமாச்ரமி என்ன செய்திருக்கிருரென்ருல்,

யதிராஜஸப்ததி ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்வகீயர்களை நோக்கி 'நிறுத்துங்கள் நிறுத்துங்கள்' என்று கைதூக்கிச்சொல்லி நிறுத்தச் செய்து, தாம் மணவாள மாமுனிகளுக்கு ப்ருஷ்டபாகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு நின்று, "சொல்லுங்கோள்! உரக்கச் சொல்லுங்கோள்!! *குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்யசிஷ்யே ஜநா பக்திஹீநா யதீந்த்ராப்ரியாஸ் ஸ்யு:, யதீந்த்ராப்ரியா விஷ்ணுகாருண்யதூரா: குதோ முக்திவார்த்தா ஹி தாத்ருக்விதாநாம்* ... ... *ஹந்த ஹந்த! ராமக்ருஷ்ண தூஷணபிதாயிநாம் கிம் நு சித்ரமத்ர சைத்யராவணாநுஸாரிணாம்* என்று தாமும் கோஷிக்கிறார், பிறரையும் கோஷிக்கச் செய்கிறார். "இதெல்லாம் இப்போது ஏதுக்கு?" என்று சில பெரியார் அருகேவந்து சொல்லவும் "உங்களுக்கென்ன தெரியும்? சொல்லுங்கோள்" என்று த்ரிதண்டத்தை விதிர்த்து ரோஷகஷாயிதாக்ஷராய் நியமிக்கிறார். இதையெல்லாம் அடியேன் ஸந்நிஹிதமான எங்கள் கோஷ்டியிலிருந்து கொண்டே (பத்தடி தூரத்தில் நின்று) பார்க்கிறேன். அப்போது அங்குகால்மணிகாலம் அந்த யதீச்வரரின் அட்டஹாஸம் அளவுகடந்தது.

"குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே" என்கிற சுலோகம் தென்கலையாருக்கு உச்சாடனமந்த்ரமென்று அந்த வகுப்பினருடைய நினைவு. இந்த ச்லோகத்தின் பொருள் என்னவென்றால் "தேசிகனிடத்தில் பக்தியில்லாதவர்கள் எம்பெருமானார்க்கு விலக்காவர்கள்; அன்னவர்கள் எம்பெருமானுடைய அருளுக்கு விலக்காவர்; அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரஸக்தியே கிடையாது" என்பதாம். இது ஸத்யமான வார்த்தை. தேசிகபக்தியில்லாதவர்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் கிடைக்காதென்றால் இதில் விப்ரதிபத்திகொள்ள ப்ரஸக்தியே கிடையாது. ஒரு ஆசார்யரிடத்தில் ஒருவர் பக்திபூண்டிருப்பதற்கு எது லக்ஷணமென்றால் அந்த ஆசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளின் உண்மைப்பொருள்களை உள்ளபடியேயறிந்தும் அறிவித்தும் அனுட்டித்தும் போருவதேயாம். தேசிக திவ்யஸூக்திகளின் உண்மைப்பொருள்களை யுணராததோடு அவற்றுக்கு நேர்மாறான பொருள்களைப் பேணி அவற்றையே பிடிவாதமாகப் பேசுவதும் எழுதுவதுமாயிருப்பவர்கள் தேசிக பக்தர்களாக ஆக முடியுமோ? தேசிக ஸம்ப்ரதாயமென்றும் தேசிகதர்சனமென்றும், தேசிகன் தேசிகன் தேசிகன் தேசிகனென்றம் உருப்போடுகிறவர்கள் தேசிகனுக்கு ஸர்வாத்மநா அநபிமதமென்று விளங்கநின்ற புண்ட்ரத்தையும் அர்த்தங்களையும் அனுட்டானங்களையும் ஆதரிப்பவர்களென்று தேறிவிட்டால் அவர்களை தேசிக பக்தர்களென்னமுடியுமா? *குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே ஜநா பக்திஹீநா:* என்றதற்கு அவர்களேயன்றோ ப்ரதமலக்ஷ்யமாக ஆகக்கூடியவர்கள். இது நான் இப்போது புதிதாகத் தெரிவிப்பதன்று. இக்கட்டுரைக்கு லக்ஷ்யபூதரான ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமியின் ஸன்னிதியில் பலகால் விஜ்ஞாபித்தது. அவ்வளவேயன்று. மேலுங்கேண்மின்;

அடியேனுடைய நூல்களில் உபந்யாஸ சதத்வய மென்பது உலகமுழுதும் பரவியுள்ள வொருநூல். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 199ல் தொடங்கப்பெற்று 208ல் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. தனிப் புத்தகமாகப் பலர் பேணி வைத்துக்கொண்டிருப்பதுமாகும். அதில் 179 ஆம் உபந்யாஸம் "ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாப்ரேக்ஷ

ஞேபந்யாஸம்" என்று மகுடம் புனைந்தது. அதற்கு அநுபந்தமாகவே 180 ஆம் உபந்யாஸம் "குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்ய வுரை" என்று தொடங்கப்பட்டு அது 192 ஆம் உபந்யாஸத்தளவும் சென்றிருக்கிறது. அந்த வுபந்யாஸத்தின் முடிவில் "குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதா சார்ய சிஷ்யோபந்யாஸத்தை இவ்வள வோடு நிறுத்திக் கொண்டேன்" என்று தலைக்கட்டியிருக்கிறேன். இருபத்து நான்கு பக்கம் நிரம்பிய அந்த பதினான்கு உபந்யாஸங்களும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ-(வர்த்தமாந) ஸ்ரீமதாண்டவன் கடாக்ஷித்தருளவே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவையென் பது அவ்விடத்தில் ஸுஸ்பஷ்டமானது. அந்த உபந்யாஸங்களில்

191. ப்ரபல ஸந்தேஹவிஜ்ஞாபநோபந்யாஸம்

என்பது தலையானது. அதில் விவரிக்கப்பட்ட *த்ருட பூர்வச்ருத மூர்க்கவிஷயத்தைப் பற்றி இதுகாறும் அடியேனால் நூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் நான்கு பாஷைகளி லும் வெளியிடப்பட்டு உலகம் பரவியுள்ளன. தேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களென்றும் தேசிகதர்சன ப்ரதிஷ்டாபகர்களென்றும் பேர்பெற்றிருக்கும் பண்டிதோத்தமர்கள் என்னை நோக்கி விடையிறுக்க முன்வர வெள்கினாலும், ஸதூத்த்யர்கள் பலர்க்கும் உண்டாகியிருக்கின்ற கலக்கங்களைப் போக்கித் தெளிவுபெறுத்த "த்ருடபூர்வச்ரு தோக்தி ஸமர்த்தனம், க்ரந்தஜ்ஞைரபஹாஸ்யோக்தி ஸமர்த்தனம், இதிமந்தைரிதம் ப்ரோக்தமுக்தி ஸமர்த்தனம்" என்றிப்படி பெயரிட்டு வெளியிட்டுத் தாங்கள் பெற் றிருக்கும் விருதுகளை நிலைநாட்டிக் கொள்வது நன்று. இந்த சர்ச்சைகள் ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி காலத்தில் தொடங்கப்பட்டவையென்பதை மீண்டும் விஜ்ஞா பித்து இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன். ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் தோன்றின நாள் முதலாக ஏதத்க்ஷணபர்யந்தம் ஒரு தென்னாசார்யராலும் பரிஹரிக்கப்படாத ப்ரத்யவஸ்தானங்கள்" என்றெழுதிவைத்த கோழியாலம் ஸ்வாமி அடியேனுடைய நூல்களைக் கடாக்ஷித்தருளியே "நாதிஸ்வஸ்தமநா யயௌ" என்ன வேண்டா மல் "அதிஸ்வஸ்தமநா யயௌ" என்ன வேண்டியதாயிற்று-என்று ஒரு நூலில் எழுதியுள்ளேன். ... ... *

இவ்வறிவிப்பை அனைவரும் கவனிப்பது.

உலகப் பிரசித்தராக விளங்கும் ராஜாஜீ - C. ராஜகோபாலாசாரியாரவர்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். அவற்றையெல்லாம் நான்பார்க்க அவகாசமுமில்லை, யோக்யதையுமில்லை. ஆனால் ஒரு சமயம் அவ ருடைய இரண்டு கட்டுரைகளை நோக்க நேர்ந்தது; ஒன்று உத்தர ஸ்ரீ ராமாயணத் தைப் பற்றியது; மற்றொன்று ஆண்டாளைப் பற்றியது. உத்தர ராமாயணத்தை அவலக்ஷணராமாயண மென்றும், அநியாயமாக யாரோ கற்பித்தராமாயண மென் றும் பலவாறு இகழ்ந்து எழுதிவிட்டார். ஆண்டாளென்று ஒரு வ்யக்தி கிடையவே கிடையாதென்றும், பெரியாழ்வாருடைய பாவனா விசேஷத்தினாலாகிய கற்பனா

விசேஷமத்தனை யென்றும், திருப்பாவை யென்பதும் நாச்சியார் திருமொழியென்பதும் பெரியாழ்வாருடைய கற்பனு விசேஷமேயொழிய வேறல்ல வென்றும் எழுதியச்சிட்டுத் திசைகள் தோறும் பரவவிட்டார். இவை யிரண்டும் ஒரு ஆஸ்திகர்க்கும் ஒரு வைதிகர்க்கும் உடன்பாடன்று. ஆனாலும் உலகில் பெருமை பெற்ற C. R. மனம்போனபடி யெழுதிப்பலர்க்கு புத்திபேதத்தை யுண்டு பண்ணிவிட்டார். இவற்றைப் பார்த்தவர்கள் பலவாயிரக்கணக்கிலிருப்பர்கள். பார்த்து வருந்தினவர்களும் பலரிருப்பார்கள். ஆனல் அவரவர்கள் பார்த்து வாளா விருந்தார்களே யல்லது ஒருவரும் மறுப்பெழுத முன்வந்திலர். மேற் கூறிய இரண்டு விஷயங்களும் மறுக்கத்தக்கவை – அவசியம் மறுக்கவேண்டியவை – என்பதில் யார்க்கும் விப்ரதிபத்தியிராது. ஆனல் யாரும் மறுத்தெழுதினதாகத் தெரிய வில்லை. இரண்டுக்கும் பரிபூர்ணமான மறுப்பெழுதிப் பிரசுரஞ்செய்ய எம்பெருமான் அடியேனுக்கே கட்டளையிட்டருளினன். கடமையை நிறைவேற்றினேன், C R. அவர்களுடைய இரண்டு கட்டுரைகளையும் ஸப்ரமாணமாக மறுத்தொழித்தேன். அந்த மறுப்புரைகளை அவர்க்குமனுப்பி உகக்கச் செய்தேன். உலகமெல்லாமுகந்தது. இதேபோல அடியேனெழுதும் மறுப்புரைகள் யாவும் அவசியமானவை; பிரதிபக்ஷிகளாலும் *வாய்திறக்கவுண்டோவழி யென்று நெஞ்சார நினைக்கத்தக்கவை.

மற்றொன்றும் நினைவூட்டுகிறேன். திருவாய்மொழியில் * வம்பவிழ்கோதை பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த* என்கிற பகுதிக்கு த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்னவளியில் "கோதார்த்த உக்ஷாவமர்த்தே" (கோதார்த்த உக்ஷாவமர்த்தே) என்று தேசிகன் ஸாதித்ததாக அச்சில் விழுந்துவிட்டது; இது ஸர்வாத்மநா அஸங்கதம்; இங்கு நீளார்த்த என்றிருக்கவேணுமே யொழிய கோதார்த்த என்றிருப்பது பொருந்தவே மாட்டாது–என்பதை நன்கு உபபாதித்திருக்கிறேன். இது இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன் நிகழ்ந்தது. நானெழுதும் எத்தனையோ விஷயங்களை வித்வான்கள் பார்த்தும் பாராதது போலவே யிருந்துவருவதுபோல இதிலும் இருந்துவிடவேண்டும்; விதியென்பது தனிப்பட்டதாகையாலே இதற்கு மறுப்பெழுதத் தொடங்கினர் இருவர். இதைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த சர்ச்சை தொடங்கின காலத்தில் சில வித்வான்கள் கீர்த்திமூர்த்திகளான கோஷ்டீபுரம் ஸ்வாமியிடத்திலும், ஸேதுபதி ஸம்ஸ்தான வித்வான் ராகவையங்காரிடத்திலும் [திருவல்லிக்கேணியில்] ப்ரஸ்தாவித்தார்கள்; இருவரும் ஸாதித்ததை உலகம் மறந்திராது. இருவரும் எனது நிரூபணப்ரகாரங்கள் என்ன? என்று கேளாமலே "அண்ணங்கராசாரியருடைய ஆராய்ச்சியென்றால் விபரீதமானவழியில் செல்லவேமாட்டாதே; எது உண்மையோ அதுதான் அவருடைய புத்தியில் படும்; இதைப் பற்றி விசாரமேதுக்கு?" என்று ஒரேவார்த்தை சொல்லி முடித்தார்கள். நிர்தேசித்த ஸ்வாமிகளிருவரும் ஒரு மிடறாகச்சொன்ன வார்த்தையிது. இதை ஆத்ம ப்ரசம்ஸை யென்று சிலரோ பலரோ நினைக்க நேர்ந்தாலும் வருவதோர் அவத்யமில்லை. திருவல்லிக்கேணி வேத வேதாந்த வர்த்திநீ ஸதஸ்ஸில் மேலே குறித்த ஸ்வாமிகளிருவரும் ஒருகால் உபந்யாஸகர்களாக எழுந்தருள நேர்ந்தது. அப்போது அவர்கள் திருவாக்கிலிருந்தே வெளிவந்ததும் ஸதஸ்யர்களனைவரும் செவிசாற்றியதுமான விஷயமிது. இனி அடுத்த கட்டுரை.

— ஸ்ரீமதுபயவே. உத்தமூர். வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி —

இந்த ஸ்வாமி தமக்கு ஆசார்யராகக் கொண்ட ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி யின் காலத்திலிருந்தே அடியேனோடு வாத விவாத சர்ச்சை கொண்டிருப்பவர். ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் "இதிமந்தைரிதம் ப்ரோக்தம் ஸ்ரீமச் சப்தவிரோதத:... க்ரந்தஜ்ஞைரபஹாஸ்யம் தத் பதிப்ராதாந்யதோந்வயாத்" என்றதும் "த்ருட பூர்வச்ருதோ மூர்க்க: ... என்கிற தசையாம்" என்றதும் சித்த ஸ்வாஸ்த்ய மில்லாத தசையில் எழுதப்பட்டவை யென்பதான வொரு வழக்கு இன்று நேற்று தோன்றியதன்று; நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாயிற்று, இதில் ஸம்ப்ரமங் கொண்ட கோழியாலம் ஸ்வாமி தாம் ச்ராந்தராய் விச்ராந்தராகி அந்தேவாஸியான இவர்க்குக் கட்டளையிட்டார். இவரும் ஆந்தனையும் கைகாட்டினர். பட்டர் அஷ்ட ச்லோகியில் "ஈசாநாம் ஜகதாம் அதீசதயிதாம் நித்யாநபேதாம் ச்ரியம் ஸம் ச்ரித்ய" என்றிட்டு, அதன்மேல் "ஆச்ரயணேசிதாகில குணஸ்ய அங்க்ரீ ஹரே ராச்ரயே இஷ்டோபாயதயா" என்றிட்டு, அதன்மேல் "ச்ரியா ச ஸஹிதாய" இத்யாதியருளிச் செய்திருப்பதுஇவர்களுடைய கொள்கையை அறுத்துத்தொலைப்ப தென்னுமிடத்தை நாம் எடுத்துக்காட்டினபோது "அஷ்டச்லோகி பட்டருடைய க்ருதியன்று" என்று ஸஹஸா எழுதிவிட்டாரிவர். தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத் தில் அஷ்டச்லோகியை அஸக்ருத் உதாஹரித்தருளுகிருர். கண்டம் கண்டமாக உதாஹரித்தது தவிர (அகாரார்த்தோ விஷ்ணு:) அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹம்) என்கிற இரண்டு சுலோகங்களைப் பூர்த்தியாகவும் உதாஹரித்தார். சில ப்ரமாணங் களை இன்னர் கூறியதென்று காட்டாமல் உதாஹரிப்பதுண்டே; அப்படியன்றிக்கே மூலமந்த்ராதிகாரத்தில் அஷ்டச்லோகீஸூக்த்யுதாஹரணத்தில் பட்டர் திரு நாமத்தை ஸ்பஷ்டமாகவுமிட்டருளினர். இப்படியிருக்க, பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி தம் முடைய துர்வாதத்திற்கு வஜ்ரகுடாரமாயிருப்பது கண்டு 'அஷ்டச்லோகி பட்டர் ஸாதித்ததன்று' என்று எழுதி முடித்துவிட்டாரிவர். இவர்கள் அபிநவ தேசிகர் களாம், தேசிக தர்சநோத்தாரகர்களாம். "அப்படி நானெழுதவில்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு உய்யவும் வழியில்லையே. விரலுக்குத் தக்க மோதிரம் பண்ணாதே மோதிரத்திற்காக விரலைச் சீவுகிற மேதாவிகளிறே

ஆண்டவனுடைய ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி மலருக்கு ஏதோ எழுதிக்கொடுக்க முன்வந்த விவர் —"தமிழ் மறைகளையும் சேர்த்து உபயவேதாந்தம் நாம் கற்க வேண்டுமென்று நாதமுனிகள் தொடக்கமாக நமக்கு உபதேச ஸம்ப்ரதாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்றெழுதிவிட்டு "இதனல் அருளிச்செயல்களுக்கு வேதத்தைப்போல் பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ரியங் கொடுத்ததாகாது" என்று *ஸ்வயமபி லிகிதம் ஸ்வயம் ந ஜாநாதிகணக்கிலே யெழுதியுள்ளார். இந்த அப சப்தத்தை அநுவதிப்பதும் அபசாரமாகும். 'அருளிச்செயலுக்கு மேற்பட்டசாஸ் த்ரமில்லை' என்று உள்ளபடியறிந்தும் அறிவித்தும் வருகின்ற ஆண்டவன் இந்த அபசப்தத்தைத் தமது மலரில் கடாக்ஷித்தருளி எப்படித்தான் ஸஹித்திருக்கிரு ரென்பது தெரியவில்லை. யாரும் இவரிடத்தில் வந்து 'திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வேதத்தோடொப்ப பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ரியம் கொடுக்கவேணும்' என்று பிச்சை கேட்கவில்லை. ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது என்ன? பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது

18

என்ன? அது வேதத்திற்கு உள்ளவிதம் யாது? என்பதை நன்கு உபபாதித்துக் காட்டிவிட்டன்றோ அது இதற்கில்லை என்னவேணும். "ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிபரிஷதாம் பாதுகே! பூர்வகண்யா" என்று பூர்வதேசிகன் ஸாதித்ததை அபரதேசிகன் கண்டித்துவிட்டாரென்று உத்தரமேரூர் வாஸுதேவாசாரியர் உரைத்தபடி. ....*

ஸ்ரீஉவே. வித்வான். மதுராந்தகம் வீரராகவாசார்யஸ்வாமி.

இந்த ஸ்வாமி சிலவாண்டுகளாகத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் வேதாந்த ப்ரவசனம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் அடியேனுக்கு நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக ஸ்நிக்தர். ஸ்நிக்தரென்றால் போதாது, பரமாப்தர் என்ன வேணும். அடியேன்பால் உள்ளும் புறமுமொத்த அன்புடைய பரமாப்தர்களில் இவரைத் தலைவரென்பேன். அடியேன் பலகால் சிந்தை செய்யும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. கருடபுரம் ஸ்வாமியோடு கூடவே இவரையும் சிந்திப்பேன். நித்ய ஸ்மரணீயரான (கீர்த்தி மூர்த்தி.) காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் திருவாக்கு ஏனோ .... அப்படியவதரித்ததென்று அடியேன் விசாரப்படுவது முண்டு. 'பலவதீ பவிதவ்யதா' என்று ஸமாஹிதனாகிறேன். இந்த மதுராந்தகம் ஸ்வாமியோடு வாத விவாதசர்ச்சைகள் பலகால் நேர்ந்து விட்டன; அவை ஸ்ரீராமாநுஜனுடைய பல இதழ்களிலும், வைதிக மநோஹராவின் நாலைந்து ஸஞ்சிகைகளிலும், (கிம் பஹுநா) எனது ஸமீபகாலத்துத் தெலுங்கு மாஸிக பத்ரிகையிலுங்கூட ஏறிவிட்டன. இதைப்பற்றி இங்கு வளர்த்திக் கொண்டுபோக விருப்பமில்லை. சிலவார்த்தைகளை மட்டிமெழுதி முடிக்கிறேன்.

இந்த ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுக்கும் பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த பிரபல சர்ச்சைகள் பலபலவுண்டு; அவை கிடக்கட்டும். ஸமீப காலத்தில் இவர் அடியேனை நோக்கி ஸம்ப்ரதாயஸுதா என்றொரு சுவடி (ஸ்ரீரங்கத்திலச்சிட்டு) அனுப்பினர். அதற்கு அடியேன் ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யம் என்கிற ப்ரத்யக்ஷரகண்டனம் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்டேன். அது தனிப் புத்தகமாகவுமுள்ளது. [விரும்புவார்க்கு அனுப்பத் தடையில்லை.] ஸ்ரீராமாநுஜன் 229ல் பக்கம் 35ல் (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யத்தில்) "நம்முடைய கோரமான சபதமொன்று" என மகுடமிட்டு எழுதியிருப்பதை மட்டும் இங்கு உதாஹரித்து முடிக்கிறேன்.

— "நம்முடைய கோரமான சபதமொன்று —

தேசிகனை ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அப்படி கொண்டாடியிருக்கிறார். சோளசிம்ஹபுரம் தொட்டயாசாரியர் ஸ்வாமி இப்படி கொண்டாடியிருக்கிறார்.... என்று ஒவ்வொருவரும் எழுதியும் பேசியும் போருவதனால் என்ன ஸாதித்தீர்களாகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. ப்ரதிவாதி பயங்கர வம்சஸ்தர்களும் தொட்டயாசார்ய வம்சஸ்தர்களும் இல்லாமல் போகவில்லையே. அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில் விலக்ஷண சிஷ்ய ஸம்பத்தோடும் விளங்கிவரும் பரம்பரையினரான இவர்கள் அன்றுமின்றும் தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களேயல்லது ஒருகாலத்திலும் ஒருதேசத்திலும் இவர்களை இதரஸம்பிரதாயத்தில்காட்டமுடியாது. இவ்வுபய பரம்பரையிலும் வேதாந்தாசார்ய நாமகரணம் விவாதம் முற்றின

இக்காலத்திலும் இடையருது தொடர்ந்து வாரா நின்றது. நம்முடைய எத்தனே நூல்களில் இவ்விஷயம் புனருக்தி தோஷத்திற்கு அஞ்சாமல் நிரூபிக்கப் பட்டிருக் கின்றதென்பதை உலகமும் மறவாது, நீங்களும் மறவீர்கள். கி. பி. பத்தொன் பதாவது நூற்ருண்டு பிறந்த பிறகுதான் நீங்கள் தேசிகனே யறிந்தவர்களே யொழிய, அதற்கு முன்பு தேசிகனென்ருே எம்பெருமானுரென்ருே ஆழ்வா ரென்ருே ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு வடகலை வ்யக்தி கூட இல்லை இல்லையென்று சபதம் பண்ணி யெழுதியிருக்கிறேனே; எழுதின மசி இன்னும் உலர வில்லேயே. நீங்கள் அகாண்டே த்வேஷிக்கும் மணவாள மாமுனிகளும் தேசிகோக்திகளைத் தம் முடைய வியாக்கியானங்களிலே உதாஹரித்தருளி யிருப்பதையும், மாமுனிகளுக் குப் பிறகும் ஸந்நிஹிதர்களும். வ்யவஹிதர்களுமான ப்ரக்க்யாத வித்வான்கள் பலர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் உதாஹரித்திருப்பதையும் நாமன்ருே பலகால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிரூம். இப்படி உங்கள் வகுப்பில் ஆழ்வாரையோ எம்பெருமானுரையோ தேசிகனேயோ ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு புராதந வ்யக்தியைக் காட்டி விட்டீர்களானுல், இதுகாறும் நான்கு பாஷைகளிலும் நானெழுதி வெளி யிட்டுள்ள பலநூறு புத்தகங்களேயும் கிழித்தெறிந்துவிட்டு ஆயுச்சேஷமுள்ள வரையில் அஜ்ஞாதவாஸம் செய்வேனென்பது ஸத்யம்.

பலவூர்களில் தேசிகனுக்கு பரஹ்யஸ்தலங்களில் புதுக்கோயில் கட்டி யிருக்கிறீர்களல்லவா? அப்படி கட்டினதில் முதன்முதலாகக் கட்டினது எவ்வூரில்? என்றைக்கு? என்பதை விசாரித்து நிர்ணயிப்பதில் அருமையில்லையே. அந்த நன்னுளுக்குப் பத்தெட்டு ஆண்டுகட்கு உட்பட்ட காலத்தில்தான் நீங்கள் தேசி கனேப்பிடிக்க ஆரம்பித்தீர்களென்பது சிலாலிகிதம். அப்படி ஆரம்பித்த நாள் தொடங்கி யுத்தகாண்டமே தவிர வேறில்லை யென்பதும் நிர்விவாதம். சகுந்தலை தன்னே துஷ்யந்தன் அங்கீகரிக்க மாட்டேனென்றபோது அவள் கண்வாச்ரமத் திற்கே மீண்டும் செல்ல நினைக்கையில் வெளிவந்திருக்கும் வார்த்தை எவ்வளவு ஆச்சரியமானது தெரியுமோ? [பதிக்ருஹே தவ தாஸ்யமபிக்ஷமம்.] இது எவ்வளவு சாஸ்த்ரார்த்தம் பொதிந்த வார்த்தை! அம்மா! மஹா ப்ரபு உன்னே அந்தப்புரத் திற்கு வேண்டா மென்ருரே யொழிய நீ வாசல் பெருக்கவுங் கூடாதென்று மறுத் திலரே யென்ருன் மஹாவிவேகி. அந்த அழகான வார்த்தையை மீண்டுங் கேளீர்—பதிக்ருஹே தவ தாஸ்யமபி க்ஷமம். நம்பெருமாள் ஸன்னிதி முதலான விடங்களில் தேசிகன் இப்படியன்ருே வாழவேண்டும். அவர் திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கல்லாதபடி தெருவுக்கொரு கோவிலைக் கட்டிவைத்துக் கூத்தடிப்பது ஒன்றே உங்கள் புதுமையை ஜயபேரியடித்துக் காட்டவில்லையா?

வாயெடுத்தால் தேசிகன் தேசிகன்—தேசிக தர்சனம் தேசிக ஸம்ப்ர தாயம் என்கிறீர்களேயொழிய, அந்த தேசிகன் நிர்ணயித்த அர்த்தங்கள் இன் னின்னவை யென்று நிராபாதமாக எடுத்துக்காட்ட வல்லீர்களோ! "விசிஷ் டாத்வைத தர்சனம் என்றும் தென்னுசார்ய ஸம்பரதாயம் என்றும் நான் வெளி யிட்டிருக்கிற நூல்கள் பலவாண்டுகளாக உலகம் பரவியுள்ளன. இவை ஒரு பாஷையிலல்ல; வடமொழி தென்மொழி வடுகுகளான மூன்று பாஷைகளிலென் பதை உலகமறியும், இவற்றை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள் ளார்கள்! வெளியிட்டு வருகிருர்கள். இப்படி "தேசிக தர்சனம்" என்று பெயரிட்டு ஒரு சுவடி எழுதி உதவுவீர்களா? அப்படியெழுத உங்களிடம் என்ன சரக்கிருக் கிறது? "யதி ஸ்யாத் உபலப்யேத" என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததா? நீங் கள் கொண்டிருக்கிற ஒவ்வோர் அர்த்தமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி விருத்தம், பகவத் பாஷ்யகார ஸூக்தி விருத்தம், கிம் பஹுநா?. ஸ்ரீதேசிக ஸூக்தி விருத் தம்-என்று நாம் விபுலமாகச் செய்துள்ள—செய்து வருகின்ற-ப்ராப்த ஸமயேஷு

செய்யப் போகின்ற நிருபணங்கள் "வாஸுதேவக்ருஹம் த்வேகம் ந ப்லாவயதி ஸாகர:' என்னும்படி நிற்பவையன்றோ? உங்களில் வித்வான்களுக்குக் குறைவா? பிரசுரம் செய்யப் பத்ரிகைகளுக்குக் குறைவா? எதிலும் எக்குறையுமில்லையே. வேதத்தில் "துர்ப்பிக்ஷம் தேவலோகேஷு" [தைத்திரீயாரண்யகே] என்றாப் போலே உங்கள் திறத்திலே "துர்ப்பிக்ஷம் ஸாத்விகார்த்தேஷு" என்ன வேண்டியன்றோ நின்றது. இப்படி நாம் துணிந்தெழுதுகிறோ மென்று ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹம் ஆபாததலமஸ்தகமாக தபிக்கலாம் பரிதபிக்கலாம் சிலபாலிசர்களை யிட்டு உபாலம்ப வர்ஷங்கள் செய்யலாம். ப்ரஹரிக்கலாம் வேறொன்றுமாகாது."

—ஸ்ரீமதுபயவே. திருவரங்கம் திருமலைதாதாசாரியர் (D. T.) ஸ்வாமி—

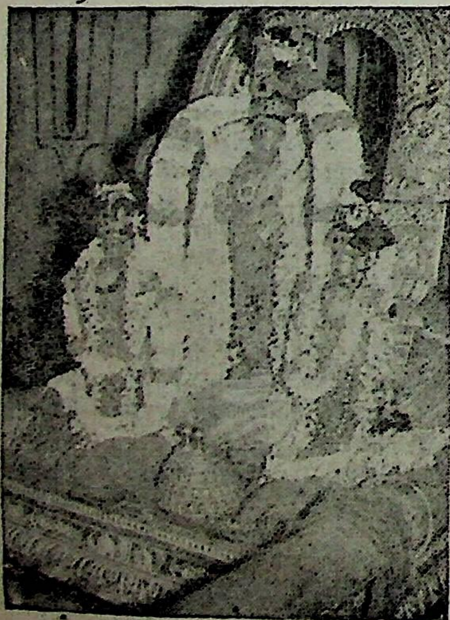
இவர் பண்டிதராஜாதி அனேக பிருதுகளை வஹிப்பவர். உண்மையில் வித்யா பரிச்ராந்தர். இளமையில் அதிஸ்நிக்தராயிருந்தவர். தம்முடைய உத்யான பத்ரிகையை வெகுகாலம் அடியேனுக்கு அன்புடன் அனுப்பி வந்தார். அதிலிருந்து ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தகந்தமுமில்லாத காவ்யாலங்காராதி விஷயங்களில் அடியேன் மறுப்புகள் பல எழுத நேர்ந்தது. தென்மொழியிலும் வடமொழியிலும் பல நூல்கள் (ஷ 1940 லிருந்து) எழுதியச்சிட நேர்ந்தது. அது வொரு பாரதம்; பாரதமன்று, மஹாபாரதம். ரகுவம்சத்தில் * திலீபாநந்தரம் ராஜ்யே* என்ற சுலோகத்தின் மல்லிநாத வியாக்கியானத்தில் ஏதோ பிழையிருப்பதாக இவர் மருண்டு எழுதியிருந்தார். உண்மையில் ஒரு பிழையுமில்லையென்று நிரூபிக்க நேர்ந்தது. அதிலிருந்து பலவிவாதங்கள் கம்பபாணம்போல் தொடர்ந்து விட்டன. காஞ்சீபுரியில் (அடியேனுடைய இளமையில்) ப்ரசண்ட பண்டிதோத்தமராக எழுந்தருளியிருந்த-பதினறுகால் மண்டபத் தெதிர்த் திருமாளிகைக் காரரான ஸ்ரீமதுபயவே. தன்றி பட்டப்பாதாதாசாரியர் ஸ்வாமி மிக அற்புதமாக எழுதியிருந்த ஸுபாஷித நீவீ வியாக்கியானத்தை இவர் தமது உத்யான பத்ரிகையில் கண்டம் கண்டமாக அச்சிட்டு வந்தார். அதில் ஓரிடத்தில் அந்த பட்டப்பா ஸ்வாமி அற்புதமான வொரு கதையெழுதியிருந்தார். அதில் ஓரிடத்தில் வித்யமாநயோ: (கித்யமாநயோ:) என்று அவரெழுதியிருந்ததை இவர் (வித்யமாநயோ:) என்று மருண்டு அச்சிட்டு விட்டார். க்ரந்தலிபியில் ககாரக்ஷரத் திற்கும் வகாரத்திற்கும் சிறிது வாசியே யுள்ளதனல் இந்த முத்ராபகர் க்ரந்தலிபி மாத்ருகையைக் கண்டு மருண்டு இப்படி விபரீதமாய் அச்சிட்டு விட்டாரென்றுணர்ந்து மிகவருந்தி உத்போதனம் செய்ய நேர்ந்தது. இது தவறுதானென்று தெரிந்து கொள்ள அதிகமான படிப்பு வேண்டியதில்லை. இவரோ பண்டிதராஜர். விவேக சக்தியும் நிரம்பியவர். ஏதோ அச்சுப் பிழை நேர்ந்து விட்டதென்று ஒரே வார்த்தையில் முடிக்க வேண்டியிருக்க, அப்பப்ப! எவ்வளவு கந்த்ர கோளம்! எவ்வளவு களேபரம்!! மேலே ப்ரஸ்தாவித்த பட்டப்பாதாதாசார்ய ஸ்வாமியின் தௌஹித்ரர் ஸ்ரீமான் M. S. வரதாசாரியரென்பவர் சென்னை அடையாற்றில் ப்ரதிஷ்டிதராய் வாழ்கிறார். அவரைக் கேட்டால் மஹாபாரதமோதுவர். அவர் மஹா மேதாவி மஹாவிவேகி. அந்த ஸுபாஷித நீவீ வியாக்கியானம் இப்போது ஸ்ரீமத் உத்தமூர் வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமியால் மறுபதிப் பேற்றப் பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி. அதில் எப்படியிருக்கிற தென்று பார்க்கவேணும்.

மிகச் சில்லரையான இந்த விஷயத்தை ப்ரஸங்கிக்கவே லஜ்ஜையாயிருக்கிறது. மேன்மேலும் ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களிலும் விபரீத லேகனங்கள் மலிந்தன. அதைப்பற்றின விவரணங்கள் ஸமயாந்தரே.

அடியேனுடைய அன்புக்கிலக்கானவர்களும் அடியேன்பால் பேரன்பூண்டவர்களுமான பெரியார்களை இச்சிறுநூலில் ஸம்க்ஷேபமாகவாவது ஸ்மரிக்கவேண்டுவது மிக அவசியம். அவர்களுடைய திருவுருவப்படங்களை ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிட்டிருக்கிறேனுதலால் அவர்களது திருநாமங்களையும், அவர்களது உருவப்படங்கொண்ட ஸ்ரீராமாநுஜன் லக்கத்தையும் இங்குக் குறிப்பிட்டு க்ருதக்ருத்யனுகிறேன்.

ஸ்ரீமத்பரம. (வர்த்தமாந) வானமாமலை ஸ்வாமி 200
,, திருமலை பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி 219
,, திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமி 219
,, அஹோபில மடம் அழகியசிங்கர் ஸ்வாமி 201
,, ஸ்ரீமந் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி 200, 243
,, திருக்குடந்தையாண்டவன் 221
,, ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி 249
,, ,, எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமி 107
,, ஸ்ரீகாஞ்சீ. அழகிய மணவாள ஜீயர் ஸ்வாமி 200
,, திருமெய்யம் ஜீயர் ஸ்வாமி 201
,, ஸம்பத்குமார ஜீயர் ஸ்வாமி (கோருட்ல) 144
,, ஸ்ரீராம ராமாநுஜ ஜீயர் (களிங்க பட்ணம்) 212
ஸ்ரீ. உ. வே. முதலியாண்டான் பெரிய ஸ்வாமி 242
,, இளையவில்லி ஸ்ரீஸூக்தி ரத்னகர ஸ்வாமி 203, 205
,, உயர்நீதிபதி அழகிரிசாமியவர்கள் 242
ஸ்ரீரங்கஸ்வாமிகளின் கோஷ்டி 212
,, பண்டித அ. மூ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி 109
,, காஞ்சீ ஜகத்குரு காதி க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி
,, V. N. வெங்கடவரதாசார்ய ஸ்வாமி B.A., B.L., 249
,, K. திருவேங்கடாசாரி B.A., B.L., 201
,, K. S. சம்பகேசய்யங்கார் ஸ்வாமி B.A., B.L., 212, 248
,, P. B அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி B.A., B.L., 248
,, Liberty Press, ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி 212
,, K. E. ராஜகோபாலாசார் ஸ்வாமி B.A., B.L., 211
,, சித்ரகூடம் வித்வான் வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி 203
,, மஹர்ஷி ஸ்வாமி பௌத்ர வாஸுதேவாசாரியர் 243
,, குன்றபாக்கம் தி. வி. கிருஷ்ணமாசார் ஸ்வாமி 249
,, அக்காரக்கனி ஸம்பத்குமாராசார் ஸ்வாமி 242
,, C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி B.A., B.L., 210

ஸ்ரீ கோவை வேதவியாஸபட்டர் ஸ்வாமி 205
,, A. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சென்னை முத்தியால்பேட்டை 219, 222, 248
,, கோமல் சேஷாத்ரியாசார்யஸ்வாமி 222
,, P. V. S. ஐயங்கார், புது டில்லி, கரோல்பாக் 244
,, ஒ. மு. பாஷ்யகாராசாரியர் (காஞ்சீ) 224
,, (T.V.S. பிரமுகர்) தி. அ. திருவேங்கடாசார்யரும், சேலம் தம்புஸாமி ஐயங்காரும் 248
,, R. வரதராஜையங்கார் ஸ்வாமி 226
,, மு. ஸௌந்தரராஜய்யங்கார் (ஹைதராபாத்) ஸ்வாமியும், ஸகிந்தராபாத் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணன் ஸன்னிதியதிகாரி தெய்வநாயக மையங்காரும், ஹைதராபாத்எண்டோமெண்டு டிப்டிகமிஷனர்ஸ்ரீமான் கிடாம்பி கோபாலையங்காரும் 248
,, திருமலை ஈச்சம்பாடி வரதாசார்யர் ஸ்வாமி, காஞ்சீ 207
,, வித்வான் மண்டயம் ஆழ்வார் திருமலை ஐயங்கார் 242
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கோஷ்டி 222
திருவல்லிக்கேணி அத்யாபககோஷ்டி 219
,, திருநாங்கூர் உபந்யாஸகோஷ்டி 219
,, கோவர்த்தனம் (P. B.) ரங்காசாரியர் (தௌஹித்ரீபதி) ப்ருந்தாவனம் 205, 206
,, V. P. வரதாசாரி, புது டில்லி (தௌஹித்ரீபதி) 206
,, T. S. ராமாநுஜாசாரிய ஸ்வாமி. அட்வகேட், கடலூர் 242
,, வேளுக்குடி K. வரதாசாரிய ஸ்வாமி 226, 227
,, திருநாங்கூர் வித்வான் P. B. அண்ணங்கராசாரியர்
,, க்வாலியர் ஸத்யமூர்த்தி ஸ்வாமி 224
கோ. க. அண்ணன். ராகவாசாரியர் 201
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மணவாள திருவேங்கடாசாரியர் 201
புத்தூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிப ஸ்வாமி 243
நூஜிவீடு. நடாதூர் சடகோபாசாரியர் 201
மா். ரங்கஸாமி ஐயங்கார் (பெருமாள் செட்டி & Sons) 98
K. திருவேங்கடாசாரியர், அட்வகேட் 200
திருநீர்மலை கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய சிரோமணி 200

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்

உபசாராபதேசேந க்ருதாந் இஹ
க்ருதௌ மயா,

அபசாராந் இமாந் ஸர்வாந்
க்ஷமஸ்வ வரதப்ரபோ !

ஸர்வம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ப்பண மஸ்து.

Rgd. No. 2975 ஸ்ரீராமாநுஜன்

மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூறாண்டு நிறைவுவிழா.

இப்போது நடைபெறுவது ஸாதாரணஸம்வத்ஸரம். இந்த ஸம்வத்ஸரத்து ஐப்பசித்திருமூலத்தில்தான் மணவாளமாமுனிகள் பண்டு திருவவதரித்தது எனவே வருகிற ஐப்பசித்திருமூலத்தில் மாமுனிகளுக்கு அறுநூறாண்டு பூர்த்தியாகிறது. இதைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சனத்திலும் விரிவாகத் தெரிவித்திருப்பவற்றை நம்மவர்கள் மறந்திரார்கள். ஆயினும் நினைவுறுத்த வேண்டுவது நமது கடமை. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சனபத்ராதிபஸ்வாமி ஸ்ரீவசன பூஷணவியாக்கியானங்களை [ஜநந்யாசார்ய வியாக்கியானத்தையும் மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தையும்] திருமழிசை அண்ணுவப்பங்கார்ஸ்வாமியும், எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியுமருளிய அரும்பதவுரைகளோடுங்கூட வெகு நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வருகிறார். இது ஸாமான்யமான காரியமன்று, மிகமிகப்பெரிய காரியம். இது முடிவுபெறுவதற்குச் சிலவருஷங்களாகும். ஆனாலும் ஸம்பிரதாயத்திற்கு மஹோபகாரகமான பதிப்பு இது. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் அடியேன் தெலுங்குலிபியிலும் தேவநாகரலிபியிலும் பதிப்பித்துவருகிற பகவத் ராமாநுஜக்ரந்தமாலையும், தெலுங்கு லிபியில் பதிப்பித்துவரும் ஸ்ரீமத்வரவரமுநீந்த்ரக்ரந்தமாலையும் புரட்டாசிமாதத்திற்குள் முடிவுபெறும். மற்றும் ஸித்தித்ரய ஆகமப்ராமாண்யாதிக்ரந்தமும் தேவநாகர லிபியில் நடந்துவருகிறது. தமிழ் லிபியில் அச்சிடும் நூல்களெல்லாம் அடுத்த மாதம் முதல் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளிவரும். ஸ்டாம்பு ஸௌகரியத்தை யுத்தேசித்து இங்ஙனே முடிவு செய்யலாயிற்று. வெறும் சந்தாதாரர்களுக்கு இவைகிடைக்கமாட்டா. அவரவர்கள் இதில் கருத்தூன்றியிருக்கக் கோருகிறோம்.

இப்படிக்கு P. B. அண்ணங்கராசாரியர். க்ரந்தமாலா ஆபீஸ். காஞ்சீபுரம்-3.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARAC[HARYA]

KANCHEEPURAM-3.

426 Sri Vengeepuram
Raghavacharyaswami,
Melkote, (Mysore State)

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami for Madras Satgrantha Prakasana Sabha.

Printed by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press, Sannidhi Street, Kanchipuram-3.